

AUTHOR _____

NO. 4716

TITLE MAHZOR

RR _____

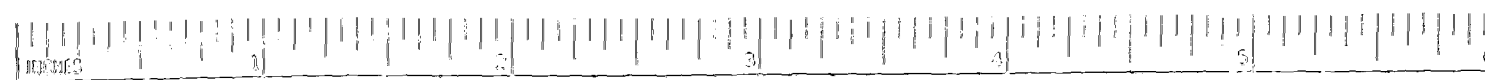
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 2067

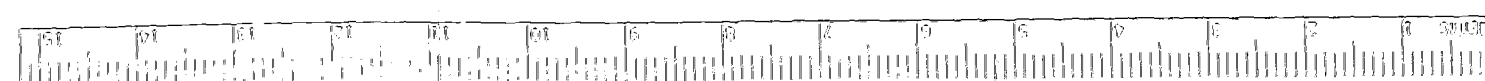
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of the copyright owner.

לכו צרנה ליי נריעה לצד

ישעיהו: נקדמה פנו בתרופה

בזמירות נריעו כי אגדול הי

ומלך גדול על כל ילידי אשור

בידו מחקר ארץ ותועפות ידים

לו: אשר לו הים והוא ציפור

ויבשת ידיו יצרו: באו נשפלות

נצעה נברכה לפני עשנו

כי יזא להנו ונאמנו עם פסעו

ידו היום אתם בכלי חש אש

כלבכם במרבה כיום משה פלוג

יזא נאנו מבחכם בחנונו רזא

לככם יעשו לקדבדוד ואשר

לך חש חש

הועתק והוכנס לאינטרנט

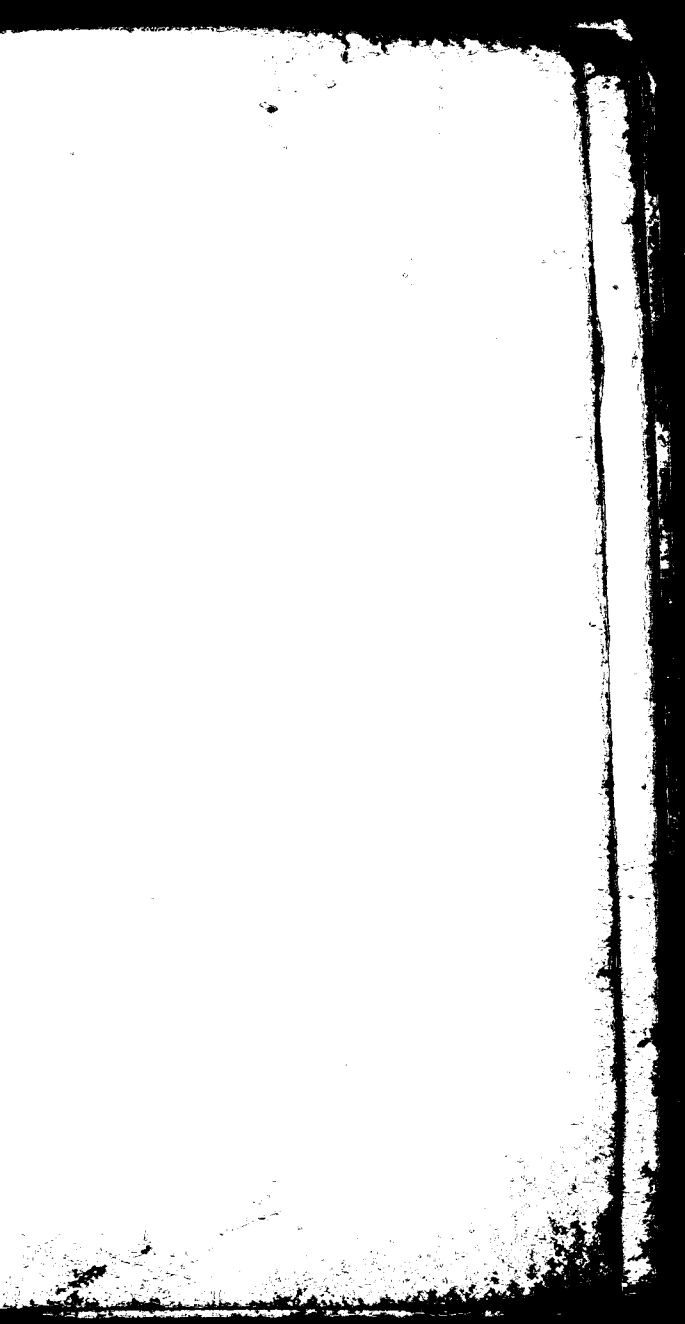
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תש"ע

סדר קבלת שבת

יד השירים אשר לשלמה : וישקע
במשניות פירו פי שיבום דודיק
למה שבעה טובים שמו תורה
מה על פי יצחק איזיזי השבע
היה נרצח רביאע יחלה יהוה
עליו ועשכרה בד נפיקר דודיק פנין
לישראל ארבע שנים את ונאמה
בעת ירושלם פאדלי כתי כרועילת
עלמה : א תרמוני שמוני עת
שישיפתני השיש בעי אמי נחלה שמוני
נטיה את הכרמים כרמי שלי לא נטיה
הנדה לי שאהבה נפשי איבה היע
איבה תרביץ בצרכים שלמה אחיה
כעיסיה על עדיו דבריד : אם לך
תדע לך הוסה בעשים צאי לך בעהבי
הצאן ירע את גדיהוקה על כשכנת
בריעים : לסוסתי ברכבי פרעה דמיהוק
דעתי : נאנו לחיך בתוים צואה
בכרמים : תורי זקב פעשה לך עם
נקרות הפסח : עד שהמלך במסבו

דברים ענך דודי ואמר לי חובי
ו יעיתי יפתי ילפי לך פי הדג
פתי יצבר רשעים חלה חלה לך
נצנעם נראוי במרץ יצת יצתי
ניצני ידוד חתור ניצניע באר צנע
תאנה חפטר פניה ירפנעם סמיר
נעני ידוד חובי לך יעיתי יפתי ילפי
לך יעתי בהנני הסלע בסתור
סכרונה דראוני את כראני דעמייעני
את חילך כי חולך יערב ימיאני נאני
ארוי לט שונעלים שיעלים כטעני
מרבלים כרמים וכרמיני סמיר
דודי לי יאני לי בריועה בשושנעם
יעד שיפנה דיים ונסו רעללים ס
דמה לך דודי יצבי או לעפר יאני ס
על הרי בתי יעל משנבי בל
בקשתי את שארבר נפשי בהשתי
ולא מצאתי : אהימה נא יאסונבי
בעיר בשוקים ופרויבות אבקשי
את שארבה נפשי בקשתי ולא
מצאתי מצאני השמרים הסונבנים

בין עיני ולין : אשמל הנספר דודי
בבדמי עין נדי : הנך יפה רעית
יפה עינך יונים : הנך יפה דודי
נעים אה ערשנו רעננה : קורו
פתנו ארזים רהיטנו בדותים : אה
הבעלת השרון שושנת העמקים
בשדשכה בין החוחים כן רעיתני בין
הבנות : כתפוח בעצי היער כן דודי
בין הבנים בעלו חמדתי נישבתי ופרי
מבוק לחמי : הביאני א בית הון ודגלו
עלי אהבה : סמכוני באשישות רפדוני
בתפוחים כן חולת אהבה אני : שמאו
תחת לדאשו וימינו תחבקני : השבעתי
אתכם בנות ירושלם בצבאורת אנו
באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו
את האהבה עד שתתפץ : קול דודי
הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ
על הגבעות : דומה דודי לצבי אנו
לעומר האילים הנה זה עומד אחר
בתלנו משתח מן החלונות מצויץ

יְעִיטֵי הַנֶּגֶד יִפֶּה עֵינֶיהָ יַעֲיִם מִבְּעַר לִנְסֻחַת
יַעֲרֹךְ בְּעֶרְבֵי הַיָּמִים יִשְׁלֹשׁוּ מִדֶּרֶךְ נִלְעָד
נֶגֶד בְּעֶרְבֵי הַיָּמִים יִשְׁלֹשׁוּ מִדֶּרֶךְ נִלְעָד
כֻּלָּם כִּתְּאִימוֹת וְיִשְׁפָּרְדוּ אִין בְּהֵם כְּמוֹת
שֶׁעַי יִשְׁפָּתוּתִיד יִשְׁדַּבְּרֵךְ נִאִיִּה בַּפִּלְהוּ
הַרְמוֹי הַרְהוּ כִּי בִּנְעֵךְ לִצְמִתֵךְ כַּמִּנְדֵּל
לִיד צִנְאֵרֵךְ בְּעַי לְהַלְפִיִּית אֵלֶּה הַמִּנְעֵךְ
הַרְמִי עֲלִי כִּי יִשְׁלֹטִי הַרְבִּיִּים שֶׁעַי
עֲדִיד כִּשְׁעֵי יִצְפָּרִים הַרְמִי צְבִילֵךְ
הַרְמִיִּים בְּשׁוֹשְׁנֵם יַעֲד שִׁפְפִיחַ הַיָּם
זַנְסוּ הַיִּצְלָלִים אֶךְ לִי אֵל הַרְמִיִּים יַעֲד
נִבְעֵת הַלְבוּנָה כֹּלֵךְ יִפֶּה הַיָּמִי
וְמוֹם אִין בְּדֵ אֵתִי מִדְּבַנּוֹן כֹּלֵךְ אֵתִי
מִלְבַּנּוֹן תְּבוּאֵי הַשִּׁירִי כִּי אֵשׁ אֵתִי
מִרְאֵשׁ שֶׁעַי יִרְמִיִּים מִמְּעוֹנֵיךְ
אֵתִי מִהַרְרֵי נְמִרִים לְבַבְהִי
אֵתִי כֹלֵךְ לְבַבְתִּי בְּאֶחָד מִעֵינֵךְ
בְּאֶחָד עֵינֵךְ מִצֹּרְנֵךְ מִהַרְרֵי הַיָּם
אֵתִי כֹלֵךְ מִהַרְרֵי הַיָּם מִצֹּרְנֵיךְ
שִׁמְנֵךְ מִכֹּל בְּשָׂמִים נִפְתֵי תְּמוֹפְנָה
שִׁפְתוֹתֶיךְ כֹּלֵךְ דְּבִשׁ וְחֵלֶב תְּחַרֵּת

בְּעַד אֵת שְׂאֵהְבָה נִפְשֵׁי רֵאִיתֶם
כִּמְעַשׂ שֶׁעֲבַרְתִּי מִדָּם עַד שִׁמְצַאתִי
אֵת שְׂאֵהְבָה נִפְשֵׁי אֲחֹתַי וְלֹא
אֶרְפְּנוּ עַד שֶׁהִבִּיאֹתַי אֶל בֵּית אִמִּי
וְלֹא חֹדֵר הוֹרַתִּי הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאִילוֹת
הַשָּׂדֶה אִם תַּעֲיִרוּ וְאִם תַּעֲוִירוּ אֵת
הַשְּׂאֵהְבָה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ מִי זֹאת עַל־
מִן הַמִּדְבָּר כִּתְיִמְדוֹת עֵשֶׂן מִקְטָרֹת
מוֹר וּלְבוֹנָה כִּכְל אֲבָקַת רוֹנָל הִנֵּה
מִשְׁתּוֹ שֶׁלְשֵׁלְמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים
סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל כֹּלֵם אֲחַזֵּי
הָרַב מִלְמַדֵי מֶלֶךְ מֵהָ אִישׁ חֲרָבוֹ
עַל יֵרֵכּוֹ מִפֶּחֶד בְּלִילוֹת אֶפְרַיִם
יֵשֶׁה לּוֹ הַמֶּלֶךְ שֶׁלְמָה מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן
עֲמוּדָיו עֵשֶׂה כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זָהָב
אֲרָצוֹ אֲרָמֵן תּוֹכוֹ רֵעֵהָ אֲהַבְדָּהּ
מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם צֵאִינָה וְרֵאִינָה
בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שֶׁלְמָה בַּעֲטָרָה
שֶׁעַמְרָה לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתוּנָתוֹ
בְּיוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ הַנֶּךְ יִפְרֹד
יַעֲיִתִי

די נטפוי מיר ואצבעותי מיר ערב
על כפות המנעול פתחתי אני לדוד
דידי חמק עבר נפשי יצאה
דברו בקשתי ואלא כצאתיהו
ראתיו ולא ענני : מצאוני השמרים
כינבים בעיר הכוני כצעוני נשאת
את רדידי מעלי שומרי החומות
השבועתי אתכם בנות ירושלם את
תמצאני את דודימה הנידה על
שחולת אהבה אני : מה דודך מדוד
היפה בנשים מה דודך מדוד
שככה השבעתני : דודי צח ואדום
דגול מרבבה : ראשוכתם סוד
קמצותיו תלתלים שחורות כסודם
עיניו כיונים על אפיקי מים החצות
באלב יושבות על מלאות : ליהו
כערנות הבושם מגדלות פרתתים
שפתותיו שושנים נוטפות מור
עובר ידיו גליל זהב ממלאות
ביתו שיש מעין עשת שן מעלמית
ספירים : חנקי עמודי אש מיעדים

גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין
חתים : שלחיד פרדס רמונים עם
פרי מגדים כפרים עם נרדים נר
וכרכום קנה וקנמון עם כל עצי
לבונה מור ואהלות עם כל ראשי
בשמים : מעין זנים באר מים חיים
ונחלים מן לבנון : עורי צפון ובוא
תימן הפיחי זני יזלו בשמי ובוא דור
לגנו ויאכל פרי מגדיו : באתי לגנ
אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי
אכלתי יערי עם דבשי שתירתי
יני עם חלבי אכלו רעים שרתו
ושכרת דודים : אני ישבה ולבי
ער קול דודי דופק פתחי לי
אחתי דעיתני יונתי תמתי שראשי
נמלא סל קנוצותי רסיסי לילה
פשוטתי את כתנתי איכבה אבשתי
רחצתי את רגלי איכבה אסנפתי
דודי שלח ידו מן החר ומעו הבנו
עלינו קמתי אני לפתוח לדודי

לבנה ברה כחמה אימה כנדגלור
גנת אגוז ירדתי לראות באבי
נחל לראות הפרחה דגפן הנצני
רמונים : לא ידעתי נפשי שמתע
זרכבות עמי נדיב טובי טובי
דשולמית טובי טובי ונחזה בך
מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים
מה יפיו פעמך בנעלים בת נדיב
חמוקי ירכיך כמו חללים מעישוד
ידי אמן שררך אגן הסהר אל
יחסר המזג בטנג ערמת חטים
סוגה בשושנים שני שדיך בשני
עפרים תאמי צביה צוארך
כמנדל השן עינד ביכות בחשבון
על שער בת רבים אפך כמנדל
הלבנון צופה פני דמשק ראשך
עליך ככרמל ודלת ראשך בארנמן
מלך אסור ברהטים : מה יפית ימה
נעמת אהבה בתענונים : זארת
קומתך דמתה לתמר ושדיך
לאשכולות : אמרתי אעלה

אדני פז מראהו פלבנון בחור
מאזנים יפני ממתקים וכלו מחמדים
זה דודי וזה רעי בנות ירושלים
אנה הלך דודך הופה בנשים אנה
פנה דודך ינבקשנו עמך דודי
ידך לננו לערונית הבשם לרעות
בגנים ולקוט שושנים אנו לדודי
ודודי לי הרועה בשושנים יפנה
את ריעתי בהרצה נאה כירושלים
איופה כנדגלות הסבי עינד מנגדי
שהם הרחיבונו שיערך כעד
העזים שגלשו מן הגלעד שניך
כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה
שכלם מתאימות ושכלה אין בהם
כפלה הרמון וקתך מבעד לצמחך
ששים המה מלכות ושמוני
פילגשים ועלמות אין מספר אחת
היא יונת תמתי אחת היא לאמה
בה היא לילדתה ראה בנות
ויאשריה מלכות ופילגשים ויהללוה
מי זאת הנשקפה כמו שחר יפנה
כלבנה

יעקב כי ענה כמות אהבתך שיש לי

6

אה רשפיה רשפי אש שלהבתיה
ים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה
הרית לא ישטפיה אם יתן איש את
ל הון ביתו באהבה בוז יבזו לו
אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה
יעשה לאחותינו ביום שידבר בה
לם חומה היא נבנה עליה טירת כסף
אם דלת היא נעוה עליה לוח ארז
אני חומה ושדי כמגדלות או הידני
בעיני כמוצאת שלום כרם הידני
לשלמה בבעל המון נתן את הכרם
לנוטרים איש יבא בפריו אף כסף
כרמי שלי לפני האף לך שלמה ומאתנו
לנוטרים את פרוי היושבת בגנות
חברים מקשיבים לקולך

השמיעיני ברח דודי

ודמה לך לעבדך

לעופר האילים

על הדי

בשמים

בתמר אחזה בסנסנו ויהיו נא שדיך
כאשכלות הנפן וריח אפך כתפוחים
וחכך כיון השיב הולך לדודי למישרים
דובב שפתי ישנים : אנו לדודי ועלי
תשוקתו : לכה דודי נצא השדר
גלינה בכפרים : נשכימה לכרמים
נראה אם פרחו הנפן פתח הסמדר
הנצו הדמונים שם אתן את דודי לה :
הדודאים נתנו ריח ועל פתחני כל
מנדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי
לה : מי יתנה כאח לי יונק שדי אמי
אמיצתך בחוץ אשקך גם לא יבוזולי
אנהגה אביאך א בית אמי תלמדני
אשקך כיון הדקה מעסים רמינו שמאו
תחת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי
אתכם צנות ירושלם מה תעירו ומה
תעוררו את האהבה עד שתחפץ : מי
יאת עליה מן המדבר מתרפקת על
דודה תחת התפוח עוברתך שמד
הבלתיך אמך שמה חבלה ילדיך
שימני כחותם על לבך כחותם עלי
זרועך

ושבתינו יעם ידיו בעת מעבדנו
 תשלח ברכה והצלחה והרחחה בכל
 מעשה ידיו ומעפר עיניו תקיבנו
 מאשפות דלותנו תרוממנו ותשיבנו
 שבות שכינתך לעיר קדשך במהרה

בימינו אמן

ואתם יאמרו מזמורים לו

סי צה א

לנו כדננה לך נריעה לצור ישענו
 נקדמה פניו בתודה בזמירות נריעלו
 כי א גדול יש מלך גדול על כל אלהים אשר
 בידו מחקרו ארץ ותועפות הרים לו אשר
 לו הים והוא עשהו ויבשת יהיו יצרנו בנצח
 ששתחזה ונכדעה נבכבב לפני יש עושנו
 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן
 ידו היום אם בקולו תשמעו א תבקשו
 לנצבם כמריבה כיום חסה במדבר
 אשר נסונו אבותיכם בהנוני גם יצאו
 פעלי ארבעים שנה אקוט בדור
 ואומר עם תועו לבב הם והם לא ידעו
 ודכי אשר נשבעתי גאמי אם יצאנו א

רבין כל העולמים יהי רצון מלפניך ש
 אלהי ואלהי אבותי שבזכות שיר השירים
 אשר קריתו ולמדתו שהוא קדש קדשים
 ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו ובזכות
 אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות
 שמייתו וצירופיו ורמזיו וסודותיו הקדושים
 ודבוריהם הנוראים היוצאים ממנו שתרא
 שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת
 האזנה ונקראך ותעננו נעתירה לך
 ונעתר לנו שיהיה עולה לפניך קריאת
 ולימוד שיר השירים כלא השגנו כל
 הסודות הנפלאים והנוראים אשר
 הם חתומים וסתומים בו ככל תנאיו
 ונזכר למקום שהנפשות ורוחות
 ונשמות נחצבות משם וכאילו עשינו
 כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול
 זה בין בגלגול אחר ולהיות מן העולמים
 והזוכים לעולם הבא עם שאר צדיקים
 וחסידים ומלא כל משאלות לבנו לטובה
 ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו בער

מחשבותי

בון כסאו : אש לפני תלך ותלהט
 בים צריו : האירי ברכיו תכל לאתה
 תחל הארץ : הרים כדונג נמסו מלפני
 מלפני אדון כל הארץ : הגידו
 השמים צדקו וראו כל העמים
 בבורו : יבושו כל עובדי פסל המתהללים
 גלילים השתחוו לו כל אלהים שמעה
 ותשמח ציון ותגלגל בנות יהודה למען
 ושפטיה מ : כי אתה מ עליון על כל
 הארץ מאד נעלית על כל אלהים
 אהבי מ שנאו רע שומר נפשות חסידיו
 מיד רשעים יצילם : אור זרוע לצדיק
 ולישרי לב שמחה : שמחו צדיקים ב
 והודו לזכר קדשו :

צח ד

זמור שירו ל מ שיר חדש כי נפלאות
 עשה הושיעה לו ימינו וזרוע
 קדשו : הודיע מ ישועתו לעמו הגוים
 גלה צדקתו : זכר חסדו ואמונתו לבית
 ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת
 אלהינו : הריעו ל מ כל הארץ פצחו

9

תזכור לחודת חשבון לך עש אמת
 לז"ל כבוד ועוז + חבול לז"ל כבוד
 כמו השתתת לז"ל שתהיה קדש
 על לז"ל על המים א השבול הרעים
 לז"ל על מים רבים: קול לז"ל בכד
 קול לז"ל בהדר: קול לז"ל שזבר
 צדדים וישבר לז"ל את ארץ הלפנון:
 ורקידם כמו עגול לבנון וחדיון כמו
 ז רחמים: קול לז"ל חוצב להבות אש:
 ול לז"ל יחיל מדבר יחיל לז"ל מדבר
 דש: קול לז"ל יחול אילות זיח שך
 ערות ובהיכלו כמו אמת כבוד: לז"ל
 למבול ישב וישב לז"ל אלה לעולם:
 לז"ל עוז לעמו יתן לז"ל
 יבין ארת עמו
 בשלום:

ס
5

10
ואחר כך מתחילין בנועם

ובזמרה לכה דודי

הנכתב אחר במה

מדליקין

עש

אנא בכח גדולת מצדקתך תתן

צדורה אכב יק

קבל רנת עמך שגבנו טהרנו

גורא קיע אטן

נא גבור דורשי יחודך כגבת

שמרם נגי כע

ברכם טהרם רחמי צדקתך

תמיד גומלם כטי צתני

חסין קדוש ברוב טובך נהל

עדתך מקב טעבו

יחיד נאה לעמך פנה זוכרתי

קדושתך גל פדק

שועתנו קבל ושמע צעקתנו

יודע תעלומות

ברוך שם כבוד מלכותו

לעולם

יעד

||

מאֵה הִיא וְאִין מְדַלִּיקִין בָּהּ רַבִּי עֲקִיבָא
מַר טְהוּרָה הִיא וּמְדַלִּיקִין בָּהּ לֹא יִקּוּב
דָּם שְׂפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וַיִּמְלֵאנָה שֶׁמֶן
תִּנְנָה עַל פִּי הַנֵּר בְּשִׁבִיל שְׂתִירָתָא
טַפְסָת וְאִפִּילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס וְרַבִּי
יֹודָה מְתִיר אֲבָל אִם חִבְרָה הֵיוּצֵר
תְּחִלָּה מֵאֵתֶר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלוּ אֶחָד
וַיִּמְלֵא אָדָם קַעֲקָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָה בְּצֶד
עַבְרָה וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בְּשִׁבִיל
תְּהֵא שׁוֹאֵבֵת וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִירָהּ מִתְּרוּמַת הַמִּכְבָּד
וְהַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְתִירָא מִפְּנֵי גִיּוּם
מִפְּנֵי לִסְטִים אִם מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה וְאִם
שִׁבִיל הַחֹלָה שִׁישׁוֹן סְטוּרָה כַּחַס עַל
גַּר כַּחַס עַל הַשֶּׁמֶן כַּחַס עַל הַפְּתִילָה
בֵּי יָמֵי פּוֹטֵר בְּכוֹלֵן חוּץ מִן הַפְּתִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא
שֶׁהַ כַּחַס עַל שְׁלֹשׁ עֲבִירוֹת גִּישׁוּם
תוֹת בַּשָּׁעֵת לְדַתָּן עַל שֶׁאִינָן זְהִירוֹת
נָדָה וּבַחֲלָה וּבַהֲלָקַת הַנֵּר שְׁלֹשָׁה
בָּמִים צְרִיךְ אָדָם לֹמַר בְּתֵנֶךְ בֵּי יָמֵינוּ
רַב שָׁבַת עִם חֲשֻׁכָה עֲשֵׂרְתָן עֲרֵבְרָתָן
דְּלִיקוּ אֶת הַנֵּר סָפֵק חֲשֻׁכָה סָפֵק

11

2

סדר קבלת שבת

במה מדליקין ובמה אין מדליקין אין מדליקין
לא בלקש ולא בהוסן ולא בבדל ולא
בפתילת האידן ולא בפתילת המדבר
ולא בירוקה שעל פני המים לא בזפת ולא
בשעווה ולא בשמן קיץ ולא בשמן שרפה
ולא באיה ולא בחלב נחום הכדי אומר
מדליקין בחלב מבשל וחכמים אומרים אחד
מבשל ואחד שאינו מבשל אין מדליקין בו
אין מדליקין בשמן שרפה ביום טלח רבי
ישמעל אומר אין מדליקין בעטרן מפני
בבוד השבת וחכמים מתירין בכל
השמינים בשמן שנתשמן בשמן אגוזים
בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקעות
בעטרן ובנפט רבי טרפון אומר
אין מדליקין באשמן זית בלבד
כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו
לא פשתן וכל היוצא מן העץ אינו
מטבא טומאת אהלים לא פשתן
פתילת הבגד שקפלה ולא
הבהבה רבי אליעזר אומר

עלמיו עלמיה יתברך וישתבח ויתפארו
תרומום ויהנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל
מיה דקודשא בריך הוה לעילא לעילא
כל ברכתא שירתא תשובחתא ונחמתא
מידן בעלמא ואמרו אמן
ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל
כל תלמידו תלמידיהון דעסקין באורייתא
קדשנא די באתרא דדין ידו בכל אתי
ואמר יהא לגא ולהון ולכון שלמא וחיינא
דא ורחמין ומזוני דניחין מן קדש
יה שמיא וארעא ואמרו אמן
א שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן
יה שלום במרומינו הוא ברחמינו יעשה
ליום עלינו ועל כל ישראל אמן

פירוש שנהגים לומר ערב שבת בהנגסת כלה

לילה דודי לקראת כלה פני שבת
נקבלה
לכה

אֵינָהּ חֹשֶׁבֶת אִין מַעֲשֵׂיין אֵת הַדָּמָי וְאִין
מַטְבִּילִין אֵת הַכֹּלִים וְאִין מַדְלִיקִין אֶת־
הַנְּרוֹת אַבְל מַעֲשֵׂיין אֵת הַדָּמָי וְמַעֲרַבִין
וְטוֹמְעִין אֵת הַחֲמִין

אָמַר רַבִּי אֶעֱזֹר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תְלָמִיד
חֲכָמִים מֵרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם שְׁנֵא

וְכַל בְּעַד לְמוֹדֵי י"ג וְרַב שְׁלוֹם בְּעַן אֵל
תְּקִי בְּעַד אֵל בּוֹנֵךְ יִהְיֶה שְׁלוֹם בְּחִילֵךְ
שְׁלוֹה בְּאֲדָמְנוּתֵךְ לְמַעַן אַחֵי וְיָרְעֵי
אֲדַבְרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ לְמַעַן בֵּית י"ג
אֵינִי אֲבַקֶּשׁה טוֹב לְךָ וְיִרְאֶה בְּעַם
לְבַעַךְ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם רַב
לְאוֹהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין לָמוּ מִקְשׁוֹל י"ג
אֵת לְעַמּוֹ יִתֵּן י"ג יִבְרַךְ אֵת עַמּוֹ

בְּשְׁלוֹם

אָמַר קְדִישׁ דְּרַבָּנָן

תְּקַדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהּ דְּבָא בְּעַלְמֵיהּ
דִּי בְּרָא בְּרַעְמֵיהּ וְיִמְלִיךְ

מִלְּכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל
בְּוֵת יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְמִן קְדִיב וְאָמַר
שְׁמֵיהּ דְּבָא שְׁמֵיהּ דְּבָא מְבַרַךְ לְעַלְמֵיהּ
וְלְעַלְמֵיהּ

ומה תהמי' בד' יחסו עני עני

13

ונבנתה עיר על תללה
לכה

היו למשסה שוסיק' ורחקו כל
מבלעיק' ישיש עליך תללה
כמשוש חתן על בלה
לכה

מין ושמש' תפרוצו' ואת' תעריצו'
על יד איש בן סרצו'
ונשבורה ונגילה
לכה

ואי בשלום עטרת בעלה גם
שמתה בדנה ובצהלה' תמו'
אמוע עם סגולה' בואי כלה בוגתי
בואי כלה

גור אמוע עם סגולה' בואי כלה שבת
מלכתא

דיך' אשד נתן מנוחה לעמו ישראל
ביום שבת

קדש

שְׁמוֹר וּזְכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד הַשְּׁמִיעֵנִי יְיָ
הַמְיֻחָד יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד לְשֵׁם
וּלְתַפְאֵרֶת וּלְתִהְלֵה
לְכֵה

לְקִרְאֵת שַׁבַּת לָכֵן וּנְלַכֵּה כִּי הִיא מְקוֹר
הַבְּרֵכָה מֵרֵאשׁ מְקָרֵם נְסוּכָה סוּף
מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תִּתְּלֵה
לְכֵה

מְקָרֵשׁ מֵלֶה עִיר מְלוּכָה קוֹמִי צְאִי מִתּוֹךְ
הַהַסְכָּה רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעֵמֶק הַבְּכֵת
וְהוּא יַחְמוֹל עֲלֶיךָ חֲמֵלֵךְ
לְכֵה

הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְר קוֹמִי לְבָשִׁי בְּגָדֵי
תַפְאֵרֶתךָ עִמִּי עַל יַד בְּנֵי שֵׁי בֵּית
הַלְּחָמִי קִרְבָּה לִּי נַפְשִׁי גְּאֻלָּה
לְכֵה

הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי כִּי בָּא אֲוִירֶךָ
קוֹמִי אֲוִירִי עוֹרִי עוֹרִי שִׁיר דְּבָרֵי
כְּבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ נִגְלָה
לְכֵה

לֹא תְבוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי מֵהַתְּשׁוּחָה
וְיָמָה

זו מעולם אתה נשאו יי' נשאו נהרות

14

לם ישאו נהרות דבים : מקולות מים

מים אדירים משברי ים אדיר במרים

עדתיך נאמנו מאד לביתך נאנדה

דש יי' לארץ ימים

והחזן אומר

ברכו את יי' המבורך

והצבור עונין

ברוך יי' המבורך לעולם ועד

והחזן חוזר ואומר

ברוך יי' המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם

אשר בלה מעשיו ביום השביעי

קראו שבת קדש מערב ועד ערב

תנו פנתה לעמו ישראל בקדושתו

ברא יומם ולילה גולל אור מפני

האך וחשך מפני אור המעביר יום

בבוא לילה המבדיל בין יום ויום

לה יי' צבאות שמו ושמו חי וקיים

מיד הוא ימלוך עלינו לעולם ועד

מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות
ל' ולומר לשמה עליון : להגיד
בבקר חסדך ואמונתך בלילות : על
עשיר ועלי גבל עלי הנין בכבוד : כי
שמחתני ' בפעלך במעשי יד יך
ארנן : מה גדלו מעשיך ' מאד עמקו
מחשבתך : איש בער לא ידע וכסיד
לא יבין את זאת בפרוח רשעים כמו
עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם
עדי עד : ואתה מרום לעולם ' כי
הנה איביך ' כי הנה איביך יאבדו
יתפרדו כל פעלי און : ותרם בראם
קרע בלתי בשמן רענן : ותבט עיני
בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה
אזני : צדיק כתמר יפריח בארז בלבנון
ישגה שתולים בבית ' בחצרות אהיג
יפריחו : עוד ינובון בשיבה דשנים
רעננים יהיו : להגיד כי ישראל '
צורי ולא עולתה בו
' מלך גאית לבש לבש ' עוז התאזר
אף תכון תבל בל תמוט : נכון כסאתך

נבי מצוה אתכם היום לאהבה את יי

15 היום ולעבדו בכל לבבכם ובכל

נפשכם ונתתי מטרי ארצכם בערתי

ידה ומלקוש ואספת דגנה ותייר שך

וצהרף ונתתי עשב בשדה לבהמתך

ואכלת ושבעת השמרו לכם מן יפתה

בבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים

ששתחוויתם להם וחקר את יי בכם ועצר

את השמים ולא יהיה מטרי והאדמה לא

תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל

ארץ הטובה אשר יי נתן לכם ושמתם

את דברי יי על לבבכם ועל נפשכם

שרתם אתם לאות עליכם ויהי

טוטמת בין עיניכם ולמדתם אתם

את בניכם לדבר בם בשבתך בבירתך

בלכתך בדרך ובשכבה ובקומך

ותבתם על מזוזות ביתך ובשעריך

אעז ירבו ימיכם יימי בעכם על האדמה

אמר נשבע יי לאבותיכם לתת להם

אני השמים על הארץ

אמר יי א משה לאמר דבר א בני

בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעְרִיב עַרְבִים

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבֵּךְ

תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטֶיךָ

אֲהַבְנוּ לְמַדַּת עַל כֵּן יְיָ אֱהִינוּ בְּשֹׁכְבֵנו

וּבְקוֹמֵנו תָּן בְּלִבֵּנוּ לְשִׁיחַ בְּחֻקֵי רְצוֹנֵךְ

וּנְשַׁמַּח וְנַעֲלוֹז בְּדַבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ

וּבְמִצְוֹתֶיךָ וּחְקֵיֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הוּא

חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמֵנוּ

וְלֵילָה וְאֲהַבְתֶּךָ אֵל תָּסֵר מִמֶּנּוּ עַד נֶעֱד

נַצְחִים בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ אֲהַב אֶת עַמֶּךָ

יִשְׂרָאֵל

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱהִינוּ יְיָ אֶחָד׃ בְּשֹׁמְנוּ

וְאֲהַבְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ

וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מַאֲדְךָ וְהָיוּ הַדְּבָרִים

הֵלֵךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצוּךְ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ

וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ

וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ

וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְמוֹת

בֵּין עֵינֶיךָ וּבְתַבְתָּם עַל מַחְזוֹת בִּירְיֶיךָ

וּבְשַׁעֲרֶיךָ

וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר

אָנֹכִי

וְיִשְׂרָאֵל וְלִכְבוֹד שׁוֹמֵר שְׁבָרוֹ וְזָמְרוּ בְרוּךְ הוּא
 אֵשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לִי עֲנֵנו שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה
 אֲמָרוּ כֹלֵם מִי כְמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹת
 אֲדָר בְּקִדְשׁ גִּירָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פְלִי
 אֲמָרוּ שְׁבִיעֵי דְאֵנוּ נְבִירֹתֶיהָ עַל הַיָּם
 כֹּלֵם הוֹדוּ וְהַמְלִיכוּ וְאֲמָרוּ יְיָ יִמְלֹךְ
 עַד עַד וְעַד : תְּחִישׁ יִשְׁוֹעָה לְשׁוֹמֵר
 תְּפִדָּה לְצִאֲנֵה וְלֹא יִהְיוּ עוֹד לְבָנֶיהָ
 וְהוֹשַׁעְתִּי לְצִאֲנֵי וְלֹא תִהְיֶינָה עוֹד
 לְבָנֵי בְּמִיּוֹת אֲתָה יְיָ גַל יִשְׂרָאֵל
 מְלִכֵינוּ יְיָ אֱהִינֵנו לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ
 מְלִכֵנוּ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם וּפְרוּס
 עֲלֵינוּ סִבְתֵּי שְׁלוֹמָה וְהֵן בְּעַדְנֵנוּ וְתִקְנֵנוּ
 בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְבוֹעֵי
 אֵשׁ וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ אֹיִב דְּבַר וְחָרָב
 עֵצ וְיָגוֹן וְאַנְתָּה וְשִׁבְנוּ שְׁכָן
 מִפְּנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ נִשְׁמֹר צִדְקֵנוּ
 וּפְרוּס מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּפְרוּס
 עֲלֵנוּ סִבְתֵּי שְׁלוֹמָה בְרוּךְ אַתָּה יְיָ
 אֱלֹהֵי שְׁכֵנֵי שְׁלוֹם עֲלֵנוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן

וְלֹא־תִאֱמַרְתֶּם לַיהוָה וַעֲשׂוּ לָנוּ צִיצִית עַל־

כַּנְּפוֹי בַגְּדֵיהֶם לְדִרְתָּם וּנְתַנּוּ עַל צִיצִית

הַבְּנֵךְ פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית

וְרֵאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת־

יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרֵי־

לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתֹמַר

זֹנִים אַחֲרֵיהֶם לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם

אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים

לֵאלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי

אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהוֹיֹת לָכֶם

לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם

אָמַת

יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אָמַת

וְאִמּוֹנָה בַשָּׁבִיעִי קִימַת גְּזֵרַת דְּבָרָיו

הַקְּשָׁבְנוּ וּשְׁמַעְנוּ זְכוֹר חֲמֹדָיו

טְהוֹרִים יִרְשׁוּהָ כְּתוּבָה הִיא לְרֵאשִׁית

אֲדַבְּעָה מֵעַתָּה נִתְּנָה שְׂמַח בָּהּ לְבָב

יִשְׂרָאֵל עֵדָה פְּדִית צְדָקָה קִנְיַת רוֹמֵם

שֹׁבֵת תָּמִיד בִּיגָד וּבִיגְנוֹ אֹת הִיא

לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עוֹלָמְךָ תִּקְנֶה

וּבַשָּׁבִיעִי נָחַת לְמַעַן שִׁתְּנִיחַ לְעַמְּךָ

יִשְׂרָאֵל

מחיה מתים ברחמים רבים סובל גוף

דומה חולים ומתיר אסורים ומקיים

צמונתו לשינוי עפר מי כמוך בעל

בגרות ונמי דומה לך מלך ממית ומחיה

וצמית לנו ישועה בעשרת ימי תשובה

אמן אתה להחיות מי כמוך אב הרחמים

תים ברוך אתה זכור יצוריק ברחמים

מחיה המתים ממית ומחיה

דור ודור נמליך לא כי הוא לבדו

מרום וקדוש ושבתך אהיג מפני

ימוש לעולם ועד כי א מלך גדול

דוש אתה ברוך אתה ייאל הא הקדוש

בעשרת ימי תשובה (המלך הקדוש)

תה קדשת את יום השביעי לשמך ת

תכלית מעשה שמים וארץ וברכתו

הימים וקדשתו מכל הזמנים וכן כתוב

תך: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם

אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר

עשה: וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו

עשה: ויברך אלהים את יום השביעי

ושמור בני ישראל את השבת לעשות
 את השבת לדורותם ברית
 עולם ביני ובין בני ישראל אות היא
 לעולם כי ששת ימים עשה יי
 השמים ואת הארץ ויום השביעי
 שבת וינפש

ואחכ אומר חצי קדיש

שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך
 ברוך אתה יי אלהי אבותינו
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב הא גדול הגבור והגורא
 עליון גומל תפדים טובים וקונה אר
 הכל וזוכר חסדי אבות ומבא גול
 לבני בניהם למען שמו באהבה

בעשרת ימי תשובו	מלך גול עוזר
זכרנו לחיים	ומושיע ומנן בריך
מלך חפץ בחיי	אתה יי מנן אברהם
וכתבנו בספר	אתה גבור לעולם יי
החיים למענך	מחיה מתים
(מוריד הטל)	אתה רב להושיע (בקיץ)
	(משיב הרוח ומוריד הגשם) מבלכל חיים בתוס

מחיה

חיים טובים בדברי ישועה ורחמים נחום ותכנו ורחם

18

לינו והושיענו פי איה עיננו כי מלך חנוך ו

ורחום אתה :

תחזינה עינינו בשופך לציון ולירושלם

עירך ברחמים נמאז ברוך אתה

דמחזיר ברחמיו שכינתו לציון :

ימים אנהנו לך שאתה הוא יי אלהינו

וליהי אבותינו על חיינו המסורים

בדרך ועל נשמותינו הסקודות לך ועל

עמך שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך

ובנותיך שבכל עת ערב ובקר וצהריים

שוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא

תסור חסדיך ומעולם קוינו לך לא הכלמתנו

וליהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך

ממנו

יובה ובפירים אומרים כאן על הנפים :

על כלם יתברך ויתרומם לעשרת ימי תשובה

צדיק מלכנו תמיד זכור רחמיך ונבונש

החיים יודוך סלה את כעסך כלה דבר

וללו לשמך הטוב וחרב ירעב ושבי ומשחא

וממת ברוך אתה ומנפה וכל מחלה מעלנו

וַיִּקְדַּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שַׁבַּת מְכַל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר—

בְּרַא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנְחַחֲרֵנוּ

קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ

שֶׁבַעֲנֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ שְׂמֹחֵנוּ בִישׁוּעֶתְךָ וְטַהַר

לִבֵּנוּ לַעֲבֹדֶךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ וְיִשְׁמַח

בְּךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שָׁמַיִךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ

מִקִּדְשׁ הַשַּׁבָּת :

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תִּפְלֹתֶם

שָׁעָה וְהַשָּׁב הַעֲבוֹדָה לְדַבּוּר בִּירְתֶּךָ

וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלֹתֶם מִהֲרִידָה בְּאַהֲבָה

תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתֵהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדָה

יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֹמְרִים

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֹּא יָיָע יְרֵאָה וְרֵעָה

וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֵּר וְיִכְרֹזֵנוּ וְיִכְרֹזֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ

וְיִכְרֹזֵנוּ יְרוּשָׁלַם עִירָךְ וְיִכְרֹזֵנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ

וְיִכְרֹזֵנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵן

וְלִרְחֻמִּים וְלִרְצוֹן בְּיוֹם הָרֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה זְכַרְנוּ יְיָ

טַהַרְנוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ

לְחַיִּים

תִּרְדָּח נַפְשֵׁי וּנְפֹשֵׁי כַעֲפָר לְכֹל תְּהִיָּה
יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵי שָׂכֵל הַקָּמִים
עָלַי לְרַעַה תִּפְרַע עֲצָתָם וּתְקַלְקֵל
יַחַשְׁבוֹתָם וּכְזָב יִהְיֶה רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ
לְהוֹ שֶׁתִּפְתַּח לִי שַׁעֲרֵי תוֹרַת שַׁעֲרֵי

חֲכָמָה שַׁעֲרֵי בֵּינָה שַׁעֲרֵי דִיעָה שַׁעֲרֵי
זְרֻמָּה וּנְלִבְלָה שַׁעֲרֵי חַיִּים הֵן וְחֶסֶד

דְּחַמִּים וּרְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ יִהְיוּ לִרְצוֹן וְכוּ

הַמִּזִּין חֶסֶד יְיָ בְּלִמְדָּה (יוֹם הַגִּזְרֵי) וְחֶסֶד בְּקִינָה

יִכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל עֲבָאִם וְיִכְלוּ
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִלֵּאכֹרֶתוֹ

שֶׁרַע עָשָׂה וַיִּשְׁבֶּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל

לֵאכֹתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת

אֶם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֶתוֹ כִּי בּוֹ שֶׁבֶת

כָּל מִלְּאכֹתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֶת־

לַעֲשׂוֹת

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הַגָּדוֹל

גִּבּוֹר וְהַגּוֹרָאֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם

מֵרָץ מִן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ מַחִיהַ מַתִּים

וְלֹךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת : וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים

כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחָמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַב־

אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר
פְּנֶיךָ נִחַת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים אֲהַבְךָ

וְחֶסֶד צְדָקָה בְּרָכָה יְשׁוּעָה וּרְחָמִים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת כָּל

עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעַר
בְּשִׁלּוּמְךָ : כַּעֲשֶׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרַב־

וְשְׁלוֹם פְּרִנְסָה טוֹבוֹ

וְיְשׁוּעָה וּנְחָמָה חֵן וְחֶסֶד

נִזְכָּר וְנִבְתָּב לְפָנֶיךָ אֵן

כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים

וּלְשְׁלוֹם

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ ה

הַמְּבָרֵךְ אֶת

עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם

אֱמֵן : יְהִיו לְרִצּוֹן

אֲמָרֵי פִי וְהַגִּינוּ לִבִּי

לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְנִזְאֵי :

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו

יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

אֱמֵן

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפַתִּי מִדְּבַר

לקחי שש ונדלתי ככל המנהג שהיה
 שנתחיים לאלילים ומתפללים להם לה
 שיע ואנו ברעים ומשתתחים לפני
 לה מלכי המלכים הקדוש ברוך
 וזאת שהיא נטה שמים וינסד הארץ
 גמא כבודו בשמים ממעל ישכנת
 עזו בגבהי מזמרים הוא יי אלהינו
 אין עוד מלבדו אמת מלכנו ואין
 לתו ככתוב בתורתך וידעת היום
 השבות אל אלהינו כי יי הוא האלים
 שמים ממעל ועל הארץ מתחת
 אין עוד :

עלבן נקוה לה יי אלהינו לראות
 מהרה בתפארת עוזך להעביר
 לולים מן הארץ והאילים כרות
 צרתן לתקן עולם במלכות שדי
 כל בני בשר יקראו בשמך ל
 הפגות איה כל רשעי ארץ כי ה
 רעו כל יושבי תבל כי לה תכרע
 ל בך תשבע כל לשון לסנך
 אלהינו יכרעו ויסולו ולכבוד

במאמר זה לא הקדוש (ב' ימי השובה הם
הקדוש) שאין כמוהו המניח לעמו ביום
שבת קדשו כי הם רצה להניח להם
לפניו נעבד ביראה ופחד ונודדה
לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות
א הגדלות אדון השלום מקדש
חשבת ומברך השביעי המניח
בקדושה לעם מדשע ענג זכר
למעשה בראשית:

להיננו ואלהי אבותינו רצה במעלתנו
קדשנו במצותיך ותן חלקנו
בתורתך שבענו מסובך שמחנו
בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת והנחילנו לך אלהינו באהבה
וצדק שבת קדשך וישמחנו בקל ישראל
מקדשי שמך באי מקדש השבת
ואומר קדש תתקבל ואחכ אומר
עלינו לשבח לאדון הכל לתמיד
גדולה ליוצר בראשית שלום
עשנו כדתי הארץ ולא שמנו כ
כמשפחות האדמה שלא ש
חלקנו

ל

כגוּלֵי־הַיָּם וְהַיַּבָּשָׁה וְהַיַּבֵּשֶׁת
 לֹא קָם מִיָּמָיו וְהָיָה עוֹד גִּבּוֹר
 וְכָבֵד וְהָיָה מִשְׁפָּרְתוֹ
 תוֹכַח אֲמֵת בְּיָד לַעֲבֹד אֱלֹהֵי עַל יַד
 נִבְרָא מִשְׁפָּן בֵּיתוֹ
 לֹא יִחְלִיף בָּהּ וְלֹא יִמָּוֶד דְּבַר
 לְעוֹלָמִים לְעוֹלָמוֹת
 צוֹמֵה יוֹדֵעַ סְתֵרֵינוּ מִיָּמֵינוּ לְפָנָיו
 דָּבָר בְּקִדְמוּתוֹ
 גּוֹמֵל לְאִישׁ חַיִּים מִמֵּתֵינוּ מִשְׁתַּן
 לְרַשָּׁע חַיִּים מִשְׁעֵתוֹ
 יִשְׁלַח לְקַץ מִן מַשְׁיַחֲנוּ לְפָדוֹת
 מִיָּד קֵץ מִשְׁעֵתוֹ
 מוֹרֵם יִדְהָא בְּרַגְלֵי חֲסִדוֹ בְּרוּךְ
 עַד שֶׁיִּשְׁמַע הַחֲלָלָה
 אֵלֶּה מִלֵּוֹעַ עֲשֵׂה הֵם עֲשֵׂה
 יִפְדֶּה תוֹרַת מִשְׁנֵת אֲבוֹתֵינוּ
 מִיָּדֵינוּ לְכֹהֵן

תפ

ל

ל

שמך יקר ייחזק ייחזק
מלכותך והמלך עליהם מלך
לעולם ועד : ס המלכות מלך
היא מעולמי עד והמלך מלך
ככתוב בתורתך אל המלך לעולם
ועד : וכתוב שמע ישראל אל
אל אחד :
במלך

הוא אחד קדוש עם ברוך
הוא אחד

יגדל אלהים הי ייחזק בכתובת
על מציאות
הוא אחד מלך כבודו לעולם ועד
סוף למחשתו
אין לו שותף הגוף שרבו נגד לא
בעצמו אל קדושתו
קדושו לפי דבר אשר כבודו ואין
אין ראשית למחשתו
הוא ארון עולם לפי כבודו ויהיה
גדולתו ומלכותו
שמע כבודו כבודו אל אנגלו
סגולתו

יְהוָה עֵזוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ

אֶת עַמּוֹ

בְּשָׁלוֹם

אֱמֵן

הָאֱלֹהִים

תָּמִיד

יְהִי ייָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאִשֶּׁר הִידָה
עִם אֲבוֹתֵינוּ אֲלֵינוּ וְלֹא תִטְשֵׁנוּ
לְהִטּוֹת לְבַבְנוּ אִיוּ לֵלֶכֶת בְּכָל דַּרְכוֹי
וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְחֻקַּי וּמִשְׁפָּטַי
אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ : וַיִּדְרֹשׁ
דְּבַרֵי ייָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי ייָ
קְרוֹבִים אֲלֵי אֱלֹהֵינוּ זְמַן וְלִילֵדָה
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבֹד וּמִשְׁפָּט עֲמוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בִּיחְמוּ לִמְעַן יִצְעַת
כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי ייָ הוּא הָאֱלֹהִים
אִין עוֹד :

וְתוֹלְכִין לְבַתֵּיהֶם לְשָׁלוֹם שְׁמֵת

יִצְאֲתֶם אֹמְרִים ייָ
נָחַט בְּצַדִּיקְתָּךְ לִמְעַן שׁוֹרְרֵי
הַיִּשָּׁר לִפְנֵי דְרֹכְךָ : אֵךְ טוֹב
אֲנִי יְבָרְכֶנּוּ כָּל יְמֵי חַי וְשַׁבְתִּי
בְּבֵית ייָ לְאוֹרֵךְ יָמַי : וְיַעֲקֹב
הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּסְגְּעַנּוּ בּוֹ מְלֹאכֵי
אֱלֹהִים : ייָ יִשְׁמֹר צַדִּיק וּבֹנֵי
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
ייָ

סדר ספירת העומר
על דרך הקבלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על ספירת
העומר

היום לעומר יום אחד
ואחכ אומר

הי רצון מלסנף יי אלהינו
ואהי אבותינו שיבגדו
את המקדש למקומדו
מהרה בימינו ותן חלקנו
בתורתך

ואחכ אומר

למנצח בגינות מזמור שיר
אלהים יחוננו ויברכנו
אר פניו אתנו סלה : לדעת
אריך דרכך בכל גוים ישועתך
תן עמים אלהים יודוך עמים
לם ישמחו וירננו לאומים

בשכמל

להים לשמחו

תעלומות מלכות מלכות

שלח יעקב מלאכים לפניו

לעשו אחיו ארצה

שעיר שדה אדם

אחר שאמר המסוק בכל לילה

ולילה אומר

בוכו של עולם אתה צויתנו

על ידי משה עבדך

ספור ספירת העומר כדי

שהכנו מקליפתנו ומטעמנו

גמו שכתבת בתורתך וסמכת

בם ממחרת העבא תספירה

משום יום כדי שיטהר

נפשות ישראל

מזהמתם

יהי רצון ממנו

ספירת העומר

קין מה שפסוק

גית) חסית

לחזק לחזקתו יח עיניך

היום לעומר חרב עקד ימים

נאר ישפד

ושמע סלכות נצח

ישובו הפלאים ויעקב

לאמר שמו אחר

עשו וגם חלה לקב ארצה

וארצה חסדת אים

היום לעומר חרב עקד ימים

נאר ישפד

קבל חלפות חסדה

יירא יעקב סאד ויצר לו

ניחץ את העם אמר

תו ואת חכמו ואת דבירו

והנמלים לשפ

פחנות

והטתה ואתה ואתה ואתה ואתה

על מעלה און

עלה

וכן בכל (לילה ולילה)

היום לעומר שבע ימים

העומר והעומר

העומר והעומר

העומר והעומר

העומר והעומר

העומר והעומר

העומר והעומר

העומר והעומר

העומר והעומר

העומר והעומר

העומר והעומר

העומר והעומר

העומר והעומר

העומר והעומר

העומר והעומר

יום לעומר שמונה ימים

שחם שבוע אחד

יום אחד

לדעת זילננו

קדושתך יסוד מלכות

טובותי פני החסדים ומכל

האמת אשר עשית

את עבדך כי במקלי עברתי

את הירדן חיה ועתה

הייתי לשני

מהנות

זז

יום לעומר תשעה ימים

שחם שבוע אחד

שני ימים

בארץ ירלע

זופדי יסוד יסוד

בילע נא פיד אהי אהי

עשו כי ירא אנכי

אלו מן יבוא והבני אהי

על בני

היום לעומר ששה ימים

אתנו וירגנו

שועתנו מלכות גבורה

ויאמר אם יבוא עשו א

המחנה האחת והקרו

והיה המחנה הנשאר

למליטה

היום לעומר ששה ימים

שועתנו קבל ושמע עקבתנו

יודע תעלומות

שקו ציית

מלכות גדולה

יעקב אלהי אבי אברהם

ואלהי אבי יצחק ויעקב

אלי שוב לאלה צדק

למולדתך ואיטיבה

עמך

היום

כ"ז
ימים לעומר שנים עשר

יום שהם שבוע אחד

וחמשה ימים

גנים לאמים

גזר יסוד תפארת

עזים מאתים ותישים עשרים

רחלים מאתים ואילים

עשרים

י"ח
ימים לעומר שלושה עשר

יום שהם שבוע אחד

וששה ימים

ישועתך לאמים

יחיד יסוד גבורה

מלים מיניקות ובעה

שלשים פרות

רבעים ופרים עשרה

אתונות עשרים

ועירם

עשרה

הַיּוֹם לַעֲוֹמֵר עֶשְׂרֵה יָמִים

שֶׁהֵם שְׁבֹעַ אֶחָד

וְשִׁלְשָׁה יָמִים :

דְּרֹכָה וַיִּרְגְּנוּ

פְּנֵה יַסּוּד הַיָּד

וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטִיב אִישׁ יֵי

עִמָּךְ וְשָׁמְתִי לְךָ

זִרְעָךְ כַּחֲוֵל הַיָּם אֲשֶׁר

לֹא יִסְפָּר

מֵרֹב :

11

הַיּוֹם לַעֲוֹמֵר אֶחָד עֶשְׂרֵה יוֹם

שֶׁהֵם שְׁבֹעַ אֶחָד

וְאַרְבַּעַת יָמִים

בְּכֹל וַיִּרְגְּנוּ

לְעִמָּךְ יַסּוּד נֶצַח

וַיִּלֶּךְ שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח

מִן הַבַּיִת בִּידוֹ מִנְחָה

לַעֲשׂוֹת אֲחִינוֹ

12

היום לעומר ששה עשר יום
שהם שני שבועות ושני
ימים :

שלהם
לחמים
היה יסוד

אמרת לעבדת ליעקב
מכה הוא שלוחה
לאדוני לעשו והנה גם הוא
אחריוכנ :

יום לעומר שבעה עשר
יום שהם שני שבועות
ושלשה ימים :

יודנה
כי
טובך הוד הוד

אז גם את השני גם את
השלישי גם את כל
הולכים אחרי העדרים
אמר כדבר הזה תדברון
לעשו במזאככם
אזתנ :

היום

לעבוד ארבעה עשר

יום שהם שבע שבועות

הריק לאכלם

לחיד. ואת לעבוד שנה זוכה

קדושתך

כל שנת

ימוד גדולה

ניתן ביד עבדי עיר עדה

לכדו ויאמר לו עבדי

עברו לפני אלה תשים

בין עיר שנת

עירי

היום לעתה חמשה עשר

יום שהם שבע שבועות

יום אחד

עשים לאדם

עבודת הוד שלכות

את הראשון לאמר בן פנקה

עשו אחי נשאל לאמר למי את

ואנה תלך ולמי את לפנקה

היום

יום לעומר עשרים ימים

שנים שבע שבועות

ושבעה ימים

ישמחה תלפזז

חפץ הדי גמילה

יקם בלילה ההוא ויקח את

שרי טפיו ואת שרתי

אפחותיו ואת אחד עשר

ילדי ויעבור את מעבר

בבן

ל

יום לעומר אחד ועשרים

יום ימים שלשה שבועות

ולבן תלפזז

אין קדש ביום שבת

עדת

חכם טע

הדי גמילה

חכם ויעבירם את חתול

ויעביר את אשר לו

ל

היום לעולם שנתנה עשר

יום שנתנו שני שבועות

וארבעת ימים

עשרים כל

בליל החדש

ואסרתם גם תהו עבדך

יעקב אבינו כחמה

אכספה פנה במנחה החולקת

לפני ואחרי פני ארצה פני

אולי ירא פני

היום לעולם תשעה עשר

יום שנתנו שני שבועות

וחמשת ימים

עשרים ושש

היום החדש

ואסרתם ונתתה על פני

היום החדש על בלידה היום

בשנת

הם לעשר את בני
למנוחיהם הם יחד
על פי שבועות
אשר עשה ימים
חשש עמים
בדברך אלהי

זכור שאלתי כי על
השחר וימנו
לא אשלח כי אם
בדברך

לעשרת דמיון
ועשרת ימים
שבועות ואלו
עמים עבדים
רובם בזה
זמר של אלהי ספר וימנו
יעקב

היום לעומר שנים ועשרים
יום שהם שלשה שבועות
וימים אחד

לאמים . תשפן טו
גמלם . נצח מלכות
וינתר יעקב לבדו זיאבק א
עמו עד עלות
השחר

היום לעומר שלשה ועשרים
יום שהם שלשה שבועות
ושני ימים

כי תשפוט
תמיד נצח יסוד
וזאת כי לא יכול לו זיגע
בבית ירבו ותקע
בה ירה יעקב
בהאבקו
עמו

היום לעומר שמונה ועשרים

יום שהם ארבעה

שבועות

בארץ מנשור

ונם טרדם נחמי צדקתך

תמיד צמלם

בטר צתנ

נצה גדולה

קרא יעקב שם המקום פניא

כי ראיתי אלהים פנים

א פנים ותנצל

נפשי

יום לעומר תשעה ועשרים

יום שהם ארבעה שבועות

יום אחד

תנחם מנשור

שומרם תפארת מלכות

ח לו השמש כאשר עבר

את פנוא והוא צולע

על ירכנו

היום לעומר ששה ועשרים
יום שהם שלשה שבועות
וחמשה ימים
מישור עמים
טהרם נצח תפארת
ויאמר לא יעקב יאמר עויד
שמך כי אם ישראל
שרית עם אלהים ועם
אנשים ותוכל

22

היום לעומר שבעה ועשרים
יום שהם שלשה שבועות
וששה ימים
מלואים עמים
ישרים נצח זבורה
יעקב יאמר הנידה
נא שמך ויאמר למה
זה תשאל לשמי ויברך
אותו שם

היום

היום לעומר שנים ושלשים
 יום שהם ארבעה שבועות
 וארבעה ימים
 עמים מישור
 דרשי תפארת נאה
 נשם את השפחות ואת אלהיהן
 ראשונה ואת אלהיהן
 וילדיה אלהיהם ואת
 רחל ואת יוסף
 אלהיהם

היום לעומר שלשה ושלשים
 יום שהם ארבעה שבועות
 וחמשה ימים
 אלהים ואלהים
 נבון תפארת נאה
 והוא עבר לפניהם וישתדלו
 ארצה שבע פעמים
 עד נשתו עד
 אלהיהם

אתם לעומר שלשים יום

שהם ארבעה שבועות

העני ימים

סלה חושב

המחבת שנת

לא יאכלו בני ישראל

עד הנשחט אשר על

בן חדר עד תום חוד

כי סנע בגן ידו יעקב

בניד הנשחט

אתם לעומר חוד שלשים

יום שהם ארבעה שבועות

השלשה ימים

אזינו מי שך

יהודי המחרת חוד

ישא עקב עינו וירא זהנה

עמו בא ועמו ארבע

מאות איש ויחץ את הילדים

על למה ועל החל ועל שתי

השפחות

היום

היום לעולם שפיר ופולטימ

לחם המטה שפיר ופולטימ

וינס אחד

כלם ולאכלים

גלדא גבורה מלכות

תנשן השפחות חכה וילדיהן

ותפוחותיון

11
2

היום לעומר שבעה ושלשים

יום שחם חמשה שבעות

אמנ ימים

ולאכלים

אלרץ

גבורה יום

טהרנו

אנש גם לאה וילדיהן

וישתחו וחדה נשם

וסף ורדל

וישתחו

11
2

היום לעומר חמשה עשר יום

יום שבת ארבעה שבועות

וששה ימים

יודוך ול אלים

נא תפארת גבורה

יירץ עשו לקראתו ויחבקה

ויפול על צוואריו וישק

ויבכו

היום לעומר חמשה ושלשים

יום שבת חמשה שבועות

עמים ול אלים

נא גבור דורשי וחדד לבבם

שומרים

בגד יבש

תפארת יהוה

ומה את עיניו וירא את

חנאים ואת הילדים ואמר

פילה לך ואת הילדים

אשר חנן אהים את עבדך

יום לעומר זרבעים יום

שהם תשעה שבועות

וחמשה ימים

יברכנו בארץ

רבת גבירת המארת

אמר יעקב אבינו

מצאתנו ביעקבנות

מנחת פידי כי על בן דמות

פטר בראת לנו אלים

ותדכנו

יום לעומר אחד זרבעים

יום שהם תשעה שבועות

וששה ימים

אלים בארץ

רבת גבירת המארת

נא את בדת אבינו

הובאת לנו אלים

וכי יש לי כל וילצר בו

ויקח

היום לעומר שמונה ושלשים

יום שהם חמשה שבועות

ושלושה ימים

נתנה ולאמים

שגבנו : גבולה הנה

ויאמר מי לה כל המחנה הנה

אשר פגשתי ויאמר

למצוא חן בעיני

אדוני

היום לעומר תשעה ושלשים

יום שהם חמשה שבועות

וארבעה ימים

יבולה בארץ

עמך : גבולה נצח

ויאמר עשו יש לי רב

אתי יהי לך

אשר

לך

שם לעומר ארבעה וארבעים
יום שהם ששה שבועות
ושנתי ימים
אלהים תנחם
תתיר גדולה יסוד
נה נא אדוני לפני עבדך
ואני אתנהלה לאטי לרגל
המלאכה אשר לפני
ולרגל הילדים עד אשר
אבא אל אדוני שעירה

שם לעומר חמשה וארבעים
יום שהם ששה שבועות
ושלושה ימים
ויוראני תנחם
ימינך גדולה הוד
אמר עשוי אצינה נא עמך
מן העם אשר אתי ויאמר
למה זה אמצא חן בעיני
אדוני

היום לעומר שנים וארבעים
יום שהם ששה שבועות

להיבג בארץ
קבל רבת עמך שנתנו
טורנו גורא
קדע שטן
גבורה גדולה

ויאמר נסעה ונלכה ולא
לגדרה

היום לעומר שלשה וארבעים
יום שהם ששה שבועות
יום אתה

יברכנו תנחם
צדורה גדולה מלכות
ויאמר ליו אדוני ידע כי הילדים
רכים והצאן והבקר עלות
עלי ודפקום יום אחד ומתו
כל הצאן

היום

ל
הַיּוֹם לַעֲזוֹרָה שְׁמוֹנֶה וָאַרְבָּעִים
יוֹם שֶׁהֵם שֵׁשׁ שָׁבוּעוֹת
וְשֵׁשׁ יָמִים

אֲמִסִּי סֵלָה
אֲנִי גְדוּלָה גְבוּרָה
וַיְבִיֵא יַעֲקֹב שְׁלֹם עֵיר
שָׁכַם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
כְּנַעַן בָּבְאוּ מִמֶּנָּה
אֲרָם וַיִּחַן אֶת פְּטֵ
הָעִיר

יּוֹם לַעֲזוֹרָה תִּשְׁעִי
וָאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם
שֶׁבַע שָׁבוּעוֹת
תְּמִימוֹת

אֲרָץ סֵלָה
אֲפָנַח גְּדוּלַת יְמֵי הַתִּיבָבוֹת
אֲבָן יִתֵּן
גְּדוּלָה גְדוּלָה

היום לעומר ששה וארבעים
יום שהם ששה שבועות

וארבעה ימים :

אותו תנחם

גדולת גדולה נכח

וישב ביום ההוא עשו לדת

שעירה :

היום לעומר שבעה וארבעים

יום שהם ששה שבועות

וחמשה ימים :

כל סלה

בכה גדולה תסארת

ויעקב נשע בכתה ייבן לו

בית ולמקנה עשה

סובות על בן קרה

שם המקום

דוכות

ואח"כ אומר

ויצב שם מזבח ויקרא

לו אלהי

ישראל

זז
ז

תם

וַיִּקַּן אֶת חֵלְקֵת הַשָּׂדֶה

אֲשֶׁר נָטָה שָׁמַיִם

אֶהְלֹו מִיַּד בְּנֵי חַמּוּר

אָבִי שָׂקִים בְּמֵאֵי

קְשִׁיטָה :

תַּם

יָא מִי שְׁאוּמַר זֶה בְּלֹא פִרְבֵּה

הַיּוֹם לַעֲזוּמַר חֲמִשִּׁים יוֹם

זֵז

וַיֵּאמֶר הַכְּמֹון יִשְׁמַחוּ וְכוּ

עַל מוֹכְרוֹ :

וַאֲמַר בֶּן לַמְּנַצֵּחַ וְכוּ

עַל מוֹכְרוֹ :

וַאֲמַר בֶּן אֲנֵא בִכַח וְכוּ

עַל מוֹכְרוֹ :

וַיֵּאמֶר הַכְּמֹון בְּתֵר

זֵז

ז

לח

אחר שהתפללו תפלת ערבית

והלכו לבתיהם יאמרו

בשמה

גדולה ובכונת הלב

לז

לז

ל

~~ל יחייב כל שבת וישמח~~

~~ששון ושמחה~~

מלכות

שמן משחת קדש

נמשחת ממדת הקדש

נשאת ציץ נזר הקדש

חבוש על ראשך פארך

בר יחא

יסוד

מושב טוב ישכר

יום נחת ויום אשר ברחבת

במערת צורים שעמדת

עש נפת צדקה ומשפט

בר יחא

גם גילת כותרת על עיש
תשורה ומי ישורה

בר יוחאי

בינה

~~יהוא~~ בקדש הקדשים

קו ירוק מחדש חדשים

שבע שבתות סוד חמשים

קשרת קשרי ש"ן קשריה

בר יוחאי

חכמה

~~יהוא~~ חכמה קדומה

השקפת לכבודו פנימה

שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה

את ברוב ממשח זני אורה

בר יוחאי

בתר

~~יהוא~~ מופלא הים מעלה

יראת מלחביט כירב לה

תעלומה ואין קורא לה

נמת עיז לא תשורה

בר יוחאי

~~בר יחזקאל עיני שטים עומדים~~

למנדי (ט) הם לומדי

אור המופלא אור היקוד הם יוקדים

הלא המה יורקה מנדי

בר יחזאי

תפארת

~~בר יחזקאל לשדה תפוחים~~

עלית ללקוט בו מרבדים

סוד תורה פנאים ופרחים

עשה אדם נאמר בעבודת

בר יחזאי

גבורה

~~במלחמה נאזרת בגבורה~~

ובמלחמת אש דת השערה

וחרב הוצאת מתערה

שלפת נגד צוריה

בר יחזאי

חסד

~~בר יחזקאל למקום אבני שיש~~

הגעת לסני אדנה ליש

הבית מתוכה' או שנתן לתוכה
והוציא שניהם פטורים פשט בעל
הבית את ידו לחיץ ונטל העט
מתוכה' או שנתן לתוכה והכניס
שניהם פטורים

ב

לא ישב אדם לפני הספר סמוך
למנחה עד שיתפלל לא
יכנס אדם למרחץ ולא לבורסקי
ולא לאכול ולא לדין ואם התחיל
אין מפסיקין מפסיקין לקריאת
שמע ואין מפסיקין לתפילה

ג

לא יצא החוט במחטו סמוך לחשיכה
שם ישבח ויצא ולא הלביל
בקולמוסו ולא יפלה את כליו
ולא יקרא לאור הנר באבות
אמרנו החזן רואה היכן תינקות
קוראים אבל הוא לא יקרא
יוצא עו לא יאכל הזב עט
הכה פני הרגל עט

בְּיָמֵינוּ אֲשֶׁר יוֹלְדֵנוּהָ

אֲשֶׁר הָעַם הָם לִמְדָה
וְאֲשֶׁר הָעוֹמְדִים עַל סִדְיָה
לְבוֹשֵׁי חֹשֶׁן תוֹסִיף וְאוֹרֵיךְ
בְּרַיְחָאֵי

תָּם

יְבִיאוֹת הַשֶּׁבֶת שְׂתִים שֶׁהָן אַרְבַּע
בַּפְּנִים וְשְׂתֵי סִטְרוֹת אַרְבַּע

בַּחוּץ כִּי צֶדֶד הָעֵץ עוֹמֵד בְּתוֹךְ
בְּעַל הַבַּיִת בַּפְּנִים פֶּשֶׁט הָעֵץ
אֵת יָדוֹ לַפְּנִים תֵּתֵן לַתּוֹךְ יָדוֹ
שֶׁל בְּעַל הַבַּיִת אִם שֶׁנֶּטְלָה מִתּוֹכָהּ
וְנֹצֵיא הָעֵץ חַיִּב תֵּעַל הַבַּיִת
מִשָּׁהּ פֶּשֶׁט בְּעַל הַבַּיִת יָדוֹ
לַחוּץ תֵּתֵן לַתּוֹךְ יָדוֹ שֶׁל עֵץ
אִם שֶׁנֶּטְלָה מִתּוֹכָהּ וְהַפְּנִים בְּעַל
הַבַּיִת חַיִּב תֵּעַל סִטְרוֹ וְנֹצֵיא
הָעֵץ אֵת יָדוֹ לַפְּנִים וְנֹטְלָה מִתּוֹכָהּ

הַבַּיִת

לא כדי שיצודו מבעוד יום
ובית הלל מתירין בית שמאי
אומרים אין מוכרין לנכרי ואין
טוענין עמו ואין מגביהין עליו
לא כדי שיציע למקום קרום
ובית הלל מתירין :

ח

בית שמאי אומרים אין נוהגין
עורות לעבדן ולא כלים
לכובס נכרי לא כדי שיעשו מבעוד
יום ובבבולין בית הלל מתירין עם השמש

ט

אמר רבן שמעון בן גמליאל נוהגין היו
בית אבא שהיו נוהגין כלי לבן
לכובס נכרי שלשה ימים קודם
לשבת ושמן אלו ולא שמעונין
קורת בית הבר ועגולי הגדת

אין צולין בשר בצל וביצה לא
כדי שיצולו מבעוד יום אין נוהגין
מן לתנוף עם השבת ולא חרדה

וְיֵאמֵר מִן הַהֲלָכוֹת שֶׁאִמְרוּ בְּעֵלֵי הַגֵּנֶה
 בְּחֻקֶיהָ בֶן גִּזְרֵינָן כְּשֶׁעָלָו לְבַקְרוּ
 נִמְנָה וְדָבַר בֵּית שְׁמַאי עַל בֵּית
 הַלֵּל וְסֻמּוֹנָה עֶשֶׂר דְּבָרִים
 גִּזְרֵי בֶן בִּזְוִם

ה

בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים אִין שׁוֹרֵינָן
 דִּין וְסֻמּוֹנִים וְכַרְשֵׁינִים אֵלּא כְּדִי
 שִׁישׁוּרָא מִבְּעוֹד יוֹם וְבֵית הַלֵּל
 מִתִּירֵינָן

ו

בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים אִין נוֹתְנֵין
 אוֹנֵין שֶׁל סְשִׁין לְרֵבּוּקָה
 הַתְּנִינָא אֵלּא כְּדִי שִׁיהֵבִילָא מִבְּעוֹד
 יוֹם וְלֹא אֵת הַבְּסֵר לְרֵבּוּקָה
 אֵלּא כְּדִי שִׁיקְלוּם הָעֵץ וְבֵית
 הַלֵּל מִתִּירֵינָן

ז

בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים אִין פְּדִינֵין
 פְּדִינֵין פְּדִינֵין פְּדִינֵין

אין מדליקין בשמן שרפה ביום
טוב רבי שמעל אומר אין
מדליקין בעטרן מפני כבוד
השבת וחכמים מתירין בכל
השמינים בשמן שומשמן בשמן
אנזים בשמן צנונות בשמן
דגים בשמן סקיעות בעטרן
ובנפט רבי טרפון אומר אין
מדליקין לא בשמן זית בלבד

כל היוצא מן העץ אין מדליקין
בו לא ששתן וכל היוצא מן
העץ אינו מטמא טומאת אהלים
לא ששתן שתילת הכבוד
תקפלה ולא הבחבה רבי איעור
אומר טמאה היא ואין מדליקין
בה רבי עקיבא אומר שהורה
היא ומדליקין בה

אין יקח אדם שסופרת של
שנים ואחריה שמן ויתנגד

על גבי גחלים' לא כדי שיקרמו
פניה' מבעוד יום' רבי איעזר בן
יעקב אומר כדי שיקרום התחתון שלו

יא

משלשלין את הפסח בתנור עם
חשיכה ומאחיזין את האיר במדנור
בית המוקד ובגבולין כדי שתאיר
האיר ברובן רבי יהודה אומר
בפחמים כל שהא :

פירק ב

במה מדליקין ובמה אין מדליקין
אין מדליקין לא בלכש ולא
בחוסן ולא בכלד' ולא בפתילת
האידן' ולא בפתילת המדבר
ולא בדוקה שעל פני המים' לא
בזפת ולא בשענה' ולא בשמן
קיק' ולא בשמן שרפה' ולא
בליד' ולא בחלב' נחום המדני
אומר מדליקין בחלב מבושל
וחכמים אומרים אחד מבושל אחד
שאינו מבושל אין מדליקין בו :

אין

שלושה דברים צריך אדם לומר
בתוך ביתו ערב שבת עם השפחה
עשרתן ערבתן הדליקו את הנר
ספק השפחה ספק אין השפחה אין
מעשרין את הנדאי ואין מטבילין
את הכלים ואין מדליקין את
הנרות אבל מעשרין את הנדאי
ומערבין וטומעין את החמין
סדק ב

כירה שהסיקה בקש ובגבב
נותעין עליה תבשיל בגסות
ובעצים לא יתן עד שיגרוף או
עד שיתן את האסר בית שמאי
אומרים חמין אבל לא תבשיל
ובית הלל אומרים חמין ותבשיל
בית שמאי אומרים נוטלין אבל
לא מחזירין ובית הלל אומרים
אף מחזירין

ב

אמר שהסיקה בקש ובגבב
לא יתן בין מתוכו בין מעל גביו

על פי הנר בשביל שתהא מנטפרי
ואפילו היא של חרס ורבי יהודי
מתירי אבל אם חברה היוצרת
מתחלה מותר מפני שהוא כל
אחד לא ימלא אדם קערה
שמן ויתנגה בצד הנר ויהיה
ראש הפתילה בתוכה בשביל
שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר

ה

המכבה את הנר מפני שהיה
מתירא מפני גוים מפני לסטים
מפני רוח רעה ואם בשביל
החולה שיטן פטור כחם ער
הנר כחם על השמן כחם ער
הפתילה חייב ורבי יוסי פוטר
בכולן חוץ מן הפתילה מפני
שהוא עושה פחם

על שלוש עבדות נשים מתורת
בשעת לדתן על שאינן יודעות
בנדה ובהלה ובהדלקת הנר

המחם שפינהו לא יתן לתוכו צונן
 בשביל שיתמו אבל נותן הוא לתוכו
 או לתוך הכוס כדי להפשיך
 האפס והקדחה שהעבירן מרותחין
 לא יתן לתוכן תבלין אבל נותן היא
 לתוך הקערה או לתוך התמרחוני
 רבי יהודה אומר לכל חואטותא
 מדבר שיש בו חומץ וציר :

ו

אין גותנין כלי תחת הנר לקבל בו את
 השמן ואם נתנו מבעוד יום מותר ואין
 גאותין מימנו לפי שאינו מן המזכין
 מטלטלין נר חדש אבל לא ישן רבי
 שמעון אומר כל הנרות מטלטלין
 חוץ מן הנר הדולק בשבת גותנין
 גלי תחת הנר לקבל נצוצות ולא
 תן לתוכו מים מפני שהוא מכבד :

פרק ד

גמה טומנין ובמה אין טומנין אין
 טומנין לא בגמף ולא בזבל

לְרַק אֶת הַיָּמִים הַשְּׁמֵינִים

בְּמָה בְּהִמָּה יוֹצֵאת וּפְתוּחַ אֲנִי
יוֹצֵאת יוֹצֵאת הַנֶּמֶל מֵאֶפְסוֹד
תֵּאָקֵה פִּתְחוֹת וְלוֹבְדָקִים בְּפִתְחוֹתָי
וְכֵס בְּצִיד וְכֹל בְּעַל הַשָּׁמַיִם
יוֹצֵאִים בְּשֵׁר וְנִחְשָׁכִים בְּשֵׁר
וְמוֹזֵן עֲלֵיהֶם וְשׂוֹבֵלֵן בְּמִקְוֵי

ב

הַמִּזְרַח יוֹצֵאת בְּמִרְדַּעַת בְּזֶמֶן שְׁחֵר
קְשׁוּרָה לֹו' וְסִרִּים יוֹצֵאת לְבֹבֵיךְ
וְחֹלּוֹת יוֹצֵאת שְׂחֻזוֹת כְּבִלְלוֹת
וְכִבּוֹנוֹת הַעֲזִים יוֹצֵאת צְרוּרוֹת
רְבִי יוֹסֵי אֹפֵר בְּבֹלֵךְ הַזֶּה מִן
הַחֲלִיק הַכְּבוֹנוֹת רְבִי יוֹסֵי אֹפֵר
עֲזִים יוֹצֵאת צְרוּרוֹת לִבֶּשׂ אֲבֵל
לֹא לִדְלֵב

ג

בְּמָה אֵינָה יוֹצֵאת לֹא יוֹצֵאת
מִל בְּמִשְׁפָּחִית לֹא עֵקֶד וְלֹא
דָּוִל וְכֵן שֶׁאֵר כֹּל הַבְּחֻסוֹת
לֹא יִקְשׁוּר גְּמִלִים זֶה בִּזְוֵה וְיִמְשֹׁךְ

ולא במלח' ולא בסיד' ולא בחול' בין
לחים בין יבשים' לא בתבן ולא בזנים
ולא במוכים ולא בעשבים' בזמן שהם
לחים' אבל שומען בהם כשד' ון
יבשים' שומען במקות' ובפיד' זת
דכנפי' זנה' ובנעורת של חרשים
ובנעורת של פשתן דקה' רבי יהודה
אמר בוסה ומתיר בנסד' ו

ב

שומען בשלחין' ופלטלין אותם
בניז' צמד זמן כשולטלין אורזן
כיצד הוא עושה נוטל את הכסוי
וקן טפלות' רבי אעזר' בן עזריה
אומר קופה כסה על צנה ונוטל
שאר שול' ואים יגול לחזור'
וחפשים אמרים נוטל ונחזור' לג
כשהו כבעוד זמן לא יפסגו משתחשן
כשהו ונתגלה כחוד' לחפשינו סמול
את הקיתון ונורזן לחמת הכר
או תחת חפשינו

לא כחשבונין דלמי שכינתו
עמיך תהיה וליה במשל לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין

לא יבא עמיך וליה עמיך לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין

לא יבא עמיך וליה עמיך לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין
היה עמיך וליה עמיך לדין

אבל שבעים חבלים גזמה יחד וזבשוך

ד

ובלבד שלא יפסוק
אין חמור יצא במדעת בזבח
שאנינה קשורה לו' ולא בחזק אף על
פי שהוא פקוק' ולא בסולם שבצוארו
ולא ברצועה שברגלו' ואין התרנגולים
יוצאין בחוטי' ולא ברצועות
שברגליהם' ואין הזכרים יוצאין
בעולה שתחת האיה שלהן' ואין
הרחלים יוצאות חנונות' ואין העז
יוצא בנימוץ' ולא פרה בעור הקופו
ולא ברצועה שבין קרניה' פרתו
של רבי לעזר בן עזריה הייתה
יוצאה ברצועה שבין קרניה
שלא ברצון חכמים :

פרכ' ו

במה אשה יוצאה ובמה אינה
יוצאה' לא תצא אשה
לא בחוטי צמר' ולא בחוטי
פשתן' ולא ברצועות שבראשה
ולא תטבול בהן עד שתדפס
לא

בְּנֵי צִיר מֶלֶח' וּבְכָל דְּבַר שִׁתְּתִיק
אֲתוּךְ מִיָּה' וּבְלִבְךָ שְׁלֵא תִתֵּן לְכַתְחִילָה
בְּשַׁבַּת יִשְׁמַע גַּמְלָה לֹא תַחְזִיר שֶׁן
וְתַתִּיב יִשְׁן שֶׁל זֶקֶב רַבִּי מֵתִיר
וְחַכְמִים אֹסְרִים

צֵאִין בְּמַלְע שְׁעַל הַצִּינֵת הַבְּנוֹת
טָנוֹת יוֹצְאוֹת בְּחוּטִין וְאִפְּסוּל
קִיסְמִין שְׁבִאזְנֵיהֶם עֲרֵבִיּוֹת יוֹצְאוֹת
עִגְלוֹת וְמִדְּיוֹת פְּרוּפּוֹת וְכָל אָדָם
אֲשֶׁר שִׁדְּבָרוֹ חַכְמִים בְּהוֹדָה

דַּפֵּת עַל הָאֵבֶן וְעַל הַיָּדָוּד
עַל הַמַּטְבַּע וּבְלִבְךָ שְׁלֵא תִפְרוֹךְ
לְכַתְחִילָה בְּשַׁבַּת

יִשְׁע יוֹצֵא בְּקֶב שְׁלוֹ דְּבַר
מֵאִיר וְרַבִּי יוֹסִי אֹסֵר וְאִם
לְבֵית קְבוּל כְּתוּבִים שָׁמַר
שְׁמֵי מִדְּרֹס
בְּשַׁבַּת וְנִמְנָקִין

ובצלוחית של פליטון

לא יצא האיש לא צפיה גלג
בקשת ולא בידום ולא צא
ולא ברומח ואם יצא יצא
חטאת רבי יעוד אומר תכשיט
הן לו וחכמים אומרים אין לא
לנאי שנאמר וכתנו חרבותם
לאותם וחכמים למוכרות לא
ישא גוי א גוי חרב ולא ילמד
עוד מלחמה בירות מהנה

יצאתם בה בשבת בכל יום
שמא ידעו יצאין בהן בשבת

יצאת אשה בחושי סער בין
משלה בין משל חברתה בין
משל בקמה בשוטפת וסעבוס
בזמן שישן אמרו בצבוי
במאה אכסית לחצר שפוק
שמא יזכה ויבא שפוק
במאה אכסית לחצר שפוק
ובגדיו

הרבה חייב על כל שבת ושבת
היודע שהוא שבת יעשה מלאכות
הרבה בשבתות הרבה חייב על
כל אב מלאכה ומלאכה העושה
מלאכות הרבה מעין מלאכה
אחת אינו חייב לא חטאת אחת
ב

אבות מלאכות אדבעים חסר אחת
הזרע' והחורש' והקוצר' והסעמר'
חדש' והזורק' הבורר' הטוחן' והמקד'
והלש' והאוסף' הגוזז את הצמר'
המלבנו' והמנפצו' והצובעו' והטוח'
המיסך' והעושה שתי בתי עירין'
והאודג שני חוטין' והפוצע שני
חוטין' הקושר' והמתיר' והתפרק'
שתי תפירות' הקורע על סגרת'
לתפור שתי תפירות' דגד צבני'
השוחטו' והמפשיטו' המולדו'
המעבד את עורו' והסחלקו'
המתכו' הכותב שתי קטנות'
המוחק על מעת לפתו' וכו'

שמו בשנת ה'תק"ל חזן מקלים ידיו
והענין והסודות וסוד ומרמז
רבי יחזקאל אומר חזן מקלים ידיו
עד שיש שנת בשלוח ענין
שיקח

המנצחין ין כדי חזן מקלים ידיו
הלם כדי וסודות
כדי ליתן על חזן מקלים ידיו
לסוף אשר קטן חזן כדי לשון
בהם את הקלור וסוד
המנצחין כחזן וכל חזן
ברביעות רבי שיען וסוד
בזן חזן וכל חזן
חזן חזן חזן חזן חזן חזן

חזן חזן חזן חזן חזן חזן
חזן חזן חזן חזן חזן חזן
חזן חזן חזן חזן חזן חזן
חזן חזן חזן חזן חזן חזן
חזן חזן חזן חזן חזן חזן
חזן חזן חזן חזן חזן חזן

אומרת הוינה והסודר המבנה
והפועל אסכדו במטיס הסוציא
לדעות לדעת דרי א אביר
המאבות ארבעים הסד אחר

עוד כלל אתה אפרובל הבשר
להצטע ומצטען כמזה והוציא
בשנת הויב עלה העאת וכל
שאר כשר להצטע ודין
מצטען כמזה והוציא בשבת
הוינה לא המצטען

המצוא אכן ממלא פי סר
עית אצלה פי כמל עמיר
כמלא פי מלא עשבים ממלא
הוינה על סוס ועלי בצלים
לחם אצונית יבשה ממלא
פי צהר וחק מצטען זה ע
זה חופי מלא שח בשעורית
מחנה אשליך כמחנות חיי
הוינה זה עם זא ממל

שטח

אדמה כחותם המר צומח זכר
רבי עקיבא וחכמים אומרין
כחותם המעלות זבל וחול
הדק כדי לזבל קלה של כרוב
דברי רבי עקיבא וחכמים
אומרין כדי לזבל כרוב
חול הגס כדי ליתן על מלא
כף סיד קנה כדי לעשות
קולמוס ואם היה עב או מרוס
כדי לבשל בו ביצה קלה שבבית
טרופה וכתובה בלעם

עצם כדי לעשות תרוד רבי
יהודה אומר כדי לעשות משנו
כף זפוכית כדי לנהוד בלח
זבובי פרוה אל גוף יפה
ליתן אשה יפה ליהודה
עקב יפה ליהודה

מכסין היב שיה מחוק כדי לפרוק
על פי צלוחית קטנה של פליטון

ג

עור כדי לעשות קמט קלף כדי
לכתוב עליו פרשה קטנה ש
שבתיפלין שהיא שמע ישראל
דובסוססום כדי לכתוב מזיזה
די צהר לכתוב שתי אותיות
כחול כדי לכתוב עין אחרת

ד

דבק כדי ליתן בראש השבט
זפת זמפרית כדי לעשות גרב
שענה כדי ליתן על פי טקס קטן
חרסית כדי לעשות ס כד של
צורפי זהב רבי יהודה אומר
כדי לעשות סטפוט סופין כדי
ליתן על פי כור של צורפי זהב
סיד כדי לסוד אצבע קטנה
שבבנות רבי יהודה אומר כדי
לעשות בלכול רבי נחמיה
אוסה כדי לסוד אצבע

אדמה

בואכם לשלום מלאכי השלום
מלאכי עליון ממלך מלכי
המלכים הבה

בואכם לשלום מלאכי השלום
מלאכי עליון ממלך מלכי
המלכים הבה

בואכם לשלום מלאכי השלום
מלאכי עליון ממלך מלכי
המלכים הבה

בואכם לשלום מלאכי השלום
מלאכי עליון ממלך מלכי
המלכים הבה

בואכם לשלום מלאכי השלום
מלאכי עליון ממלך מלכי
המלכים הבה

בואכם לשלום מלאכי השלום
מלאכי עליון ממלך מלכי
המלכים הבה

בואכם לשלום מלאכי השלום
מלאכי עליון ממלך מלכי
המלכים הבה

בואכם לשלום מלאכי השלום
מלאכי עליון ממלך מלכי
המלכים הבה

לחבירו דברי רבי יהודה רבי
מאיר אומר כדי לחתות בו את
האור רבי יוסי אומר כדי לקבל
בו רביעית אמר רבי מאיר
אף על פי שאין ראה לדבר
זכר לדבר שנאמר ולא ימצא
במכתתו חרס לחתות א"ש מ
מיקוד אמר לו דבי יוסי משם
ראה ולחשוף מים סגבא :

ז

ואחכ יאמר

שלום עליכם מלאכי השדה

מלאכי עליון ממלך מלכי

המלכים הקדוש ברוך הוא

שלום עליכם מלאכי השדה

מלאכי עליון ממלך מלכי

המלכים הקדוש ברוך הוא

שלום עליכם מלאכי השדה

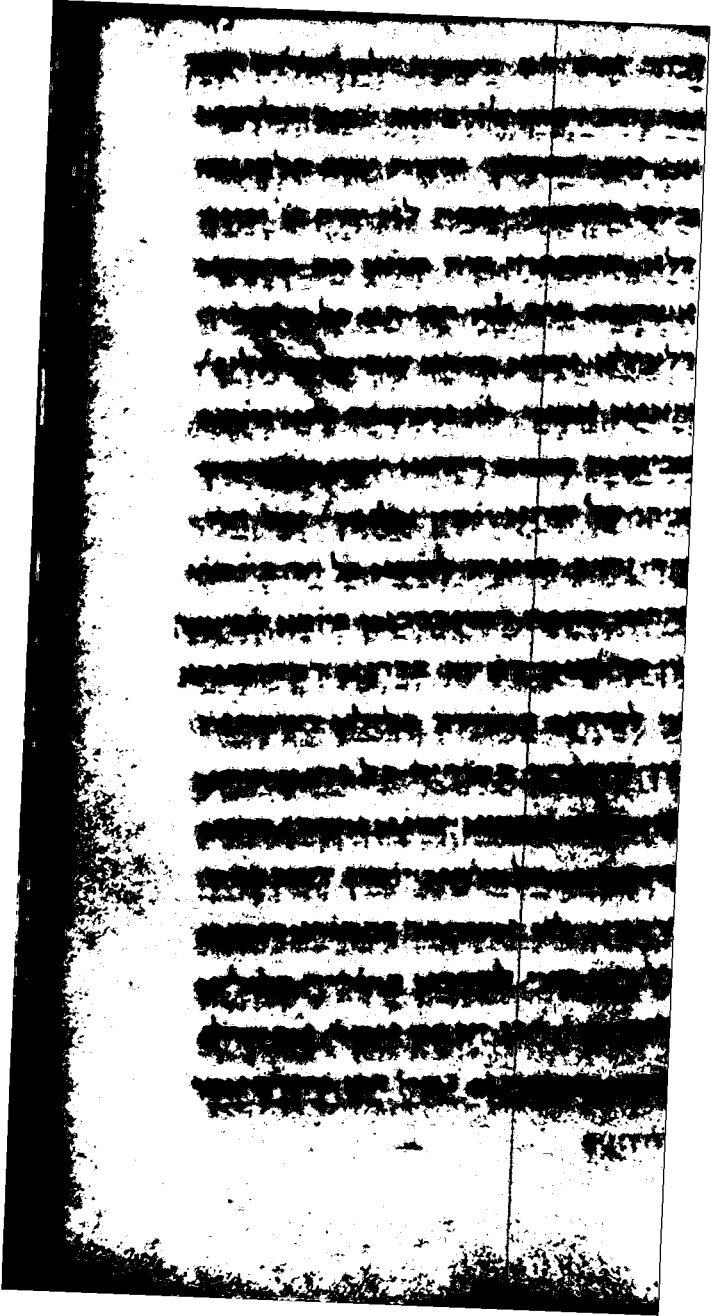
מלאכי עליון ממלך מלכי

המלכים הקדוש ברוך הוא

שלום עליכם מלאכי השדה

מלאכי עליון ממלך מלכי

המלכים הקדוש ברוך הוא

שעמה כי טוב סחרה לא יבנה בלילה
נרה ירה שלחה בכישור וכפיה
תמכו פלד: כפה פרשה לעני ודיה
שלחה לאביון: לא תירא לביתה
משלג כי כל ביתה לבוש שנים:
מרבדים עשתה לה שש וארבעין
לבושה: נודע בשערים בעלילה
בטבתו עם זקני ארץ: סדן עשתה
ותמכר ותגור נתנה לכסעני: עני
והדר לבושה ותשחק לעם אחרון
פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על
לשונה: צופיה הליכות ביתה ולחם
עצלות לא תאכל: קמו בני ירה
ויאשרנה בעלה ויהללה: לבנות
בנות עשומחיל זאת עליה על כל
סוף הין והכל האפי אשה ירה
היא תהלל: תנו לה שמה ירה
והללה בשערים מעשיה

דודי אהרן לסעדה בחדא

ואחכ אמר

אומר בשפתיו למיעל זו פתחין דבחקל

חפזין דאינון קדישין

אומין ליה השתא בפתורא חדתא

ובפתורא טבתא דנהרא על רושין

למינא אופטא אביניהו בלה בקישוטין

אזלא יואנין ולבנשין

חבק לה בעלה וביסודא הילה דעביד

ניתא לה יהא כתיש כתישין

חמין אה עקתיין בטילין ובביתין ברם

אנפין חתין ורוחין עם נכשין

דו סע יתי זעל חדא תדתי כהורא

לה ימשי אברפאן דנפישין

בא חפזין דאינון קדישין

אנפין חתין ורוחין עם נכשין

דו סע יתי זעל חדא תדתי כהורא

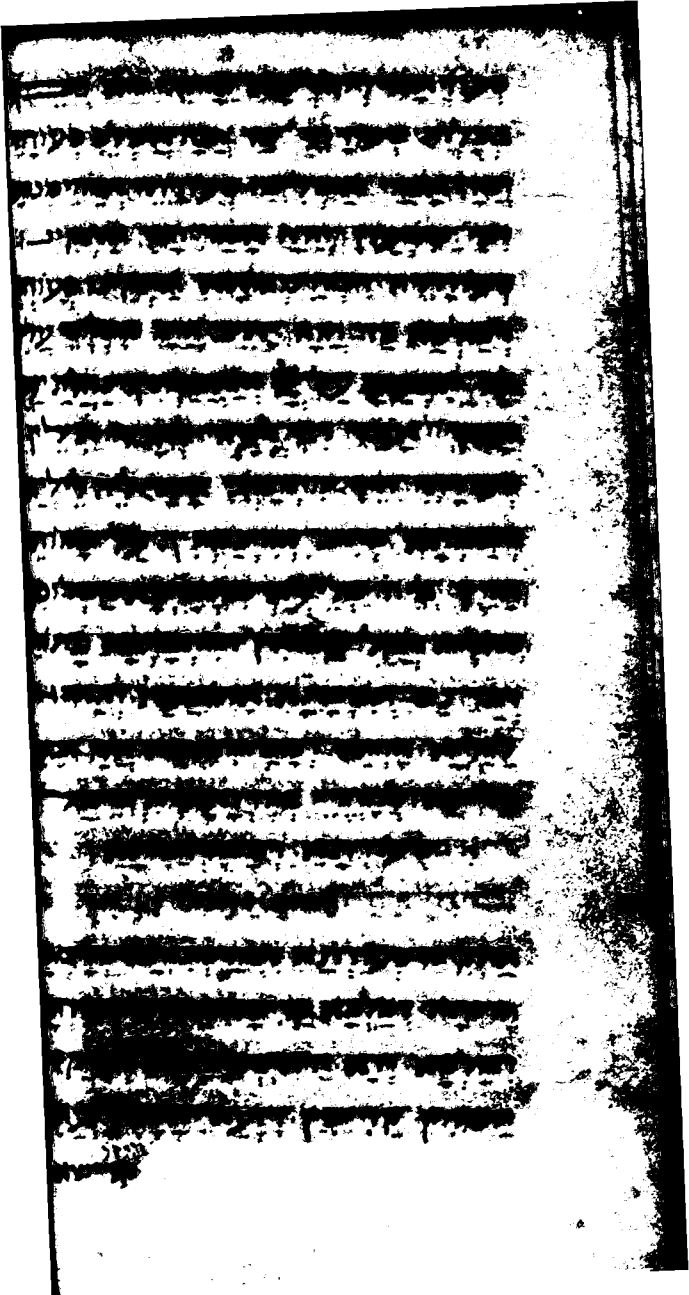
לה ימשי אברפאן דנפישין

בא חפזין דאינון קדישין

אנפין חתין ורוחין עם נכשין

דו סע יתי זעל חדא תדתי כהורא

לה ימשי אברפאן דנפישין

ברם צותיק דענן' הלא שטיט צטייט
יהא רענא קמיה דעשדי' על עמיה ד'תעט
לשפיה' בעדעדין ודעבדין
אסדר לדדומא סערוס ד'סותמא נ'סולח
עם נהמא צ'עמיה א'מיה
ב'אזרא מ'כמא א'מיה א'מיה
ד'מיה ד'תק'מיה א'מיה
ס'מיה ל'תן ס'מיה א'מיה
ע'מיה ד'על ג'מיה א'מיה
א'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ב'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ג'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ד'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ה'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ו'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ז'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ח'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ט'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
י'מיה א'מיה א'מיה א'מיה

א'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ב'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ג'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ד'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ה'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ו'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ז'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ח'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
ט'מיה א'מיה א'מיה א'מיה
י'מיה א'מיה א'מיה א'מיה

לקדש על היין בדכתיב זכור שמור
זכרה על היין :

כֹּחַ הַטָּטִי וּכְלֹלֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
וְכָל צְבָאָם וּכְלֵי אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִלֹּאכְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁכַּח
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מִלֹּאכְתוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה וַיִּשְׁכַּח אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בַּיּוֹם שָׁבַת מִכָּל מִלֹּאכְתוֹ
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

צבה מורי

בַּיּוֹם אֲמֵר בּוֹרֵא פְרֵי הַזֶּמֶן
בְּרֹךְ אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה
בָּנוּ וּשְׁבַת קִדְּשָׁנוּ בְּאַהֲבָה וּבְחַסְדוֹ
הַבְּחִילָנוּ וּבְדַק לִמְעֻשָׁיו וְרָצוֹנוֹ
כִּי הוּא יוֹם תְּהִלָּה לְפָנֶיךָ יְיָ
לִי צִוִּיתָ מִצְרִים כִּי צִוִּיתָנוּ
וְאֵתְנוּ קִדְּשָׁנוּ מִכָּל מְעֻשָׁיו וְשָׁבַת
קִדְּשָׁנוּ בְּאַהֲבָה וּבְחַסְדוֹ וְרָצוֹנוֹ
וְרָצוֹנוֹ אֱלֹהֵינוּ וְרָצוֹנוֹ וְרָצוֹנוֹ
וְרָצוֹנוֹ וְרָצוֹנוֹ וְרָצוֹנוֹ וְרָצוֹנוֹ

עפרם ישובו : תשלח רוחך יברא את
 ותחדש פני אדמה : יהי כבוד **י**
 לעולם ישמח **י** במעשיו : המכויט
 לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשג
 אשירה ל**י** בחיי אומרה ל**י**
 בעודי : יערב עליו שיחי אג**י**
 אשמח ב**י** : יתמו חטאים מז
 הארץ ורשעים עוד אינם ברכי
 נפשי את **י** הללויה :

למנצח בנגינות מזמור שיר : להים
 יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו
 לה לדעת בארץ דרכך בכל גוים
 אועתך : יודך עמים להים יודך עמים
 לם : ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט
 מים מישור ולאמים בארץ תנחם
 לה : יודך עמים להים יודך
 מים כלם : ארץ נתנה וכל
 רכנה אלים אלה : מרבט אלהים
 ויראו אותו כל אספי
 ארץ :

דָּבָר יִשְׁמַח לִבְּךָ אֱנוֹשׁ אֲלֵהֶם מִדֵּל שָׁנִים
מִטֶּמֶק וְלֶחֶם לִבְךָ אֱנוֹשׁ יִסְעֵד
יִשְׁבְּעוּ עֵצִי ה' אֲרֹזִי לִבְצֹן אֲשֶׁר
נָטַע : אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנֶנוּ חֲסִידָה
בְּחֻשִׁים בֵּיתָה : הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים
סֹלְעִים מַחֲסֵה לְשׁוֹפְנִים : עֲשֵׂה יִרְחַח
לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יִדַּע מִבּוֹאוֹ : תִּשְׁאֵת
חֶשֶׁךְ וְיִהְיֶה לִילָה בּוֹ תִרְמוֹשׁ כָּל חֵיתוֹ
יַעַר : הַפְּסִירִים שׁוֹאֲנִים לְטֶרֶף וּלְבִקֵּשׁ
מִזֶּה אֲכָלִם : תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יִאֲסֹפֶנּוּ וְשֶׁ
מִעֲוֹנוֹתֶם יִרְבְּצוּן : יֵצֵא אָדָם לְסַעֲדָה
וְלַעֲבוּדָתוֹ עַדִּי עֲרֹב : מִהֶרֶב מַעֲשֵׂיךָ
וְיֵלֶךְ כָּל־מִן בַּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ מִלֵּאדָה הָאָרֶץ
רִטְנִיף : זֶה הֵימָּן חָזַל מִכַּחַב יָדָיִם
שֶׁם רִמֵּשׁ וְאֵינִי מִסְעֵר חַיִּים קִסְמֵדָה
עֵם נְדוּלָּתָה : שֶׁם אֲנִי חַיִּים יִהְיֶה לְבָבִי
לְיָיִן זֶה צִבְרוֹת לְשִׁמְךָ בּוֹ מִלֵּם
אֵיךְ יִשְׁבְּרוּן לִתֵּת אֲכָלִם בְּעַלְמוֹ
תִּשְׁקֵן צִלְחָם מִלְּחָמְךָ וְצִבְרוֹתֶיךָ
יִשְׁבְּעוּן טוֹב : תִּפְתִּיר — פְּנִיךָ
יִבְהַלֵּךְ תּוֹסֵף חֶחֶם יִבְּעִין וְאֵל
עַפְתָּ

אם הם עשירי אומר כבוד להינו וכו'
הם עובדים) כבוד להינו וכו'
הוא אומר) כבוד להינו וכו'

כבוד אתה יי אלהינו מלך העולם
הזן את העולם כולו בעצמך
ומו הגדול בטובו בחן ובחסד
רחמים כאמור נותן לחם לכל
שר בילעולם חסדו ובחסדו הגדול
יה עמנו כי הוא א זן מפרנס
ובלכל את הכל ומכין מזון לכל
יוותיו ולכל מעשה ידיו אשר
א באמור פותח את ידיך
שביע לכל חי רצון באי הזן
חמיו את הכל
ה לך יי אלהינו ונסאריך מלכנו
ונשבחך ויצרנו ונהדרך
זיענו ונמליכך מלכנו מלך
ד חי העולמים על שהנחלת
נותנו ארץ חמדה טובה ורחבה
(ותורה) וחיים ומזון ועל שהוצאתנו

ואחכ יאמר

תהלת ^{אל} ידבר מי ויברך כל בשר
שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נגון
יה מעתה ועד עולם הללויה
אברכה את ^{אל} בכל עת תמיד
תהלתו בפי : סוף דבר
הכל נשמע את הלהים ירא ואת
מצותיו שמור כי זה כל האדם
וידבר לא זה השלחן אשר לפני
^{אל} :

אם הם שלשה ספרים בזימון ואחד מהם

אחד על הים

בדרך שאכלו במסע

והם עתים

בדרך שאכלו במסע

בדרך שאכלו במסע

בדרך שאכלו במסע

בדרך שאכלו במסע

אמנם

15

נא

יצונך ונתת בידים
 הדביו עמדת ליהם
 צרתם רבת אנכי
 דנת את דינם
 את נקמתם
 גבורים ביד
 ורבים ביד מעשיכם
 ושמאים ביד סגורים
 ורשעים ביד צדיקים
 וחדים ביד עופקי
 תרתך ולך עשיתם
 גדול הקדוש בעוד
 ולעמך ישראל עשית
 תשועה גדולה ואחד
 כף באו בטף לדביר
 בידך ופנו את היסוד
 ומהת את מקדשך
 והדליקו נרות בהצרות
 קדשך וקבעום סמוגה
 ימים בהלל ובהודאה
 ונעם שעשית קחם

על השיר ועל
 המזוק
 רחם יי אהינו עלינו
 ועל ישראל
 עמד ועל ירושלים
 עירך ועל ציון מסכנ
 כבודך ועל מלכות
 בית דוד משיחך
 ועל הבית הגדול
 הקדוש שנקד
 עמך עליו ועלינו
 ובעי מלכנו העגו
 ונגו מרענו
 ונשואינו
 חדה מן צדונו
 ואל תפריטנו
 תביאנו ליד חנת
 ודם ולא ליד
 ואת אדם לא ליד
 לאה הרחב
 תורה והשבעת

בן ולנוח בן באהבה כמצות רצונך
 מצונך הנה לנו יי אלהינו ואל תהא
 עלינו צרה וצון ואנחה ביום
 מנוחתנו כי אמר דוד הנה יי
 אלהי ישראל לעמו וישכון בירושלם
 עד לעולם : ונאמר שם אצמיד
 הרן לדוד ערכתי נר למשיחי : ו
 תמלוך עלינו אתה לבדך והושיענו
 למען שמך : כי אתה הוא בעל
 הישועות ובעל הנחמות ושמחנו
 בתוכה ונראה בגחמתה ובבטנה
 נאוי מנחם עמו ישראל בבנין י
 ירושלם אמן :

נראש חדש וביזם טוב וכחול השועד
 אמר קודם כי אתה הוא וגו' זה
 דינו ואלהי אבותינו יעלה ויבוא
 יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד
 זכר זכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון
 שלם עמד וזכרון משיח בן דוד
 בדרך וזכרון כל עמך בית ישראל
 גוף למלשה לטובה לחן בלחם

והטובה אשר לא
נבזש בעולם הזה
ולא נבלם רחמי
העולם הבא כי
בשם קדשך הגדול
והקדוש והנורא
בשחננו ויבוא אלינו

גם כן עשה עמנו יי
להינו פלא וגמלים
בעת הזאת ונודד
לשמך הגדול
סלה
עכ

הנביא ומשיח בן דוד עבדך במהרה
בימינו ונודד אלנו שמועה טובה מארץ
מרחק וגם שאכלנו ושתינו חרבין
ביתך הבית הגדול והקדוש לא
שכחנו א' תשכחנו לנצח ולא תעזבנו
לאורך ימים

נחמנו יי להינו בציון עירך ויבדדנו
ושמחנו בבנין בית בחיריך
ומלכות בית דוד משיחך במהרה
תחזיקה למקומה

רצה והחליצנו יי להינו בכל
מצותיך ובמצות יום השביעי
השבת הגדול והקדוש הזה כי יושב
גדול וקדוש הוא מלפניך לטובות

עָנּוּ רֹעַה יִשְׂרָאֵל רֹעַה נֶאֱמַן הַמֶּלֶךְ
טוֹב וְהַמְטִיב לְכָל אֵל שֶׁבְכָל יוֹם וַיּוֹם
מִנּוּ הוּא הַטִּיב לָנוּ הוּא מְטִיב לָנוּ
וְאֵי יִטִּיב עִמָּנוּ הוּא גְּמָלָנוּ הוּא
יִגְמָלָנוּ הוּא יִגְמָלָנוּ בְּרַחֲמָיו לְעַד
וַיִּתֵּן וַיִּתֵּן בְּרַבָּה רֹחַה וְהַצְלָחָה
חַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב וּמְכַל טוֹב אֵל
הַסֵּרְנוּ אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמָן
הַחֲמַן הוּא זְמִירָה עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד
הַחֲמַן יִתְבָּרַךְ עַל כִּסֵּא כְבוֹד
הַחֲמַן יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ
הַחֲמַן יִשְׁתַּבַּח לְרוּחֵי דוֹרִים
הַחֲמַן יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לִנְצַח נְצַחִים
הַחֲמַן יִלְיָכְנוּ קוֹמְמוֹת
הַחֲמַן יִצִּילָנוּ מִעֲנִוֹת
הַחֲמַן יִצְּלָנוּ מִמִּוְתָה מְשֻׁנָּה
הַחֲמַן יִצִּילָנוּ מִכָּל פֶּגַע רָע
הַחֲמַן יִצִּילָנוּ מִדִּיגָה שֶׁל גְּהִינָם
הַחֲמַן יִשְׁבֹּר עוֹל גְּלוֹת מִעַל צוּאֲרָנוּ
הַחֲמַן יִטְעַב אַחֲרֵיתָנוּ מִרְאֲשֵׁיתָנוּ
הַחֲמַן יִסַּלֵק יִצֵּר הָרַע מִקִּרְבָּנוּ

וּלְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה

לַפְּסַח בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה

שְׁבֻעוֹת חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה

סָנַת חַג הַסּוּבּוֹת הַזֶּה

שְׁמִיעַ עֲצֵרֶת שְׁמִיעַ חַג הָעֲצֵרֶת הַזֶּה

זְכֵרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה

בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים

בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַס וְחֶנֶּן וְרַחֲמִים

עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵיךְ עֵינֵינוּ כִּי אֵל

מֶלֶךְ חֶנּוּן וְרַחוּם אַתָּה

עַבְדְּךָ

בְּחַיֵּינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וַיְבֹא גֹאֲלֵנוּ

וַיִּגְאֵלנוּ וַתִּבְנֶה עִיר אֲשֶׁר אֵין

וַתִּבְנוּ הָעֲבוֹדָה בִּירוּשָׁלַם

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִתְבַרֵךְ לְעַד הָאֵל

אֲבֵינוּ מֶלֶכְנוּ מַחֲסֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ

גֹּאֲלֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב

וְעַתָּה

בשבת הרחמן הוא יתחילנו עולם שכולו
שבת שכולו טוב שכולו ארץ ששן סגולה לית העולמים:

ברך הרחמן הוא יחדש עלינו אור
החדש הזה לטובה
ולברכה

ביט הרחמן הוא יגיענו למועדי
ולרגלים אחרים הבאים
לקראתנו לשלום

בשם הרחמן הוא יתחילנו ליום שכולו יום
ליום שכולו ארץ ליום שצדיקי

יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנין מזיו
השכינה ויהיה חלקנו עמהם

בסוכות הרחמן הוא יקים את סוכת דוד
הנופלת

רחמן הוא ישים עלינו בינינו ברכה
וחיים ורפואה ושלום משמרת
שלום : מגדול ישועות מלמועשה
חסד למשיחו לתר ולזרעו עד עולם
עושה שלום במרומו הוא ברחמינו עשה
שלום עלינו ועל כל ישראל אמן
זכרו מורי) באי אמה בורא פרי הגפן :

הרחמן יסדנאם בכבוד

הרחמן יהיה לנו עוזר ומושיב בכל מקום

הרחמן יסמך צאתנו וצואתנו כעתה

ועד עולם

הרחמן יברך את הבית הזה ואת

השלחן הזה ואתנו שאכלנו

עליו

הרחמן יברך את כל אחד ואחד

ממנו בשמו הקדול כבודו

שברך את אבותינו וצרכנו

יצחק יעקב בכל מכל כל

כן יברך אותנו כלנו יחד

בברכה שלמה וטובה אמין

הרחמן ישלח לנו את שתי הנביות

זכור לשם ולשדנו לקדש

שם ושתה לנו את אוצרת

השוב

הרחמן ישע תורתו ואהבתו בלבנו

לבדתי נחמתי

הרחמן חכנו לימות המשיח ולחיי

העולם הבא

הרחמן

ברכה

הנחמנו

האוכל פרי שגדולו כגדולך יאמר

ברוך אתה יי אלהים אלהינו פרי

העץ :

ואחר האכלה מברך

בני אלה בורא נפשות רבות

וחסרוכם על כל מה שבדא לחיות

בהם נפש כל חי ברוך חי העולמים :

ואם הוא מחמשה מינין

שנשתבחה בהן אי שהן נסן תאנדה

ורמון זית ותמרים יאמר

בני אלה על העץ ועל פרי העץ

ועל תנובת השדה ועל ארץ

מדה טובה ורחבה שדצית והתחלדת

אבותינו לאכול מפריה ולשבוע

זמנבה רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל

עמך ועל ירושלם עירך ועל ציון

ושכן כבודך והעלינו לתובה ושמחנו

בכנה תברוך עליה בקדושתך

טהרה (בשבת וביום טוב עיין למעלה)

אתה טוב ומטיב לכל תודה לך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
על שנתן ועל פרי תבואתו ועל

תנובת השדה ועל ארץ חמדה
טובה ורחבה שדצית והנחלת

לאבותינו רחם יי אלהינו עלינו
ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך

ועל ציון משכן כבודך והעלנו לתוכה
ושמחנו בביתך גבורך עליה בקדשתך

ובטהרה

בשבת שבתנו ביום השבת הזה

רה זכרנו ביום ראש השנה הזה

שנה זכרנו ביום זה המצות הזה

שבועות ושבתנו ביום זה השבועות הזה

ידה זכרנו ביום הזה

סנה זכרנו ביום זה המצות הזה

שני זכרנו ביום שמיני חג

העצרת הזה

כי אתה טהור וטהור לכל

על הארץ ועל הגוים

פרי הגמל

סדר קריאת שמע על

השמה :

וְגַם שֶׁל עוֹלָם הֵינִי מוֹחֵל לְכָל
 מִי שֶׁחָפְצִים וְהַקְנִיט אֹדֵרֵי
 שְׂחָטָא בְּנִגְרֵי בֵּין בְּנֵי בֵּין
 וְחָנֵּן בֵּין בְּכַבּוּדֵי בֵּין בְּכַד
 עַד לִי בֵּין בְּחֹנֶם בֵּין בְּרִצּוֹן
 בְּשִׁוְךָ בֵּין בְּמוֹיֵד בֵּין בְּדַבְּרֵי
 בְּפִעֵהָ בֵּין ~~בְּשִׁוְךָ~~
 לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל וְלֹא
 נֶשְׁ שִׁים אֲדָם בְּסִבְרֵי
 רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲבוֹתַי שְׂלֵמָה אֲחֻטָּא וְיִמְדֵּי
 וְשִׂאתִי לְפָנֶיךָ מְרוֹק בְּרַחֲמֶיךָ
 בֵּים וְלֹא עַל יַד יְסוּרִין
 לְרִצּוֹן אֲמַרְי מִי וְהַדְּבִיר
 לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צְהֵרֵנִי
 וְכִיבְנֵי אֲבִינִי לְשִׁלּוֹם
 וְהַעֲמִידֵנִי מִלְּפָנֶיךָ
 יִם וְלִשְׁלֹם וּפְרוּם עֲלֵינוּ

על הארץ ועל הפירות באי על
הארץ ועל הפירות :

אם אכל פרי שגדולו מהארמה יאמר
באי אמה בורא פרי האדמה
ואחר מברך בורא נפשות וכו'

האוכל פת הצאה בנסנין מברך
באי אמה בורא מיני מזונות
ואחר מברך

באי אמה על המחיה ועל הכלכלה
ועל תנובת השדה ועל ארץ
וכו' עיין לעילא בברכת הנהנין וכו'

ב
א
ב
א
ב
ב
ע
יה
ש
ה
יה
ק
ה
ל

לוט בי יצר הרע ותצילני מיצר
 ע ומחולאים רעים ותהא מטתי
 למה לפניך והאר עיני פן אישן
 ות : באי המאיר לעולם כולו
 בכבודו :

א מלך נאמן

נ ישראל יי אהינו יי אחד
 בשכמלו

נת את אלהיך בכל לבבך
 ל נפשך ובכל מאדך : יהיו
 רים הלה אשר אנכי מצוך
 על לבבך ושננתם לבניך
 רת גם בשבתך בביתך ובלכתך
 ובשכבך ובקומך וקשרתם
 ת על ידך והיו לטוטפות
 צינך וכתבתם על מזוזות
 ביתך ובשעריך :

אם שמע תשמעני מצורתי
 ושך אנכי מצוה אתכם היום
 בה את יי אהיכם ולעבדך
 לבבכם ובכל נפשכם

סוכת שלומך ותקננו בעצה טובה
מלפניה והושיענו מהרה למען שמך
יהי בך בעדנו והסר מעלינו מכות
אויב דבר חרב צרה רעה יעב
ויגז ומשחית ומגפה שבור והסר
שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל
כנפיך תסתירנו ושמור צאתנו
ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד
עולם כי א' שומרנו ומצילנו אתה
מכל דבר רע ומפחד

לילה:

בא' אמה המפיל חבלי שינה
על עיני ותנומה על עפעפי

זמאיר לאישון בת עין

יהי רצון מלפניך יי אהי שתשכיני
לשלום ותעמידני לחיים

לשלום ותן חלקי בתורה נק

ותרגילני לדבר מצוה לא תרגילני

לדבר עבירה וא' תביאני ליד

חטא ולא לידי נסיון ולא לידי

בזיון וישלוט בי יצר הטוב וא'

ישלוט

אמר יי א משה לאמר דבר א בני
 ישראל ואמרת אליהם ועשו
 הם ציצית על כנפי בגדיהם
 זרותם ונתנו על ציצית הכנף
 תיל תכלת והיה לכם לציצית
 איתם אותו וזכרתם את כל
 צות יי ועשיתם אתם ולא
 זרו אחרי לבבכם ואחרי
 נכס אשר אתם זונים אחריהם
 וען תזכרו ועשיתם את כל
 נתי והייתם קדושים לאלהיכם
 ויי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 רץ מצרים להיות לכם לאלהים
 אע יי אלהיכם :

(אמת)

לניה שירו ליי שיר חדש מ
 תהלתי בקהל הסידים
 וישראל בעושייו בני ציון יצילו
 לבם : יהלכו שמו במחול בתר
 ר יזמרו לו : כי רוצה יי בעמו
 ור עניים בישועה : יעל זה

ינתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ימלקוש ואספת דגף ותירשך
ויצהרך ונתתי עשב בשדה
לבהמתך ואכלת ושבעת השמו
לכם פן יפתה לבבכם וסדרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחו
להם וחרה אף יי בכם ועצר אף
השמים ולא יהיה מטר והאדמה
לא תתן את יבולה ואבדתם מדה
מעל הארץ הטובה אשר יי נתתי
לכם ושמתם את דברי אלה על
לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאות על ידכם והיו לטוב
בין עיניכם ולמדתם אתם יור
בניכם לדבר בם בשבתך בבית
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומ
וכתבתם על מזוזות ביה
ובשעריך : למען יראו ימים
בניכם על האדמה אשר עבדתי
אני לאבותיכם לחם לחם ימים
השמים על הארץ אשר

יקוש מדבר הוזה באברתו יסך
 לך ותחת כנפיו תחסה צנור
 סחרה אמתו : לא תירד
 מסחד לילה מחץ יעוף יומם
 מדבר באופל יהלוק מקטוב
 שור צהרים : יסול מצדך
 וך זרבבה מימינה איה לך
 גש רק בעיניך תכיס
 שלומת רשעים תראה כי
 אתה יל פחסי

וזת סבלך מכאן עד אנא סב

ינו נלה אבותינו תבנו
 לפניך תפילתנו ואל
 עלם מתחנתנו שאין אנ
 פנים וקשי עורף לומדי
 פך יל אהינו נלה אבותינו
 מקום אמתנו ואל תחשבו
 אמתנו אמתנו אמתנו
 אמתנו אמתנו אמתנו

חסידים בכבוד ירגנו על משכבותם
רוחמות א בגרוגם וחרב פיפיות
בידם : לעשות נקמה בגוים
תוכחות בלאומים : לאסור
מלביהם בזקים ונכבדיהם ב
בכבלי ברזל : לעשות בהם
משפט כתוב הדר הוא לכל
חסידיו הללויה :

הנה מטתו שלשלמה ששים
גבורים סביב לה מגבורי
ישׂא : כלם אחוזי חרב
מלמה מלחמה איש חרבו על
ידכו מסחר בלילות : גפ

יברכך יי א וישמרך
יאר יי פניו איד ויחנה
ישא יי פניו איד וישם לה
שלום :

חשב בסתר עליון בכל שדיו לפ
יתלונן : אומר

מחסי ומצודתי אלו אצטד
בו : כי הוא יבי לך אס

הי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שתכפר לנו על
ל חטאתינו ותמחול לנו על
ל עונותינו ותסלח לנו על כל
פשעינו :

י רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שאם חטאתי
יתי פשעתי לפניך ופגמתי
אות יוד של שמך הגדול
זוה ובאות א של אדני
תחיבתי בדין הצדק סקילה
כיצא בו הרי אני מקבל
י סקילה והריני כאלו נסקלתי
ל ידי אות(א) של השם אדני
ית דין הגדול שבירושלם
דבר כבוד שמך ואת
חמיה הרבים תשוב ותיחד
שה אהיות ראשונות של
שה שמותיה היקרים יהוה אהיה
י יא ושם קדשך במלוי ד
ין שהו בנימטריא עב כזה

אשמנו בַּדְּרֹגוֹ גָּזְלֵנוּ דְבַר־נוֹ
דוּפֵי הָעוּיִנוֹ וְהִרְשַׁעְנוּ זִדְרוֹ
חֲמִסְנוּ טַפְלֵנוּ שִׁקְרָה יַעֲצֵנוּ
עֲצוֹת רַעוּת כּוֹזְבֵנוּ לְצַנְנוּ
מִרְדְּנוֹ נֶאֱצַע נֶאֱפֵנוּ נִשְׁבַּעְנוּ
לְשׁוֹנָה וּלְשִׁקְרָה סִרְדְּנוּ עוּיֵנוּ
פִּשְׁעֵנוּ צִרְרֵנוּ קִשְׁיֵנוּ עוֹרְרֵנוּ
רַשְׁעֵנוּ שַׁחַתְנוּ תַעֲבֹנוּ תַעֲיֹנוּ
וְתַעֲתַעְנוּ וּסְרֵנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שִׁירָה
לָנוּ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּיִת
עֲלֵינוּ כִּי אֱמֶת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ
הִרְשַׁעְנוּ
מִה נֶאֱמַר לִפְנֵיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹמֹת
וּמִה נִסְפָּר לִפְנֵיךָ שׁוֹכֵן
שַׁחֲקִים הֵלֵא הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגִלוֹת
אַתָּה יוֹדֵעַ אַתָּה יוֹדֵעַ דָּוִד
עַלֶּם וְתַעֲלֹמוֹת סִתְרֵי כָל חַי
אַתָּה חוֹפֵף כָּל חַדְרֵי סִפְרוֹת בְּנוֹת
כְּלֵב וְלֵב אֵין דְּבַר נֶעֱלַם
מִפֶּיךָ וְאֵין נִסְתָּר מִפְּנֵי עֵינֶיךָ יוֹד

אם הטאתי עינתי פשעתי לפנך
ופגמתי באות ו של שמך
גדול יהוה ובאות נ של שמך
אדני ונתחייבתי בדינך הצדק
אני או כיוצא בו הריני מקבל
עלי הרב והריני כלאו נהרצתי על
די אות נ של אדני בבית דין
גדול שבירושלם על דבר כבוד
מך ואתה ברחמיך הרבים
שוב ותיחד שלשה אותיות
לישיות של שלושה שמותיך
קרים יהוה אהיה אדני וינ ושם
שך במלוי אלפין כזה יוד הא
ו הא ויאר ברצונך בעולם
היצירה וא יהי

מונע :

אם הטאתי עינתי פשעתי לפנך
ופגמתי באות ה אחרונך
שמך הגדול יהוה ובאות יוד
אדני ונתחייבתי בדינך הצדק
אני או כיוצא בו הריני מקבל

יֵד הוּא וַיֵּהִי וַיֵּאִיר בְּרִצְוֹנָךְ
בְּעוֹלָם הַאֲצִילוֹת וַאֲיֵהי מוֹנֵעַ

”

וְאִם חֲטָאתִי עֵוִיתִי פִּשְׁעֵי־נִי
לִפְנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאֹתֶיךָ
רֵאשׁוֹנָה שֶׁל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יְהוָה
וּבְאֹתֶיךָ דֵּל שֶׁל אֲדֹנָי וְנִתְחַיֵּבְתִּי
בְּדִינֶיךָ הַצַּדִּיק שֶׁדָּפָה אִנִּי כִּי־צָא
בְּהִרְיוֹנִי מִקֶּבֶל עָלַי שֶׁרִפְדֶּךָ
וְהִתְנִי כֵּלָּו נִשְׂרַפְתִּי עַל יְדֵי אֹתֶיךָ
דֵּל שֶׁל אֲדֹנָי בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל
שֶׁבִירוּשָׁלַם עַל דְּבַר כְּבוֹדֶךָ
שִׁמְךָ יֵאָתֶה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים
תִּשׁוּב וְתִיחַד שְׁלוֹשָׁה אֹתִיּוֹת
שְׁנֵיּוֹת שֶׁל שְׁלוֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ
הַיְקָרִים יְהוָה אֱהִיָּה אֲדֹנָי הַדָּד
וְשֵׁם קִדְשְׁךָ בְּמַלְאֵי שְׁלֹשָׁה יוֹדִין
וְאֵל כֵּזֶה יֵד הוּא וַאֲנִי הוּא וַיֵּאִיר
בְּרִצְוֹנָךְ בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה
וְאֵל יְהוָה

מוֹנֵעַ:

נאם

עב

נכה גדולת יחיגך
 תתיר צדיקה
 קבל רנת עמך שגבנו
 טהרנו נורא
 נא גבור דורשי יחודך
 כבבת שומרים
 ברכם טהרם רחמי צדקתך
 תמיד גומלים
 חסין קדוש ברוב טובך
 נהל עדתך
 יחיד גאה לעמך פגדה
 זוכרי קדושתך
 שועתנו קבל ושבע
 צעקתינו יודע תעלומות

ה שם כבוד מלכותו לעולם

ועד :

תשכב לא תפחד ושכבת
 וערבה שנתך : בטוב לין
 ויץ ברחמים אמן

"

עלי חנק והריני כלא נחנקתי על
ידי אות יוד של אדני בבית דין
הגדול שבירושלם על דבר כבוד
שמך ואתה ברחמיה הרבים
תשוב ותיחד שלשה אותיות
אחרונות של שלשה שמורותיה
היקרים יהוה אהיה אדני הדי
ושם קדשך במלני חתין כזה
יוד ה' ה' ו' ה' ויאיר בר צונג
בעולם העשיה וא'
יהי מונע!

והרי עתה קבלתי עלי כל ארבע
מיתות בית דין לכפר על
כל עונותי שחטאתי עוונותי
ופשעתי שנעוירי ועד היו
הזה לכפר על כל
עונותי ולתקן כל
העולמות
שפגמתי
בהם

אנא

נודיעני אורה חיים שובע שמחות
את פניך נעימות בימינה
נצח

למנצח מזמור לדוד בבוא לוי
נתן הנביא כאשר ברא
ל בת שבע : חנני אלהים כחסדך
רוב רחמיך מחה פשעי : הרב
בסני מעוני ומחטאתי טהרני
כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי
תמיד : לך לבדך חטאתי והירע
בעיניך עשיתי למען תצדיק
בדברך תזכה בשפטך : הן
בעון חוללתי ובחטא יחמתני
אמי : הן אמת חפצת בשוחות
ובסתום חכמה תודיעני : תחטאני
באזוב ואטהר תבבסני ומשלני
לבין : תשליעני ששון ושמחה
תלנה עצמות דבית : הסתר
פניך מחטאי וכל עונתי מחרי
לב טהור ברא לי אלהים ורגוד
נכון חדש בקרבי : א תשליכני

לישועתך קויתי יי

קויתי יי לישועתך

יי לישועתך קויתי

לישועתך קויתי יי

קויתי יי לישועתך

יי לישועתך קויתי

לישועתך קויתי יי

קויתי יי לישועתך

יי לישועתך קויתי

אתה סתר לי מצר תצרני

רני פלט תסובבני סלה

סלה תסובבני פלט רני

תצרני מצר לי סתר אתה

אתה סתר לי מצר תצרני רני

פלט תסובבני סלה

סלה תסובבני פלט רני תצנני

מצר לי סתר אתה

אתה סתר לי מצר תצרני רני

פלט תסובבני סלה

סלה תסובבני פלט רני תצנני

מצר לי סתר אתה

תודיעני

עד

רוך אתה יי אלהינו מלך העולם
המפיל חבלי שינה על עיני
תנומה על עפעפי ומאיר

לאישון בת עין :

י רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתשכיבני לשלום ותעמידני

שלום ותרגילני בתורתך ודבקני

מצותיך ולא תביאני לא לידי חסא

לא לידי עין ולא לידי נסיון ולא

לידי בזיון ותרגילני לידי מצוה ולא

תרגילני לידי עבירה ועון ופשע

צילני מסנע רע וחלומות רעים

רהורים רעים ותהא מטתי שלמה

פניך והאר עיני פן אישן המור

אוי המאיר לעולם כולו בכבודו

דרך אפקיך רוחי פדיתה אותי יי

א אמת :

ון העולמים אתה בראת עולמך

ברצונך הטיב כפי מה שעלה

חשבתך הקדומה ובראת את

זמנים וכל צבאם והארץ וכל

ב מלפניך ורוח קדשך א תקה ממני :
השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה
ו תסמכני : למדה פושעים דרכיך
ו חטאים איה ישובו : הצילני מדמים
ו אלהים אלהי תשועתי תרנן לשונך
ו צדקתך : אדני שפתי תפתח ופי
ו יניד תהלתך : כי לא תחלץ זבוח
ו ואתנה עולה לא תרצה : זבחי
ו אלהים רוח נשברה : לב נשבר
ו ונדכה אלהים לא תבזה : היטיבה
ו ברצונך את ציון תבנה חומות
ו ירושלים : אז תחפוץ זבחי צדק
ו עולה ובליל אז יעלו על מזבחתך
ו פרים :

בז אתה תקום תרחם ציון כי ערית
בז לחננה כי בא מועד :

בז בידך אפקיד רוחי פדיתני
בז אותי יי א אמת : שרי ליד
בז מאריה למאן דמצערך לי :
בז תורה צוה לנו משה מורשה
בז קהלת יעקב :

ברוך

וְהָיָה כִּי תִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלֵךְ וְיִשְׁמַע
 בְּהַר הַשֵּׁנִי וְיִשְׁמַע בְּהַר הַשֵּׁנִי
 הַזֶּה וְיִשְׁמַע בְּהַר הַשֵּׁנִי
 וְיִשְׁמַע בְּהַר הַשֵּׁנִי וְיִשְׁמַע

וְהָיָה רִצּוֹן מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲבוֹתַי צוּר כָּל הָעוֹלָמִים לִמְעַן
 שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַיּוֹצֵא מִסִּינַי
 וְיִשְׁמַע בְּהַר הַשֵּׁנִי וְיִשְׁמַע בְּהַר הַשֵּׁנִי
 וְיִשְׁמַע בְּהַר הַשֵּׁנִי וְיִשְׁמַע בְּהַר הַשֵּׁנִי

הַיּוֹצֵא בְּכָר
 וְיִשְׁמַע בְּהַר הַשֵּׁנִי וְיִשְׁמַע בְּהַר הַשֵּׁנִי
 וְיִשְׁמַע בְּהַר הַשֵּׁנִי וְיִשְׁמַע בְּהַר הַשֵּׁנִי

שְׂתֵּאֲצִיל מִרוּחַ גְּבוּרָתְךָ עָלַי
 וְתִתֵּן אֹמֶץ יָמַי בְּאֲבָרַי וּבְגוּפִי
 לְקִיּוּם מִצְוֹת עֲוֹנֹתַי בְּכָל עֵרֶב
 יֵלֵא יִמְצֵא בְּאֲבָרַי וּבְגוּפִי וּבְמַאֲוֵתַי
 שׁוֹם הַיּוֹלֵשָׁה וְשׁוֹם יַפְיוֹן וְלֹא
 אֵינְסָה וְלֹא הִרְהוּר וְלֹא בִלְבוּל
 מִחֲשָׁבָה וְלֹא תִשְׁיֵשֶׁת כְּחֵי כְדֵי

וכל צבאם וכל אשר עליה ואדם עליה
בראת' ונפחת באפו נשמת חיים
למען יכיר גדלה ותפארתך ואתה מחיו
את כלם כי אתה הוא נשמה לכל הנשמות
וחיות לכל חי ואתה הוא יי אלהי הכבוד
אפקיד רוחי גפשי ונשמתני בידך
הטהורה והנאמנה ואתה יי אלהי תהלה
אותם מכל שימאה וחלאה שנדבק בהם
על ידי מעשי הרעים והחזירים לי בנחת
בהשקט ובבטח ועשה יי אלהי שיעיר אותי
בחצות הלילה ממש לקום על משמרתני
להתפלל לפניך יי אלהי וללמוד תורתך
כי אתה הוא יי אלהי סייעני וחזקני
במצוה הזאת שאקום בכל לילה
בחצות ממש ואל יארע לי שום חול
ראש ושום נזק מזה כי אתה שומע
תפלת עמך ישראל ברחמים בתי
שומע תפלה :

עורה כבודי עורה הנבל ובנור אעיר
שחר : שחר אעיר ובנור הנבל עורה
עורה : גפ' : ויאמר פסוק זה עד שישן

תם

זאת

שתתן לי עם אשתי בז זכר
 זרע קודש רצוני והגון טוב
 ייפה כתיקן ומקובל תלמיד
 חכם עוסק בתורה לשמחה
 ונאו לחיות ולהתקיים בלי עין
 ואשמה ומברכני בשמך
 ותברך את ביתי בזכרך ו
 ואדע כי שלום אהלי ותמשך
 משך זרעי וכל מעיני ממקור
 ישראל וטהר גופי וקדש נפשי
 ומחשבותי ושכלי ודעתי ויתר
 הרגשותי ואתחזק ואתאמץ
 ואתלבש ברוחך הטובה הזכה
 הנדיבה בכונת תאוותי כדני
 שאשלים רצונך ותכונך ו
 ותשלים זרעי ויבנה ויחיד
 ויצטיח ויעשה באמת וביושר
 וימשך חיותו ויעמוד במקום
 הצלחתו ותכונן כל הכנותיו
 והנאותיו להשלימו ולקיימו
 ולהעמידו בנוי בטעם ברוך

וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ
 לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 הַיּוֹמָהּ כִּי אֵין לָנוּ
 מַעֲשֵׂה יְמֵינוּ כִּי אֵין
 מַעֲשֵׂה יְמֵי אֲבוֹתֵינוּ
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 אָמֵן מְלֵךְ

ז

וְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ כִּי אֵין לָנוּ
 צְדִיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת לְמַעַן
 הַגְּדוֹל הַנַּעֲלָם הַיּוֹצֵא
 מִסְּבִיב הַזֶּה יְיָ זְכַרְנוּ
 יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת
 בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ אֶת
 אֶהְרֹן שֶׁסְּדוּרָה הוּא

כ

ז

יְיָ	יְיָ	יְיָ	יְיָ	יְיָ	יְיָ
יְיָ	יְיָ	יְיָ	יְיָ	יְיָ	יְיָ
יְיָ	יְיָ	יְיָ	יְיָ	יְיָ	יְיָ
יְיָ	יְיָ	יְיָ	יְיָ	יְיָ	יְיָ

שתתן

שדים ורחם ברכות יאבִיך
 גברו על ברכות הירי עז
 תאות זבעות עולם תהיין ל
 לראש יוסף ולקדקד גזיר
 אהיו ומברכותיה הטובים
 יבירך בית עבדה לעולם
 יעד אמן נצח סלה : יהיו

לרצון אמרי פי והגיון

לבי לפתך יי

ציו

ויש

י

אנא יי צבאות אלהי ישראל

ישוב הכרובים תהייה

אזנך כשובות לכול תחנונ

השקיפה ממעון קדשה עלי

ויכרני ולא תשכח את עבדה

(לנו) בן אמתך (לנו) ונתת

לעבדה זרע אנשים ויהיה

הולד הנוצר בן זכר ילי

נקבה ותשפיע עליו נשמה

וּבְחֶסֶד בָּנָה וּבְבְרִיאוֹת בְּאוֹכְלוֹ
וּבְחֹזֶק וּבְתוֹקָה וּבְגִבּוֹרָה וּתְרַחֵם
עָלַי בְּהַעֲשׂוֹתוֹ וּבְהִתְרַקְמוֹ וּבְהִתְמַתְנוֹ
בְּהַתְּלַבְּשׁוֹ וּתְצַיְנֵהוּ עַל בִּירְיוֹ וְעַל
מְכוֹנוֹ בְּהוֹיֵיתוֹ וּבְבְרִיאוֹתוֹ
וּבִיצִירְתוֹ וּבַעֲשִׂיתוֹ בְּנַפְשׁוֹ
בְּרוּחוֹ וּבְנִשְׁמָתוֹ בְּקִרְבִּי
וּבְצִיּוּרֵי וְלֹא יִהְיֶה כִּי וְלֹא
בְּאֶחָד מֵאֲבָרָיו לֹא שׁוּם נֹזֵק
וְלֹא חֶסְרוֹן וְלֹא פָגַע וְלֹא
מַקְרָה וְלֹא חוּלִי וְלֹא מַדוּדָה
וְלֹא כְּאֵב וְלֹא צַעַר וְלֹא
נֶגַע וְלֹא מַחְלָה וְלֹא חוּלְשָׁה
וְלֹא רְפוּיָה וְלֹא יַחֲסֵר לוֹ כֹּל
טוֹב כֹּל יָמָיו חַיִּים וְתַבְרַכְתֵּנּוּ
לִי וְלֹאֲשֵׁרְתִי וְזָרַע וְזָרַע זָרַע
וְכָל דְּבַר הַמַּשְׁלִים דַּעְתֵּנוּ
וּשְׂכַלְנוּ וְהִרְצֵנוּ לַעֲשׂוֹת
כָּל מַעֲשֵׂי לְרִצּוֹנְךָ וְתַבּוֹנְנוּ
בְּרִצּוֹת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרִכְת
תְּהוֹם לְרִצְצַת תַּחַת בְּרִכְת
שָׁמַיִם

אהב יאמר לו הפסוקים שלשה

פעמים :

תורה

ושחט אותו על ירך המזבח

צפונה לפני יי

ושחט אותו על ירך המזבח

צפונה לפני יי

ושחט אותו על ירך המזבח

צפונה לפני יי

נביאים

ויאמר יי א השטן יגער

יי ב ב השטן יגער

יי ג ב הבוחר בירושלם

הלוא זה אוד מוצל

מאש :

ויאמר יי א השטן יגער

יי ב ב השטן יגער

יי ג ב הבוחר בירושלם

הלוא זה הוא מוצל

מאש :

ויאמר יי א השטן יגער

קדמשה מעלמא דרבוה
נמסטררא דימינא ויהיה
עוסק בתורה לשמה ומקיים
מצות בישרא ויהיה רודף
צדקה וחסד ומברכות יך
תברכנו ויבורך בית עבדך
עם כל בית עמך ישראל
מעתה ועד עולם אמן אמן
אמן סלה סלה

סלה:

יהיו לרצון אמרי פי ויהיו
לבי לסנה ויך צור
וגואלי:

עשה למען שמך עשה
למען יסוף עשה למען
תורתך עשה למען ק
קדושתך: הושיעה מינך
ועגני

יהיו לרצון אמרי פי ויהיו
לבי לסנה ויך צור
וגואלי:

אחכ

עט

והקיסמותי את השבועי

אשר נשבעתי לאברהם

אבי

דבר א אהרן וא בני לאמר

כה תברכו את בני ישראל

אמור להם

המלאך הגואל אותי מכל יע

יברך את העמים ויקרא

עלם שמי ושם אבירתי

אברהם ויצחק ידגו לרב

עקב הארץ

וברכתי אתה וגם נתתי ממנה

לה בן וברכתיה ויהיה

לגוים מלכי עמים ממך

יהיו

זכר וקבה ברצם ויברך אתם

ויקרא את שמם אר

ביום הברצם

הי ויברך צורי וירום אר

ישע

טהור עינים מראות יע

בְּךָ הַשְׁטָן וַיִּזְעַר

בְּךָ הַבִּנְיָמִי בִירוּשָׁלַם

הֵלֵא זֶה אִוֵּד מוֹצֵל

מֵאֵשׁ:

כְּתוּבִים

קוּמָה יְיָ קְדָמָה פָּנֵינוּ הַכְרִיעֵהוּ

פִּלְטָה נַפְשֵׁי מִרְשָׁע

חֲרַבְךָ:

קוּמָה יְיָ קְדָמָה פָּנֵינוּ הַכְרִיעֵהוּ

פִּלְטָה נַפְשֵׁי מִרְשָׁע

חֲרַבְךָ:

וְאֵלֶּיךָ יֹאמֶר

אֵלֵינוּ הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ וְהִיִּיתִי

לְאֵב הַמִּזֵּן גִּזִּים

בְּיִוֵּךְ פְּרִי בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ

וּפְרִי בְהֵמָתְךָ שָׁנָה לְפָיֶיךָ

וַעֲשֵׂתֶרֶת צֶאֱנָךָ

גִּזֵּר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת יֵאָהֳבֶיךָ עִמָּךְ

וְאֲבִירָכְךָ כִּי לֹךְ וְלֹזֵרְעָךְ

אֶתְּךָ אֵת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּ

וְהַקִּימָתִי

פ
סוּדוֹ מִמֶּנּוּ כֹל פּוֹעֲלֵי אֲנֹכִי כִי
שָׁמַע יְיָ קוֹל בְּכִי
עֵינַי יְיָ אֶ צְדִיקִים וְאֲזַעֲזוּ אֶ
שׁוֹעֲתִים

פַּנָּה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִי יַחֲדָה וְעַל־
אֲנִי

צְדָקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֶ מִשְׁפָּטֶיךָ
תְּהִי־נָה יְבֵה אֲדָם וּבֵה מִדָּה
תוֹשִׁיעַ יְיָ

קוֹמָה עֲזֹרָתָה לְגִי וּפְדוּנִי לְמַעַן שְׁמֹךְ
לְצַה יְיָ לְהַצִּילֵנִי יְיָ לְעֲזֹרָתִי חוֹשֶׁה
שָׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעַנּוּנִי
תוֹרָה צַוָּה לְגִי מִשֶּׁה מוֹרֶשֶׁד
קִהַל־תִּי יַעֲקֹב

דוֹדֵי צַח וְאֲדוֹם דְּגוּל מִרְבֵּבָה
רֵאשֵׁי כֶתֶם פֶּד קוֹנֻצוֹתַי תִּלְתְּלִים
שְׁתוּרוֹת כְּעִירֵב עֵינַי כִּי־נִגְמִים
עַל אֶפְיָקִי מִי־ם רֵחַ צוֹת בְּחֵלֶב
יוֹשְׁבוֹת עַל מִלֵּאת זֶלְזֵז כְּעִירוֹת
הַבוֹשִׁים מִנְדְּלוֹת מִרְקָחִים שִׁסְתוֹתַי
שׁוֹשְׁנִים נוֹטְפוֹת מוֹר עוֹבֵר

והביט א עמל לא תוכח
למה תביט בוגדים תחריש
כבלע רשע צדיק ממני
יבילע מאויבי עו ומשנאי כי
אמצו ממני

כי אתה תאיר נרי יי אורי
יניה חטבי

למען יקים יי את דברי

אשר דבר עלי לאמר אם

ישמרני בעך את דרכי

ללכת לפני באמת בכל

לבבם ובכל נפשם לאמר

לא יכרת לך איש מעל

כסא ישראל

כי א כמוך נושא עון ועובר

על פשע לשארית נחלתו

לא החזיק לעד אפו כי

חפץ חסד הוא

נפת תטיפנה שפתותיך בלה

דבש וחלב תחת לשונך

ורוח שלמותיך כריח לבנון

סורי

תקון לאה

לדוד מזמור לל' הארץ ומלואה תבל
 ויושביו בה : כי הוא על ימי
 יסדה ועל גדות יכוננה : מי יעלה בהר
 י' ויבי יקום במקום קדשו : נקי כפיו
 ויד לבס אשר לא נשא לשוא נפשו ולא
 נשבע למרמה : ושא ברכה מאת י' וצדקה
 חלה ישוע : זה דור דורשיו מבקשי פנה
 עגב סלה : מאן שערים ראשיכם והנשא
 מחי עולם ויבוא מלך הכבוד : מי זה
 מלך הכבוד י' עוזו וגבור י' אור
 מלחמה : שאן שערים ראשכם ויבוא
 מחי עולם ויבוא מלך הכבוד : מי
 הוא זה מלך הכבוד י' צבאות הוא
 מלך הכבוד סלה :
 לקנצח משכיל לבני קרח : באר
 תערוג על אפיקי מים נפשי
 תערוג ליד להים : צמאה נפשי ל
 להים לא הי מתי אבוא ואראה פני
 להים : היתה לי דמעת לחם וימם
 אלה באמר לי כל היום איה ליהדי :

ידיי גלילי זהב ממולאים בתרשיש
מעיו עשת שן מעולפת ספירים
שנקיו עמודי שש מיתסדים על
אדני פד מראהו כלבנון בחור
כארוזים : חכו ממתקים וכל
מחמדים זה דודי וזה רעי בגות

ירושלם : ברוך ש

לעולם אמן

נאמן

מעאתי כתוב בזהר כל אזנונה כל

גם באגפיה יבנין לביה בקנושה

דחאריה וליתא הכי

~~עטיפת בקי ספרות משה~~

~~לפי שנתנו לך לכתוב~~

~~לפי שנתנו לך לכתוב~~

~~לפי שנתנו לך לכתוב~~

~~לפי שנתנו לך לכתוב~~

~~לפי שנתנו לך לכתוב~~

~~לפי שנתנו לך לכתוב~~

תנח

תקון

יב : שלח אורח ואמתך תבית יחונ
 אצני אל הר קדשך אל משפנתיה
 בנאה אל מזבח אלהים אל שמהרה
 לי ואחך בכבוד אלהים : אלה
 ותווחי נפשי ומה תהמי עלי חתולו
 וים כי עגד אודנו ישועות פני ואלהי

גצת ממורה לדוד : יעקב אל בעש
 צלה ישנבך שם אלהי עקב
 לח עזרה מקדש ומציון יסערה
 כל מנחתיה ועולתך ידשנה
 ה : ימן לה פלכבה וכל עצתה ימלא
 גת שועתך ופסם אלהי נדג
 לא אל כל משאלותיה : עתה ידעתי
 הושיע אל משיחו יענהו משכמי
 ש בבורות ישע ימינו : אלה ברכב
 בסוסים ואנחנו בשם אל אלהינו
 זרהמה כדעו ונפלו ואנחנו קמנו
 ועודד : אל הושיעה חמור
 יענה ביום

קדמו :

אֵלֶּה אֲזַכֵּר וְאֲשַׁמְרָה עַל נַפְשִׁי כִּי
אֶמְצֵא בַּיָּם אֲדִירִים עַל בֵּית אֱלֹהִים
בְּקוֹל דָּבָר וְהִתְדָה אֲמֹן וְהִלֵּךְ מִדֶּ-
הַמִּשְׁתַּחֲוִי נִסְעָה וְהִתְהַלַּךְ עַל הַחוּלָה
לֵאמֹר כִּי עוֹד אֲדַם שִׁמְרוֹת פְּנֵי
אֵלֶּיךָ עַל נַפְשִׁי אֲשַׁמְרָה עַל אֲזַכֵּר
מֵאֲמֵץ יָדָךְ וְהִתְהַלַּכְתִּים מִדֶּה מֵעַתָּה
תְּהוֹם שֶׁל מַחֲוֹשׁ קָרָה לְקוֹל צִפְרֵי
כֹּל מֵעַבְדֵי קִדְוָתְךָ עַל צִדְדֵי יָמִים
יִצְוֶה עַל הַיָּם וְשִׁלְחָה אֲשֶׁר צִמִּי ת
מִכְלָה לֵאלֹהֵי חַיִּים בְּהַיָּם לֵאלֹהֵי לְמַחַ
שִׁמְרוֹת לֵאמֹר קוֹדֵשׁ לֵאלֹהֵי אֱלֹהִים
בְּרִצָּה בְּעִשְׂתֵּי יָמֵי שִׁמְרוֹת
בְּמַחֲוֹשׁ אֲבִי לֵאמֹר וְהִתְהַלַּכְתִּים מִדֶּ-
הַמִּשְׁתַּחֲוִי נִסְעָה וְהִתְהַלַּכְתִּים עַל
הַחוּלָה לֵאמֹר כִּי עוֹד אֲדַם שִׁמְרוֹת פְּנֵי
אֵלֶּיךָ עַל נַפְשִׁי אֲשַׁמְרָה עַל אֲזַכֵּר
מֵאֲמֵץ יָדָךְ וְהִתְהַלַּכְתִּים מִדֶּה מֵעַתָּה
תְּהוֹם שֶׁל מַחֲוֹשׁ קָרָה לְקוֹל צִפְרֵי
כֹּל מֵעַבְדֵי קִדְוָתְךָ עַל צִדְדֵי יָמִים
יִצְוֶה עַל הַיָּם וְשִׁלְחָה אֲשֶׁר צִמִּי ת
מִכְלָה לֵאלֹהֵי חַיִּים בְּהַיָּם לֵאלֹהֵי לְמַחַ
שִׁמְרוֹת לֵאמֹר קוֹדֵשׁ לֵאלֹהֵי אֱלֹהִים
בְּרִצָּה בְּעִשְׂתֵּי יָמֵי שִׁמְרוֹת

למנצח בנינות מזמור שיר

אֱלֹהִים יִתְּנוּ וַיְבָרְכֵנו יְהוָה

מִעַן אֲתָנוּ סִלְּהוּ לִדְעַת בְּאֶרֶץ דִּינֶךָ

בְּכָל אֲמִים יִסְפְּדָהּ יְהוָה עִמָּם

אֱלֹהִים יְהוָה עִמָּם כָּל־סֵם יִשְׁמְדוּ

חֲרָגוּ לְאֻמִּים כִּי אֲשַׁפּוּט עִמָּם

מִי־שׁוּר וְלֵאמֹים בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סִלְּהוּ

יְהוָה עִמָּם אֱלֹהִים יְהוָה אֱמִים כָּל־סֵם

אֶרֶץ נִתְּנָה יִצְלַח יִצְרָעֵל אֱלֹהִים אֱהִי

יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים וַיְהִי חֲתוּן כָּל אֲפִסֵּי

אֶרֶץ

הַלְלִיָּה אֲוִדָה אֱלֹהִים בְּכָל לֵב בְּסוּד

יְשׁוּרִים וְעֵדָה גְדוּלוֹת

מַעֲשֵׂי אֱלֹהִים דְּרוֹשׁוּם לְכָל תְּפִלָּה

הַיּוֹד וְהַדָּר פַּעֲלֵי וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת

לְעַד זָכֹר עֲשֵׂה לִנְפְלֹתָיו תִּנּוּן

וְחֹסֶם אֱלֹהִים שִׁדְדָה מִן לִרְאִי יִזְכֹּר

לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ כִּי מַעֲשֵׂי הַיּוֹד

לְעַמּוֹ לִחַת לֵהֵם נִחְלָה גִּיּוֹם מַעֲשֵׂי

יְדֵי אֱמֶת יִמְשַׁם נִשְׁמַע כָּל

פְּמִדֵּי פְּמוֹצִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוֹנֵי

בְּאֵת

אמת חפצה בטוחות ובסתות
חכמה תודיעני : תחטאני באזוב
ואטהר תבבסני ומשלג לבין : תשמעני
ששיון השמחה תגלה עצמאת דכית
הסתר בגיך מחטאי וכל עונותי מחה
לב סהור ברא לי ימים ודנח נבון חדש
בקרבני : א תשליבני מלשנך ורניח
קדשך א תקח ממני השבה לי
ששיון ישעך ומה נדיבה תספכני
אמדה פוטעים דרסוקי מחטאים לך
ישובו : הצילני מדמים אהים א
תשועתי תרנן לשונך צדקתך : ארע
שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך : כי לא
תחמץ זכר מאונת עולה לצד תצדק
צבא אהים דוח נשברה לב נשבר
וגלגלה אהים לא תפסה : הויטבר
ברצונך ואז ציון תגנה האמנות
ימוסלים : אז תחמק זפתי צדק עולה
ובלל אז יעלני על מזבחך פדים
סיר המעלות בנאם א את שיבת
ציון הנהו בחאלותם : אז ימלא

שחוק

יעל כל כבוד יפה את מעותי

זר טמא הובל קדש

בני ציון היקרים לגבלת חרשי

ערו ערו יסוד מרדשו

עברו על גשש אום בידונים

חץ יפלה סגור לבבם

תחת הנמשם אבוא זרעם

בניך מרחוק יביאו על גבם

עתרי בת פוצי יובליון מנחתי

טהור אתה לא א חפץ רשע

עד אן לא תהיה צדיק ונושע

תשוב ותלבישני בגדי ישע

מעיל צדקה זרוב פנינים

ידידות גפשי מה תתאונני

צדקה זם אהבתך לא נפלאת ממני

לכן מיזם גלותך נדדתי אנו

בצפור נודדת עזבתי את ביתי

בלום יש דפאת מבושר ממורים

כי תשפם אהבת אשת נעורים

לחכמה ונודדת כלם נשברים

הייתם ימים אור באשפתנים

כִּי הָיִיתִי עַל לִבְךָ חַרוּשָׁה
יַעֲתָה הַמַּלְכֶת אֵשֶׁת זְנוּנִים
בְּתִי אֲתַפְחֵדִי כִּי עוֹד אֲזַכְרֶךָ
נִמְאַרְץ רְחוּקָה אֶקְבֹּץ פְּזוּרְךָ
עוֹד אֶבְנֶךָ וְנִבְנִית בִּיפִיד וְהִדְרָה
וְגַם אֲמַנֵם אֶת אֲהוּתִי
גָדַל כְּאֲבִי כֹל עַת אֲזַכְרָה
אֵיכָה שִׁפְחָה תִדַּשׁ גְּבִירָה
וְהָיָה עִתָּה מִתְנַכְרָה
בְּשִׁמְחַת עוֹלָם וְנִשְׁעִי נִעְמָנִים
דַּעֲנִי כִּי אֲחִישָׁנָה עֵת רַצוֹן
וְתִשָּׂאֵנִי מִיּוֹם שִׁנְיִי
אֲשֶׁלַּח גְּדִי עֲזִים מִן הַצֹּאן
אֶל אֲדָם גִּזְרָה בְּיַד אִישׁ עֲתִי
הִיא הִיא אֲדַע כִּי בִּיתִי
וּמִשְׁמֵי אֶרֶץ שְׁעֵיר הַשְּׁלֵכַתִּי
בְּיוֹם קָרָה הָעֵדָה בְּנֹד יַעֲטֵנִי
וְאֲסֹד בֵּיתִי וְיִשְׁמַח אֲנִי
וְאֲבִישׁךָ רִקְמָה וְשֵׁשׁ אֲהַבְשֶׁךָ
וְאֲשַׁבְּצוֹת זָהָב עַל לְבוּשֶׁךָ
וְעִמְלֵת תַּפְאֶרֶת תִּהְיֶה כְּבִישֶׁךָ
וְעַל

תשכח ימיני אם אשכחך
ולהעלות תמיד על רצון מזבחך
על משכבי בלילות בקשתי
קולך שמעתי מחמד עיני
אשר מנשיקות פיהו ישקני
ובימי חשקי יחבקני
נגילה בגאות דשא ומעין נגים
רעי לכה נשכימה לכרמים
שם אתן את דודי לך אהבת עולמים
כאח לי אשקה נגד כל העמים
אנהגך א בית אמי וא חדר הורתי
שפתותיך כלה צוף יזובון
ועיניך יונים לב יטיבון
שני שדיך רצון ישאבון
שמע חסדי דוד הנאמנים
תבענה שפתי כי אומרה לך
ידידות נפשי ולבי אחריך הלב
אהבת נעורים זכרתי לך
לכן בואי שכבי עמי אחותי
מור ואהלות בגדיך
גרד וכרסום שמניך

לכן הצדיק אשר עקב בעליו

ימינו הושב אלוהי מרוב אהבתך

לא נכשתי בצדקותי בלתי

לכל אכזר בלתי

מלכי אלא לפני שבעתך

בעלתי אדוקים זרים אלוך

ובמקום שדעתך זנחתיך

שמו האשרים והחפשים

ספיק אבנה ופעריך ארים

וסדתיך סבב סבב ספירים

ושמתי כדוד שמואלתיך בארים

ובני היצוהי על דאש דאש שפנים

עורי עורי לפני בנה ציון

כי בנה אבני עני דאבני

עורי דברי שיש בכנף אפריון

השמיים קולך תואל אהבתי

אני א שפירי אהבתי אהבתי

עין אהבתי אהבתי אהבתי

אהבתי אהבתי אהבתי

בן דודי אהבתי אהבתי

אבני דאבני אהבתי אהבתי

אבני

בתקונו והשב בהים לעבודתם אליהם
בדוכנם לשדים ולזמם השב ישראל
לגויהם) ושם נעלה זגראה ונשתחווה
לפעה ידו רצון מלפניה יי אהינו ו
וליה אבותינו שתעלינו בשמחה
לארצנו ותעמנו בגבולנו ושם נעשה
לפניה את קבנות חובותינו תמידין
פסדן ותוספין בהלכתן)
ואת זאת פ' ראשון מספנת

תמיד

שלשה מקומות הבהעם שומרים
בבית המוקדש' בבית
אבטיגם ובבית הנצוץ ובבית
המוקד' בית אבטיגם ובית הנצוץ
העליות והרובים היו שומרים שם
את המוקד כפה ובית גדול הורה
מוקד' רובדין של אבן וזקני בית
אב היו ישנים שם ומפתחות העדה
הדם ופדחי כהנה איש כפודיה
מוקד' לא היו ישנים בבגדי קדיש
לא היו פושטין ומקסלין ומגדלין

צדק המור בין שדיך
סגור וכבוד של עדתי
תען לשוני שד בסוד יסורים
ענת יסודה ישרה עם אמת נעורים
וחבל תגפד בראש ההרים
בשערי ציון נקוד פתחים
חלל נצורי כח אלה ולחמי
זמנם ולילה לליליתם דימי
יבנה ציון יפנם גדודי עמי
מארבע כנסות א בית חמדתי
כבוד לך ברכה לנפשות האות
לאש חמה שיפנה סביב להראות
בא אש גדולה אדון הנפלאות
הושעת שמים בידה האיתנים

אחינו ואחי אבותינו מלך רחמן
רחם עלינו טוב ואטיב
אדנינו לנו סוכה עלינו בהמון
והמקדש בגלל אמת שעת צונד
בנה בידך בבתי הלה ופאן חקדש
על מוסנו והראנו בפנינו ושמוחנו
בתקוננו

4

נטל את המפתח ופתח את הטענה
 והנני מביא הוראה לעורך המכתב
 המכונים אהרן אשרי שמואל ויוסף
 אשר בידם המפתח והמפתח הזה
 הוא המפתח של המערכת
 של המלך במערכת של המלך
 היו בדרך זה המפתח עד שיש פגיעה
 למקום עושי המפתח היש לא ולא
 שלום הכל שלום המערכת את עושי
 המפתח לעשות המפתח

7

זו שנה לתרום את המזבח הנה
 יתרום והם אומרים לו הני זהו של
 קע בכלי עד שתקדש ידו והגלגל
 מן הכיור והרי המחתה נתונה
 מקצוע בין הכבש למזבח בעדמ
 אל כבש ארץ אדם נכנס עמו ולא
 בביד לא מהלך לאור המערכת
 א היו לראות אותו ולא שומעין את

אִתָּם תַּחַת רֵאשִׁיָּהֶם וּמִתְבַּסִּים בְּכִסּוּת
עֲצָמָן אִירַע קִרְי לְאֶחָד מֵהֶם יוֹצֵא
וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּמַסִּיבָה הַהוֹלֵכֶת תַּחֲרֹת
הַבֵּירָה וְנִרְוֹת דּוֹלֵקִין מִכֶּאֱן וּמִפֶּתַח
עַד שֶׁהוּא מֵגִיעַ לְבֵית הַטְּבִילָה
וּמְדוֹרָה הֵיחָה שֵׁם זִכִּיתָ כִּסָּא שְׁלֵ
כְבוֹד וְזֶה הוּא הֵיךְ כְּבוֹד פְּצָאוֹ נְעוּל
בִּידוּעַ שִׁישׁ שֵׁם אֲדָם פְּתוּחַ בִּידוּעַ
שְׂאִין שֵׁם אֲדָם יָרֵד וְשִׁבְל עֲלֵה
וּנְסַתְפֵּן וְנִתְחַמֵּם פְּסָגֵד הַמְדוֹרָה
בֵּא וְיִשֵּׁב לוֹ אִפְל אַחִיו הַכֹּהֵנִים
עַד שֶׁהֵיוּ הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים יוֹצֵא
וְהוֹלֵךְ לוֹ :

ב

מִי שֶׁהוּא רִוְצָה לְתַרוֹם אֶת הַמִּזְבֵּחַ
מִשְׁכִּים וְטוֹבֵל עַד שְׁלֵא יִבְרָךְ
הַמְמוֹנָה וְכִי בֵּאִי זֶה שְׁעַר הַמְמוֹנָה
בֵּא לֹא כָל הָעֵתִים שׁוֹת פְּעָמִים
שֶׁהוּא בֵּא מִקְרִיאת הַגְּבֵר אוֹ
סְמוּךְ לוֹ מִלְּפָנָיו אוֹ מִלְּאַחֲרָיו
הַמְמוֹנָה בֵּא וְדוֹפֵק עֲלֵיהֶם וְהֵם
פּוֹתְחִים לוֹ אִמֵּר לֵהֶם מִי שֶׁטְּבִיל
יִבֵּא

קולו עד שהיו שומעין קול העץ שעשה
בן קטין מוכנ לכויר : והם אומרים
הגיע עת' קדש ידיו ורגליו מן הכויר'
נשל מחתת הבסוף ועלה לראש המזבח
יפנה את הגחלים הילך והילך וחתה
מן המאובלות הפנימיות וירד' הגיע
לרצפה הפך פניו לצפון' הלך למזרחו
של כבש כעשר אמות : צבר ארז
הגחלים על גבי הרצפה רחוק
מן הכבש שלשה טפחים מקום
שנותנין שם מוראת העוף ודשן
מזבח הטעמי
והמנורה :

מוֹדָה אֲנִי לִפְנֵיךָ שֶׁהַחֲזֵרְתָּ פְקֻדוֹתַי
 בַּחֲמִלָּה וְחַנּוּנֶיךָ רַבָּה
 אֲמוֹנֶתְךָ :

בְּשִׁפְקָה עֵינַי וַיְהִנֵּה מִהַאֲנִירָה יוֹדָה :
 מוֹדָה אֲנִי לִפְנֵיךָ שֶׁהוּצַאתָנִי מֵאֲפִילָה
 לְאִירָה :

אִם יֵאָדָּה קְרִי בְּשִׁיעוֹר יִרְחֹץ הַיָּטִיב פְּטוּוֹרָה
 וּבִפְרִט בְּמָקוֹם הַמְּלוּכֶלֶךְ יֵאָהֵב יֹאמֵר :
 רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם עֲשִׂיתִי זֶה שֶׁלֹּא
 בְּכוֹנֶנָה רַק עַל יְדֵי הַרְהוּרִים
 רַעִים לֵכֵן יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּמְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים
 מִמֶּנִּי עוֹן זֶה וְתִצְלַע מִהַרְהוּרִים
 רַעִים וּכְיוּצֵא בְהֵן אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה
 רְצוֹן : אֲרַחֵץ בְּגִקְיוֹן כְּפִי :
 וַיְתוֹדֶה כְּפִי כֹחֹו

הַרְבֵּי מִקְבֵּל עָלַי לְקִיִּים הַיּוֹם וּבְכֹל
 יוֹם וְיוֹם כֹּל מִצְוָה שֶׁתֵּבֵא לִידֵי

באמת ובתמים אמן בן ידיו

הערה

כלביא יקום וכארי יעמוד קודם אור
הבקר לעבודת יוצרו ובקומו
יערה רביעית לוג מים על ידיו ג' פעמים
שהוא שיעור ביצה וחצי ויברך
ברוך אתה **י** אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו
על נטילת ידים :

ברוך אתה **י** אלהינו מלך העולם
אשר יצר את האדם בחכמה
וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים
גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם
יסתם אד מהם או אם יפתח אחד
מהם אי אפשר להתקיים אפילו
שעה אחת : ברוך אתה **י** הרופא
לכל בשר ומפליא
לעשות :

ממאתים וארבעים ושמונה מצוות
עשה ולהזהר שלא לאבד אפילו
על אחת משלש מאות וששים
וחמש מצוות לא תעשה
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלי
אבותי שתסייעני לקיים המצוות
כשיבואו לידי ומה שאי אפשר
לקיים אותם תצדק מחשבותי
הטובה למעשה ויהא חשב ומקבל
ומדצה לפניך בלא קיימתי אותם

במעשה

אמר

תפלה לאומרה בשחר בזמן הרגלים :

יהי רצון מלפניך יי אלהי
אבותי שתעמוד לנו זכור
אברהם יצחק ויעקב להציל אותנו
זאת זרענו מכל פגע ועון כרי
לקיים מצוות תורתך הקדושה בלי
חס מחשבה זרה וטהר לבנו לעבוד
באמת

בסוף אדרם עד בית אלהים בקול
רנה ותודה המון חונן : מה תשתוחח
נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו ישועות פניו : אלהי עלי
נפשי תשתוחח על כן אזכרה
מארץ ירדן וחרמונים מהר מצעה
תהום א תהום קורא לקול צנוריה
כל משבריה ונליה עלי עברו יומם
יצוה א חסדו ובלילה שירה עמי
תפלה לא חיי : אומרה לא סלעי
למה שכחתני למה קדר א בלחץ
אויב : ברצח בעצמותי חרפוני
צוררי באמדם א כל היום איד
אהיך : מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד
אודנו ישועות פני ואלהי

סי מג

שפטני אלהים וריבה ריבי מגני לא
חסיד מאיש מרמה ועולה
תפלטני : כי אתה אלהי מעוני למת
צחתני למה קדר אתה לך בלחץ

ותכף ילבש שלית קטן וקודם

יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו
על מצות ציצית:

לשלית גדול יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו
להתעטף בציצית:

”

יאהב מתחיל מזמורים

א

סימן מב

לסנצח משכיל לבני קרח ובאיל

תערו על אפיקי מים כן

נפשי תערוני אלהים וצמאה

נפשי לאלהים לא הי מתי אבוא

ואראה פני אלהים: היתה לי

דמעותי לחם זמם ולילה באמור

אי כל היום איה אהיה: איה אזכרה

ואשפכה עלי נפשי כי אעבור

בסך

יעקב ישמח ישראל
 כי נר

למנצח כנגנות משכיל לדוד
 בנזח הזיפים ויאמר לשאל
 הלא דוד סתתר עמנו: **אלהים**
 בשמך חושיעני ובגבורתך תדינגני
 אלהים שמע תפילתי האזינה לאמרו פי
 כי זרים כמו עלי ועדת עריצו
 בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם
 סלה: הנה אלהים עז לי **י** בסמכי
 נפשי: ישיב חנן לשוררי באמתך
 הצמיתם: בגרבה אזבתה לך אודה
 שמך **י** כי סוב: כי מכל צרה
 הצילני ובאויבי ראמה עיני
 כי **י**

לבני קדח מחמא שיר יסודרתו
 בהררי קדש: אלהי **י** שערי
 ציון מכל משכנות יעקב: נבבות
 מדובר בה עיר האלהים סלה:
 אזכיר רחב ובבל לידעי הנר
 שלשת וצר עם כוש זה ילד שם:

אֵיבֹב : שְׁלַח אֶרֶץ וְאַמְתָּךְ הִמָּה יִנְחֹנֶנּוּ
יִבְנֹאוּנִי אֵל הַר קֹדֶשְׁךָ וְאֵל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ :
וְאִבְנֶנּוּ אֵל מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֵל שְׂמֵחַת
גִּילִי וְאוֹדֶךָ בִּכְבוֹד אֱלֹהִים אֱלֹהֵי : מִדָּה
תִּשְׁתַּוְּחָחִי כִפְשֵׁי וּמָה תִהְיֶה עָלַי הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשְׁעוֹת פֶּנֶּ—
וְאֱלֹהֵי :

ס' נג

לְמִנְצַח עַל מַחֲלַת מִשְׁכִּיל לְדוֹר :
אָמַר כָּבֵל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים
הַשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עוֹל אֵין עוֹשֶׂה
טוֹב : אֱלֹהִים מִשְׁמַיִם הַשְׁקִיף עַל
בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֵיטֵם מִשְׁכִּיל
דַּרְשׁ אֵת אֱלֹהִים : כִּלּוֹ סֵג יִדְחֶדּוּ
נִלְחִי אֵין עוֹשֶׂה טוֹב אֵין גַּם אַחֲדִי :
הֲלֹא יִדְעוּ פְעֻלֵי אֵין אֲכָלֵי עֵמִי
אֲכָלֵי לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קִבְּלוּ : שֵׁם
פָּחַדוֹ פָּחַד לֹא הִיָּה פָּחַד כִּי אֱלֹהִים
פָּחַד עֲצָמוֹת חֲנֹךְ הַבִּישׁוֹתֶהָ כִּי
אֱלֹהִים מֵאִסָּם : מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁעוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב אֱלֹהִים שְׁבִיבַת עִמּוֹ יִגַּל
יַעֲקֹב

תפלה

יפה שהועתקה מסדור החסיד

רבי

שמואל לטיף זל

רבון כל העולמים לא בצדקתי
וביושר לבבי אני נשען להפיל

תחנתי לפניך כי על רהמיך הרבים
ומדות טובותיך הגדולים והעצומים:
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי -

שתתן חלקי וחלק זרעי וזרע זרעי
במה שיהיה רצונך ועבודתך וקדושת

שמך הגדול ותבוא יצרי ותכניע
ערפי ותמול ערלת לבבי לשוב אליך
ולהשתעבד לך ואם ישיאני לב

הנתל לסור מעבודתך קדמה פני

הבריעהו והכניעהו ולא תמצא ירי

לדבר רע להבשל בו וברא לי לב

טהור וחדש בקרבי רוח נכון ליראה

אותך כל הימים ותישר אורחותי

ותכין צעדי לבל ימוטו פעמי מ

ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והיא
יכוננה עליון : יי' יספור בכתוב עמים
זה יולד שם סלה : ושרים כחוללים כל

מעני בד

סי קכו

טור המעלות בשוב יי' את שיבת
ציון היינו כחולמים : אז ימלא
שחוק סינו ולשוננו דנה אז יאמרו
בגוים הגדיל יי' לעשות עם
זה : הגדיל יי' לעשות עמו :
היינו שמחים : אובה יי' את
שביתנו כאפיקים : חורעים
בדמעה ברה יקצור : הליך
אך ובה נשא משך הזרע

בוא יבוא ברה

נשוא אבותיו

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי
 אבותי שתראה סליחתך על
 חטאתי ותגדיל כפרתך על עונותי
 ותעצום מחילתך על כל פשעי
 ותעביר משאם מעלי ותסיר פלם
 מעל שבמי ותשים גודי כופר
 אשמאתי ועניי כופר עוונותי
 ודאנתי כופר שגגותי ודאבונ
 כופר זדונותי ומרודי כופר מדדי
 ומרירותי כופר מדוי ותסכנים
 בידי לשוב ולהנחם מדרסמי
 הרעים לעזבם ולהפריד מהם
 למען לא אחטא לך עוד ואשר
 חטאתי תסלה ותמחול ותכפר
 במדת רחמיך
 וענותנותך

||

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי
 אבותי שתתן חלקי וחלק
 זרעי בתורתך התמימה ובעדיותך
 הנאמנים ובפקודיך הישרים

מִדַּאתָּךְ וְהַעֲמֵד רַגְלִי בְּמִישׁוֹר וְאֲבוֹץ
כְּשִׁלּוֹן בְּדַפְי בְּמִעֵי לַפִּנֶּקֶד וְהַכְּשֵׁר
קִרְבִי וְזָכָה סָרַעְפִי וְחָדָשׁ כְּלִי־וֶרְתִּי
וְחֶכֶן לִבִּי וְרוּחִי לִירְאָה אֶת שַׁבָּךְ
וּבְשִׁפְכִי לַפִּנֶּקֶד דָּמִי וּבְשָׂרִי תִשְׁפֹּךְ
עַל רֹחַ חַן וְתַחֲנוּנִים וְהַמָּוֶן מֵעֵיךְ
וְרַחֲמוּךְ אֱלֹהֵי וְתִאֲפָקֵךְ כִּי אֵיךְ יִדְרֹכֵנִי
מֵעַי וְקִירוֹת לִבִי אֲחִילָה לְהִתְאַסֵּב
בְּעַבְדוֹתֶיךָ וְרַחֵץ בְּנִקְיוֹן כַּפֵּי וְאֲבוֹץ
רַמְיוֹן זִרְעוֹתַי בְּנִשְׂאֵי יָדַי אֱלֹהֵי דְבִיר
קִדְשֶׁךָ וְתִפְתַּח שַׁמְרִי וְתִכְשֵׁר
לִשׁוֹנִי וְתִדְרֹכֵנִי בִּי לְהַגִּית בְּדַקְךָ
וְתִפְתַּח אֲזִנִּי וְתִאֲדִיר עֵינַי בְּתוֹרֹתֶיךָ
כִּי אֲתָה אֱלֹהֵי מִנֵּן בְּעַד־כַּפְדֵי וּמַלְאִים
רַחֲמֵיךָ תִלְמַדֵנִי בְּדַק וְתִתְחַנֵּן דַּעַה
וְתִשְׁבֵּל לְהִתְסַלֵּל לְפָנֶיךָ עַל נַפְשִׁי
וְלְהִתְחַנֵּן עַל נַשְׁמֹתִי וּלְשִׁמּוֹל
אֶת מַחְסְרֵי מַלְפָּעֶךָ כִּי אֲזִלֶּת
יָדַי וְקִצְרָה מַחְשַׁבְתִּי וְאִין מְלָה
בְּלִשׁוֹנִי הִן אֱלֹהֵי אֲתָה
יָדַעַת

לעולם :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתשמרני מדין קשה ומבעל
דין קשה ותצילני מעזי פנים ומעזות
פנים ומהרהור חטא ועבירה ועון
מעתי ועד עולם :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתפתח לפני שערי צדק אשר
כל הסעך בהם ותחייני חיים ארוכים
חיים של יראת חטא חיים שאין בהם צוטה
ובלימה חיים שאין בהם נסיון וגזיון חיים
שאקנה בהם חיי העולם הבא חיים שדעתך
נוחה בהם :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתסקוד עלי בדחמך הרבים
ותגמול עלי כחסדיך הגדולים ותעשה
עמי כמדות טובותיך העצומות
ואם קצוד שאותי תגדיל עמי
חסדיך ותשמע קול תחנוני
לבב תשיבט ריקם
מלפניך :

ובמצותיך הברורים אביר אהבה
השהורה תמששטיך האמתיים
ותגדענו ותגדלנו ותרבנו בבנים
וכננו בצנים וראוי טובך ולומד
תנתיך אשר יקרא שמך
עליהם :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתבין לי כל מחסורי ותזמן לי
כל צרכי לכל יום איום מחני ד
מפני עבדך כל שעה ושעה משנותי
האשפוקה אל עצם מעצמי די
מחיותי ידך השובה והרחבה
ולא במעוטי מפעלי וקוצר הסדי
ומתעב ומחלתי ויהי מחונתי ומחונתי
ודעי הרע ארעי מסורים בידך ולא
ביד בעד ידם :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתבילני מיצר הרע ומאדם
המאמנע רע ומשטן המטחית
מכל מיני יסורים ותחלואים ומכל
מני עורענות חמת רעות ובאות
לעולם

תבננך לבית הבנסת ידכה ישנח ואומר
ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתתח
א היכל קדשך ביד אתך
מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישר
אבואה למשכנותיך אשתתח
להדום רגלך
ואחכ אומר ארון עולם הנטב
לעיל
ואחכ אומר

רצון כל העולמים יהי רצון מלפניך
א להי ולהי אבותי שתתן חלקי
בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ולא
תתן חלקי בבתי קרקסאות ובבתי
תאטראות של גאים שהם עמלים
ואני עמל אני עמל להי העולם
הבא והם עמלים לבאר שחת על
כן אברך את אשר יעצני אתך
לילות יסעו עליותי שוית
לנגדי תמנה כי מימיני בד
אמוט לך שמח לבי ויגל כבודי
אה בשרי ישכון לבטח כי לא

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שמחחר שנת נאותנו ותחיש
קץ פדותנו ותביא את ישועתנו
ותשבור עול גאים מעל צוארנו
ותזכנו לראות בטובת בחירתך
לשמוח בשמחת גוייך להתהלל
עם נחלתך בשוכך את שבורת
עבדיך וקבוץ גלויהיך בבנותיך
בית תהלתך ובהקיימך הריסות
מזבחתיך ובהקיימך לנו את כל
חונני תנחומיך לשעשע נפשו
בם ולתנוג לשם ולתהלה
לכל העמים כנבואת צפניה
עבדך בעת ההיא אביא אתכם
בעת קבצי אתכם כי אתן
אתכם לשם ולתהלה
בכל עמי הארץ
בשובי את שבותכם
לעיניכם אלהים

י

בד : יי הושיעה הכלד יעננו ביום
קראנו : יהי חסדך יי עלינו כאשר
יחלנו לך :

ואחכ מתחיל הנרכות

ייהי נשמה שנתת בי טהורה
אתה בראתה בי ארתה
נפתתה בי ואתה משמרתה
בקרבי ואתה עתיד ליטלה
ממני ואתה עתיד להחזיר
בילעתי לבוא אלי כל ימן
שהנשמה בקרבי מודה אני ל
לפניך יי ואלהי אבותי ברוך
אתה יי המחזיר נשמות לפגרים
מתים :

ואחר ברכת המחזיר

יאמר

לנצור ארחות משפט ודרך
חסידי ישמור : שמור

תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך
לראות שחת : תודיעני ארח חיים
שובע שמחות את פניך נעימות
בימיך נצח : ואני תפילתי לך יי' עת
רצון אלהים ברב חסדך עני נאמת
ישעה : ואני ברוב חסדך אביא
ביתך אשתחווה & היכל קדשך
ביראתך : מה טובו אהליך יעקב
משכנותיך ישראל : אבואה למשכנותיך
אשתחווה להדום רגליך / אקדמה
פניך בתורה בזמירות אריע
לך : יי' אלהי ישועתי יום צעקותי
בלילה נגדך : בקראי עני אלהי
צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמי
תפילתי : שמעה תפילתי יי' ושוערתי
האזינה & דמעתי & תחרש : הקשיבה
לקול שועי מלכי ואלהי כניאך אתפלה
האזינה יי' תפילתי ואל תתעלם מתחנותי
תבוא לפניך תפילתי הטה אזנך & רמי
עצבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
סלה : יי' צבאות אשרי אדם בוטח

ואתה יאמר :

אנא בכח גדולת ימינך תתיר

צדוקה

קבל ינת עמך שגבנו

טהרנו נורא

גא גבור דורשי יחודך

כבבת שומרים

ברכם טהרם רחמי צדקתך

תמיד גומלים

חסין קדוש ברוך טובך

גהל עבדך

יחיד גאה לעמך פנך

זוכרי קדושתך

שוועתנו קבל ושמע צעקתנו

יודע תעלומות :

בשכמלוי

תם

ואתה יאמר

אֱלֹהֵי הַרוּחֹת עֲלֵינוּ בְּעֲלִיוֹנֵינוּ

וּבַתְּחִתּוֹנִים תֵּן בִּי כַח לְעַבְדֶּךָ

רנלה כאשר תלך ל בית ה'הלים
וקרוב לשמוע מתת הבסילים
זבח כי אינם ידעים לעשות רע
פלים מעגל רנלה וכל דרכיה יבוננו
עיניה לנבח יביטו ועפעפיה
ישירה נגדה נצור לשונך
מרע ושפתיה מדבר מרמה
סור מרע ועשה טוב בקש
שלום ורדמהו הומו ועזריה
על מחסי ומצודתי חוץ אגרת
נעמה ולילית ומחלת וכל
כת דילהון אודך על כי
נוראות נפלאתי נפלאים מ
מעשיה ונפשי ידעת מאד
ונה יוצא מעדן להשקות את
הזן ונשם יסרד והיה לארבעה
ראשים ושלח אתה ארוממך אודה
שמך כי עשית פלא

עצות מדיחוק

אמנה

אנחנו

ואחב

שמו אחד יחיד ומיוחד ואין יחידות
 כמוהו בשום פנים ברק הוא ברא
 השמים ושמי השמים וכל צבאם
 והוא ברא את הים הגדול ותנינים
 גדולים וכל אשר בו והוא כנגד
 הגלגלים אינו רק כמו נרנר חרדל
 וכל הגלגלים נגד עולם הגלגלים
 המה כמו נרנר חרדל ומלמד
 גבוה שבגבוהים כנגד כסא הכבוד
 כאסס וכאין נחשב וכסא כבודו
 לפניו ברק הוא כמו כן והוא
 ברק הוא אינו דמוין הגוף ואינו
 נוף לא מערך אינו קדושתו ראשון
 לכל ראשית ואחריו בלי תפלות
 עילת כל העילות וסיבת כל
 הסיבות שליט בעלינים ופתחותים
 היה היה ויהיה תקיף בעל העולות
 בעלמא דין ובעלמא דאתי ארין
 קדוש כל כי אין בליק ואין צור
 סליט כי מי איה מבלעדי יי ומי צור
 דולתי אהינו:

וליראתך שיקויים בי מקרא שכתוב
בכל עת יהיו בנדיך לבנים ושמן
על ראשה ויחסר ואהיה כלי
מוכן ומזומן לקבל נפש רוח
ושמה אשר נסחת בי בדי
שאחזור לעתיד לבוא למקור
שחצבת נפשי ורוחי ונשמרתי
משם שלא אכלש פעולם הויה
ולא אבוש לעולם הבאותיות מוכן
ומזומן להיות מאותם הנחלים
לחיות בנועם יין ולבקד
בהיכלו פלו אומר

כבוד

אמן

..

ואהב יאמר קבלת עול מלכות
שמים

הגני מוכן ומזומן לקבל על אמונת
גדי עולם אשר טמיר ונעלים
סכל מרוב קדושות והגני פאמוין
באמונה שלימה שהבורא איתברך
שמו

קי
 מויון וטח יצרי להשתעבר לך
 הכנע ערפי לשוב ליה ורחד ש
 ליתתי לשמונ פקודיה ומול את
 לבב ואת לבב זרעי לאהבדו
 ליראה את שמך ולעשות הטוב
 הישר בעיניך וקרבני לכל מה
 ואהבת ורחקני מכל מה ששנאת
 קיים עלי ועל זרעי ועל זרע זרעי
 וקרא שכתוב ומל יי להיה את
 לבבך ואת לבב זרעך לאהבדו
 ות יי להיה בכל לבבך ובכל
 פשך למען חייך ואני זאת ברית
 חתם אמר יי רוחי אשר עליך
 יבדו אשר שמתי בפיך לא יסחו
 סף ומסי זרעך ומסי זרע זרעך
 אמר יי מעתה ועד עולם

גודע בגוים זרעם וצאצאיהם
 בתוך העמים כל רשאייהם
 כידום כי הם זרע ברה יי לא
 יגעו לריק ולא יסדו לבהלה כי
 זרע ברוכי יי תמה וצאצאיהם

שלא עשני עבד	אמה	גא
שעשני ישראל	אמה	גא
שלא עשני אשה	אמה	גא
פוקה עורים	אמה	גא
מתיר אסורים	אמה	גא
מגביה שפלים	אמה	גא
מלביש ערומים	אמה	גא
זוקף כפוסים	אמה	גא
דוקע הארץ על המים	אמה	גא
המכין מצעדי גבר	אמה	גא
אוזר ישראל בגבורה	אמה	גא
עוטר ישראל בתפארה	אמה	גא
שעשית לי כל צרכי	אמה	גא
המעביר חבלי שיער	אמה	גא
מעיני ותגומה מעלעפני		

ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלה אבותי
 שתרגילני לדבר מצוה וא תרגילני
 לדבר עבירה ועון והשלט בי יצר
 טוב וא תשלט בי יצר רע וחזקני
 במצותיך ותן חלקי בתורתך וא תביאני
 לידי הטא ולא ליד חסיון ולא לידי
 בזיון

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

וּמִצַּר הַרֵעַ וּמֵעֵין הַרֵעַ יִמְדִינָהּ
שֶׁל נְדָיִם וּמִחֶבֶד רַע יִמְשֹׁן רַע
יִמְלֹשׁוּן הַרֵעַ וּמִשְׁטָן הַמִּשְׁחִית
וּמִדִּין קָשָׁה וּמִבְעַל דִּין קָשָׁה
בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שֶׁאִינוֹ
בֶן בְּרִית :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ

עַל דְּבָרֵי תוֹרָה : וְהֶעֱרַב נָא יְיָ

אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרְתְךָ בְּפִינוּ

וּבְפִיפּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּנְהַיְדֵהּ

אֶנְחָנוּ וְצִאצְאֵנוּ וְצִאצְאֵי עַמְּךָ בֵּית

יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יִרְאֵי וְיִוְדְעֵי שְׂמֹךְ וְלוֹמְדֵי

תוֹרְתְךָ לְשִׁמְהָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמּוֹלֵד

תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים

וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ

גִּזְרֵן הַתּוֹרָה :

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר צוּ אֶת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת

אתם : והיה טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני אשמע כי
אצק מים על צמא ונוזלים על
יבשה אצוק רוחי על זרעה ו
וברבתי על צאצאיך וצמחי בגן
הציר בערבים על יבלי מים זה
יאמר לוי אני וזה יקרא בשם
יעקב וזה יכתוב ידו לוי ובשם
ישראל יבנה : והיה כחול זרעה
וצאצאי מעיקר כמעותיו לא זכרת
ולא ישמר שמו מלפני : ותהיה
לי למשגב ומבטח ומגדל עוז
זבית מצודות להושיעני ולהציל
נפשי משחת ומכל צרה ורתג
היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל רואי וגומלני
חסדים טובים באי גומל חסדים
טובים לעמו ישראל אמן
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי
אבותי שתצילני היום ובכל
יום מעזי פנים ומעזות פני
ומיצר

בראש חדש אומרים

ובראשי חדשיכם תקריבו עולות
 לַיְיָ פרים בני בקר שנים
 ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
 תמימים : ושלושה עשרנים סלת
 מנחה בלולה בשמן לפר האחד
 ושני עשרונים סולת מנחה בלולה
 בשמן לכבש האחד עולה דיח נחוח
 אשה לַיְיָ : ונסכיהם חצי ההין יהיה
 לפר ושלושית ההין לאיל ורביעית
 ההין לכבש יין זאת עולת חדש
 בחדשו לחדשי השנה : ושעיר
 עזים אחד לחטאת לַיְיָ על עולת
 התמיד יעשה ונסכו :

עב

וידבר יְיָ אֵל משה לאמר : דבר אֵל
 אהרן ואל בניו לאמר כרה
 תברכו את בני ישראל אומר להם :
 יברכה יְיָ וישמרך : יאר יְיָ פניו
 לך ויחנך : ישא יְיָ פניו אליך וישם
 לך שלום : ושמו את שמי על

קרבני להמי לאשי רח סתוחו השמר
להקריב לי במזערה ואמרת להם
זה האשה אשר תקרבו ל^ל
כבשים בני שנה תמומים שנים
ליום עולה תמיד את הכבש
אחד תעשה במקדש את הכבש
השני תעשה בין הערבות
ועשיריות הארמה פולת לפניה
בלולה בשמן כות דביעת ההין
עולת תמיד העבודה בה פני
לדיה נחמה אשר ל^ל ונמס
דביעת ההין לכבש אחד בקדש
הקדש נמס שני ל^ל ואת הכבש
השני פנה בין הערבות כמנהג
הקדש ונמס תעשה אשר קדש
פניה ל^ל
והשם קדש שם כבשים בני
שנה חמישים ועמי עשדונים
פולת מנהג בלולה בשמן ונמס
עולת שבת בשבת על עולת
התמיד ונמס

אומרים עד חצות רבן גמלי' אומר
 עד שיעלה עמוד השחר תגא היבא
 קאי דקתני מאימתי ותו מאי שנגזר
 דקתני בערבין ברישא להני בשחרין
 ברישא תגא אקרא קאי דכתיב
 בשכבך ובקומך והכי קתני אימתי
 זמן קרית שמוע דשכיבה משער
 שהסהטם נכנסין לאכול בתרומתן
 ואי בעית אימא ליה מבריתו של
 עולם דכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום
 אחד אי הכי סיפא דקתני בשחר
 מברך ברישא ליתני בערב מברך
 ברישא תגא ערבין תגא ברישא
 והדר תגא בשחרין ואחרי בשחרית
 מפרש מילי דשחרית והדר מפרש
 מילי דערבית :

איזרו מקומן של זבחים קדשי קדשים
 שחיטתן בצמון פרזשעיד
 הם הכסופים שחיטתן בצמון והנה
 דמן בכלי שרת בצמון ודמן שרת
 חזיה על בין הבדים ועל הסריסות

בני ישראל ואני אהבכם ושמרתם את
דברי הברית הזאת ועשיתם אתם
למען תשכילו את כל אשר תעשון
לא ימוש ספר התורה הזה מפיד
והקית בו ימים ולילה למען תשמור
לעשות ככל הכתוב בו כי את תצליח
את דרכי ואז תשכיל : הלא צויתך
חוק ואמץ ו תערוך ול תחת כי עמד
ל אהיה ככל אשר תלך : זאנו ל
צבאות שמו קדוש ישראל : אשרי
האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובכושש
לדוש לא ישב כי אם בתורת ל
הצנע ובתורתו יחה ימים ולילה
והיה כעץ שתול על סלע מים
אשר פדיו יתן בעתו ועלהו לא
סל זבל אשר יעשה יצליח :
שמעו קורין את שמע בערבין
שמעה שהנהנים נכנסין
לשבת בתרומתן עד סוף האשמורת
הראשונה דברי רבי ליעזר והכמים
אמרים

חצות : העולה קדש קדשים שחיטתה
 בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון
 ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע
 וטעונה חפשו ונתנה וכליל לאישים
 זבחי שלמי צבוא ואשמות א ה אשמות
 אשם מזלות אשם מעילות אשם שמה
 הרפה אשם נזיר אשם מצורע ואשם
 תלוי שחיטתן בצפון וקבול דמן בכל
 שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות
 שהן ארבע ואכלין לשנים מן הקלעים
 לזבחי כהונה בכל מאכל ליום ולילה
 עד חצות : התודה ואיל נזיר קדשים
 שחיטתן בכל מקום בעזרה : ודבין
 טעון שתי מתנות שהן ארבע ואכלין
 בכל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום
 ולילה עד חצות : המזבח שדה בלוי
 בהם א א שהמזבח נאכל לכהנים
 לשניהם ולבניהם ולעבדיהם שלמים
 קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
 בעזרה ודמן טעון שתי מתנות
 שהן ארבע ואכלין בכל העיר

ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת
שיירי הדם היה שופך על יסוד מערכי
של מזבח החיצון ואם לא נתן לא עכב
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים
שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת
בצפון ודמן טעון הזיה על הפרוכת
ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן
מעכבת שיירי הדם היה שופך על
יסוד מערכי של מזבח החיצון אם לא
נתן לא עכב אלו ואלו נשרפים בבית
הדשן : חטאות הצבור והיחיד אנהן
חטאות הצבור שעירי ראשי חדשים
ושל מועדות שחיטתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון א
ארבע מתנות על ארבע קרנות כיצד
עלה בקבש ופנה לסובב ונא לו לקרן
אחת מצד צפון מזרחית מזרחית צפונית
שמונית מערבית מערבית דרומית
שיצא הדם היה שופך על יסוד הדרומי
ואחרי לפרים מן הקלעים לזכר
כהונה בכל מאכל ליום ולישה עד
מצות

עצמך ~~הוא~~ אלמד על הכלל כל
יצא וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון
טעון אחר שהוא כענינו יצא להקד
ולא להחמיר וכל דבר שהיה בכלל
ויצא לטעון טעון אחר שלא כענינו
יצא להקל ולהחמיר וכל דבר שהיה
בכלל ויצא לידוע ~~הוא~~ חדש יתי
אתה יכול להחזירו לכללו ע
שיחזירו הכתוב לכללו בפירושו
דבר הלמד מענינו ודבר הלמד
מקומו וכן שני מתובים המבחישיין זה
לזה עד שיבוא הכתוב השולש
ויכריע ביניהם
אין דברים שאין להם שיעור תכלית
תכבירים והראיין תמימות הסדום
ותלמוד תורה : אין דברים שאדם
אוכל פירותיהם בעולם הזה והתורה
היטת לו לעולם הבא כפיך אם ואם
תמילות הסדום והבאת שלום בין
אדם לחבירו ותלמוד תורה כנגד
כלם

לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה
אחר : המורים מהם כיוצא בהם לא
מאורם נאכל לכהנים לנשיהם ולגניהם
ולעבדיהם : הבכור והמעשר והפסח
קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
בעזרה ודמן שנתנה אחת ובלגו
שיתן כנגד הארץ באכילתן ונמרו
נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם
ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני
ימים ולילה אחר : הפסח אינו נאכל
לא בלילה ואינו נאכל לא עד חצות
ואינו נאכל לא למנויו ואינו נאכל
לא צלי :

דבר ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות
הטורה גדרשת מקל וחומר מגזרה
אמה מכנין אב וכתוב אחד מבני אב
משני בתומים מכלל ופרט מפרט וכל
מכלל ופרט וכלל אישית דן אישית
פרט מכלל שהוא צריך לפרט ומפרט
שהוא צריך לכלל וכל דבר שהיה בכלל
יוצא מן הכלל ללמד לא ללמד על
עצמו

שלום פניו של תלמידי צעק לא בונדק
יהי שלום בחילוף שלווה שאתממתוך
ברוך ליהו שבראנו לכבודו והבדילנו
מן התועים ונתן לנו תורתו תוכת
אמת הוא יפתח לבנו לתורתו וישים
פלגנו לאהבה אותו וליראה אורתו
ולעשות רצונו בלבב שלם ובגשש
חסצה למען לא ניגע לריק ולא נגד
לבהלה ונירש הקיף ונזבה לתלמוד
תורה ולמעשים טובים ולחי העולם

בבא :

ואחכ יאמר

דבנ כל העולמים אני שלה וחלומתי
שלק חלומות הלמתי ודתי
ידע מה הם יהי רצון מלפניך יי
אחי ואחי אבותי שכל החלומות
שחלמתי אני לעצמי או יאחלמה
אחרים עלי או שחלמתי אני על
אחרים בין בלילה הזה בין בלילית
אחרות החלומות הטובים חזק
ואמצם כחלומותיו של יוסף הצדיק

אמר רבי זירא בטיא דמיתא דאמריה
על עסקא דאמריה דהוא שפיר

דמ פחדל דעבודת עליה שפיר
נקיים

תנא דבי איהו כל השנה אלכיה
ועונה בה פוסקא דאמריה

העולם הבא שפירא דאמריה
לו א תקרי הליכות אה הליכות

מזכירין יציאת מצרים בליגות
אמר רבי לעזר בן עזריהו

בבן שפירא שפירא דאמריה
שפירא דאמריה שפירא דאמריה

שפירא דאמריה שפירא דאמריה
שפירא דאמריה שפירא דאמריה

שפירא דאמריה שפירא דאמריה
שפירא דאמריה שפירא דאמריה

שפירא דאמריה שפירא דאמריה
שפירא דאמריה שפירא דאמריה

שפירא דאמריה שפירא דאמריה
שפירא דאמריה שפירא דאמריה

שפירא דאמריה שפירא דאמריה
שפירא דאמריה שפירא דאמריה

שפירא דאמריה שפירא דאמריה
שפירא דאמריה שפירא דאמריה

שנאמר ויגדל העם ל שאל היוגרת
ימות אשר עשה הישועה הגדולה
הזאת בישרג הלילה ה' א' א' יסול
מטערת ראשו ארצה כי עם אלהים
עשה היום הזה יגדלו העם את ינתן
ולא יתן: פרה בשלום נפשי מ
מקרב לי כי ברבים היו עמדי
קרבת לי נפשי עליה למען אויבי
סרתי: וסדתי י' ישוב וכתב ציון
ברנה ושמחת עשש על יאקוב
ששון ושמחה ישיב יתן ונתן
י' אלהי עים עלי שלום ועל בני
שלום ועל כל אשר לי שלום קרב
עלי ועל זרעי ועל ארצתי מ
מקרא שפתוב ונתת שלום וחסד
שלום וכל אשר לך שלום
בורא טב שפתים שלום עליו
לרחוק ולקרוב אמר י' ויפארו
ורוח לבשת את עמשי רדו
השלישים לך דוד ועמך בקישי
שלום שלום לך ושלום לפרק

אנש צריכים לפנות לפאש פשו מרה
על ידו משום אבני יריחו על ידי
השטע ובמרים מצרעיה אנגעבונן
פארעטו ובחשקיהו מחלל
אבן הי ריבון שלטנה על אלה ואלה
אבותי שתתפוק לי כל החלמות
הרעים לטובה עלי מה שהפגמתי
ללתי בלעם הרשע לכרמה עלי
ישראל שנתמר ולא אבה על אהיה
לשטנע אל בלעם ויהפוך על אהיה
לך את הקללה לברכה כי אהבה על
אהיה : זה וישנה בתולה פתוח
אבותיים וקנים יחדו והפכו אבנים
לשטנע ופגמתיים ושפחתיים מן
הפגמתיים לשטנע למחול לו פתחתי
עקי ותאמר שמה
אבן הי ריבון שלטנה על אהיה
ואהי אבותי שתפודה אורתי
הת (אשתי ואת בני) וכל אשתי
לי ולמות פשם שפדית את ינתן
ען שאל מנות על ידי העשב

שנאמר

עושה לה לא ימוט לעולם

מבן יהי רצון אלפנתי

ואהי משהי שיהי חלקי

וחלק זרעי חרע זרעי עם עושה

לה אשר לא ימוט לעולם

ולא יפגול לעצמו ולא יבושו

עדי עד

מזמור לחוד יי רועי לא אחר

בנאות דשא ירביצנו

על מי מנוחות ינהלנו ונסמי

ישובב ינחנו כמענלי צדק

למען שמו: גם יי אה

צלמות לא איהו יע

עשוי אצמם ונאמרו

יחמוט: יערוה לפע שיהיה

נגר צוררי: דשנת כשמי ונאמרו

ססי ריה: אך טוב ונאמרו יחמוט

כל ימי היו ועבתי בבית

לאורח ימים

ויהיו דברי לה אשר התנגדתי

לפני יי קרובם איל אהי

אֵלֶיךָ יִקְבְּלֵם דָּוִד וַיִּתְּנֵם בְּרֵאשֵׁי
הַדְּרוֹד : הִנְנִי מַעֲלָה לֶה אֲרוֹכְדָּה
וּמִרְמָה וּרְפָאתַי יְיָ עֵז לְעַבְדֵּי
יְהוָה יְיָ יְבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי שְׁלֵמָה אֲחֻטָּא דְּמִי
שְׁחָטָתִי לְפָנֶיךָ מְרוֹק בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּיבִים אֲבֵל לֹא עַל יְדֵי יְסוּדִין
יִחְלָאִים יְיָ

יְהִי לְרָצוֹן אֲמֵרִי פִי וְהִנְיִן לְבִי
לְפָנֶיךָ יְיָ בְּחַדֵּי וְנִלְאֵי

מִחֲלָה לְיֹדֵי יְיָ מִי יִמַח בְּאֵהֶלֶךְ
יְהוָה יִטְוֶן בְּהַרְמָדֶשֶׁךָ

הוֹלֵךְ דְּמִנּוֹם וּמַעַל צַדִּיק וְדוֹבֵר
אֱמֶת בְּלִפְנֵי : לֹא רָגַל עַל לְשׁוֹנֵי
יְיָ עֲשֵׂה אֲדַעְהוּ דַּעַה וְחַכְמָה

לֹא נִשְׂא עַל קְרוֹבוֹ : נְבוֹזָה בְּעֵינָיו
נִמְאָם וְאֵת יִדְאֵי יְיָ יִכְבֵּד נִשְׁבַּע
לְהַרְעֵ וְלֹא יִמִּיר : כִּסְפוֹ לֹא נִרְצָן
בְּנֶטֶךְ וְשָׁחַד עַל גְּבוֹ לֹא לְבָרַח
עוֹשֶׂה

ברוך שמוך בנבירותיך כי כשמוך

כן תהלתך

ברוך שמוך בכל דור ודור

ומבורך שמוך במעונו מעלה

ברוך שמוך בנבונך

ומבורך שמוך בתפארת יקרה

ברוך שמוך באוצר השלג

ומבורך שמוך בנהרי עזרבת

ברוך שמוך בערסלי טוהר

ומבורך שמוך בענין

ברוך שמוך בשביבי אש

ומבורך שמוך בכתי להבות

ברוך שמוך בקולות וברקים

ומבורך שמוך בריצת מדת ברקים

בש בריבבי דביות

ימש בלפי שנאן

בש בפי כל המדברות

ימש בגלגל הים

ימש בפי כל אשר בארץ

ימש בפי כל ברוד

בש לעולם ועד

יומו וליילה לעשות מלפני עבדו
ומשפט עמו ששאל דבר יום
ביומו למען דעת כל עבדו ה
הארץ כי ה' הוא

ואתה אומר

והוא צדק מלפני יי אלהיך
עמיתו שתתעלה שבת קדשך
קצתה וצדקתה תהיה דאנה
לדעת יי וכן ביום מנוחתו
לך אלהיך ולו אבותי
לעבודת יי
לעבודת יי שבת ונדחה
לעבודת יי מנוחה ענין
לעבודת יי לדורותם כן יי אלהי
לעבודת יי ואל עמך בית ישראל
לעבודת יי שאלו להקצתכלית
לעבודת יי שאלו טוב וצדק ארץ
ותברכנו מברכותיה אמן

לע	בש	הדעה	והזכור
לע	בש	ההוד	וההדר
לע	בש	הועד	והנתיקות
לע	בש	הזיו	והזוהר
לע	בש	החיל	והחוסן
לע	בש	הטכס	והטהרה
לע	בש	היחוד	והיראה
לע	בש	הכתר	והכבוד
לע	בש	הלקח	והלבוב
לע	בש	המלוכה	והממשלה
לע	בש	הנני	והנצח
לע	בש	הסגני	והסגב
לע	בש	העוז	והענות
לע	בש	הסאד	והפדות
לע	בש	הצבי	והצדק
לע	בש	הקריאה	והקדושה
לע	בש	הרחמים	והרוממות
לע	בש	השלוה	והשקט
לע	בש	התהלה	והתפארת
לע	ברוך	שמו	הי וקים לעד

ומש לעולמי עולמים

ברוך שמה כנסתך

ומש בהדום רגליך

בש האמור בראה הנבד בקדימה

הנכתב בקדושה

הנעלם מעיני כל חי

שכל נדדתי אש מתבהלים משמך

לכן חקקתו כנסת כבודך

גדלותך וגבורתך וקדושתך

השפלתך ורוממותך לעולמי

עולמים

ש שמה בך ושמך שמה שמה

יחד ומיוחד סבורך ומפואר

העליון על כל מעשה ידיו

העליון על כל ברבא ותהלה

העליון ונצח נצחים

העליון והאדנות והאמונה

העליון והעולמים

לע העליון והאמונה והאדנות

לע העליון והאדנות

בש

בַּעַבְרִית בְּפִי מִשְׁמֹרֶת שֶׁר הַפְּנִים וּמִפִּי

יֹפֵיךְ שֶׁר הַתּוֹרָה

וּמִן מִפִּי מִיכָל כֶּהֱן גְּדוֹל שֶׁר

עַל יִשְׂרָאֵל

וּמִפִּי גְּבֵרֵיךְ שֶׁר שֶׁל מַלְחָמוֹת

יִשְׂרָאֵל

וּמִפִּי רַפָּא רֹפֵא הָאֲמִיתִי

וּמִפִּי עֵנַל הַעֲזָנָה לְכָל

הַקּוֹרְאִים בְּצִרָה

וּמִפִּי כָל מִשְׁרָתֵיכֶם

בַּשּׁ מִפִּי יְהוֹזְקִיטִית וְשֶׁהוֹזְקִיתִי

הַמַּלְאָכִים הַמְמוּשָׁם לְלִי

זְכוּתֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֵלִים

בַּשּׁ מִפִּי שֶׁרְפֵא שֶׁר הַחַסְדִּים

דְּרַהֲמָן קְדִימוֹהִי מִיָּד וְיִבְרָךְ

רַבּוֹן שְׁרֵי הַתִּיבָה נוֹרָא וְרַבֵּי

וְאֲשֶׁרֶתֶא יִרְקֶרְקִי וְאֲשֶׁרֶתֶא

אֲרִזְנִיתֶא

וּמִן בְּפִי כָל מִשְׁרָתֵי הַשְּׁלִיטִין

בְּכָל רֵחַב וּרְתִיבָא וּפְתִיקִין

רַפָּא שֶׁרְפֵא עַל עֵינֵי שֶׁר

ברוך שמו בכבוד מרום פראשן

ומרום זכרו מכל אחרון וראשון

בש בנעימות קדושים

ומז באילי תרשישים

בש ברבבי רבבות

ומז באלפי שנאן

בש בשדפי חיות הקדש

ומז בשפסרו ערבית

בש בשבובי דוד

ומז בזיקי זוהר

בש בשבובי שכינה

בש בשבובי שכינה

בש בשבובי שכינה

בש בשבובי שכינה

בש בשבובי שכינה

הרום בכל רזי

בש בשבובי שכינה

בש בשבובי שכינה

לרבו

בש בשבובי שכינה

בש בשבובי שכינה

בש

העין בלילה את הברות
 ב"ש בשבעה חמלות ובפי כל השמים
 הממונים עליהם ובפי כל
 הפני שרים העומדי
 לפני בתות בתות אשרתים
 לפני כסא כבוד בכל מיני
 שיר ושבח והלל וזמרה ורגן
 אשר בפיהם

ומז

בשבעה רקיעים ובכל
 רקיע מחנה ובכל מחנה
 מהדרים לפני שירי
 ותושבחות והודאות יתברך
 ויתרומם זכרו ברקיע הנקרא
 וילוך הנטוי בין השמים
 והארץ להבדיל בין שמים
 יושבי הארץ ובין קדושת
 צבא השמים

ב"ש

בשבעה ארצות בפי כל
 החיבוטם שבהם ובפי כל
 מלאכי מלחה העומפים בהם
 ובפי כל מיני רוחות מעדין

המנונה עליהם

בש בפי הקהל רבבות להים

ומז בפי רבבות רננות

בש בחיל המון גלגלים הודו פוצחים

ומהללים

ומז זמירות ושירות מחוללים

בש החוצב להבות אש

ומז בחילי ברקים

בש בפי נהר דיגור

ומז בפי סלח וסערה

בש בפי רוח סערה

ומז מפרק הים ומשבר סלעים

בש בסופה וברעש

נמו לא נפח באש ולא נכבד

באש אוכלת אש קול אש

תקול דממה דקה

בש ספי ארבע הנטוי על האש

חליות ולהבדיל בו ביד

קדושתו לקדושתם

ומז בחדרי חדרים ובסתרי סתרים

הנסתר בהם מעני מראות

העין

של חכמה ובינה ודעת ועצה
 ונקראת כלה מהר סיני מכתרת
 ומקטרת בתלין מצות אבני
 יקרות והיא אורה עולם
 ומז בפני כל מצותיה היקרות מפניעם
 ונחמדים מכסף ומזהב
 בש בפני כל משכיליהם ואיצר של
 תורה יפפיה שמו
 ומז בפני ארבע דוחות הבנות בנז
 בית המקדש לישראל
 בש מפי שנים עשר שבטי ישראל
 ושנים עשר מזלות
 ומז מפי כל השמים הממונים עליהם
 בש בשנים עשר שערי ירושלים
 ומז בפני כל הרמשים אשר בהם
 ומפי כל השמים הממונים
 עליהם
 בש בשבעה ימים
 ומז בפני כל החיות קטנות עם
 גדולות שבהם ומפי כל השמים
 הממונים עליהם

ולילין ימזיקין שבהם דברי כל שטן
ימקטרג וכל משרתים המסרתים
אותם :

ומז בפי כל בני עולם
בש בשבעה ועשרים אותיות התורה
אשר בהם יוסד עוז מפי עוללים
ויונקים
ומז בעמודי ארז ובעמודי שטים
בש בשמי שמי קדם ובפי התורה
הקדושה הנקראת ראשית דעת
ראשית חכמה וכסף צדקה
בעליל לארץ מזקק שבעתים
ונקראת שעשועים ועץ החיים
ונקראת אמרת אנה צרופה
ולקח טוב ולוית חן ותורת
אבות ותורת אמת ואש דת
ונקראת תמימה משה נפש
ומחכימת פתי ומשמחת לב
ומאירת עינים וממדת לעד
וצדקו יחדו ואת כתר חיים
וכתר של ארץ אנפין וכתר
של

קכד

וּמִזֶּה בַעֲץ כָּל פְּרֵי יַעֲצֵי הַיַּעַר שֶׁבָּנוּ
וְעֲצֵי בַשְּׁמַיִם וּרְאֵשֵׁי בַשְּׁמַיִם
וְכָל מִינֵי דְשָׂאִים

בְּשֵׁי בַעֲץ הַחַיִּים אֲשֶׁר בַּתּוֹךְ הַיָּזַן
וּמִזֶּה בְּפִי כָל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים
הַיּוֹשְׁבִים בְּצִלוֹ שֶׁל עֵץ הַחַיִּים
וּמְבָרְכִים אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ
בְּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב

וּבְרוּךְ הַשּׁוֹמֵר אֶמֶת לְעוֹלָם
וּבְרוּךְ הַנוֹתֵן כַּח לְקַבֵּל רֹב
הַשְּׂפָעוֹת וְרֹב טוֹב כְּאִמּוֹ
וְאֶכְלֵתֶם אֱכֹל וּשְׂבֹעַ וְהִלַּלְתֶּם
אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה
עִמָּכֶם לְהַפְלִיא

בְּשֵׁי בְּקוֹלוֹת אַרְבַּע נְהָרוֹת שֶׁבְּנֶזֶח
בְּיִשׁוּן צִחֹן חֲדָקַל פֶּרֶת הַ
הַמְּשִׁמְעִים קוֹל גְּדוֹל וְתַהֲמִיר
יָם יְהַמְיוֹן וּמְהַדְרִים לְמִרְוֹת
וְקָדוֹשׁ

וּמִזֶּה בָּהֶם וְכָל רוֹמֵשׁ בָּהֶם וּבְצִי
כָּל הַשְּׂרִים הַמְּמוֹנִים עֲלֵיהֶם

בש בשבעה מדורי גהינם

ומז בפיו כל מלאכי חבלה

הממונים עליהם וכל האשות

שבהם אש אכלה אש

ומפיו כל הבריות הנדונים

שם ימקבלים עלוהם עול

מלכות שמים ומצדיקים

עליהם את הדין ואומרים

צדיק אתה על כל הבשר

עלינו כי אמת עשית ואנחנו

הרשעים ימה דנת יסה צורת

ימה חמת ימה קימת ימה

תיבת דשעים גזרותם

ימה זכות צדיקים לזן עדן

ימה נקראת הצור המיו

שעין ולכן יברכוך בדין

דין האמת ל ברך שדין

לענין משוא פנים זלז

מקח שחד

בש בעדן וכל מימיה וכן עדן

ובכל מערכיה

ומז בפני כל השרים הממונים

עליהם

בש בכיסת אהלים נטעו וארזו

הלבנון

ומז ברענות כל עצי יערות

וכל מיני אילנות ודשאים

ועשבים וירק וכל מיני זרע

זרוע ובפני כל השרים

הממונים עליהם

בש בשערי ירושלם הבנויים

ובשנים עשר שעות היום

ובשנים עשר שעות הלילה

ומז בפני כל השרים הממונים

עליהם

בש בפני עמוד הענן שהיה

לפני מחנה ישראל לגאם יום

ומז בעמוד האש שהלך לפני

ישראל לפלטם לילה תמיד

מיד הודף ומחרף

בש בשירות המשוררים הממונים

בש כל בדיכי מים אהרור
ופלגות יאורים גחלים אוענות
המתברכים בטבועיהם וכל
אסיקי מים וכל מקוה מים וכל
מבועי מים

ומז בני כל החמש בהם ובסי
השרים הממונים עליהם
בש באוצרי שלג ונהרי שלהבת
ומז בענני כבוד מרום ובחזיו
פחת

בש בערפלי רום ובלפיד אש
ומז בעלות נשאים ובעב
האנשי עבדות אות הקשת

בש אהרור מרד הקיטור וחום
האנשי עבדות
ומז כל השרים הממונים
עליהם

בש באוצרי נשם ושלג ואגל טל
השרים חזיון ואוצרות
רעים רפיסים ושעירים
ורבובים

ומן בשיר של מרים וכל נשי
בני ישראל בתוך עלמור
תוספות

בש בלשון ים מצרים
ומן בשבעה נחלים העתידין

להדריך לגאולי עמו ישראל
בש בעשרת הדברות ובקדושת
שני בקדש

ומן במקדח כל ההרים וצבעות
העתידים לפצוח רנה לפני
גאולי ישראל

בש בכל מדבר וצפי כל יומי
מדברות ועופרי מדברות

ומן בפי כל השמים הטמא
עליהם

בש בכל השמות המפורשים
בכסא כבודו ובשמות אשר
נחתמו בהם כסא הכבוד

ואוצרות החיים ונגזי ברכות
נגזי נשמות ורחות ונשמות
ונפשות ונגזי ברכים ונגזי

שיר של אדם הראשון ושיר של
שבת ושיר של משה וישראל על
הים ושיר ישראל בבאר ושיר של
דבורה וברק ושיר של דוד ושיר
ששון הלויים בבית המקדש ושיר
שאר על חמשה עשר מעלות
העזרה

ומז בשיר שעתידין לשורר בארץ
יהודה שיר עזו לנו וגו'

ושיר אשר ישוררו בליל
התקדש חג וכל השירים
אשר שר שלמה המלך עליו
השלום בשיר השירים
ראש כל השירים סלת נקודה
לכל כתבי הקדש ובשיר
חדש אשר עתידין הגליונות
לשורר שנאמר שירו ליהוה
שיר חדש כי נפלאות
עשה וגו'

בשיר שאררו אבותינו על

ים סוף

ומז

ארך השער והוא אבן יקר
 אחת ומאתים ותשעים ושלשה
 פתחים מרבעים ישים ברחובותיהם
 ואפים ושלוש בריכות יהיו בתוכה
 ואלף ומאה ישמונים וארבע גנות
 יהיו בכל רהיטי ורהיטי אלף בארות
 ממים חיים ישים בכל פנותיה ועל
 ארבעה הרים עומדת על הר סיני
 ותבזר וחרמון וכרמל בגוי בראש
 ההרים זבוא ומזבעות
 ומז' בה ובכל בנינה ובכל מחנות
 שבה באלף ושמונה מחנות שבה
 ובפי כל צבאות שבה בארץ
 ושמונה מחנות שבה וכל מחנה
 אלף ושמונה רבוא של מלאכי
 שרת וכלם מהדרים ומשבחים
 ומברכים לשמך הגדול תמיד
 יומם ולילה בכל מיני שבח
 שיר ורנון והלל
 בש בכת משרותם
 ומז' בסוד עריצים

טל ומטר וגזי שמים החיים
ינשמות המתים ובשמות אשר
נחתמו בהם שמים וארץ יום
ויבשה הרים וגבעות ישו
מדבר תנינים וכל תהומות וסודי
בדאשית וגזי מעלה מטה ובכי
כל השרים הממונים עליהם
ומי בירושלם ובית קדש הקדשים
שבמרום שחקים והיא בניה מכל
אבנים טובות ויקרות ושלוש
חומות יקיפנה אחת של כסף
ואחת של זהב ואחת של אבן
יקרה מאידה בכל מיני צבעונים
וכל חומה חומה רחבה שש
אמות חוץ לשלוש חומות
אש סביבו ואלף וארבע מאות
ישמונים ושמונה מגדלות
של אבן יקרה יסובבנה בין
כל מגדל ומגדל עשרים
ומאה שעדים נפתחים בה
ומאה ושלשה עשר אמה
אחד

וְקִדְשָׁנוּ בְּקִדּוֹשְׁתֶּךָ בְּרִיד

אֵתָהּ יְיָ מִקְדָּשׁ עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל וַיְיָ

הַשַּׁבָּת

אֲמֵן

וְ

וְאַחַךְ אֹמֵר עַבְדְּ פִסְוִקִים

וְאַתָּה יְיָ מִן בְּעַדִי כְבוֹדִי וּמְרִיָּם

רִאשִׁי : וְהוֹ : וְאַתָּה יְיָ אֵל

תִּרְחַק אֵילֹתַי לְעִזְרָתִי חוֹשֶׁה : יְלֹ

אֹמֵר לֵיָּךְ מַחְסֵי וּמְצֻדֹתֵי אֲלֵהֶי

אֲבֹטָח בּוֹ : סִיטָה : עֵינַי יְיָ אֶצְדִּיקֶם

וְאֲזַנּוֹ אֶשְׁוַעְתֶּם עֲלֵם : יְיָ אֱלֹהֵי

צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם הָאֵל פִּנְסָה שְׁלֵמָה

מִדָּשׁ : חֲנֻנֵי יְיָ כִּי אֵלֶּיךָ אֶקְרָא בְּכֹחַ

הַיּוֹם : לֵלָה : אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאַיִשׁ

הַקִּיצוֹתֵי כִּי יְיָ יִסְמַכֵּנִי : אִמְכָּה :

יָדַעְתִּי יְיָ כִּי צַדִּיק מִשְׁפָּטִיךָ וְאַמּוֹנָה

עֲנַתִּנִּי : כְּהַת : לִמָּה יְיָ תִזְנֶה

נַפְשִׁי תִסְתִּיר סֶנֶף מִמֶּנִּי : הֵלֵל

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹם צַעֲקָתִי מִלִּילָה

בש' נבמי סערה
ומז' בנבדת סופה
בש' בקול הנשמע בסיני ההולך
יחזק מאד אשר החריד כל
הצבחה

ומז' בקול שופר גדול העתיד
להשמיע מהר סיני ובו יקרא
דבור ובו יתקבצו כל ישראל
זבני יעקב ויביצו במסעיהם
ויבירו ויבטחו בני אשה כחיות
אשר יבטחו ויבטחו ויבטחו
ויבטחו ויבטחו ויבטחו

ויבטחו ויבטחו ויבטחו
ויבטחו ויבטחו ויבטחו
ויבטחו ויבטחו ויבטחו
ויבטחו ויבטחו ויבטחו
ויבטחו ויבטחו ויבטחו
ויבטחו ויבטחו ויבטחו
ויבטחו ויבטחו ויבטחו
ויבטחו ויבטחו ויבטחו

נבדכה לפני יי עושגו חהו : ד
 דרשתי את יי וענני ומכר
 מגורותי הצילני : נתה : יי סלך
 תגל הארץ ישמחו איים רבים : האא
 חלצני יי מאדם רע מאיש חמסים
 תגצרני : ידת : שפטני כצדקה
 יי גלו של ישמחו לי : שאה :
 זמרו ליי יושב ציון הגדו בעמים
 עלילותיו : ריי : אודה יי כצדקו
 ואזמרה שם יי עליו : אום : ואנ
 עליך בטחת יי אמיתי לודי נסחו
 לבב : וכשם יי אקרא אנת : יי
 מלטה נפשי : ועד : טב : יי
 מעצד יי מאד עשית לי
 יהו : הריעו ליי כל חסידיו
 פצחו ורגו זמרו : לוד : יי
 ליד יי שלעת ונבטק תהיה
 תדמך : בוק : יי אמיתי
 ביקר וחקום מושבן בגורות
 אום אמרתי סטה רגלי צדקתי
 יי שרעו : יי : כי אמרתי

נִגְדָה : אֵלֶּךָ : לֹלֵא הַאֲשֵׁר־יָי
לְרֹאֹת בְּטוֹב יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים : לֹא
שׁוֹבָה יְיָ חֲלֻצָה נַפְשֵׁי הוֹשִׁיעַ
לְמַעַן חֲסֵדְךָ הָהֵע : יִשְׁבְּעוּ עַצְי
יְיָ אֲדוֹי לִבְנוֹן אֲשֶׁר נָטַע : יִזְל :
יְיָ מִשְׁנֵב לְדָךְ מִשְׁנֵב לְעֹתוֹת
בְּצִרְהָ : מִכָּה : הִנֵּה כִּיכֹן : יְבוֹרֵךְ
נְבִי יְיָ אֱלֹהֵי הַרְוֹ : לְמָה יְיָ
אֲנִי מִלֵּא בְרוּךְ הַעֲלִים לְעֵתוֹת
בְּצִרְהָ הָהֵע : חֲדָד לִי קִרְבְּךָ
צַעֲמִים עַל־לִוְיָתָיִם
בְּל צַבְיָתָיִם
עֵשֶׂת לְעֹנֵי : כִּלָּה
יְיָ אֱלֹהֵי זִשְׁמַע
יְיָ גְּדֹבַת פִּי יְיָ
יְיָ אֱלֹהֵי עֲלֹדֵע : מְהֵל :
יְיָ אֱלֹהֵי בְּרִיָּה וְלִשְׁכָּךְ
יְיָ אֱלֹהֵי יְיָ אֱלֹהֵי
יְיָ אֱלֹהֵי לְחֲסֵדוֹ : יְיָ
יְיָ אֱלֹהֵי עֲלֵה וְיִשְׁמַע
יְיָ אֱלֹהֵי נִשְׁמַע וְיִשְׁמַע

יֵאָדוּ לְמַחְלָיוּם לְחַסְדוֹ : גָּאָ : יְיָ
מִנֵּת חֲלָקֵי וּכְסוּי אֶתְּה תּוֹכְמִיק
נִזְרָלִי : גִּית : יְיָ בְּשִׁפְיֵי הַכִּיֹּן
בְּסִאֵו וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה : מִבֵּה
כִּי רִוְצָה יְיָ בְּעַמּוֹ אֲמַר עֲנִיִּם
בִּישׁוּעָה : מִיָּד : יְיָ לְכָל
הַגּוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּפְּנוּסִים
נַחַם : יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתְדָה
וְעַד עוֹלָם : יְיָ וְהִי יְיָ לִי לְמִשְׁנֵב
וְלֵהִי לְצוּר מַחְסוֹ : הֲרַח : פְּנֵי יְיָ
בְּעוֹשֵׂי רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָרָה
מִצֵּר : יְיָ אֲדוֹנָנוּ מִה אֲדוֹנֵינוּ
שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ וְיִשְׂרָאֵל
בְּרַבָּה גִּמְלָה יְיָ וְיִשְׂרָאֵל
יְהִי : וְהִתְעַנְּנָה עַל יְיָ לְיִשְׂרָאֵל
מִשְׁאֵלוֹת לְבָב : עֲנֵנוּ : שְׁמֵי
יְיָ הִיָּה עוֹזֵר לִי : מַהִי : יְיָ
עַד מָתַי וְהִנָּחֵם עַל עַמּוֹ
אוֹהֵב יְיָ שְׁעָרֵי צִיּוֹן מְבֹרָכִים
יַעֲרָב : מִגֵּן : חֵי יְיָ וּבְרִיקָה
יָדוּם לֵהִי וְשַׁעֲוֵי אֵינִי : כִּי מִיָּד

מחסי עליון שמת מעונבם העם
ימין יי' רוממה ימין יי' עושה חיל
יהוה : יראי יי' בטחו ביי' עזרם
ומגנם הוא : יי' : יי' הציליה
נפשי משפת שקר מלשון רמיה
היה יי' ישמרך מכל רע ישמור
את נפשך : מיכ : יי' ישמר צאתך
ובאר מעתה ועד עולם : וול : מי
ימלל גבורות יי' ישמיע כל תהלתו
יהוה : יהוה חסדך יי' עלינו כאשר
יחלט לך : סאל : א תעובבו יי'
אלה א תרחק ממנו : ערו : עבדו
יהוה א בשמחה בואו לפניו ברגלה
עליו תודה יי' מאד בפי ובתוף
ועם תהללו : מיה : גדול יי'
אצל מאד ולגדלתו אין תקרה
יהוה תודה יי' בכל לבנו אספדה
יהוה : רני : יהוה כבוד יי'
יהוה א במעשיו : החש
כבוד בחמית יי' וחסדיך כי מעולם
תודה : עמם : הנה עין יי' א

אֱלֹהֵי הָאֱמֶת יְהוָה הַמִּתִּים יַבְנֶה
הַמִּקְדָּשׁ יִקְבֹּץ הַנְּדָחִים יִקְבֹּץ
הַפְּנוּצִים אֲזַכֵּר לֵאלֹהֵי אֲדוֹן לְכָל
הַיְצוּעִים יֵשֶׁב מְרוֹם יִגְדִיל הַתְּנוּבָה
וַיִּרְבֶּה הַמְשֵׁרָה צוֹפֵה בַקֶּרֶב אֵינִי
וְלִבִּי תוֹכֵן אֵב לַנְּשָׁמוֹת וְאֵלֵי הַרוּחֹת
שׁוֹעֵת דְּלוֹם יִשְׁמַע אֱלֹהֵי דָוִד נַחֲמֵנו
יְרוּשָׁלַם :

יְקוּם אֱלֹהִים יִפְנוּצוּ אֵיבָיו יִשְׁלַח
אֱהָבָיו הֵא הַקְּדִישׁ הַקְּהֹלִים
הַמְּפֹלִיא לַעֲשׂוֹת וּפְדֵה יִשְׂרָאֵל
נִהְיֵה חוֹבֵר הַבְּרִית הוּא הַאֱלֹהִים
הַטּוֹב יַעֲשֶׂה הַנְּשִׁיעָה
יִמְנוּ :

צְדִיק יְיָ וְשֵׁי נִחְמָן יִשְׁתַּבַּח רַחֲמֵי
וְנִשְׂא שְׁמָהּ לַעֲדֵי יְיָ מַלְכֵנוּ
לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְיָ וְתִהְלֵנוּ

דרכיו נחסיד בכל מעשיו

יְיָ שׁוֹמֵרָהּ יְיָ צִדְקָה עַל יַד יְמִינֶיהָ

הַיּוֹד יַחַל יִשְׂרָאֵל יְיָ מַעֲתֵדָה

וְעַד עוֹלָם מוֹם

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד

מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם

וְעַד

יֵאמֵר

בְּרַחֲמֵי עֲבָדוֹת אֱלֹהֵינוּ שְׂבָרָנוּ

וְלִשְׂכַחְנוּ כְּחֵיל תְּעִרוּנוּ עַל

עַל מֵימַר בֶּן נַפְשֵׁי תְּעִרוּנוּ אֱלֹהֵינוּ

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

בְּיַד יְרוּסָה הַדַּת יִבְנוּן הַכֶּסֶם

לֹא הַיּוֹכֵל וְכִנְפֵי הַחַיּוֹת

לְשׁוֹעֵיט אֱלֹהִים לְעוֹלָם הָאָרֶץ

מִכְבוֹדוֹ יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגְלֵי

הָאָרֶץ

מקום מקדשנו פאר גורא סועד
 סגולה עוזר עבדיו פודה פקודיו
 צור צדיק קדוש קיים לם רחום
 שומר שבטיו תומך תמימיו
 אל גוחל ישראל מלך נאמן הנק
 מושיע עוזר זוכר רחמיו ישמור
 הבטחותיו עצות מרחוק נשירה
 ונזמרה אלהים

לעולם:

ברוך יי אלהי ישראל מן העולם
 ועד העולם ואמר כל
 העם אמן
 חלליה:

יהי רצון מלפניך יי אלהי
 אבותי אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב הא הגדול הגבור והנורא
 והנורא א עלין אלה אשר אהיה
 ועשה למענך ולמען פסוקי תורתך
 לו ולמען שם של שבעים ושתיים
 שמות היוצאות מן המסוקי

בירושלים

אדון לכל פועל בית ישראל תברך

אל ישראל מלך לעד דומיה

לך תהלה האירה אמתך ושקלל

אחל ויעודיד זה יי נקוה חיים

יודק תמיד טוב יי תבטח

ישמחו וירננו דורשיו בכל סלא

כל פעל למענה מורה דעס מרבה

מחלה מקוד משרים נדיב וועיק

בדיבות נשעין ומימו נאמנים סלה

על לבך ענת יי נעמיד פדות

בית ירושלים ציון דורש יי

קדוש יגדל ויגדל

דעה שמו שומר

תמארת ישראל

דורשיו

אשרי אדם בוטח

בכבוד דורש דגליו

בית ויעודת נופל

שם שער

לעד לעולם

ואח"כ יאמר זהו סעמים

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אים

הבו ליהוה כבוד ועוזו הבו

ליהוה כבוד שמו השתחו ליהוה בהדרת

קדש : קול יהוה על המים א הכבוד

הרעים יהוה על מים רבים : קול יהוה

בכח קול יהוה בחדר : קול יהוה שובר

ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון

וירקידם כמו ענף לבנון ששדדו כל

בן ראמים : קול יהוה חוצב לעבות

אש : קול יהוה יהל מדבר וישבר

יהוה מדבר קדש : קול יהוה

אילנות ויחשוף יסודות

אומר כבוד יהוה

יהוה מלך לעולם ועד

יהוה יתן יהוה כבוד

בשלום

ואומר ב פסוקים

יהוה צבאות עמנו מאת

יהוה כל יום יהוה צבאות

אדם ביום בן יהוה השמים

ויסע ויבא ויש שתרחמני ותצלתי
את דרכי ותהיה בעזרי ובעזר כל
אשר לי ותצלני מכף מעול וחומץ
ובליעל ומכל מיני פורענות ה
המתרצנות ובאוח לעולם ותפדנני
בכבוד ולא בבזוי ומלא ידי מעושר
מתנת ידך ושלח ברכה והצלחה
בכל פעשה ידי לטובה ובכל
ועני ותצלני ותרצני ותחפוץ ת
תפלי כבודי צדק בריח ניהוד
שירי אשתי עני בדבר שנאמר
עני ואני אקנה עוד
נצח אשמע ותולוכני
עדיני לשלום ותביאני
לשלום ברצון לבי
עני וברוך
ואתה
על דאמי
שלום במרומוי הוא
עשה שלום עלינו ועל
כל ישראל אמן:

אחרון

אני מאמין באמונה שלמה שהגורל
תבנה שמו לו לבדו רצוני
להתפלל ואין לזולתו רצוני
להתפלל :

אני מאמין באמונה שלמה שכל
דברי נביאים אמת
אני מאמין באמונה שלמה ש
שנבואות משה רבינו עליו
השלום היו אמתיות ועדוה אמת
לחכמים לקודמים לפני ולבאיהם
אחריו :

אני מאמין באמונה שלמה ש
הוודעה המצויה
היא התשובה למשפט השלום
השלום
אני מאמין באמונה שלמה ש
בתורה לא זכור מילה
גדא תורה אחרת :

אתה סתר לי מצר תצרני רע
פלט תסובבני סלה: בטרוני
בית עדי עד כי ביה יי צור
עולמים: יי עוז לעמו יתן יי
יברך את עמו
בשלים:

ואחכ אומר זה

אנחנו מאמין באמונה שלמה שהבורא
יתברך שמו הוא מנהיג ובורא
לכל הברואים הוא לבדו עשה
ועשה ויעשה לכל המעשים:
אנחנו מאמין באמונה שלמה שהבורא
יתברך שמו הוא יחיד ואין יהדות
בארץ בשום פנים והוא לבדו יתנו
היה חיה ויהיה:

אנחנו מאמין באמונה שלמה שהבורא
יתברך שמו אינו נזקק וזולת
ישתנה משינוי נזק ואין לו שום
צמצום כלל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ

תִּלְבַּחְתָּהוּ אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאָדַעְתָּ אֶת-הָאָדָמָה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב

וְתַחֲתוֹנְשׂוּ אֶת-אֶזְרָאֵל כַּמֶּלֶךְ שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

בְּאֵי-יָמָיו שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב

וְתַחֲתוֹנְשׂוּ אֶת-אֶזְרָאֵל כַּמֶּלֶךְ שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

בְּאֵי-יָמָיו שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

צוּמְדָה

תִּלְבַּחְתָּהוּ אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאָדַעְתָּ אֶת-הָאָדָמָה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב

וְתַחֲתוֹנְשׂוּ אֶת-אֶזְרָאֵל כַּמֶּלֶךְ שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

בְּאֵי-יָמָיו שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב

וְתַחֲתוֹנְשׂוּ אֶת-אֶזְרָאֵל כַּמֶּלֶךְ שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

בְּאֵי-יָמָיו שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב

וְתַחֲתוֹנְשׂוּ אֶת-אֶזְרָאֵל כַּמֶּלֶךְ שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

בְּאֵי-יָמָיו שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב

וְתַחֲתוֹנְשׂוּ אֶת-אֶזְרָאֵל כַּמֶּלֶךְ שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

בְּאֵי-יָמָיו שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב

וְתַחֲתוֹנְשׂוּ אֶת-אֶזְרָאֵל כַּמֶּלֶךְ שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

בְּאֵי-יָמָיו שֶׁנֶּחֱזַק מֵעֵינָיו

יתברך שמו

אני מאמין באמונה שלמה שהבורא
יתברך שמו יודע כל מעשי
אדם וכל מחשבותיו שנאמר היוצר
אדם לבם המבין לכל מעשיהם
אני מאמין באמונה שלמה שהבורא
יתברך שמו נומל טוב למו
שישכור מצותיו ויענש למו שיעביר
על מצותיו

אני מאמין באמונה שלמה בביאת
משיח ואף על פי שיתמהמה
אפילו הכי אחכה לו בכל יום
ועד

אני מאמין באמונה שלמה שיהיה
לכל ישראל חלק אחד
בבורא יתברך שמו
אברהם לעד
ולנצח

אני מאמין באמונה שלמה שיהיה
לכל ישראל חלק אחד
בבורא יתברך שמו
אברהם לעד
ולנצח
לפירוק

ביום הזה יבטל

תבדק ואין דעה לו בבעלות

ותשפוט את כל העולם

ביום פקד עמנו

ביום נבואת ה' יבטל

תבדק זכר המצות אשר עשה

לעמו ויבטל את כל

העוונות אשר עשו

לעמו ויבטל את כל

קטובות

העוונות אשר עשו

לעמו ויבטל את כל

העוונות אשר עשו

לעמו ויבטל את כל

העוונות אשר עשו

לעמו ויבטל את כל

העוונות אשר עשו

לעמו ויבטל את כל

העוונות אשר עשו

לעמו ויבטל את כל

העוונות אשר עשו

לעמו ויבטל את כל

העוונות אשר עשו

לעמו ויבטל את כל

העוונות אשר עשו

באי עושה משקל לדור

התברך עטר לנפשים

והשתבח בעני לודים

כי אין כבוד סומך נוסלים

באי שומע הלודים

התברך פודה מכל צרות

והשתבח אדון הגבורות

כי אין כבוד עונה עתירות

באי קורא הדורות

התברך צדיק וחסיד בכל מעלה

והשתבח על כל ברכה ותודה

כי אין כבוד א' הנורא

באי הספלא בנורא

התברך יודע אורי הצבאות

והשתבח ספלא פלאות

כי אין כבוד עושה נפלאות

אשר עליוהוסיף ספלאות

התברך יודע עי זקדו

והשתבח בפי אפי זקדו

כי אין כבוד עושה זקדו

באי זקדו זקדו

ואח"כ אומר

למנצח בגינות קומור לדוד

בקרתי ענני אלהי צדקי

בצה החכבם לי חנני ישמע תפלת

בע איש עד סה סבו

לכלמה אחתהק הק תבקשו

כז סלת וזעו כי הפלה

ופיד לו יל ישמע בקדו

איו : רגזו וי תחטטו

בלבבכם קדו שנתבטח

סלה : זכחו זמני זמני

א"ל : ימים

טוב גסה על

נתת ושמתי

דגם וזרתי

יחיו ושמתי

אתה

למכ

תועבני

(1)

אח"כ

לפניהם נשבעתי שיהיה לכם לחם

ועשרתי את עונותיכם כעונות אבותיכם

ולא את עונות אבותיכם כעונותיכם

אשר אמרתי לאבותיכם לא עשה כן

לעולם ואם עשיתם כדברתי לא

אנכי אעשה כדברתי לא לכם

אשר אמרתי לא עשיתם כדברתי

לא עשיתם כדברתי לא עשיתם

כדברתי לא עשיתם כדברתי

לא עשיתם כדברתי לא עשיתם

כדברתי לא עשיתם כדברתי

לא עשיתם כדברתי לא עשיתם

כדברתי לא עשיתם כדברתי

לא עשיתם כדברתי לא עשיתם

כדברתי לא עשיתם כדברתי

לא עשיתם כדברתי לא עשיתם

כדברתי לא עשיתם כדברתי

לא עשיתם כדברתי לא עשיתם

כדברתי לא עשיתם כדברתי

לא עשיתם כדברתי לא עשיתם

כדברתי לא עשיתם כדברתי

לא עשיתם כדברתי לא עשיתם

כדברתי לא עשיתם כדברתי

לא עשיתם כדברתי לא עשיתם

ואת האור זה

הוא רצון אל סניף השם הנודע

הבדל והנורה היוצת

מן המזוזה הוא שפע

ששוקעת לתפלת מן ש

מחולל לפי בוד

מחולל מן המזוזה

לתפלת והקטוב לתפלת

המזוזה

המזוזה

המזוזה

המזוזה

המזוזה

המזוזה

המזוזה

המזוזה

המזוזה

המזוזה

המזוזה

המזוזה

המזוזה

המזוזה

המזוזה

המזוזה

סדר התפילה

ידבר יי' אל משה לאמר בני ישראל

בני ישראל יעמדו ואמרת אליהם אהיה

לפניהם ואתה תהיה להם אלהים

והתקדשתי להם ואתקדשו לי בתקדושי ואמרת

לפניהם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

ואמרת להם ואתקדשו לי ואתקדשתי להם

723
[Illegible text]

וטשעים וחמשה כמנן ימות חמה
 מנה בכל יום פרס שחרית ופרס
 בין הערבים ושלושה סנים יתרים
 שמהם מכניס בהן גדול מלל
 חפניו ומחזירן למכתשת בערב
 יום הכפורים כדי לקיים מצוה
 דקה מן הדקה ואחד עשר סמנים
 היו בה ואנן הן הצרי והצפוני
 החלבנה והלבנה משקל שבעים
 שמעם מנה מור וקציעה ושכולת
 נדו וכרכום משקל ששה עשר
 ששה עשר מנה הקושט
 שנים עשר קלופה שלושה
 וקמחון השעה כורית כרשית
 השעה קכך יין קפויסן סאין
 חלת וקבין חלתא ואם לא מצוה
 יין קפויסן סביא ספר חיי
 עשר חלתא חלתא חבצע מעליה
 צמח של שהוא
 דהיין חבלי אומר את ביפר
 הירדן כל שהיא ואם כר

הפמים בזמן שבית המקדש קיים
כאשר צוית אותם על יד משדה
נביאך ככתוב בתורתך:
ויאמר יי' א' משה קח לך סמים
נטף ושחלת וחלבנה
סמים ולבונה זכה בד בבד
יהיה: ועשית אותה קטורת רוקח
מעשה רוקח ממולח שהור קדש
ושחקת ממנה הדק ואתת ממנה
לפני העדות באהל מועד אשר
אנעד לך שמה קדש קדשים
תהיה לכם: ונאמר זהקטורה
עליו אהרן קטרת סגולה
בבקר צפקר בהיטיבו אהרן
תעשה הקטורה ובהעלותה
אחר את המחות בין הערבים
יקטורה קטורת תמיד לפני
יי' ליהודים
תנו רבנן פטום הקטורה
כיצד שלוש מאות שלשים
וארבעה חמשים דיוכה שלש מאות

תני בר קפרא אהה לששים ז' ו

לשבעים שנה היתה בלילה

של שירים להצאין

יעיר תני בר קפרא אונתן בנה

קורטוב של דבש אין אדם

יכול לעמוד מפני ריחה ולמרה

אין מערבין בה דבש מפני

שהתורה אמרה כי כל שאנו

יכול דבש לא תקטירו מבנו

אשה לוי

לוי הישועה על עמה ברכיה

סלה

צבאות עמנו משתב לנו

אלי יעקב סלה

צבאות אשר יגדלו

בוטח בך

השועה המלך יענגנו ביום

קראנו

השיבנו אליך ונשובה חדש

ימינו כקדם

ועדפה לוי מנחת יהודה

בה דבש סמלה ואם חסר אהרן
מכל סממנה חייב מיתה

רבן שמעון בן גמלי' אומר
הצרי אינו אלא שרף הנוטר
מעצו הקטף בורית כרשינא
למה היא באת כדי ליפות ביה
הבשר כדכתיב ואתה יצא סני עוללה
היא באת כדי לשדות בו אהרן
הצפונן כדי שתהא ענה זולת
מי דגלים יפין לה אלא שיש דין מ
מכניסין מי דגלים במדד שפע
הכבוד

תניא רבן גמלי' אומר כשהוא
פוחק אומר הדק היטוב
היטיב הדק מפני שהדק יפנה
לבשרים פטמה להצאן עשרה
לשליש ולרביע לא שמעתי
אמר ר' יהודה זה הכלל אפס
כמדתה כשרה להצטרך
ואם אפר אחת מכל סממנה
חייב מיתה

ירביעית ההין לכבש יין זאת
 עולת חדש בחדשו לחדשי
 השנה: ושעיר עזים אחד
 לחטאת ליום על עולת התמיד
 יעשה ונסכו:

לתומך על ראש השנה תומך מלכו
 הכמות

ובחדש השביעי באחד לחדש
 מקרא קדש יהיה לכם
 כל מלאכת עבודה לא תעשו
 יום קדושה יהיה לכם: ועשיתם
 עולה לריח ניחח ליום מה בקרבן
 אחד איל אחד כבשים בע
 שנה שבעה תמימים: ומנחתם
 סלת בלולה בשמן שלשה
 עשרים לפה שש עשרת
 לאיל: ועשדוק אחד לכבש
 האחד לשבעת הכבשים: ושעיר
 עזים אחד חטאת לכם
 עליכם: מלבד עלת החודש

ירושלם כמי עולם ומשכנ

קדמונות

למנוח אל זכר יתנה אל הנבואים

דביום השבת שני כבשים כב

שנה תמימה ושני עשדונים

סלת מנחה בלולה בשמן ונספז

עולת שבת בשבתו על עולת

התמיד ונסכה

למנוח יתנה חמש יתנה אל הנבואים

נבראשו חדשינו תהיה עליה

לית פרים בני בקר

שנים ואיל אחד כבשים שש

שנה שבעה תגמלם ועל שנה

עשדנים סלת מנחה בלולה

בשמן לפי האחד ושני עשדנים

סלת מנחה בלולה בשמן לאיל

האחד ועשדון עשדון סלת

מנחה בלולה בשמן לכבש

האחד עולה בית צחוחות אשר

לית ונסכיהם חצי ההין

יהיה לפי ועל שנת ההין לאיל

ויביעות

לעולת התמיד תעשו את אֵלֶיךָ
 בֹּאֵה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים
 לֶחֶם אֵשֶׁה דִּית נִחֻחַ לַיֶּלֶךְ עַל
 עוֹלַת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וּנְסַכּוֹ זִבְיִים
 הַשְּׁבִיעִי מִקֶּדָּה קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 כָּל מִלֻּאֲכַת עֲבֹדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ

תוֹמֵךְ הַגְּבוּעוֹת יֵאמֶר אֵל
 הַמִּשְׁפָּחִים

זִבְיִים הַבְּבוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם
 מִנְחַח הַדְּשֵׁה לַיֶּלֶךְ
 בַּשְּׁבוּעוֹתֵיכֶם מִקֶּדָּה קֹדֶשׁ יִהְיֶה
 לָכֶם בְּלִמְלֻאֲכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
 וְהַשְּׁבִיעִי עוֹלַת דִּית נִחֻחַ לַיֶּלֶךְ
 מִדֵּשׁ בְּגַבְרֵי שֶׁשׁ אֵיל אֶחָד
 מִבְּעֵה בַּשִּׁשִּׁים בְּגַ שְׁנָה
 וּמִנְחָתָם סִלַּת בְּלוּלָה בְּשֶׁכֶן
 מִלֻּאֲכַת עֲשֵׂר־עָם לִמֵּךְ הָאֶחָד
 שֶׁעֵי עֲשֵׂר־עָם לִאֵיל הָאֶחָד

ומנחתה ועולת התמיד ומנחתה
ונסניהם כמשפטם לריח ניחוח
אשה ליה

לחומר תג האבות יאמר אלנו
הכמוקים

יבחדש חדשון בהרבעה עשר
יום לחדש מסה ליה

נבהמשה עשר יום לחדש הזה
תג שבעת ימים מצות יאמר

ביום הראשון מקרא קדש
כל מלאכת עבודה לא תעשו

ואקדבתם אשה עולה ליה פדים
בעסקר זענים וחיל אהרן וצבועה

כבמותם בט שנה תכסוים יהי להם
תנחתם סלם כללה בארבע

שלשה עשר ימים לחדש
עשיתם חמיל העשר עשיתם

עשיתם העשר לעשר חמיל
לשבעת חמשים יעשה

השחתו חמיל לכנס עליהם
ועליו עולה חמיל חמיל

לעולת

השואת הכפורים ועולת התמידה
ומנחתה ונספיהם

תומל יום באזון ובע שמוכות
יולתה או תלמוכים

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי
מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבודה לא תעשו ו
תהגתם חג ליהוה שבעת ימים
הקרבנות עלה אשה היה כיהוה
ליום פרים בע זכר שלשה
עשר אילים שנים כבשים בע
שנה ארבעה עשר תמימים
יהיו ומנחתם סלת בלול
בשמן שלשה עשרנים לפי
האחד לשלשה עשר פרים
שני עשרנים לאיל האחד
לשני האילים ועשרים
עשרון לפי האחד לארבעה
עשר כבשים ושעיה עדים

עשרון עשרון לכבש האחד
לשבעת הכבשים : שעיר עזים
אחד לכפר עליכם : מלבד
עולת התמיד ומנחתו תעשו
תמימים יהיו לכם
ונסביהם :

לזמון יום כבוד יאמר לו הכמורים

ובעשור לחדש השביעי הזה
מקרא קדש יהיה לכם
ועניתם את נפשותיכם כל מלאכה
לא תעשו : והקרבתם עולה לזכרון
יח נחת פר בן בקר אחד איל
אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימים יהיו לכם : ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלוש
עשרונים לפר שני עשרונים
לאיל האחד : עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים :
שעיר עזים אחד השאת מלבד
הטאת

ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
 ולכבשים במספרם כמשפט
 ושעיר חטאת אחד מלבד
 עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה :

לחומר יום ל' של אה של מוכות
 יאמר או הפסוקים

וביום הרביעי פרים עשרה
 אילם שנים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימים
 מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
 ולכבשים במספרם כמשפט
 ושעיר עזים אחד חטאת
 מלבד עלת התמיד מנחתה
 ונסכה :

לחומר יום ל' של אה של מוכות
 יאמר
 הפסוקים

אחד חטאת מלבד עולת
התמיד ומנחתה ונסכה

ביום א' של מה של מופת יאמר
אלו הפסוקים

וביום השני פרים בני בקר
שנים עשר אילים שנים
כבשים בני שנה ארבע
עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם
כמשפט ושעיר אזים אחד
חטאת מלבד עולת התמיד
ומנחתה ונסכיהם

אומך יום ב' של מה של מופת
יאמר או הפסוקים

וביום השלישי פרים עשתי עשר
אילים שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימים
ומנחתם

לחומר יום אביע על סוכות יאמר

אן הכמותים

וביום השביעי פרים שבעה
 אילם שנים כבשים
 בני שנה ארבעה עשר תמימים
 ומנחתם ונסבירם לפרים לאילם
 ולכבשים במספרם כמשפטם
 ישעיר הטאת אחד מלבד
 עולת התמיד מנחתה ונסכה

לחומר יום שמיני עזרת יאמר

אן הכמותים

וביום השמיני עצרת תהיה
 לכם כל מלאכת עבודה
 לא תעשו ויהקדבתם עולת
 אשה ריח נחוח לנץ פני
 אחד איל אחד כבשים בני
 שנה שבעה תמימים
 מנחתם ונסבירם לפר לאיל

וביום החמישי קדים תשעור
אלים שנים כבשים בע
שנה ארבעה עשר תמימים
ונתחתם זכסביהם לפרי
לאילם ולכבשים במספר
כמשפט : ושעיר חטאת אחד
מלבד עולת התמיד ונתחתה
זכסביה :

לחוסף יום חמישי אן חח אן
סוכות יאתו אלו חמסוקים

וביום השישי קדים שנים
אילם שנים כבשים בע
שנה ארבעה עשר תמימים
ונתחתם זכסביהם לפרי
לאילם ולכבשים במספר
כמשפט : ושעיר חטאת אחד
מלבד עולת התמיד ונתחתה
זכסביה :

לחוסף

סדר עבודה לבא

תמיד אנאמר אבנא יום ג' א

בשלושה מקומות עשרה

עשרה כהנים

שומרים בבית המקדש

הילדים שהגיעו לעונת עבודה

ולא נחתמו בה בבית אבטינס

ובבית הציפורין שהן עליונות

מתוחות לחול נהגו דמזוהרין

לא נתקדשו ומחוללי פורענות

בהן וזקט בית אב ופדויה

נחצה בגיב המזרח בדרומים

שפתול זקנו יאנו עשרה

זבי דומדון נהשאר עשרה

היצפה אותם בן בסמיה

עצמן ועשרה עשרה ליום

שומרים בעשרים מאה

זקנו השעה על מעלה

הה הבית ארבעה על

פנותיו מחובו המשה על

ולבבשים במספרם כמשפט

ושעור השאת אחד

מלבד עולת התמיד

מנחתה

ונסבה

ס

ס

אמר הסדר יאמר דבן כל

העולאים הפתוח

לפענו אלה

שעוריהן

מיתן

מִצְנַנְתָּ וְאַבְנֶנְטָ מוֹסִיף עֲלֵיהֶם
כִּחַן גְּדוֹל חֶשֶׁן וְאַפֹּד וּמְעִיל
יִצִיץ סִמָּךְ לַעֲלוֹת הַשָּׁחַר
בֵּא הַמְמוֹנָה וְדַפֵּק עֲלֵיהֶם
יִוָּהֵם פִּתְחוּ לוֹ
אִמֵר לַיהוָה בְּאוֹן וְהַפִּיסוּ מִי תוֹרֵם
אֵת הַמְזוּכָה חֲפִיסוּ זְמִירָה
מִי שׁוֹכֵה נִטֵּל אֵת הַמְפִּידוֹת
וּפְתַח אֵת הַפֶּשֶׁשׁ נִכְנְסוּ
מִבֵּית הַמוֹקֵד לַעֲזֹרָה וּנְחַלְבֵנוּ
לְשֵׁנֵי כְתוּת אֵל הַדּוֹלֵץ
בְּאַכְסֻדְרָה דִּיר הַמְזוּרָה וְאֵל
דִּיר הַמְעַדָּב הֵיוּ בּוֹדֵקִין וְהוֹלְכִין
שֵׁמָּה שֵׁנֵי חֲמָלִים אֵת תַּפְקִידֵם
עַד שֶׁחַם מִטְעֵים לִמְקוֹמָם
עוֹשֵׂי חֲבִיתִין לַעֲשׂוֹתָן בֵּין
בְּחֹל בֵּין פְּעֻבָּת וְהוּא מִנְחָת
כִּסֵּן גְּדוֹל הַקְּדוּשָׁה הַתְּמִידִין
בְּכֹחַ הַשֵּׁם הַקְּדוּשָׁה בְּבִקְרָתָהּ
וְהַתְּמִידִתָּהּ עֲלֵיב מִהַר הַתְּמִידִתָּהּ
וְהַתְּמִידִתָּהּ שֶׁעַד אִמֵר כְּלִי

חמשה משערי העזרה ארבעה
על פנותיה מבחוץ ובלשכת
הקרבן ובלשכת הפרוכת
ולאחורי בית הפסוקת יאיש
הר הבית מהזר עליהם כדי
שישנו אין אדם נכנס
לעזרה וכל שכן לעבודת
אפילו כהור עד שיטבול
לפני עלות השחר כהני בית
אב היו יורדים במסבה ש
שבבית המוקד תחת הבירה
ונרות דולקין עד בית הטבילה
ומדורה היתה שם ובית הכסא
של כבוד מצאו נעול יש שם
אדם פתוח אין שם אדם
ועוד זה הכלל היה במקדש
כל המיסך את רגליו טעין ט
טבילה וכל המטיל מים טעין
קדוש ידים ורגלים ורדו וטבלו
עלו ונסתפגו ולבשו בגדי
כהונה שהם מכנסים תשבץ

מצנפת

ברותחין ואוספה אותה מעט בתנור
וקולה אותה על המחבת בשאר
דבעיות השמן שלה ואין
מבשלה הרבה לא תפיט בין
אפון ובין נא מי שזנה לתרום
את המזבח קדש ידיו ורגליו מן
הכזיב שבין האולם ולמזבח גטל
מדתה הכסף מן המקצוע
המערכי בין כבש למזבח
ופנה את הגחלים אילך ואילך
וחתה מן המאובלות הסנימיות
מאבני העולות וחדר הניע
לרצפה הפך פתו לצפון הדרך
למזרח הכבש בעשר אמות
עבר את הגחלים מן הרצפה
החזק מן הכבש שלש
מאבני וחדש היו מבלעיו
במקום אחרת אחיו שירד
רבה מהלך ידיו
ורגליו גטלו המזרח פותח
והצנורות ועליו לראש

מסרו להם זקני בית א
מפתחות העזרה ופתחו שבעה
שערים תקעו והריעו ותקעו
קרא הכרוז עמדו כהנים
לעבודה ולנים לדובן וישראל
למעמד :

פרק ב

כיצד מעשה החביתין מביא
עשרון סולת ומקדושו
בכלי שרת וחוצהו בהוצי
עשרון ומביא שלושה לניין
שמן ומחלקן לשתים עשרה
ובעיות ועושה מכל הצי
עשרון שש חלות ומחלקן
ביד אחד אחד ובוללן בשמן
כיצד לקחובי עשרון
~~עשרון בשמן אחד אחד ובוללן בשמן~~
~~עשרון בשמן אחד אחד ובוללן בשמן~~
שמן לתוכה אחר כך חולטה
ברותחין

אמר להם הממונה בואו והפייסו
מי שוחטו מי זורק מי
מדשן מזבח הפנימי מי מרשן
את המנורה מי מעלה אבנים
לכבש הפיסו זכה מי שזיפו
אמנו להם עאוו יראו אם היצע
זמן השחיטה אם היצע הכואה
אופר במקאי הממונה שול
האיר פע כל המזבח עד הכרוב
הוא אומר הין אמר להם צדני
הבאו טלה מלשכת הטלאים
להביאונה אין סותתין מששה
טלאים מבוקרים ארבעה ימים
קודם שתיכרה הין משע תמידין
הצריבים ללאתו היום ובכר
יום נוטלין שנים ימבקיין
שנים שהם שמונה בכל לילה
ולילה זמנספין עד לעולם
באז ללשכת הגלום הוציגה
משם השעים ושלשה כל
כסף וכלי זהב וכתנום על

המזבח וכל האברים והפדרים
שלא נתאכלו כל הלילה
סונקין אותן לצדו המזבח
החלו מעלן באפר על גבי
התנח הצבור באמצע
ואחרים מעלן גזדין לסדר
המערכות מי שהיה אדם
המזבח אשר מערכה גדולה
מזרחה וצפונה מזרחה
ובצידה מערכה שניה אדום
אמות כלפי צפון שמונה עשר
מערכות דרומיות לשניה
היתה גדלים לקטן היתה
שם מכה שלושית לקטן
אשר היתה גדולה והיתה
למערכה גדולה והיתה
על המזבח עשרה עשרה
אדום שלושית לקטן
היתה גדולה והיתה
למערכה גדולה והיתה
על המזבח עשרה עשרה
אדום שלושית לקטן

אמר

מִיָּשָׁר מִזְבֵּחַ הַפְּעֻלָּה אֲנִי
 וְשֶׁנֶּה בְּיָדוֹ הַלֵּל עַד שֶׁלִּפְנֵי
 הַפֶּתַח בְּחֵץ הַחֵסֶד וְהַחַסְדֵּי
 לָנֶה מִיָּצֵעַ וְלִפְנֵי מִסְגֵּר
 שְׁלָחַן אֲצִפְנוֹ וְיָנִי
 בְדָרוֹס מִשְׁפָּחָן מִן הַבְּוֹרָה
 עֵת־יְשָׁרִים יִזְכָּרֵנִי דְבָרֵי
 לְהַחֲסֵה חַיִּים מִן הַדִּבְרֵן וְיָנוּחַ
 מִעַן אֲדַמְּךָ יִסְתַּחֲרֵנִי
 מִבְּדָרֵי־לִבִּי לִיְבָרֵךְ דַּבְּרֵי־עַמְּךָ
 בְּיָצֵעַ דְּרֵוֹתֶיךָ הַיְמָנִי
 מִפְּנֵי מָוֶה בְּיָדוֹ בְּמִן זְקֻמוֹתֶיךָ
 עַל־הַחַסְדֵּי עִלְמֵי־הַבְּוֹרָה
 עֵת־יְשָׁרִים מִלְּפָנֶיךָ מִסָּבִיב
 עַן מִלֵּוֹת הַחֵסֶד הַלֵּוֹת
 מִטֵּחַן וְיִסְתַּחֲרֵנִי חֲסֵה
 בְּהַלֵּוֹת מִבְּדָרֵי־חַסְדֵּי־עַמְּךָ
 מִסָּבִיב מִסָּבִיב מִיָּמֵיךָ מִלֵּוֹתֶיךָ
 חֲסֵה לֵוֹת עִלְמֵי־לֵוֹת מִסָּבִיב
 יִסְתַּחֲרֵנִי חֲסֵה חֲסֵה מִיָּמֵיךָ
 מִסָּבִיב מִסָּבִיב מִיָּמֵיךָ

מלך על כל חסד וחסד
ולא יבין בלתי חסד
החן את החסד מעט כבוד
עד דתב אף על פי חסד
מבדיח בתורה דתב חסד
ובמקרה חסד לאו חסד
מי שחסד חסד חסד חסד
לכבוד חסד חסד חסד חסד
בתורה חסד חסד חסד חסד
מי חסד חסד חסד חסד
חסד חסד חסד חסד חסד
חסד חסד חסד חסד חסד
חסד חסד חסד חסד חסד
חסד חסד חסד חסד חסד
חסד חסד חסד חסד חסד
חסד חסד חסד חסד חסד
חסד חסד חסד חסד חסד
חסד חסד חסד חסד חסד
חסד חסד חסד חסד חסד

בדישוק

הַמְשִׁיטוּ אֶת הַתְּמִיד וְנִתְחַוְּהוּ
כַּמְשַׁפֵּם הַדִּיחוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַקְדָּשִׁים וְהָאֵל מִנְחֵיךָ אֲכָלוּ
אֲבָרָה עַל שְׁלֵחַן שֶׁל עֵינַי
שֶׁבֶן הָאֵלֶּם וְלִמְזִבָּה בְּצַד
הַמִּצֵּב וְשֵׁשׁ הֵיוּ עֵינֵיךָ
בְּעֵינֵי הַזֹּהָרִים בִּידֵיךָ
הָעֵלְיָה כֹּל אֶחָד מֵהַ שְׁזֵבֵה
בִּי לִכְבֹּשׁ מִחֲצִיךָ כֹּל מִטְרָה
בְּמִעֲדֵיךָ וּמִלְחָמָה וְיִרְדּוּ וְנִבְּאוּ
לְשִׁבְתֵי הַנְּבוֹיִת לִקְרִיַת אֶת
שִׁמְעִי

בְּיָמֵיךָ

אֲמַר לָהֶם הַמְסֹנְהָ בְרַכּוֹ
בְּרַבָּה אֶחָת הַדְּלִיל

השאר ומעיה את ה

מעלה שניה ויצא לא היו

מחזירין פניהם לא מצדדין

וינצחין בהנים מעבודתם

וליום מדוכנם וישאל ממעמדם

מי שזכו באברים אחרים

בטלה ועקדוהו בידים בלבו

ראשי לדרום ופניו למערב

והשוחט עומד במזרח

ויטחשן לפני פתח אהל

מועד מצפון המזבח אצל

קרן צפונה מעמדת

פניהם צפונה מקבל על מעלה

בצדו שואל צעפון ופניו לו

לדדן מזרחית צפונות של

יסוד המזבח תואן במזרח

מזרחית צפונה מחצו המזבח
ולמטה

שדשן מזבח הפנימי

והשתחיה כנגד הפרוכת שלפני

הדביר ששם אבן שתיה מקום

הארץ ויצא מיד נכנס מדשן

המנוחה להיטיב שם נהוה

המזרחיים מצאן דולקין מ

מדשן את המזרחי ומנה את

המערכי דולק שממנו מדלוק

את המנוחה בין הערבים

מצאו שכבה בין שכבה

עכשיו בין שכבה בתחלה

מדשנו ומדלוקו ויש אומרים

שמדלוק שניהם ושניהם

שבנה מערכי מתחיל

שחרית ומשלים ערבית

וגטל הכוז והשתחיה ויצא

זה וזה היה מערה אצל

המזבח קדמה ונבלעין ב

במקומן מי שזכה בקטורת

נטל את הכף והבזק בתוכו

מלא ונדנש קטורת

לקרות קורין אהבת עולם
ועשרת הדברות ששמע
והיה אם שמוע ויאמר
והם ברכו שלוש ברכות
אמת ויצויב ועבוד
וברכת כהנים ובשבת
מוסיפין ברכה אחת כלפי
משמר הנכנס ואומרים
מי ששבן את שמו בבית
הזה ישכון בעמכם אהבה
אדונה שלום ורעות אמר
להם חדשים לקטורת
באו והפיסו הפיסו זכה מי
שזכה וזכה כהן אחר
במחתה חדשים גם ישעם
באו והפיסו מי מעלה
אברים מן הכבש למזבח
הפיסו זכה מי שזכה בסדר
הראשון ושאר הכהנים
היו פושטין בגדי כהונה
והחזירום למקומן נכנסו
שדען

מי שזכה בקטורת ונטל הבזק
 ונתן הפך לאוהבו ונכנסו
 שניהם אם נתפור ממנו
 לתוכו אוהבו נתנו לו בחפצנו
 עם ימה שבבזק והשתתחו
 ויצא אמר לו הממונה
 הקטר פרשו הכהנים אחד
 מבין האולם ולמזבח והקטיר
 היה עומד במזרח המזבח
 ומכבים ידיו למערבו ומסור
 את הקטרת מצפון לדרום
 על פני כל המזבח והשתתחו
 ויצא :

פיק ה

נכנס בהן גדול להשתחו
 שלטה אחזין בו אחד
 מימיו ואחד משמאלו ואחד
 מאחוריו באבני האסד וכיון
 שהשתתחו שפע הסגן קול

משקל הצני מנה וכסוי הידה
לו נכמין מטולטלות הידה
עליו מלמעלה מי שזכור
במחנה נטל מחתת הכסף
ועלה לראש המזבח וחתה
מנחלו מערבה שעה יחד
ועירן לתוך מחתה של זהב
ונטלה בידו והלכו להם
נטל אחד את המנורה והנני
בין האולם ולמזבח מידוח
היו שומעים את קולה ולג
היה שומע אדם קול תברך
ביתאולם מפסח דצני צמח
כהנים להשתחות ולחיים
לדבר בשוד וראש המעמד
היה מעמיד מחוסרי צפירה
בשע שנתה ענין לישתתבות
לעונת שנתה שנתה צמחיה
צבר את האולם ע
מחנה הוא צדדן בשוליו
המחנה והשתתותה ייצג

הוא סופר ואחרים זורקין אחר
 כך ספרין איתן על האש
 החלו לו שעל מעלות
 האולם ומברכים בדבר
 פהים ואומרים את השם
 בכתבם וידיהם נושאורת
 על זכי באשיות ופתי גדול
 אינו מגביה ידיו למעלה מן
 הצדק גתן מלך על גבי
 עשרין סלת מנחה בלוגיה
 פתופטה ברבעית הדיו
 שמך נקטור נסל שאש
 חלוצאשון חכם עמיתן מן
 החביתין ופולחין אדוני
 לשמים גיתן עליהם מלה
 ומקרבן עם ידב קומץ יל
 לבנהאסי שופה לבסוף
 הביא ספועית הדיו יין עלה
 בכבש ופנה לשבולט ועט
 ספרים על פקדונות בקרן
 מעשרות אומיות למעלה

סעמנו זהב שעל שולי העייל
כשהוא יצא הנבד לו אדת
הפרכת שעל שעד האגלם
ויוצא נכנסו אחיו הפהנים
השתהו ויצאו באנו ועמדו
על מעלות האגלם העללה
מי שזכה האברים מן הכבש
למזבח ומסיר גיד העשר
בראשו של מזבח ומשליכו
על גבי הדשן רצה טהור
גדול להקטיר מקטיר
להקריב מקריב ואינו עוצי
בפיס' עלה בכבש והסגן
מימינו היע למחצית
הכבש אחו הסגן בימנו
והעלהו הושיטו לו האברים
זמון עליהן וזמון כבוד
הושיטו לו הראש ועמד
הושיטו לו הצהר

רביעית ההן שאובין בששון
 מן השלוח ותוקעין ומריעין
 ותוקעין בצאתם ובבואם
 והקרב בפוס למסקת היום
 זכה בה הנביא ידו לנגיד
 המים הכתן מנוח בסודים
 הקוש המקיש הצלצל
 ינגנו המנגנים בנגלי
 ובכטרות אחד פתנם ליום
 וישבלים ליום בדונם שעל
 ובי מעלה המבדלת בין ע
 עזרת פתנם לעזרת ישראל
 היו מדברים בעיר אין פוחתין
 משנים עשר ליום ומוספין
 עד לעולם אין פוחתים משנ
 נבלים ולא מוספין על ששה
 אין פוחתין מתשעה כטרות
 ומוספין עד לעולם בדאשי
 חדשים ובימים טובים הפרגים
 תוקעין בתצוצרות לא פחות
 משתים ולא יותר עד

מחצו המזבח מזרחי של יין
ומערבי לנסוך המים בהג' ו'
ומנוקבין כמין חושמין דקנים
ויורדים ליסוד ומשם לשירתין
אחד מעיבה ואחד ד' כ'
כדי שיכלו שניהם בברית
אחת עמד כהן על המקדש
ובידו סודרים ואם כוהן
גדול יצו לנסך על הד' ו'
בכבש ופנה לימינו והקידו
את המזבח נתנו לו לנסך
בסגן עומד על הקדש
והסודרים בידו עמדו
שני כהנים על שלוש
החלקים ושתי מצוצרות
בידם תקעו וחדיעו ויבקעו
באו ועמדו מצד המזבח
על הצלצל אחד ממנו ו'
ואחד משמאלו שניה לנסך
היין ובשבעת ימי הד' ו'
הביאו צלוחיות של אגוזים
וביעית

הביאו בין הערבים שבכל יום
 כבש תמים בן שנה לו
 השקוהו ובקדוהו ועקרוהו מי
 שזכה בפיס שחרית זכה גם
 כן לבין הערבים ובשבת אמר
 להם הממונה למשמר הנגס
 צואו והפיסו מי שוחט מי זורק
 מן מרשן מוצח הפעמי מי מרשן
 המורה מי עורך שני גזרי עצים
 מי מעלה אברים לכבש ה
 העלום לכבש חזוי והפיסו מי
 מעלה אותם מן הכבש למזבח
 שחטו השוחט בכפון המזבח
 אצל קרן מזרחית צפונת על
 טבעת שנה וקבל המקבל
 את דמו בכלי שרת בצפון
 ונתן במזרח שתי מידות
 שהן ארבע מחצוי המזבח
 ולמטה והשירים נשפכים
 ליסוד דרומי הפשיטוהו ונתחנהו
 לא היה יחיד את הרגל לו

עשרים ומאה מוסף

עליהם יום ראשון של פסח
ועצרת ושמנת ימי החג שהיו
שם מנגנים בחלילין וכן

לשחיטת פסחים ראשון ו
ישע אין פנתיך משע חלילין
ולא מוספין על שנים עשר
ואבנב שלהם היה של קנרת
כדי שיהא קולן ערב ובסוד
כל פירק היה מאריך באביב
יחידו מפני שהוא מחלק יפה
כל שיר היה נחלק לשלושה
פראים הניעו לפירק תקעו
והרועו ותקעו והשתחוו
העם על כל פירק תקעו
ועל כל תקיעה

השתחוו

וז

למנוח של בין הערבים

פירק

הבוא

והלב והראיה תלויים בה' ב'ד'
 לו לדופן שמאלית ומניח בה'
 שתי צלעות שהן ארבע
 חתכה עם השדרה ונתנה
 לחמישי והטחול תלוי בה'
 בא לו לענקץ עם שתי צלעות
 מכאן ומכאן חתכו ונתנו
 לשלישי וליה ואצבע הכבד
 ושתי כליות עמו נטל את
 הרגל השמאלית ונתנה לשלישי
 וכלם היו מנחים אבר אבר
 על שלחן של שיש שבין
 האולם ולמזבח בצד
 הכבש ושם היו עומדים בשורה
 והאברים בידם הראשון בראש
 וברגל הראש בסיבן הנוטבון
 כלפי זרוע וקראו בין אצבעותיו
 ובית השחיטה למעלה והפדר
 עליה והרגל של ימין בשמאלו
 השני בידו הימין של
 ימין בידו הימין והמזבח

וְקָבַן וְתוֹלָה בֶּן הַפְּעוּשִׁים עַד
הַחֲזָה חֲתָךְ אֶת הַרְאֵשׁ וְנִתְּנָה
לְרֵאשִׁיטָן חֲתָךְ אֶת הַפְּרֵעִים
וְנִתְּנָן לְשֵׁשׁ לְאַחַר הַפְּשִׁט
קָרַע אֶת הַלֵּב וְהוֹצִיא דָּבָר
חֲתָךְ אֶת הַיּוֹדִים וְנִתְּנָן לְשֵׁשׁ
עַל לִדְגָל הַיּוֹסֵעַת חֲתָכָה יִשַׁע
בַּצִּיּוֹם עִמָּה וְנִתְּנָה לְרֵאשִׁיטָן
קָרַע וְנִתְּנָן אֶת הַפְּדִדָּה עַד
הַרְאֵשׁ גָּטַל אֶת הַקְּרָבִים
וְנִתְּנָן לְשֵׁשׁ לְהַדִּיחָן הַפְּרִיטָה
אֶת הַרְיָאָה וְאַצְבָּע הַכְּבֵד
מִן הַכְּבֵד וְאוֹנוֹ מִזִּיחַ מִמְּקוֹמָן
נָקַב אֶת הַחֲזָה וְנִתְּנָה לְדַבְעִי
עַל לְדוֹפָן הַפְּעוּשִׁים וְנִתְּנָה
לְשֵׁשׁ צִלְעוֹת לְסַעֲלָה וְשִׁתִּים
לְשֵׁשׁ וְהַחֲךָ אֶת הַשִּׁתִּים
עַד הַחֲזָה וְנִתְּנָה לְחַמֵּשׁ
וְנִתְּנָה חֲלוּתָהּ בַּח חֲתָךְ אֶת
עַד עַם מִתִּי צִלְעוֹת מִבְּתֵין
וְנִתְּנָה לְרֵאשִׁיטָן הַחֲזָה
וְנִתְּנָה

באנו חדשים והפיסנו ל
לקטורה זכה מי שזכה
וזכה בהן אחד במחנה
מי שזכה בקטורת נפל
בזך מלא ונדוש בהצבי
פנה של קשרת נרגו
בתוך הכף ונטלו בידו
מי שפנה במחנה חנה
בשל כסף ועיריה בשל
זהב / רצו כהנים ולויים
לקול השופר נכנסו
וצבר את הגדלים
על מזבח הזהב שדשנהו
כבר וידון והשתחוה
ויצא מי שזכה בקטורת
נכנס ואחבו עמו מערה
את הכסף בהצבי עם
מה שנתפסר חסנו לתוך
הכף והשתחוה ויצא
אמר לו השופר הקטור
פניה הכהנים והקטיר

בשמיני השלישי בעוקץ וברגל
העוקץ בימינו והאיה מדולדלת
על הצלעות בין הצבעותיו
והרגל של שמש בשמאלו
הרביעי בחזה ובגרו
החזה בימינו והגרה בשמאלו
וצלעותיה בין הצבעותיה
החמישי בשתי דפנות של
ימין בימינו ושל שמאלו
בשמיני וכולן בית עורן
לחץ הששי בקרבים נתועם
בבוקר וברעים על גביהם
השביעי בשלת השמיני ב
בחביתין התשיעי בין העלה
אל אחד מה שזכה בו לכבש
מחצתו ולדמה מערביו ומלחום
וירידתו מן שזכה בגדו
נשלקו נתון אחד מהם
לשמש וערכו אותם על
העלה מי שזכה
והשמיני מן הכבש למזבח
בנו

אחר זאת המרה על אונת היום
 בין בזהבית בין בתוסף בין
 בעובית אחר
 זה

רבון העולמים אתה צויתנו
 להקריב קרבן התמיד
 במועדו ולהיות כהנים בעבודתם
 ולוים בדוכנם וישאל במעמדם
 ועתה בעונותינו חרב בית
 המקדש ובוסל התמיד וידין
 לנו לא פהן בעבודתו ולא
 לנו בדוכנו ולא ישראל
 במעמדו ואתה אמרת
 ועלמנו פרים שפתינו
 לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו
 ואלו אבותינו שידעו זרה
 חשוב ומקובל לפניה כאלו
 הקרבנו קרבן התמיד במועדו
 ועמדנו על מעמדו ונאמר
 ושחט אתו על יד המזבח
 צפונה לפני יי וזרקו בני

והשתחוה ויצא נכנס כדון
גדול השתחוה ויצא
נכנסו אחיו הכהני
השתחוו ויצאו נתן מלך
על גבי עשרון סל
מנחה בלילה מצעותהיו שכן
חוקשיו וזה הקטור מותר
החביתין כמשפטן הבית
יין לנסך רביעית יהיו
תקעו והריעו ויתקעו ודברי
הלויים בשיר כמשפטן נכנס
מדשן המנורה והעלה

נרותיה דשן ארת

המעדבי והעלהו

והשתחוה

ויצא

ס
ט

הם סדר עבודה רבא' אבה (א)
 גערץ במוז קדושים רבא :

(מוסף אבת פירת')

הביאו אחר תמיד של שחר
 ומנחתו ונסכו שני כבשים
 בני שנה תמימים ושנים במראה
 ובקומה למוסף שבת השקום
 וצקדום ועקדום שחטם השוחט
 בצפון וקבל המקבל את דמם
 אחד אחר בכלי שרת בצפון
 ונתן במזרק שתי מתנוג
 שהן ארבע מחצוי המזבח
 ולשמה שיהי הדם היה שוסף
 על יסוד דרומית הפשיטום
 ונתחום והעלה כל אחד מה
 שזכה בו משניהם לכבש מחציו
 ולמטה במזרח ומלחום ויהי
 ואחרים העלו אותם מן הכבש
 למזבח נתן מלח על שני עשרונים

אֶרְצָךְ הִכְרַעְתָּם אֶת דַּמּוֹ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וַיֹּאמֶר יְהוָה
הַתּוֹרָה לַעֲנֹלָה לַמִּנְחָה וְלֶחֶטְאֵת
וְלֶאֱשֵׁם וְלַמִּלֻּאִים וְלִזְבֹּחַ
הַשְּׁלָמִים :

וַיֹּאמֶר יְהוָה בְּמַה אֲדַע כִּי אֵינְךָ שֹׂכֵן
אִמְרֵי אֲבֹתֶיךָ לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ
בְּדוֹר הוּא רְבוּנוֹ שֶׁל עֹלָם
שָׂמָא יִשְׂרָאֵל הַנּוֹשָׂאִים לִפְנֵי
יְהוָה עֲשֵׂה לָהֶם בְּדוֹר הַמְּבֹרָךְ
וּבְדוֹר הַפְּלִגָּה אִמְרֵי לוֹ לֵאמֹר
אִמְרֵי לוֹ בְּמַה אֲדַע כִּי אֵינְךָ שֹׂכֵן
אִמְרֵי לוֹ קַח לִי עֲנֹלָה וְכוּ
אִמְרֵי לוֹ תֵינַח בְּזִמְנֵי שְׂבִיבוֹת
הַמִּקְדָּשׁ קִיּוּם אֲבָל בְּזִמְנֵי שְׂבִיבוֹת
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִיּוּם מַה תֵּהְיֶה
עֲלֵיהֶם אִמְרֵי לוֹ יִהְיוּ קוֹרִים לִפְנֵי
סֵדֶר הַקְּרִבָּנוֹת וְאֵי מֵעַל־
עֲלֵיהֶם כָּל־הַקְּרִיבָנוֹת
לִפְנֵי אֲזוּחַל לָהֶם אֶת
כָּל עֹנֹוֹתֵיהֶם :

הבית לצפונה והיום נכנסו ארבעה
 כהנים של משמר הנכנס שנים
 בידם שנים מערכות של להם
 מצה שש חלות המערכת של
 שני עשרונים החלה שיהיו
 ארבעה ועשרים עשרונים
 פלה מגופה באחת עשרה
 נפח מתוך ארבעה ועשרים
 סמין ארך כל החלה עשרה
 טפחים ורחבה חמשה טפחים
 וקרנותיה שבע אצבעות
 והן רומן של שני לזבדין מ
 מרודדיון בשני ראשיה ומלפסקין
 באמצע ובפסין בשנה בתוך
 הלחם בשעת הקפול לנוה
 עליהם חלה על גבי חלה
 ושני כהנים בידם שני בזיכין
 ובהם שני קומצין לבונה זכה
 וארבעה כהנים של משמר
 היוצא מקדושתין לפעיהם
 שנים ליטול סתים מערכות

סלת מנתה בלולה בתצו חיהו
שמן והקטירן מנספי יאשי
חדשים והמוערות כלם שחלו
להיות בשבת מקדוסיין חיהו
ומנחתם לנסכי היין והם באים
רצופים אשר השל שחלו
המקדוסיין על כל מוסף אחר
לא מאריבין בתקיעות המוסף
במקעין לא היה עם לא מוסף
אחד הבין יין לנסך תצו חיהו
תקיעה והרענה ותקיעה אחרת
הללים בסירה כמלפני
אחד בק גר גרפים ליהו אגנים
לעב יא על שלוח חיהו
שבתהכל ומקדוסיין את שחלו
שבת שעברה סעד מאתמול
שומעין תפילות והמקדוסיין
מתחילין לעשר את חיהו
ועל סעודתו בתוך חיהו
במסך תותנים אתו על שלוח
של שיש שבאולם על פתח
הבית

של קטרת במזבח ההיזבון
 חלקו שני המשמרות אשר
 החלות בצניהם שבת הסמוכה
 לרגל בין לפנה בין לאחריה
 וכל שמן ברגלים עצמן יד
 כל המשמרות שיה בחלוק
 לחם הפנים הפסוק יום אחד
 בנתיים או שמונים קבוע
 נוטלים עשר חלות והמתעכבים
 נוטלין שתיים או שלש בנתיין
 הצורך לכהן גדול והם קדיש
 קדשים ונאכלים לפעמים
 מן הקלעים לזכר

כהנצה לחם

ולילה עד

הצות

תת

ישנים ליטול שני בזויין
הגיעו לשולחן המבטאים
עומדים בצפון יפניזם
לדרום והמוצאים לעינתם
והחלות ארכן לרוחב השולחן
לא שטפתים פסול זקנדל
מבאן ומבאן ושני בזויין
אזבלן באמצע השולחן משכו
אז והנחו אז וטפתו של זה
בתוך טפתו של זה סדרה
את החלות זו על זו נמצאת
השולחן מקדש שנים עשר
טפתים למעלה ולמטה עורבין
הקפוחת והמנקאת תחתיה
הנחו הלחם היצא על שולחן
של זהב שגאולם על שולחן
הבית לנחמנו נתנו מלח על
שני צידי הלבונה ושני
צדדים הקדושים בלוי למי
שפוח בנסים הקטיוי
אל זכר מעתה שני

לכתוב כל המשפחות הדוֹצִיִּים
 לעבוד בזהו והפוסט מי שחוט
 מי חרק מי מעלה אבר י
 המוססִים לכבש העלִיִּים
 לכבש חדרו והפוסט מי מעלה
 אותם מן הכבש למזבח
 ועוד שראש חיש וראש
 חסכה הם האפיים נהוגים
 על ברכוב החכה למעלה
 בין העגלת החכה ו
 שבתות החכה והדגלים הם
 טעם סחצי כבש ולמטה
 גל גל גלמי חסרה העשה את
 החססִים ובקרים ועקדוֹת
 שחטם החוחם נכפון וקטל
 המקבל את כל אחד אחד
 בעל שרת בעסוק נטל דם
 החסוֹת עלה בכבש נכפון
 לפונק ופא ל לקח דרוֹסוֹת
 מזדוֹת וטובל העפעו הימנית
 בדם וקומכה באמה מברך

לעומק ראש חרב ולעומק ראש
השנה ולעומק חג המצות ולעומק
חג אבות ולעומק יום אמונת
אל חג הסוכות

יאמר

פרק ה'

הביאו את המוספין פרי
שנים ואיל אחד בני
שתי שנים ושבעה כבשי
בני שנה תמימים וכלם עולות
ושעיר עזים בן שנתו לחטאת
תזבח אחת לראשי חדשי
כלם ולשבעת ימי הפסח
ולעצרת וליום טוב האחרון
של חג לא שבאותו היום
לא יהיה שם לא פרי אחד
בלקד ועוד שבראש חדש
וראש השנה מי שזכה בפיס
שתהיה זכה למוספין ו
ברגלים אמר להם הממונה
לכה

הדפנות בשנים הקרבים והסלת
 והיון בשלושה' שלושה עמד
 בשורה והעלה כל אחד מה
 שזכה בו מכל אחד מהן לכבש
 או על כרכב המזבח ומלחום
 וירדו קרע את התטא
 והוציא את האמורין נתנם
 במגים והעלים אצל אבר
 העולות ומלחם ירד על
 מי שזכו והעלו אברי העולות
 תחלה ואחר כך אמור
 חטאת על גבי המערכה נתנו
 מלח על גבי המנחות ובללו
 שלושה עשרונים סולת בחצי
 ההין שמן לפר ושני עשרתם
 בשלושית ההין יין ועשר
 דרביעית ההין לכבש והקטירה
 מוסף ראש השנה ומנחת
 העומר ועולתו ביום שני של
 פסח ושתי הלחם וקרבתיו
 בעצרת מקדימין איתן ומנחתן

ובגודל מכאן ומחטא ויורד
על חודה של קרן ומכנה
אצבעיו בשפת המזרק וכן
לארבע קרנות שירי הדם
היה שופך על יסוד דרומי
נטל דם העולות אחת אחת
ונתן במזרק שתי מתנולות
שהן ארבע מחצי המזבחה
ולמטה והשירים שופכן על
יסוד דרומי הפשיטו אותו
העולות ונתחום במשפט
ומסרום למי שזכה צלם ל
לאילים ולכבשים הבשר
בהמשה הקרבים והסולות
והשן לכבשים אחד אחד
ולאילים ששם שנים והפרים
קדשים בעשרים וארבעה
הראש באחד והרגל בשנים
העוקץ בשנים והרגל בשנים
החזה באחד והזרה בשלושה
שתי הידים בשנים ושתי
הדפנות

אֵל שִׁכְחָן גְּדוֹל נוֹטֵל תְּלִירָה

אֶחָת מִן הַלֶּחֶם יֵאֵם רִצְדָה

נוֹטֵל מֵהַכֹּל חֶלֶק בְּרִצְדָה

יִנְאֶכְלִין לִפְנֵים מִן

הַקְּלָעִים לִזְכָּרִי

כִּהְיִנְיָה לְיוֹם

וְלִילָה עֵד

חֲצוֹת

ז

ז

לנפכי היין הביאו יין לנסך
כמדת השמן אם חי שנת
מוספין תרבה תדיר קידים
של שבת לשל ראש חדש
ושל ראש חדש לשל ראש
השנה וכן לכל שאר המועדות
תקעו והרעו ותקעו ודבר
הלויים בשיר כמשפט
ובשבת נותעין אחרי כן
להם שנים לסע מצ ומקטרת
הבזבזין תפואת ראש חדש
ושל ראש השנה פרה
בית אב זכני בין ויין חולקין
לעולם הרבן מנאי קרבן
לא כל המושפירי לטוב
נאצל כשל יתה ויתר
שול דגליש וי כל המועדות
שנה בן תורה אחת לשיר
תפואת העצמדי בזמנו ולשירי
תורה בזמנו ולשמה
ולשירי המאים בשבי יין

מסרו ביום רביעי עשרה
 פרים לעשרה משמרות
 ואילום שנים לשני משמרות
 וארבעה עשר בפסחים
 ששה מהם שנים שנים
 לשלשה משמרות ושמה
 לשמנה משמרות אחד
 אחד וכולן עולות ושעיר
 חטאת אחד למשמר
 אחד

ל

ליום ה' ביום יום ג' של חזק
 על מנחת תמידין הבבא
 חזקת נאמריה הבבא
 ה

מסרו ביום חמשי תשעה
 פרים לתשעה משמרות
 ואילום שנים לשני משמרות
 וארבעה עשר בפסחים ארבעה
 מהם שנים שנים לשני

ליום 4 אחוז יום א' של תולדות
התושב של מוכות תומיפין
הבבא חזקת תולדות ואחריה
הבבא הא

מסרו ביום שלישי אחד עשר
פרים לאחד עשר משקרות
ואילים שנים לשם משקרות
וארבעה עשר כבשים שנה
מהם שנים שנים לארבעה
משקרות וארבעה לארבעה
משקרות אחד אחד וכנף עולות
ושניה חטאת אחד
לחטאת אחד

ליום 6 אחוז יום ב' של תולדות
מוכות תומיפין הבבא חזקת
הרבועית ואחריה
הבבא
הא

ובכל יום ויום תימי התג אומרים
זאת חבשא ה'ה

ובל משמר ומשמר היו מסיין
ביעתם מי שנחט מי זורק
מי מעלה אבדים לכבש יעוד
מסיין מי מעלה אותם מן
הכבש למזבח השקנים ובקרים
יעקדום

שחטום בצפון וקבלו דמין
בכלי שרת בצפון מי שזכה
בדם החטאת עולה בכבש
ופנה לסובב ומחטא על
ארבע קרנות שירי חדים
היה שופך על יסוד דרומי
נטלו דמי העולות וטגו במזרק
מכל אחד מהן שתי מתגור

משמרות אחד אחד
עולות ושעיר חטאת אחד
למשמר

אחד

ז

ניס ו' שהוא יוס ל' ש' מה ש' ש'

מוכנת יומיטין הבבא

הזאת נאמרה

הבבא

הה

מסרנו ביום ששי שמנה פרים

לשמנה משמרות יאילים

שנים לשני משמרות יארבעה

עשר כבשים שנים מרה

למשמר אחד ושנים עשר

לשנים עשר משמרות אחד

אחד וכולן עולות ושעיר

חטאת אחד למשמר

אחד

ז

לערב פסח אחר סדר תמיד
אל בין הערבים אומרים
זה יום נאמרו
אמן התנח

ל

בערב פסח אחר שהקטירו
קטורת של בין הערבים
ושהיטיבו את הנרות המנויים
על קרבן פסח או שלוקחין
הביאו כבש או עז זכר בן
שנה לקרבן פסח ואחר
האנשים ואחר הנשים חייבים
בו שחטו וקבל כהן במזרק
את דמו והכהנים חיינו עומדים
שורות שורות והמקבל נוטנו
לכהן הסמוך לו ויברו לחברו
ומקבל מזרק מלא ואחר כך
מחזיר הכיין עד שיגיע הדם
אצל כהן הקרוב למזבח והוא
שופכו שפיכה אחת נגד

שהן ארבע מחצי המזבזבז
ולמטה והשירים נשפכין על
יסוד דרומי הפשיטה את
העולות והנתחים כמשפכט
עמדו בשורה משמרו
משמרות לבד ורעלה כל
אחד מה שזכה בו לכבש
מחציו ולמטה במזרח ומלחום
ונדרו ואחרים העלו אותם מן
הכבש לכבש קרע את החטאת
והוציא את האמורין נתנם
במגים והקטיבו והקטיבו
את המנחות הביאו זין ל
לנסך כמדת השמן את
היה שבת ידיר קודם ודבר
הלוויים בשיר/ כמשפכט
ואחר כך נוהגים לחם פנים
לפני זין והקטירו הבזיבין
ויד כל המשמרות שיה
בחלוק המתנות

קעב

היסוד ויש אומרים זנרקו זדיקה
אחת נגד היסוד קרעו וממחה
קרבו ומוציא אמורי ומולדון
ומקטירן הכהן על המזבח
הפסח נשחט בשלוש כתור
ובעת שהיטתו הנראים הלויים
את ההלל אם גמרו שנו ואם
שנו שלשו ועל כל קריאת
אזוקעים תקיעה תרועה תקיעה
ואחר כך כל אחד מוליד פסחו
לביתו וצולהו ואוכל ממנו
בזית לפחות על השבע
בהבורה אחת על מצוה
ומרומים ואינו נאכל אלא
למנויו ועד חצות ואין שוכרין
בו עצם כמעשהו בחול כך
מעשהו בשבת לא שאין מ
מביאין אותו לביתם ואין
צולין אותו עד
הלילה
תם

יְיָ הוּא הֵאֱלֹהִים יְיָ הוּא הֵאֱלֹהִים : בַּפֿ
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד

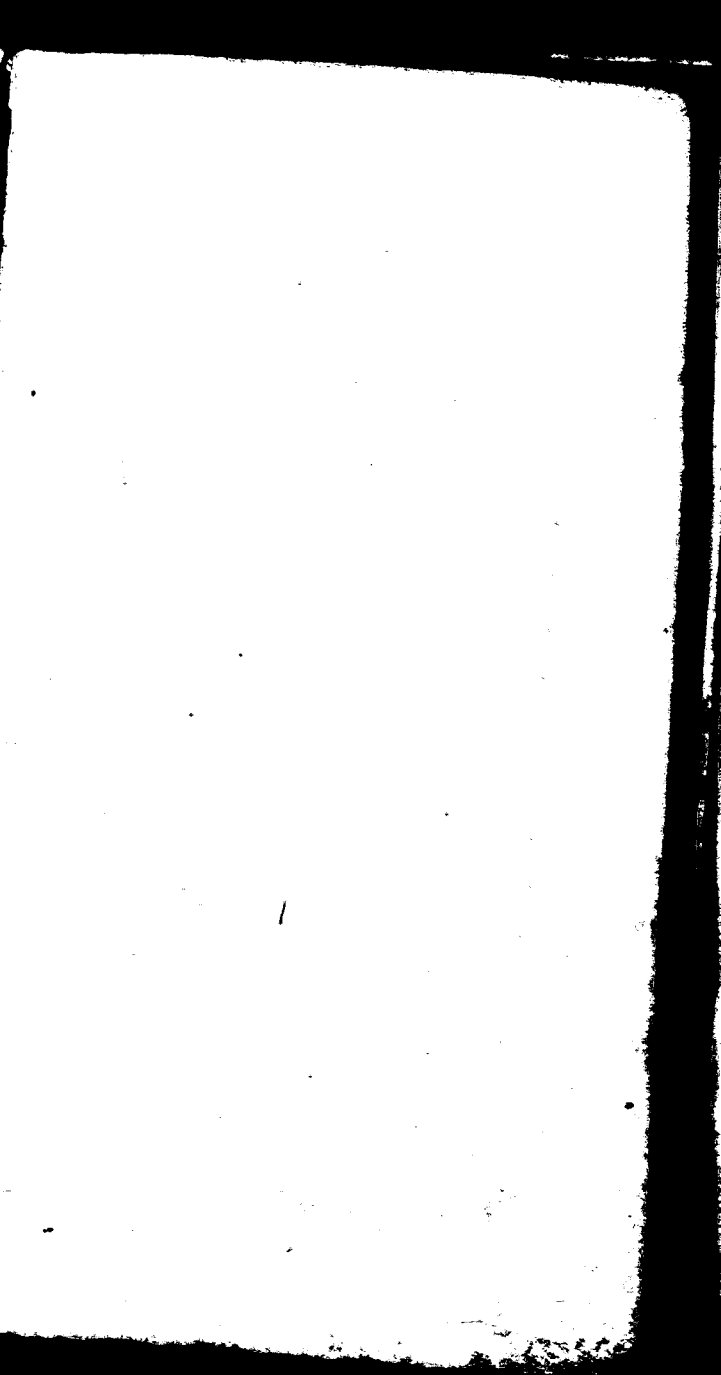
בַּפֿ

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בַּמַּעֲשִׂי
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲשׂוֹ בְנֵי צִיּוֹן יִגְדְּלוּ
בַּמְּלָכָה : יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדָר
וְדָר הַלְלוּהָ : בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ וּבְרוּךְ שֵׁם כְבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וַיִּמְלֹךְ כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אֱמֵן
וְאֱמֵן

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הִרְעִינוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ
עֲבַדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי
בְּרַנְנָה : דַּעַן כִּי יְיָ הוּא הֵאֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ
וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצִאֵן מִרְעִיתוֹ בְּאוֹ שֵׁ
שַׁעֲרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרָתוֹ בְּתִהְלֵה הוֹדוּ לוֹ
בְּרַכּוּ שְׁמוֹ כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד
דָּר וְדָר אֲמוֹנָתוֹ :

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
הוֹדוּ לַאֱלֹהֵי הֵאֱלֹהִים
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלָת לְבָדוֹ

כָּלֹחַ
כָּלֹחַ
כָּלֹחַ

הודו לַאֲשֵׁר קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו : שירו לו זמרו לו שיחו
בכל נפלאותיו : התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי יְיָ : דרשו יְיָ ועזו בקשו
סגו תמיד : זכרו נפלאותיו אשר עשה
מופתיו ומשפטי פיהו : זרע ישראל עבדו
בני יעקב בחיריו : הוא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
הארץ משפטיו : זכרו לעולם בריתו דבר
צוה לֵאמֹר דוּחַ : אשר כרת את אברהם
ושבועתו ליצחק ויעמידה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם : לאמר לך אתן את
ארץ כנען חבל גחלתכם : בהיותכם מתי
מספר כמעט וגרים בה : ויתהלכו מגיֵא
גוי וממלכה א עם אחר : לא הניח לאיש
לעשקם גיובח עליהם מלכים : א תבעו
במשיחי ובגבאי א תרעו : שירו לַאֲשֵׁר כל
הארץ בשרו מיום א יום ישועתו סמחו
בגים את כבודו בכל העמים נפלאותיו :
כי גדול יְיָ ומהלל מאד ונורא הוא עַל־
כל אֱלֹהִים : כי כל אֱלֹהֵי העמים אֱלֹהִים וְיְיָ

כלח	לעשה השמים בתענה
כלח	לדוקע הארץ על המים
כלח	לעשה אורים גדלים
כלח	את השמש לממשלת ביום
כלח	את הירח וכוכבים לממשלת בלילה
כלח	למכה מצרים בכבוריהם
כלח	ויוצא ישראל מתופם
כלח	ביד חזקה ובזרוע נטויה
כלח	לגזור ים סוף לגזרים
כלח	והעביר ישראל בתוכו
כלח	ונער סרעה וחלו בים סוף
כלח	למוליך עמו במדבר
כלח	למכה מלכים גדלים
כלח	ויהרג מלכים אדירים
כלח	לסיוח מלך האמרי
כלח	ולעזוב מלך הבשן
כלח	ונתן ארצם לחלה
כלח	נחלה לישראל עבדו
כלח	ששאלנו זכר לנו
כלח	וישקנו מצרינו
כלח	נותן לחם לכל בשור

פתח יצא מחסותו ישיש כגבור להוציא ארץ
מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצות
זאין נפתר מחמתו : תורת יי תמימ
משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת
סתי : סקודי יי ישראלים משמחי לב מצורת
יי ברה מאירת עינים : יראת יי טהורה
עומדת לעד משפטי יי אמת צדקו
יחדו : הנחמדים מזהב ומסו רב ומתוקים
מדבש ונפת צלפים : גם עבדך נוהר בהם
בשמרם עקב רב : שגיאות מי יבין מ
מסתרות נקט : גם מזדים חשוד עבדך
ש ימשלו בי אז איתם ונקיתי מטטע רב
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפנך :
יי צורי ונזירי :

יי מלך ירגזו עמים ישב כרובים תגוטי
הארץ יי בעיון גדול ודם הוא על כל
העמים : יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא
ועון מלך משפט אהב אתה כוננת
מישראלים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית
ינבט יי אלהיג והשתחוו להדם רגליו
ודוש הוא : משה ואהרן בכהנו נשמוט

שָׁמַע עֲשֵׂה : הוֹר וְהִדְר לִפְנֵי עֵץ וְחִדְדֵה
בְּמִקְוָתָא : הִבֵּן לֵיטָּב מְשִׁפַּחַת עַמִּים הִבֵּן
לֵיטָּב כְּבוֹד וְעֵץ : הִבֵּן לֵיטָּב כְּבוֹד שְׂמֵי שְׁמַי
מִנְחָה וּבָאוּ לִפְנֵי הַשְׁתַּחֲוֹ לֵיטָּב בְּהַדְרַת
קֹדֶשׁ חֵילוֹ מִלִּפְנֵי כָּל הָאָרֶץ אַחַךְ תִּבְנֶן
תֵּבֶל בְּלִי תְמוֹנָה : יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגְדֹּל
הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מִלֵּךְ : יִרְעַם הַיָּם
וּבְלֵאוֹ יִעֲלֶץ הַיַּבֵּשׁתָּה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ : אֲדֹנָי
יִרְגֵבוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לְשִׁפּוֹט
אֶת הָאָרֶץ : הִדְדֵה לֵיטָּב פִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ : וְאֹמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּקְבַצְנוּ
וְהַצִּילֵנו מִן הַגּוֹיִם לְהַחְזִיק לָנוּ קְדוּשָׁה לְ
לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֵלֵךְ : בְּרִיד יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הָעוֹלָם זֶעַד הָעוֹלָם הָאֵמֶר כָּל הָעַם
שִׂמְחָה וְשִׂמְחָה לֵיטָּב

לְמַעַן אֲשֶׁר לִדְרוֹד הַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם
יִשְׂמְחוּ בְּיָד יְיָ וְיִשְׂמְחוּ יְדֵי מַגִּד הַרְבּוֹעַ
יִשְׂמְחוּ וְיִשְׂמְחוּ וְלִלְלוּ לִלְלוּ יְיָ
וְיִשְׂמְחוּ אֵת וְאֵת דְּבָרִים צְלִי שִׁמְחָה
שִׁמְחָה וְיִשְׂמְחוּ יִשְׂרָאֵל קוֹשׁ וּבְקִצְרוֹ
לֵב יִשְׂרָאֵל לִשְׂמֹחַ שִׂם אֱלֹהֵי כְהֵם : וְהוּא

עַל חַטָּאתֵנוּ לִמְעַן שִׁמְךָ : וַיִּרְם קִדּוֹן לַעֲמֹה
תְּהִלָּה לְכָל חַסִּידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲמֹה
קְרוֹבוֹ הַלְלוּהָ : מִגְדַּל עַז שָׁם יְיָ בְּנוֹ
יִרוּץ צַדִּיק וְנִשְׁגָב : עֲשֵׂה עִמִּי אֲוֶרָה
לְטוֹבָה וַיִּרְאוּ שְׂנְאֵי וַיְבוֹשׂוּ כִּי אֲתִידָה
יְיָ עֲזַרְתֵּנִי וְנַחַמְתֵּנִי : וַיִּרְא בַעַר לֵהֶם
בְּשִׁמְעוּ אֶת רִנָּתָם וַיִּזְכֹּר לֵהֶם בְּרִירְתוֹ
וַיִּנָּחֵם כְּרַב חַסְדָּיו : וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים
לִפְנֵי כָל שׁוֹבֵיהֶם : הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לַהֲוֹדוֹת לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ
לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֶךְךָ :

אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עָרְסָה
לְחַנְנָה כִּי בָא מוֹעֵד : וְחִסְרָה
הַלְבֵּנָה וּבֹשֶׁה הַחֲמָה כִּי מֶלֶךְ יְיָ
צְבָאוֹת בָּהּ צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּגְדַּד זִקְנֵינוּ
כְּבוֹד : וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה
קוֹיֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְיָ קוֹיֵנוּ לוֹ נִגְלָה
וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ : בְּרוּךְ יְיָ לַעֲוֵלִים
אֲמֵן וְאֲמֵן : בְּרוּךְ יְיָ יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ
הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ סֵלָה : בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם

בְּקוֹרָא שְׁמוֹ קְרֵאִים אֱלֹהִים וְהוּא יַעֲנֵם בְּעַמּוּד
עֵינַן יִדְבַר אֱלֹהִים שְׁמֵרוּ עֲדָתוֹ וְחֻקֵּי נֶתַן לְכַוְּנוֹ
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנֵתָם אֱלֹהֵינוּ הֵייתָ לָהֶם
וְנָתַם עַל עַלְלֹתָם רֹמְמוֹ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ
לָהֶן קִדְשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ אֱלֹהֵינוּ וְהוּא רַחוּם
יִכַּפֵּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אֶפְסוֹ
וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְטוֹ זִכְרוֹ רַחֲמֵיךָ וְחַסְדֵיךָ
כִּי מַעֲוֹלֹת הֵמָּה אַתָּה אֱלֹהִים לֹא תִכְלֵא רַחֲמֵיךָ
מִמֶּנּוּ חַסְדְּךָ וְאַחֲתֶךָ תָּמִיד יִצְרוּנֵנוּ וְתָנוּ עֵז
לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ וְעֵזוֹ בְּשַׁחֲקִים ג
נִוְרָא אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשֶׁיךָ אֱלֹהֵינוּ הוּא נֶתַן עֵז
וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם בְּרִית אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
מִה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֱלֹהֵינוּ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׁגֹּב לָנוּ אֱלֹהֵינוּ יַעֲקֹב סֵלָה אֱלֹהֵינוּ
צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵינוּ אָדָם בּוֹשֵׁת בְּךָ אֱלֹהֵינוּ הַפִּיר
עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים עֲצַת
אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם יַעֲמֹד מַחֲשַׁבְתָּ לְבֹנוֹ לְדֹר וּדְרָהּ קוֹרָה
אֱלֹהֵינוּ חֹזֵק וְיֹאמֵץ לְבַד וְקוֹה אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ נִקְמוֹת אֱלֹהֵינוּ נִקְמוֹת יוֹפִיעַ הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט
הָאָרֶץ הַשֶּׁב גְּמוּל עַל גְּמֵי עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵינוּ
יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבֵי כְבוֹד שִׁמְךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר
עַל

אֲזִינִים לָהֶם וְלֹא יֵאָזְנוּ אַף אִיזֵשׁ רִיחַ
 בְּפִיהֶם : כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עוֹשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר
 בּוֹטַח בָּהֶם : בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוּ אֶת יְיָ :
 בֵּית אֶהְרָן בְּרַכּוּ אֶת יְיָ : בֵּית הַלְוִי
 בְּרַכּוּ אֶת יְיָ : יִרְאִי יְיָ בְּרַכּוּ אֶת יְיָ :
 בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם
 הַלְלוּנִיהָ :

יֵאָחֵז אֹמֵר

בְּרוּךְ שִׁמְךָ הַאֲדָרֶת וְהַאֲמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים	
בֵּשׁ הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה	לֵעַ
בֵּשׁ הַנְּאֻמָּה וְהַגְּדוּלָה	לֵעַ
בֵּשׁ הַדַּעַה וְהַדְּבוּר	לֵעַ
בֵּשׁ הַהוֹד וְהַהֲדָר	לֵעַ
בֵּשׁ הַוְעֵד וְהַנְּתִיקוֹת	לֵעַ
בֵּשׁ הַזִּיּוֹן וְהַזְהָר	לֵעַ
בֵּשׁ תְּחִילָה וְהַחֹסֶן	לֵעַ
בֵּשׁ הַטָּכָם וְהַטְּוֵהָר	לֵעַ
בֵּשׁ הַיְחֻד וְהִירְאָה	לֵעַ
בֵּשׁ הַבְּתָר וְהַכְּבוֹד	לֵעַ
בֵּשׁ הַלְכָה וְהַלְבָּב	לֵעַ
בֵּשׁ הַמְּלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה	לֵעַ

הללויה הללו את שם יי הללו עבדי יי
 שעמדים בבית יי בחצרות בית
 להוננו הללויה כי טוב יי זמרו לשמוכי
 נעים כי יעקב בחר לו יה ישראל
 לסגלתו כי אני ידעתי כי גדול יי
 ואדגנו מכל אלהים כל אשר חפץ יי
 עשה בשמים ובארץ בימים וכל
 תהמות מעלה נשיאים מקצה הארץ
 ברכים למטר עשה מוצא יי
 מאוצרותיו שהכה בכנרי מצרים
 מאדם יער בהמה שלח אתות ומפתים
 בתוככי מצרים במרעה ובכל עבדיו
 שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים
 לפיתון מלך האמרי ולעוז מלך הבשן
 ולצל ממלכות כנען ונתן ארצם
 בחלה נחלה לישראל עמו יי שבתך
 לעולם יי זכרך לדר ודר כי יי
 יי עמו ועל עבדיו יתנחם עבדי
 הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם מה
 להם ולא ידברו עינים להם ולא ירדו

מלך יהודל בתשובות

מזמור שיר ליום השבת : פזם ליהודת ליהודה ולזמר
 לשמך עלינו : להגיד בבקר חסדך ואמונתך
 מלכות : עלי עשור ועלי נבל עלי הציון בכבוד
 כי שמחתני יי בפעליך במעשי ידיך ארנן מה
 גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבותך : איש
 בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת : בפרח
 רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און להשמדם
 עדי עד : ואתה מרום לעולם יי כי הגיד
 איביך יי כי הגה אויביה יאבדו אתפרי
 כל פועלי און : ותרם בלאם רדני בלוד
 בשמן רענן : ותבט עיני בשירי בקמחים
 עלי מרעים תשמענה און : צדיק פתח
 יפחה כארו בלבנון יאנה שחיתת בפי
 יי בחצרות אהינו יפריחו : עוד יעבון צמים
 רשעים ורעננים יהיו : להגיד כי ישר יי צע
 ולא עולתה בו :

יי מלך גמות לבש לבש יי עוז התאחר : און
 יתכון חבל כל תמוט : עבון כסאך מאח שמים

~~[Heavily obscured and illegible text, likely bleed-through or a redaction]~~

אשרי יושבי ביתך עמד יהלוק סלה: אשרי העם
 שככה לו אשרי העם שג' אלה: תהלה
 לדוד אלהיך אלהי המלך ואבוכה שמך לעולם
 ועד: בכל יום אברכך טהלה שמך לעולם ועד:
 גדל ומהלל מאד ולגדולתו אין חקר: דור
 לדור ישבח מעשיך ונברכתך יגדו: הדג
 כבוד הדרך ודבר נפלאותיך אשיחה: ועוז
 גוראותיך יאמרו ונגדלתך אספרנה: זכר
 רב טובך יביעו ופדיתך ידגו: חנון ורחום
 אלהי ארץ אפים וגדל חסד: טוב אלהי לכל
 ורחמי על כל מעשי: ודוק אלהי כל מעשיך
 וחסדיך יברככה: סוד מלכותך יגדו
 ופתיחת ידיתך להשיע ולשם יתקדש
 וסוד יתקדש ופתיחת ידיתך להשיע ולשם יתקדש
 ותמושלחך בגדוד ודוד: סומך אלהי לכל
 הנפלים חזקה לכל הכפופים: עני כל
 איד ישבר אמתה נותן לחם את האלים
 בעתו: פתח את ידך וזשביע לכל
 רעב: צדיק אלהי בכל דרכיו חסד סוד
 וחסד יתקדש אלהי לכל קרואו לכל

רשעים עד ארץ: ענן ליה גתודה זמרו לאהיה
 בכנור: המכסה שמים בעבים המבין לארץ
 חצר המצמיח הרים חצוי: נותן לבהמה לחמה
 לבני ערב אשר יקראו: לא בגבורת המוס יחפץ
 לא בטוקן האיש ירצה: רוצה לך את דאז את
 המיחלים לחסד: טובחי יושלים את לך הלל אהד
 צימן: כי חזק בריחי שעריך ברה בכך בקדבך:
 השם גבולך שלום חלב חסנים ישיבעך: השלח
 אמרתו ארץ עד מהרה חפץ דברו: הנותן שלג
 כשער כשער באמר יסוד: משליך קרחו כפתים
 לפני קדונו מי יעמוד: ישלח דברו וכנס ישרות
 יחלמים: סגיד דברו ליעקב תקי ומשפטיו ליעזר
 לא עשה כן לכל גוי ומשפטיו כל ידעום הללויה
 הללויה הללו את לך מן השמים הללוהו במרומים
 הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו הללוהו
 שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור הללוהו שכני
 השמים והמים אשר מעל השמים: יהללו את
 שם לך כי הוא יסוד ונבראו: ויעמידם לעד לעולם
 חזק נתן ולא יעבור: הללו את לך מן הארץ
 חניטם וכל תהומות: אש וכדד שלג יקסוד
 רוח סערה עננה דברו: החרים וכל גבעות עץ

קדאנהו באמת ורצון יראוי יעשה ואת שועתם
ישמע ויושיעם: שומר יי אמת ואת כל
הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פיו וספר כל
בשר שם חדשו לעולם ועד: ואכחנן נברך יה

מעתי ועד עולם הללויה

הללויה הללי נפשי את יי: ~~הללויה~~ כחי אומה
לאהי בעודי: תבטחו בגדיבים בכן אדם שאין

לו תשעה: תצא רוחו ישוב לארצתו ביום ההוא
אבדו עשתנותיו: אשרי של יעקב בעזרו שברו

על יי אהיו: שועה שמים וארץ את הים ואת כל
אשר בהם: השומר אמת לעולם: עושה משפט

לעשוקים נותן לחם לדעבים: מתיר אסורים
יי פוקח עורים יי זוקף כפופים: יי אמת

~~כד עיני יי פוקח אצל גורו יי אמת ויהי עושה~~

~~אמת ויעשה עושה עושה עושה עושה עושה~~

עין יי ודור הללויה
הללויה כי טוב זמרה אהינו כי נעשים נאווה תהלה

בונה ירושלים יי נרחי ישראל יבנם: הרופא
לשבורי לב ומחכט לעצבותם: מונדה מספר

לזוכבים לכלם שמות יקרא: גדול אדוננו

כה לתבניתו אין מספר: ~~מספר~~

משעים

שמע הללו בצלצלי תרועה: כל

דגשמה תהלל יה הללויה

כה תיה

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ימלך יי לעולם
אמן ואמן:

ויברך דוד את יי לעיני כל הקהל ויאמר

דוד ברוך אתה יי אלהי ישראל אבני

מעולם ועד עולם: לך יי הגדלה והגבורה

זה תפארת והנצח וההוד כי כל בשמים

ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לבל

לראש: והעושר והכבוד מלפניך ואתה

מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך

לגדל ולחזק לכל: ועתה אהיננו מודים

אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך

ויברכו שם כבודך ומלכותך על כל ברכה

ותהלה: אתה הווי יי לגדל אתה עשית

את השמים שמי השמים וכל צבא

הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר

בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים

לך משתחווים

ובע ישראל הלכו ביבשה בתוך הימים

פרי וכל ארזים : החיה וכל בהמה רמש וצפור
כנח : מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שופטי
ארץ : בחורים וגם בתולות זקנים עם נעלים :
יהללו את שם יי' כי נשגב שמו לבדו הודו על
ארץ ושמים : וירם קרו לעמו תהלה לכל
חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה
הללויה שירו ליי' שיר חדש תהלרתו
בהל חסידים : ישמח ישראל
בעושי בני ציון יגילו במלכם : יהללו
שמו במחול בתוף וכנור יזמרו לו : כי
ויצא יי' בעמו יפאר עניים בישועה :
יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם
רוממות א ברגום חרב פיפות בידם : לעשות נקמה
בגוים תוכחות בלאומים : לאסור מלכיהם
בזיקים ~~בזיקים~~ ברגלי ברזל : לעשות בהם
משפט כבוד ~~היה~~ הוא לכל חסידיו הללויה
הללויה הללויה בקר שני הללויה
ברקיע עוזו : הללויה בכבודותיו
הללויה ברב גדלו : הללויה בתקע שופר
הללויה בגם וכנור : הללויה בתוף ומחול
הללויה במנים ועגב : הללויה בצלצלי
שמע

ימינה יי

כמו אבן

נאדרי בכר

ימינה יי

תרעץ אויב

זברב זאונך

תשלח חרנך

תהרם קמיד

יאכלמו כקש

נערמו מים

זברניח אפיה

נצבו כמו נד

תהמת בלב

נוזלים קפאו

ים אמר אויב

אחלק שלל

ארדה אשני

תמלאמו נפשי

תורישמו ידרי

אריק חרבי

גשפת בריחה

כעופרת במים

כסמו ים צללו

אדירים מי כמכה

כמכה נאדרי

באם יי מי

בקדש נורית

פלא נטורית

תהלת עשה

ימינה תבלעמו

בחסדך עם ז

ארץ נחית

והמים להם חומה מימינם ומשמאלם
ויזע יי' ביום ההוא את ישראל
מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים : וירא ישראל את
היד הנדלה אשר עשה יי' במצרים
ויראו העם את יי' ויאמינו ביי' ובמשה
עבדו :

אז ישיר משה ובע ישראל את השירה
הזאת ליי' ויאמרו ליהוה
אשירה ליי' כי גאה גאה

סוס ורכבו ימדה

ביום : עזי וזמרת יה

ויהי לי לישועה זה

לי ואנוהו : להי אבי

וארוממנהו : יי'

איש מלחמה יי' שמו

מרכבת פרעה

זחילו רמה בים ימבחר

שלישיו טבעו

ביום סוף תהמת יכסיכנו

ירדו במצולות

אחד ושמו אחד

כל בלויא מעלה ומטה יעידון יגידון

כלם כאחד יי אחר ושמו אחד

ש לשים ושתיים נתיבות שבילך לכל

מבין יסודם יספרו את גדלך ומהם

יכירו כי הכל שלך ואתה הא המלך

המיוחד יעידון

ל צבות בחשבם עולם בניו ימצאו כל

יש בלתיך שנוי במספר במשקל הכל

מנוי כלם נתנו מרועה אחד

יעידון

מ ראש ועד סוף יש לך סימן מזרח

ומערב צפון ותימן שחק ותבל לך

עד גאמן מזה אחד ומזה אחד

יעידון

ה כל ממך נזבד זבוד אתה תעמוד

והם יאבדו אבוד לכן כל יצור לך

יתן כבוד כי מראש ועד סוף הלא אב

אחד יעידון

ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל

אלינו יהוה אחד

גלות נהלת

בשדה ל גור

קדשך שמעו עמי

אחז יושבי פלשת

ירגזון חיל

אז נבהלו אלוסי

מואב יאחזיבנו

אדום אילי

רעד נמאנו כל יושבי

עליהם אימתה

כנען תכל

ופחד בגדל זרעד

עד יעבר עמך

ידמו כאבן

עד יעבר עם

תביאמו ותטעמו

זו קבר

בהר נחלתך מבין

מקדש

לשבתך פעול

בונגני ידיך

ועד מלך

ימלך לעולם

מלך ימלך

לעולם ועד

כי לוי המלוכה ומושל בגוים ועד

אזשיעים בהר ציון לשפט את הר

עש והיתה לוי המלוכה וכתוב והיה

למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה

טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יי אל
 צדיקים ואזניו א שועתם: פני יי בעשי
 רע להכרית מארץ זכרם: צעקו ויי
 שמע ומכל צרותם הצילם: קרוב יי
 לנשברו לב ואת דכאי רוח יושיע:
 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי:
 שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא
 נשברה: תמותת רשע רעה ושגאי
 צדיק יאשמו: פודה יי נפש עבדיו
 ולא יאשמו כל החסים בו:

נשמות גד חיי תברך את שמך יי אהיננו
 ויהי כל בשר תפאר אתה ונתתם זכרך
 מלכנו מן העולם ועד העולם אתה הוא א
 ומבלעדיך אין לנו מלך גויל עוזר ומושיע
 פודה ומציל מפרנס ומרחם בגל עת צרה
 מצוקה אין לנו מלך לא אתה:

ביום טוב מוסיפין

אלו הראשונים והאחרונים אה כל בדות אדון כל
 תולדות המהלל ברוב התשבחות המגדה
 עולמו בחסד ובריותיו ברחמים יי לא ינוס ולא
 משן המעורה ישנים והמקיץ רדומים: פתח נוסלים

יהי חסדך יי אלהינו כאשר יחלנו לך
מלכותך יי אלהינו מלכות כל עולמים
יממשלתך מלכנו בכל דור ודור שאתה
הוא אדיר בקדושה ולק נאה המלוכה
המלך הקדוש
לדוד בשנותו את טעמו לפע אבימלך
ויגרשהו וילך : אבדכה את יי
בכל עת תמיד תהלתו בפי : ביי תהלל
נפשי ישמעו ענוים וישמחו : גדלו ליי
אתי ונרוממה שמו יחדו : דרשתו את יי
ועננו ומכל מגורותי הצילני : הביטו לי
ונהרו ופניהם לי יחסרו : זה עני קרא יי
שמע ומכל צרותיו הושיעני : חנה מלאך
יי סביב ליראיו ויחלצם : טעמו וראוי כי
טוב יי אשרי הנבר יחסה בו : יראו
את יי קדשיו כי אין מחסור ליראיו
כפירים רשו ורעבו ודרשו יי לא יחסרו
כל טוב : לנו בנים שמעו לי יראת יי
למדכם : מי האיש החפץ חיים אהב
ימים לראות טוב : נצור לשונך מרע
נשפתיה מדבר מרמה : סור מרע ועשה
טוב

לשמך כדבר שנאמר כל עצמותי תאמנה

יְיָ מִי כְמוֹךָ :

ביום טוב מיסיפיי

מי ידמה לך ומי ישנה לך ומי יעריך לך ימי עשה מעשך
וכבודותיך הא גדול הנבון והנראא עליון קונה שמים
ונרץ הא בתעצמות עוזך הגדול ולבבו שמך
הגבור לנפח נוראנתיר נהללך ועשפחך וברך את
שם קדשך ודור עבדך אמר לפניך ברכי נפשי את
יְיָ וכל קרבי את שם קדשו : עפ

מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו יכתוב
רננו צדיקים ביי : לישרים נאמה תהלה :

בפי כל	ישרים	תתרומו
ובדברי	צדיקים	תתברך
ובלשון	חסידים	תתקדש
יבקר	קדושים	תתהלל

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל יתפאר
שמך וזכרך מלכנו בכל דור ודור
שכן חובת כל היצורים מלפניך יְיָ אלהינו ואלהי
אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם ולגדל
ולקדש על כל דברי שירות ותשבחות שאמר
דוד בן ישי עבדך משיחה : ובכן

ולך לברך אנחנו מודים' או פינו מלא
שירה כים ולשוננו רנה כהמוז גלי
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו
מאירות כשמש וירח וידינו פרושות
כנשרי שמים ורגלינו קלות כאילות
אין אנו מספיקין להודות לך יי אלהינו
ואהי אבותינו ולברך את שמך על אחת
משך אפי אפים ורבי רבבות הטובות
שעשית עמנו ועם אבותינו ממצרים גלתנו
ומבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע
כל אבותינו ואתנו מלאתנו מחולאים ימים
ורבים דליתנו ועד הנה עזרנו רחמיה
ולא עזבנו א יעזבנו ויחזיקנו
וחסדיך יי אלהינו לבן אברים שפלגת בנו
ורוח נשמה שנפחת באפנו ולשון אשר
שמת בפינו הן הם ידו ויברכו וישבחו
את שמך יי אלהינו כי כל פה לך יודה
וכל לשון בך תשבע וכל ברך לך
תכרע וכל קומה לפניה תשתחוה וכל
הלצבות יראיך וכל קרב וכליות יזמרו

נפשי וליהי מנהלתי : נפשי ליל משמרי יום
 לבקר שמריים לבקר : יחל ישראל ליל כיעים
 יל החסד והרבה עמו פדות : נהיא יפדוואת
 ישראל מכל עונותיו :

ואומת קדיש

יהודי ויהודי שמייה רבא בעלמא די ברוד
 ברעיותיה וימליך מלכותיה בחיימון ובנימניון
 ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קדיש ואמרו
 אמון : יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא
 ולעלמי עלמיא יתברך שמייה דקודשא בדיןהוא
 ויתעלה ויתעלה ויתעלה ויתעלה ויתעלה
 ויתעלה ויתעלה ויתעלה ויתעלה ויתעלה
 ויתעלה ויתעלה ויתעלה ויתעלה ויתעלה
 לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא תשבחתא
 ותחמתא דאמירין בעלמא ואמרו אמון :
 (החזן אומר) ברכו את יי המבורך : (והקול עמו)

ברוך יי המבורך לעולם ועד

והחזן חוזר

ברוך יי המבורך לעולם ועד :
 ברוך אתה יי שהיג מלך העולם יוצר אור
 ובורא חושך עושה שלום ובורא את
 הכל אור עולם איצר חיים אריות מאופל

ישתבח שמך לעד מלכנו הא גדול הגדול הקדוש
בשמים ובארץ כבוד נאה וְ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אבותינו שיד ושבתה הלל וזמרה ברכות והודאות
עוז וחמולה נצח גדולה ונבירה תהלה ותפארת
הדושה ומלכות מעתה ועד עולם באי מלך
מהלל בתושבות א ההודאות אדון הנפלאות
בבוהי בשירי זמרה מלך א חי העולמים אמן :

שיר המעלות בארבעים קראתה וְ : וְ
שמועה בקולי : תהינה אונות קשובות
לקול יחבבי : אם עונות תשנה יה וְ מי יעמד
כי עסק השליחה למען תודא : קדתי וְ קדתי
נבטי

דעת ויחזקו ויבבבו אתו המתנה על
חיות הקודש ונהדר בכבוד על המרכבה
זפות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים
מלאך כבוד טובים מאורית שברוך
אחרי יצרים ברעה בכנה ובחשכה
המבורה נתן בהם להיות מושלים
המבורה מלאים זה ומפקדים נוגה
סוף זיום בגל העולם שמתים בצאתם
שמים בביאם עושים באיכות יצוק
קדם פחד ופחד מתגס לשמו כהלח
זכה לזכר הליכות קרא לשמש וזרח
ואל האר והתקין צורת הלמנה שברוך
נתתם לו כל צבא מרום הסארת ונחלת
שמים ואוסמים וחיות הקדש
א אשר שבת שכל המעשים ביום השבת
נתעלה זיטוב על כסא כבודו והארת
עטה ליום המנוחה ענג קרא ליום השבת
זה שיר ושבת ליום השביעי שבן שבת
א מובל מלאכותו ויום השביעי משכנתו
ושבת מנוח שיר ליום השבת לזיכרון
יפארו לל כל יפארו ושבת קד וברוך

אמר יהוה : הכל ידעך והכל שמעך והכל יראה
אין קדוש כתיב : הכל ילוצמוק סלה יוצר הכל
הא תפוחה בכל יום דלוחה טערי מורח :
ובוקע חלוקי יקיע המוציא המה ממוקומה
ולבנה ממבון שפתה : והוא ילעולם גדלו
הלושבו שפרא במדת יתהים ויהיה
לאהיך ילדיים עליה ומבנה המה
יום המה מנחה בראשית ומה יבנה
מעשיה לך סלה במבנה עשיה מלאה
המורח קערה : המורח המורח לבידי
מהד המורח המורח המורח המורח
ממנה עולם : מה עולם בממורח הדבים
המה עליה אהין עמה מהד משוכנה מהן
ישענה משהם בעדינו

אין עמוד לה זמן זולתך אהם כלדינה
אין דימה לה : אין עמוד לה לך אהינו ב
בעולם הזה ואין זולתך מלכנו להי העולם
המה : אהם בלוקה בלוקה למה המה
המורח דימה לך משהם להמה המה :
אין עמוד על כל המהים ביה המה
בני ילעולם : גדלו יתה מלא עולם

מלא כל הארץ שמירה ורחמים וחיות
הקדש כלם ברעש גדול מתנשאים לעומתם
משבחים ואומרים ברוך בצוד יי' מסקומו:
לא ברוך נעימות יתנו למלך א' חי יקיים לעד
זמירות יאמרו ותשבחות יאמ' עני כי הוא
לבוד ~~לבוד~~ ~~לבוד~~ ~~לבוד~~ ~~לבוד~~ ~~לבוד~~ ~~לבוד~~ ~~לבוד~~ ~~לבוד~~ ~~לבוד~~
לעולם ועד. וזרע צדקת נזר תהליח ברא
רפואות מצמיח ישועות אדון הכלואות
המחדש טובו בכל יום תמיד מעשה בראשית
כאמר לעושה אורים גדילים כי לעולם
חסדו ובהסדו נתנם להאיר על הארץ ברוך
אתה יי' יוצר המאורות:
אהבת עולם אהבתנו יי' אהינו המלך
גדולה ויתרה חמלת עלינו אבינו מלכנו
בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדנו ~~לעשות~~
מצות חקי חיים מן תחננו ותלמדנו אבינו
אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו וקבלנו
בינה להבין ולהשכיל ולשמוע ללמד
וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל
דברי תלמוד תורתך באהבה והאידיך
ענינו במצותיך ודבק לבנו בתורתך:

יהי למלך שנתן מאותה ארץ אשר היא ביום

שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ביום טוב מודלגן אשר עשת עמי כפי

שכר יי עלינו ויהי שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ויהי יום שבת קדוש ויהי יום שבת קדוש

ואתם אתם ^ל שחך בכל לבבך ובכל
 נפשך ובעל מאדך יהיו הדברים הללו
 אשר אנכי מצוה היום על לבבך ושננתם
 לבנך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאזנת
 על ^ל יהיו לטטפת בין עינך וכתבתם
 על ^ל ביתך ובשעריך
 והיה אם שמע תשמעו ^ל מצותי אשר
 אנכי מצוה אתכם היום לאהבך
 את ^ל אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם
 ובכל נפשכם ונהתי מטר ארצכם
 בעתו יורה ומלקוש ואספת ^ל
 ותירשך ויצהרה ונתתי עשב בשדרך
 לבהמתך ואכלת ושבעת השמרנו לכם
 פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
 אחרים והשתחוויתם להם וחררה ארץ
^ל בכם ועצר את השמים ולא יהיה
 מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואבותם
 מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהיה נתן
 לכם ושמתם את דברי אלה על לבבכם
 ועל נפשכם וקשרתם אתם לאזנת על ידכם

ויחד לבבנו לאהבה לישועה שכינה
כי שם קדשך הגדול באמת נקרא
עלינו עשה עמנו חסד בעבור כבוד
שמה הא הגדול הגבור והנורא מהרה
באהבה רבים קרננו ותמלך עלינו
הושיענו למען שמה כי ביה ביה
לא נבוש ובשמה הגדול פתחנו
ולא נכשל לעד ולעולמי עד פתחנו
ולרבים אתה זרחמיה ורחמיה
דרבים וזעזענו נצח סלה ועד ונצלה
זשועה בישועה ויהבא עלינו
ברכה ושלום מהרה מארבע כנפות
הארץ ותוליכנו מהרה קוממיות
וארצנו כאל פועל ישועות אלה
המהדרת מכל עם ולשון וקרבתנו
מלבנו לשמה הגדול סלה באמרת
להודות לך וליחדך באמת ובאהבה
ברוך אתה יי הבורח בעמו ישראל

באהבה :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
בשכלנו

ונורה ואדיר ומתוקן ומקובל וטוב ויפה
 הדבר הזה עלינו לעולם ועד : אמת הוה
 אלהי עולם מלכנו צור יעקב מנן ישעיהו
 לדור ודור הוא קיים ושמו קיים ונקאו נכון
 ומלאכה ואמונתו לעד קיימת : ונדבריו
 חיים קיימים ונאמנים ונחמדים לעד
 ואלהינו עולמים עלינו על אבותינו
 על בעני ועל דורתינו ועל כל דורות
 זרע ישראל עבדיך : על הראשונים ועל
 האחרונים דבר טוב וקיים אמת ואמונה
 תקנתן ולא יעבור : אמת שאתה הוה
 יי אלהינו מלכנו מלך אבותינו גואלנו גואל
 את אבותינו צורנו צור ישועתנו מודע
 ומצילנו מעולם הוא שמך ואין אלהים
 עוד זולתך

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מנן
 ומושיע לבניהם אחריהם בכל
 דור ודור ברומ עולם מושבך ומשלטיך
 וצדקתך עד אפסי ארץ : אמת אשר
 איש שישמע א מצותיך ותורתך וצדק
 ישים על לבו : אמת אתה הוא אלהינו

והיו לשוטפת בין עינכם ולמדתם אתם
את בעינכם לדבר גם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשוכבך ובקומך וכתבתם
על מחות ביתך ובשעריך

למען ידבנו ימיכם ימי בעינכם על
האדמה אשר שבע לך לאדמה

לתת להם כימי השמים על הארץ

יאמר לך משה לאמר דבר לך

ישראל ואמרת איהם ועשו להם ציצור

על בגדי בגדיהם לדדתם ותגנו על ציצת

הבגד כתייל תבלת והיה לכם לציצור

ידאיתם אותו וזכרתם את כלמצות לך

ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם

ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם

למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי

והייתם קדושים לאלהיכם אני לאלהיכם

אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים

להיות לכם לאלהים אני לאלהיכם

אמת

לך לאלהיכם אמת ויצוב תבון וקיי

תעדי תאמן יאהוב וחביב ונחמד ונעים

ותביא גאולה ללב מעולם ט מעולם ארצה

גוא ברוך אתה יי על ישראל

י אפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יי להיגו ואלה אבותינו אלהי

אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב הלא

הקדול הנבור והנערא א עליון גמול חסדים

טובים וקנה את הכל וזמר חסדי אבות

ומביא גוא לבני בניהם למען שמו בארצה

מעשרת ימי תמונה

מלך גוא עוזר

זכרנו לחיים מלך

ומושיע ומגן

חסד בחיים

ברוך אתה יי מגן

ותבגנו בספר החיים

אברהם

למעןך אהי

אתה נבצר לעולם יי מחיה מתים אתה רב

להושיע (בקץ) מוריד הטל (גאולה) שטיע

הדוח ומוריד החיים מבלבל חיים בחסד מתחיים

מתים כרחמים רבים סומך גופלים ורופא

חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לשיע

עפר מי פתח בעל גבורות ומי דומה שייך

מלך מסית ופזיה ומצמיח לנו ישעיה

ותאמן אמה לתהלתך | מעשרת ימי תמונה

לעמך ומלך גדול וטוב ללך את כיצם
אמת אתה הוא דאשון ואתה הוא
אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך ונאל
עוזר וכאשיע : אמת במצרים נגלת
כל בכוריהם הרמט בכורך גאת ים
סוף בקעת זדים שבעת ים ליבשה
שמת וידידים עברו ויפנו מים צדיקים
אחר מהם לא נותר ועל זאת שבהו
אהובים לא נתנו ידידים זמירות שידות
ותשבחות ברבות והודאת למלך א דם
תשא והימים גדול ונרמ ששפיל גמים
מבגיה שפלים מוציא אסידים ופזרה
עניים ועוזר דלים ועונה לעמו ישראל
בעת שפעם ליי תהלות לא עליון כבוד
הוא משה ובני ישראל לה עט שירדה
ממנוחה רבה ונאמרו פלם מי כמבד
שאלו ^ל מי כמנה נאדר בקדש נורה
הולות עשה פלא : שירה חדטה שבהו
השלים לשמך הנדול על שפת הים
הי שום חוזר והמליכו ונאמרו ^ל ימלך
ועליו ועד : שאל שמת תאשיע בנים

מעמים באהבה ואומרים
שמע ישראל יי' אלהינו יי'
אחד : אחד הוא אלהינו
הוא אבינו הוא מלבנו
הוא מושיענו הויד
ישמיענו ברחמינו שנית
לעיני כל חי : להיות לבנו
לאלהים אנו יי' אלהים :

ובדברי קדשך נתנו
לאמר ימלוך יי' לעולם -
להיך ציון לדור ודור
הללויה :

להינו מסינו ליה
ימוש לעולם ועד
כיו מלך גדול
וקדוש אתה : ברוך
אתה יי' האלהים הקדוש :
בעשות ימי תשובה
המלך הקדוש :

ישמח משה במתנת
חלקו כי עבד
נאמן קראת לו אלהינו
כליל תפארת בראשו
נתת בעמדו לפניך

על הר סיני ושני לחות אבנים הוריד
בידו וכתוב בהן שמירת שבת וכן כתוב
בתורתך : ושמרנו בני ישראל את השבת
לעשות את השבת לדורתם ברית עולם
ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם
כי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת
הארץ ויום השביעי שבת וינפש : ואלה
נתת יי' אלהינו לגוי הארצות ולא הנחלתנו

מי כמוך אב הרחמים
זכור יצוריך ברחמים
ממית ומתיה :

מתים ברוך אתה י
מחיה המתים :

החזן אומר

בתפילת מוסף
כתו יתנו לך המנוע מעלה עם
קבוצי מטה יחד כלם קדושה
לך ישלשו מדבר האמור
עליד נביאך וקדוה זה
א זה ואמר קדוש קדוש
קדוש י צבאות מלא
כל הארץ כבודו : כבודו
מלא עולם אשרוהו
שולאם יחד ליהוה קדוה
תקום בצדוהו לעתם
בתוך אמרו : הליך
בגוד י המקדוה
מ : תקומה יקום מרחמי
לעמנו דמי חדים את
טתא קדוה : בקדוה
תמיד מכל י :

נקדישך ונעריצך
כנועם שיה סוד שרפי
קדש המשלשים לך
קדושה וכן כתוב על
יד נביאך וקרא זה א
זה ואמר
קדוש קדוש קדוש י
צבאות מלא כל הארץ
כבודו : לעומתם ברוך
יאמרו : ברוך כבוד י
חמקומו : ובדברי קדשך
כתוב לאמר : ימלך י
לעולם אהיך ציון לדור
ודור הללוה
לדור ודור נמליק לא
הוא לבדו
מלך וקדוש ושברך

וביום השבת שני כבשים בני שנה אחדים ושני
עדרים סלת מנחה בלולה בשבוע
ונסכו : עלת שבת בשבתו על עלת התמיד
ונסכה :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג
עם מקדשי שביעי כלם ישבעו
ויתענגו מטובך ובשביעי רציתם
וקדשתו חמדת ימים אותו קראה זכר
למעשה בראשית : להיגו
בתפילת מנחה אומר

אתה אחד ושמך אחד ומי כעמך ישראל
גוי אחד בארץ תפארת גדולה ועטרת
ישועה מנחה וקדושה לעמך נתת אברהם
יגל יצחק ירנן יעקב ובניו ונחשו בן מנוחת
אהבה ונדבה מנוחת אמת ואמונה מנוחת
שלום השקט ובטח מנוחה שלימה שאתה
רוצה בה יכירו בניך וידעו כי מאתך היא
מנוחתם ולמשה עבדך מסייע אמרת תני
ולכו והנחותי

לך
להיגו

מלכנו לעובדי אילים ונמ במנוחתו לא ישכנו
ערלים כי לישראל עמך נתת באהבה ולזרע
יעקב אשר בם בחרת עם מקדשי שביעי
כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קדמת זכור
למעשה בראשית

במשלח מוסף במקום שמח משה

יאמר

תבנת שבת רצית קרבנותיה צנית פירושיה
עם סדורי נסכיה מענניה לעולם כבוד
תאלו שועמיה חיים זכו ונמ האוהבי דבדיה
גדולה בחרו אז מטיע נצטוו עליה ותצונו יי
להינן להקריב בה קרבן מוסף שבת בראשי
חבן יהי רצון מלפניך יי להינן ואלה אבותינו
שתעלט לארצנו ותטענו בנבולנו
זמם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן ומוסף
יום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך
בחדשה כמצות רצונך כמה שכתבת
עלנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי
כבודך באמור :

וביום

לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחיים
ורחם עלינו והושיענו כי איך עיננו כי אֵל מלך
חנון ורחום אתה

ותחזיק עיננו בשוכך לציון ולירושלם
עירך ברחמים כמאז ברוך אתה יי הממזיר
ברחמיו שכינתו לציון

מודים כורעים
ומשתחוים
אנחנו לפניך אלהינו
אֵל כָּל בָּשָׂר יוֹצֵר
יוצר בראשית
ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש
על שהחיייתנו וקמתנו
בן תחיינו ותתנו חיים
גליותינו מארבע
כנפות הארץ ועשוב
לשמור חקיך ולעשות
דצותך באמת ובלבב
שלם על שאנו מודים

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אֵלֵינוּ וְאֵלֵי
אבותינו על חינוך המסורים
בידך ועל נשמתנו הפקודות
לך ועל נסיון שבכל יום
ויום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת ערב
ובוקר וצהרים הטוב כי
לא כלו רחמיך המרחם כי
לא תמו חסדיך ומעולם
קיינו לך לא הכלמתנו
יי אֵלֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ
וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פְנֵיךְ
ממנו

לך:

"

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רָצָה בְּמִנְחֹתֵינוּ
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ שְׁבַענוּ מִטּוֹבךָ שְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
וְיִטְהַר לִבְנוֹ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שְׂבַח
קִדְשֶׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
שִׁמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקִּדְשׁ הַשְּׂבָרִים
רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל
תְּפִילָתָם שְׁעָה וְהִשָּׁב הָעֲבֹדָה
לְרִבְרִי בֵיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתִמְלֹתֵם
וְהָיָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרַצוֹן וְתִדְרֹג
לְרַצוֹן תָּמִיד עֲבֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
בְּרֵאשִׁיחַ אֱמִנִים אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה זִבְחֵנוּ יָעֵץ
יְיָ וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִסְקַד
וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן
יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֵּית דָּוִד
עִבְדְּךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַצוֹן בְּיוֹם
יְיָ הַחֲדָשׁ הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים

צדיקים וחסידים ביד עוסקי	עמהם גם כן עשרה
תורתך זלך עשית שם	עמנו יי' אלהינו פלא
גדול וקדוש בעולם לעמך	ונסים בעת הזאת
ישראל עשית תשועה גדולה	ונודה לשכרך
ואחר כך בצו בגן לדביר	הגדול
ביתך ופנו את היכלך	סלה
יטהרו את מקדשך הדליק	

נרות בחצרות קדשך וקציעים שמונה ימים בהלל
 ובהודאה וכשם שעשית עמהם גם כן עשה עמנו
 יי' אלהינו פלא ונסים בעת הזאת ונודה לשכרך
 הגדול סלה :

בעשרת ימי תשובה	יעל כל יתברך
זכור רחמיך ופגוש ארצ	ויתברסם שמך
נענף כלה דבר וחרב ורעב	מלכנו תמיד
ושבי וטווחות ומנוחה ופג	כל הרהיים
מחלה מעלינו ומעל כל בני	יירוק סלתי
בביתך :	

והללו לשמך הטוב באכר
 ברוך אתה יי' הטוב לעשרת ימי תשובה
 שנת וקד נארה וכתוב לחיים טובים כל
 לחודות : בני בביתך :

בחנוכה ופורים

על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות
ועל המלחמות ועל הצדק ועל הפרות
שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם
ובזמן הזה

פורים

חנוכה

בימי מרדכי ואסתר בשושן
הביה כשעמד עליהם
המן הישע ויבבקש
להשמיר להרץ ולאבד
את כל היהודים מנער
ועד זקן טף ונשי ביום
אחד בשלשה עשר
לחדש שבט עשר הוה
חדש אשר ועלם לבח:
האנה ברחסך הרבים
הסרת את עינינו
תקלית את מחשבותינו
השבות ליהללו בראשו
תלו את חוט בגינו על
העץ וכשם שעשית

בימי מתתיה בן חננין
כהן גדול השמונתי
ובגו כשעמדה עליהם
מלכות יון הרשעה
לשחוט מתוריהן
ולהעבירם מחבקי
רמץ ואנה ברחסך
איתם עמדת להם
פקי צדיקם רבת את
רובם רבת את דינם
נקמת את נקמתם
משתי גבורים ביד
האליה רבים ביד
מקנים ושנאים ביד
שחורים ורשעים ביד

עמדם

יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן :

אלהי נעור לשוני מרע ושפתי מדבר
 מקמה ולמהללי נפשי תד
 ולמצותיך תרדה נפשי ונפשי כעסר
 לכל תהיה : יהי רצון מלפניך ^{אל} אלהי
 שכל הקמים עלי לרעה תפר עצתם
 ותבלקל מחשבותם : וכן יהי רצון
 מלפניך ^{אל} אלהי שתפתח לי שערי
 תורה שערי חכמה שערי כינה שערי
 דיעה שערי פרנסה וכלכלה שערי
 חיים חן וחסד ורחמים ורצון מלפניך
 עשה למען שמך עשה למען ימינה על תורתך
 על קדושתך למען יחלצון ידיך תשיעה ימינה
 וענגו : יהיו לרצון וכו'
 ואחר שהתפללי בלחש החזן חוזר את התפילה
 בקול רם עם קדושה וברכת כהנים : ואומר
 קדיש עם התקבל : ואח"כ מוציאין ס"ת
 ואמורים והי בנסע אהרן וכו' גדלו ליל את
 וכו' ופסוק הוצאת ס"ת יאמר זה

ברוך שמיא דמארי עלמא ברוך כתיבך

אלהינו ואלה אבותינו ברננו בברכה המשלשת
 בתורה הכתובה על ידו משה עבדך
 האמורה מפי אהרן ובנו כהנים עם קדושיך
 כאמור : יברכך יי וישמרך : יאר יי פנו לך
 ויחנך : ישא יי פנו לך וישם לך שלום
 ובתפלת מנחה אין אומרים ברכת

ברכות

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמי
 עלינו ועל כל ישראל עמך ברננו אבינו
 כלנו כאחד באור פנו כי באור פנו נתת
 לנו יי אלהינו תורת חיים אהבה וחסד
 צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום
 ושנצ יהיה ובעיניך לברך את כל עמך ישראל
 תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך

בעשרת ימי תשובה
 בספר חיים ברכה ושלוש
 פרנסה טובה וישועה
 ונחמה חן וחסד גובר
 ונכתב לפתך אנו וכל
 עמך ישראל לחיים
 ולשלום :

ברוך אתה יי אלהינו
 אלהינו עמו ישראל
 בשלום אמן :
 יהיו לדצון אמרי פי
 ותניין לפי לפתך יי
 צדקה וחסד : עושה שלום
 במדומיו הוא ברחמינו

יעשה

אח"כ קורין מלשת השבוע יקדיש לעילא
 ומפטירין וכו' יאחר קריאת הפטרה מזכירין
 בשמות ומברכין את העוסקין בתורה ובצרכי
 צבור ואומר

י שבירך אברהם יצחק ויעקב אבותינו
 הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה
 את כל קהלות הקדש הם ונשיהם ובניהם
 ל אשר להם ומי שתקנו בתי כנסיות
 תפלה והבאים בתוכם להתפלל והנחתים
 אמן למאור ויין לקדוש ולהבדלה ומזנות
 לאורחים וצדקה לעניים והעוסקים
 בתורה ובמצות והעוסקים בצרכי
 צבור לשם שמים ובאמונה הקדוש
 ברוך הוא ישלם שכרם וישלח לכל
 עונם וירפא לכל גופותם וישלח ברכה
 ויחה והצלחה בכל מעשה ידיהם עם
 כל ישראל אתיהם ונאמר אמן

י שבייך שרה רבקה רחל ולאה הוא
 יברך את כל בית ישראל שעשתה
 שעושה מעיל או מטפחת לכבוד

ואתה יהא רעותך עם ישראל עמך לעלם
יפרקן ימנך אחזי לעמך בבית כקדשך
ולאמטווי לנא מטוב נהנדך ולקבל צלותנא
ברחמי יהא רעוא קדמך דתוריק לן תני
בטיבו ולי אנא עבדך פקידא בני צדיקיא
למרחם עלי ולמטר יתי וית כל דילי ודי
לעמך ישראל אנת הוא זן ומפרנס לכלא
אנת הוא שליט על כלא אנת הוא
דשליט על מלכיא ומלכותא די לקדשאנא
הוא עבדא דקדשא בריך הוא דסגדנא
קמיה מקמיוקר אורייתיה בכל עדן
ועדן לא על אנש רחיצנא ולא על בר
אהין סמיכנא לא בלהא דשמיא דהוא
להא דקשוט ואורייתיה קשוט ונביאיה
קשוט ומוסאי למעבד טבוון וקשוט ביה
אנא רחיץ ולשמיה יקרא קדישא
אנא אמר תשבחן יהא רעוא קדמך
דתפתח לבי באורייתך ותשאלים
משאין דליבאי ולבא דכל אעבדך
ישראל לטב ולהיין ולשל

אמן

אחינו ישראל ואנסי ישראל הנתונים
בצרה ובשביה המקום ברחמינו
ירחמם ויחזק אותם ואיתנו בעבור שמו
הגדול ויושיעם ויושיענו ויוציאם ויוציאנו
מצרה לרוחה ומאפלה לאורה בקרוב
ונאמר אמן :

יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך
כי לך יי הוחלתי אתה תענה יי
אהי : למען יחלצון ידידיך הושיעיה
ימינך וענני : מנינו ראה אלהים והבט
פני משיחה : לא אמות כי אחיה
ואספר מעשי יי : הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו
אשרי יושבי ביתך עיר יהללוק סלה
אשרי העם שככה לו אשרי
העם שיי אהיו : תהלה לדוד ארומכך
אהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד
בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם
ועד : גדול יי ומהלל מאד ולגדולתו
אין חקר : דור לדור ישבח מעשיך
וגבורותיך יצדו : הדר כבוד הודך

התורה והמתקנת נר לכבוד התורה
הקדוש ברוך הוא ישלם שכרה וירדן
לה גמולה הטוב ונאמר אמן

יזכור אלהים לטובה את נפש כל שכב
עמו ישראל עם נפש אברהם
יצחק ויעקב אבותינו (ועם נפש שרה
רבקה רחל ולאה) ואשר הנחנו לנפשותם
זכרה בהקדש ינחנו על משכבותם
בן עדן ונאמר אמן

בשבת שלפני ראש חודש סניזין ואומרים
מי מעשה טוב לאבותינו ואת יעקב
עמנו ויקבץ אותנו מהרה מארצנו
בנסות המדק ונאמר אמן

כך זכרו רבותינו המבוכים שנכדו
בשם הקהל הקדוש הזה שידרו
ירעים גדולים קטנים שיש לנו ראי
ה' (לנוע) יוס לנוע ויוס לנוע) בחשני
רבותינו (יוס לנוע) לרחמן ישמח אוח
דיקבץ אותנו מארבע כנסות האר
ונאמר אמן

ומחזירין ספר תורה להיכל ואמר יהללו ינו
יהחזן אומר קדיש עד לעילא ומתפללין
עמידה ככתוב לעילה :

ואחר החזרת העמידה יאמר קדיש גמור
ואחכ יאמר

אין כלהינו אין כאדוננו אין כמלכנו
אין כמושיענו

מי פאלהינו מי כאדוננו מי כמלכנו
מי כמושיענו :

נודה לאלהינו נודה לאדוננו נודה למלכנו
נודה למושיענו :

ברוך אלהינו ברוך אדוננו ברוך מלכנו
ברוך מושיענו :

אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה
הוא מלכנו אתה הוא מושיענו :

אתה מושיענו אתה תקום תרחם ציון כי עז
לחנה כי בא מועד :

אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את
קטורת תפלים :

פגאם הקטרת חצרי והצפורן החלבנה

וּדְבַר נְפִלְאוֹתַיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֲזוֹז
נִגְדָאוֹתַיךָ יֹאמְרוּ וְגָדְלֶתְךָ אֶסְפְּרָנָה :
זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְעֵנו וְצַדִּיקְךָ יִרְגֵנו :
חֲנֹן וְרַחֻם יְיָ אֲרַךְ אַמְסִים וְגָדֵל חֶסֶד
טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו :
יִדְוֶךָ יְיָ כָּל מַעֲשִׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יִבְרַצְכָה :
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרֶתְךָ יִדְבְּרוּ :
לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גִּבּוֹרוֹתָיו וְכְבוֹד הַדָּר
מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים
וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר : סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל הַנּוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּסּוֹפִים : עֵינַי
כָּל אֵיךְ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֲדָמָה
אֹכֵלִים בְּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ אֶת יַדְךָ וּמַשְׁבִּיעַ
לְכָל חַי רִצּוֹן : צְדִיק יְיָ בְּכָל דֶּרֶכָיו
וְחֹסֵד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יְיָ לְכָל
קוֹרְאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ בְּאֵמֶת : רִצּוֹן
יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֵתִים יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד תְּהַלֵּת יְיָ יִדְבַר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל
בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחָנו
סַבְּךָ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּנִי :

ומחזירין

שכלו שבת שיהיא מנוחה לחיי העולמים :
 אמר רבי אעזר אמר רבי חנינא תלמידו
 חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר
 וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך : א
 תקרי בניך לא בניך יהי שלום בחילך
 שלום בארמנותיך למען אחי ורעי א
 אדברה נא שלום בך למען בית יי
 אהינן אבקשה טוב לך : וראה בני
 לבניך שלום על ישראל : שלום רב
 לאזהב תורתך ואין למו מכשול : יי
 עוז לעמו יתן יי יברך את עמו ב
 בשלום :

ואומר קדיש על ישראל

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולתו
 ליוצר בראשית שלא עשנו כגווי
 הארץ ולא שמנו במשפחות האדמה
 שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל
 המונם שהם משתחווים לאלילים ומתפללים
 לאל לא יושיע ואנו כורעים ומשתחווים
 לפני מלך מלכי המלכים הקדוש בריך
 הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ

והלבונה משקל שבעים שבעים מנה מור
וקציעה שבולת נרד וכרכום משקל
ששה עשר ששה עשר מנה הקושט שנים
עשר וקלופה שלשה וקנמון תשעה
בורית כרשינא תשעה קבין יין קפריסין
סאין תלת וקבין תלתא ואם אין לו יין
קפריסין מביא חמר היורדין עתיק מלח
סדומית רובע מעלה עשן כל שהוא

רבי נתן אומר אף כיפת הירדן כל שהיא
אם נתן בה דבש פסלה ואם חסר אחת
מכל סממניה חייב מיתה רבן שמעון
בן גמליט אומר הצרי אינו לא שרר
הנוטף מעצי הקטף בורית כרשינא
ששסין בה את הצפוזן כדי שתהא נאה
יין קפריסין ששורין בו את הצפוזן כדי
שתהא עזה והלא מי רגלים יפין לדר
לא שאין מכניסין מי רגלים במקדש
מפני הכבוד

השיר שהיו אומרים הלויים בבית המקדש
בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום
השבת מזמור שיר לעתיד לבוא לעולם

ליום השבת קודם סעודת

שחרית

פרק ט

אמר רבי עקיבא מנין לעבודה זרה
שמטמאה במשא כנדה שנאמר
תזרם כמו זרה צא תאמר לו מה
נדה מטמאה במשא אף עבודה
זרה מטמאה במשא

ג

מנין לספינה שהיא טהורה שנאמר
דרך אנה בלב ים מנין לערוגה
שהיא ששה על ששה טפחים
שזורעין בתוכה חמשה זרעונים
ארבע בארבע דוחות הערוגה ואחד
באמצע שנה כי כארץ תוציא
צמחה וכונה זרועיה תצמיח
זרעה לא נאמר לא זרועיה

ד

מנין לפולסת שכבת זרע ביום
השלישי שהיא טמאה שנאמר
היו נכונים לשלושת ימים

וכפא כבודו בשמים ממעל ושכינת עזו ב
בגבהי מרומים ~~האין~~ ואין עזו
מלבדו אמת מלכנו ואין זולתו ככתוב
בתורתך וידעת היום והשבות אל
לבבך כי יי' הוא האלים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עזו
על כן נקוה לך יי' אלהינו לראות מהרה
בתפארת עזך להעביר גלילים
מן הארץ והגלילים כרות יכרתין לתבן
עולם במלכות שדי וכל בע בשם
יקראו בשמך להפנות אידך כל רשעי
ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי
לך תכרע כל ברך תשבוע כל לשון
לספק יי' אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד
שנך יקה יתנו ויקבלו כלם עזו
מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם
ועד בני המלכות שלך הוא ולעולמי
עד תמלך בכבוד ככתוב בתורתך
יי' ימלך לעולם ועד : וכתוב שמוע
ישראל יי' אלהינו יי' אחד : בשכמלו
ואומר קדיש וברכו ויגדל וכו'
לחס

אומר כדי להעביר על הכתם

פלפלת כל שהוא ועטרן כל שהוא
מיני בשמים ומיני מתכות כל שהן
מאבני המזבח ומעפר המזבח
מקק ספרים ומקק מטפחותיהם כל
שהוא שמצניעים אותן לגונן רבי
יהודה אומר אף המוציא ממשמשי
עבודת אילים כל שהוא שנאמר
ולא ידבק בידך מאומה מן החרם

ז

המוציא קופת הרוכליך אף על פי
שיש בה מינן הרבה אינו חייב לא
הטאת אחת זרעוני גנה פתור
מבגרוגרת רבי יהודה בן בתירא
אומר חמשה זרע קישואין שנים
זרע דיליעין שנים זרע פול המצוי
שנים חגב חי טהור כל שהוא
מת בגרוגרת צפורת כדמים בין
חיה בין מתה כל שהיא שמצניעין
אותה לרפואה רבי יהודה אומר

מנין שמרדכיץ את המילה בינו
השלישי שחל להיות בשבת שנא
ויהי ביום השלישי בהארתם כואבים
מנין שקשדין לשון של זהורית
בראש שער המשתלח שנאמר
אם היו חטאיכם כשנים כשלג
לבינו!

ד

מנין לסיכה שהיא כשתיה ביום
הכפורים אף על פי שאין ראיה
לדבר צד לדבר שנאמר ותבוא
כמים בקרבנו וכשמן בעצמותינו

האוציא עצים כדי לשל ביצה
קלה תבלין כדי לתפל ביצה קלה
אשכנדין זה עם זה קליפי א
אנודים קליפי רמוכים איסטים
ופיאה כדי לצבוע בהן בגז קטן
בסבבה מן דגלים נתד ובורית
קתוליא ואשילג כדי לנבם בהן
בגז קטן בסבכא וכו' יהודה
אומר

ה

משא בני קהת לאחד ידו ברגלו
בסיו ובמרפלו באזנו ובשערו
ובסונדתו ופיה למטה בין פונדתו
להלוקו ובשפת הלוקו במנעדלו
בסנדלו סטור שלא הוציא כדרך
המוציאין :

ד

המתנין להוציא לפטו ובא לו
לאחדיו פטו לאחוריו ובא לו
לפטו חייב באחת אמרו האשה
החוגרת בסינל בין מלפטה ובין
מלאחליה חייבת שכן ראוי להיות
חוזר רבי יהודה אומר אף פקבלי
פתקיין :

ה

המוציא כפר לרשות הרבים חייב
המוציא מהו שנים פטורין לא יפול
אחד להוציאן והוציא מהו שנים
חייבים ורבי שמעון מוסיף
המוציא אוכלין פחות משיעור
בכלי עטור אף על הכלי שהיה

אף המוציא חרב חי טמא כל שהוא
שמצטעין אותו לקטן לשחוק בו :

פרק י

המצניע לזרע ולדונמא ולרמאה
והוציא בשבת חייב בכל

שהוא וכל אדם אינו חייב עליה
לא בשיעור חזר והבטו אינו
חייב לא בשיעור

ב

המוציא אוכלין ונתבן על האסקופה
בין שחור והוציא בין שהוציא
אחד פטור ממני שלא עשה
מלאכתו בבת אחת קופה שהיא
מלאה פירות ונתנה על האסקופה
היוצאת מעל שרוב הקידור
מבית פטור עד שיוציא
הוא את כל הקופה :

ג

המוציא בין בימיו בין במאמר
בין חיקו או על ברכו חייב
שמן

מחייב וחכמים פוסקין

ב

כיצד שתי גזונטריות זו כנגד
 זו ברשות הרבים המושגות
 והזורק מזו לזו פטור היו
 שתייהן בדיוטא אחת המושגות
 חייב והזורק פטור שכך היתה
 עבודת הללים שתי עגלות זו את
 זו ברשות הרבים מושגות
 הקרשים מזו לזו אבל לאזורקן
 חולית הבור והסלע שהם גבוהים
 עשרה ירחבן ארבעה הנזפת
 מהן והטתן על גבן חייב
 קחות סכך פטור

ג

הזורק ארבע אמות בכורת
 למעלה מעשה טפחים כזורק
 באויר למטה מעשרה טפחים
 כזורק בארץ הזורק בארץ
 ארבע אמות חייב זרק לזרק
 ארבע אמות ונתלגלג חוץ לארבע

טפלה לו' את החי במטה פטור
אף על המטה' שהמטה טפלה
לו' את המת במטה חייב' וכן
כזית מן המת וכזית מן הנבלה
וכעדשה מן השרץ חייב ורבי
שמעון פוטר

ו

הנוטל צפורניו זו בזו' או בשני'
וכן שערו' וכן שפמו וכן זקנו
וכן הנודלת וכן הנחלת' וכן
הטוקסת' רבי אעזר מחייב וחכמים
אוסרין משום שבות' התולש
מעצוץ נקוב חייב' ושאינו נקוב
פטור' ורבי שמעון פטר בזרה
יבזה :

פרק י"א

הזורק מרשות היחיד לרשות
הרבים' מרשות הרבים
לרשות היחיד חייב מרשות
היחיד לרשות היחיד ורשות
הרבים באמצע רבי עקיבא
מחייב

או שנשרפה פטור זרק לעשות
חבירה בין באדם בין בשמה ונזכר
עד שלא נעשית חבירה פטור זה
הכלל כל חייבי הטאת אינן חייבין
עד שתהא תחלתן וסופן שגגה
תחלתן שגגה וסופן זדון תחלתן
זדון וסופן שגגה פטורין עד
שתהא תחלתן וסופן שגגה
פרק יב

הבונה כמה יבנה ויהא חייב הבונה
כל שהוא והמסתת והמכרה
בפטיש ובמעצד הקודח כל שהוא
חייב זה הכלל כל העושה מלאכה
ומלאכתו מתקיימת בשבת חייב
רבן שמעון בן גמלי אומר ינה
המכה בקורנס על הסדן בשעת
מלאכה חייב מפני שהוא כמתקן
מלאכה :

החורש כל שהוא המנכס
והמקדס והמזרד כל שהוא
חייב המלקט עצים אם לתקן

אמות פטור' חוץ לארבע אמות
ונתגלגל לתוך ארבע אמות חייב

ד

הזורק בים ארבע אמות פטור
אם היה רקק מים ירשות הרבים
מהלכת בו הזורק לתוכו ארבע
אמות חייב וכמה הוא רקק מים
פחות מעשרה טפחים רקק מים
ורשות הרבים מהלכת בו הזורק
בתוכו ארבע אמות חייב

ה

הזורק מן הים ליבשה ומן היבשה
ליים ומן הים לספינה ומן הספינה
ליים ומן הספינה לחברתה פטור
ספינות קשורות זו בזו מטלטלין
מזו לזו אם אינן קשורות ארז
על פי שמוקפות אין מטלטלין
מזו לזו :

ו

הזורק ונזכר לאחר שיצא
מידו קלטה אחר קלטה כלב

או

חיים הצטננו על שני ימים
המסרש על אפולו
פמיים השארתי אהבי הויש על שני
כתב במשקין שמו שידות באכך
דדפים באכך הספרים וכל דבר
שאנו מחקים פסוק לאותה גדר
בפיו ובמד סגן בתם אמת אמרת
סמוך לכתב ופתם על שני ימים
תכונן לכתוב הית אמת שני ימים
אחת בארץ ואחת בקורה כתב
על שני כותלי הבית על שני דפי
סגקס ואין נהגין זה עם זה פטור
כתב אות אחת נוטריקון רבי
יהושע בן בתירא מחייב
והכמים פוטריין
הכותב שתי אותיות בשו
העלמות אחת שחרית ואחת בין
הערבים רבן זמליא מחייב
והכמים פוטריין

צִיָּבָה קֹלֶהּ הַמֶּלֶקֶט עֲשׂוּבִים אִם
לִתְקַן כֹּל שֶׁהוּא אִם לִכְהַמֹּה
כִּסְלֵא עַיִן זָדוּי :

הַכּוֹתֵב שְׂתִי אוֹתוֹת בֵּין בִּימֵינוּ
בֵּין בְּשִׁמְאֵל בֵּין מִשֶּׁם אֲחֵר
בֵּין מִשְׁתֵּי שְׁמוֹת בֵּין מִשְׁתֵּי
סַמְמָנוֹת בְּכָל לְשׁוֹן חַיִּב אֲמַר
דְּבֵי יוֹסִי לֹא חַיִּבוּ שְׂתִי אוֹתוֹת
לֹא מִשׁוּם רוֹשֵׁם שְׂכַךְ הֵיוּ כּוֹתְבִים
עַל בְּרֵשִׁי הַמִּשְׁכָּן לִידַע אֵיזוֹ בֵּן
שָׁנָה אֲמַר ר' יְהוּדָה מְצִיג עֲשׂוּבִים
קָטָן מִשֶּׁם זָדוּל עִם מִשְׁמַעוֹן
וְשִׁמְאֵל נַח מִנְחֹר דָּן מִדַּע' זָד
מִנְדִּיאֵל :

ד

הַכּוֹתֵב שְׂתִי אוֹתוֹת בְּהַעֲלִים
אֲחֵר חַיִּב כְּתֵב בְּדִין בְּסִי
בְּיִקְרָא בְּקוֹמוֹם וּבְקִנְיָתוֹם
וּבְכָל דְּבַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה רוֹשֵׁם
עַל שְׂנֵי כּוֹתְלֵי זְנוּת וְעַל שְׂנֵי
לוֹחֵי

רבי יהודה אומר הצד צפור למגדל
וצבי לבית חייב וחכמים אומרים
צפור למגדל צבי לבית ולחצר
לחיברין רבן שמעון בן גמליאל
אומר לא כל חיברין שמין זה
הכלל כל המחוסר צידה פטור
והוא מחוסר צידה חייב

צבי שנכנס לבית ונעל ארז
במנו חייב נעלו שנים פטורים
לא יכול אחד לנעול ונעלו שני
חייבים ורבי שמעון פוטר

ישב האחד על הפתח ולא מלאהו
ישב השני ומלאהו השני חייב
ישב הראשון על הפתח ומלאהו
ובא השני וישב בצדו אף על פי
שעמד הראשון והלך לו הראשון
חייב והשני פטור הא למה זה
דומה לנעול את ביתו לשמרון

אבוב הועה' כל האוכלין אוכל אדם
 לרפואה וכל המשקין שותה' חוץ ממי
 דקלים וכוס עקרים מפני שהן ליתקה'
 אבל שותה הוא מי דקלים לצמא'
 וסך שמן עקרין שלא לרפואה :

החושש בשני לא ינמע בהן ארז
 החומץ' אבל מטבל הוא כדרכו'
 ואם נתרפא נתרפא החושש
 במתניו לא יסיר יין וחומץ' אבל
 סך הוא את השמן' ולא שמן ירד'
 בני מלכים סכין שמן ירד' על
 מכותיהם' שכן דרבם לסוך בחול'
 רבי שמעון אומר כל ישראל בני
 מלכים הם :

פרק טו

או קשרים שחייבין עליהן קשר
 הנמלין וקשר הספנין וכשם
 שהוא חייב על קשיין כך הוא חייב
 על התין' רבי מאיר אומר כל
 קשר שהוא יכול להתירו באחדת

וּמַצָּא צָבִי שְׁמוֹר בְּתוֹכוֹ :

פֶּרֶק י"ד

שְׁמוֹת הַשְּׂרָצִים הָאֲמֹרִים בְּתוֹרָה

הַצִּדָּן וְהַחוּבֵל בְּהֵן חַיִּיב

וְשֶׁאֵר שְׂרָצִים וְיִמְשִׁים הַחוּבֵל

בְּהֵן פֶּטוּר הַצִּדָּן לְצוֹרֵךְ חַיִּיב

וְשֶׁלֹּא לְצוֹרֵךְ פֶּטוּר חַיִּיב יַעֲרֹךְ

שֶׁבְרִשְׁוֹתוֹ הַצִּדָּן פֶּטוּר וְהַחוּבֵל

בְּהֵן חַיִּיב ב

אִין עוֹשֵׂין הִלְמִי בַשַּׁבָּת אֲבָל

עוֹשֶׂה הוּא אֶת מִי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבֵל

צִהֵן פֶּתוּ וְנֹתֵן לְתוֹךְ הַתְּבַשִּׁיל

אָמַר רַבִּי יוֹסִי וְהֵלֵא הוּא הִלְמִי

בֵּין מְרִנְבָה וּבֵין מִנְעֵשׂ וְאִן הֵן

מִי מֶלֶךְ הַמִּנְתְּרִין נֹתֵן שֶׁמֶן ב

בְּתַחִילָה לְתוֹךְ הַמִּים אִן לְתוֹךְ

הַמֶּלֶךְ :

ג

אִין אוֹכְלִין אֲזוּב יוֹן בַּשַּׁבָּת לְפִי

שְׂאִינֵנו מֵאֲכָל בְּרִיאִים אֲבָל

אוֹכֵל הוּא אֶת יוֹעֵזֵר וְשׁוֹרְתָה

אֲבוּב

לשבת' והלבי שבת קרבין ביום
הכפורים אבל לא של יום הכפורים
בשבת רבי עקיבא אומר לא של
שבת קרבין ביום הכפורים ולא של
יום הכפורים בשבת:

פרק י"ו

כל כתבי הקדש מצילין אידין
מפני הדלקה בין שקורין בהן
ובין שאין קורין בהן ואף על פי
שכתובים בכל לשון טעונים גזירה
ומפני מה אין קורין בהם מפני
בטול בית המדרש מצילין תיק
הספר עם הספר ותיק התפילין
עם התפילין ואף על פי שישי
בתוכן מעות ולהיכן מצילין
אותן למבוי שאינו מפלש בן
בתירא אומר אף למפולש:

ב

מצילין מזון שלוש סעודות הראוי
לאדם לאדם הראוי לבהמה
לבהמה כיצד נפלה דליקרה

מידיו אין חיבים עליו

ב

יש לה קשרים שאין חיבים עליהם
כקשר הגמלים ובקשר הספסן
קושרת אשה מפתח חלוקה וחוטו
סבכא' ושל פסיקיא' ורצועות
מנעל' ומנדל' ונודות יין ושמן
וקדרה של בשר' רבי ליעזר
בן יעקב אומר קושרין לפני הבהמה
בשביל שלא תצא קושרין דלי
בפסיקיא אבל לא בחבל רבי
יהודה מתיר כלל אמר רבי
יהודה כל קשר שאינו של קיימא
אין חיבין עליו

ג

מקפלין את הכלים אפילו ארבעה
וחמשה פעמים ומציעין את
המטות מלילי שבת לשבת אבל
לא משבת למוצאי שבת רבי
ישמעאל אומר מקפלין את הכלים
ומציעין את המטות מיום הכפורים
לשבת

רבי שמעון בן גנס אומר פורסין
 עור של גדי על גבי שידה תיבדה
 ומגדל' שאחו בהן את האור מפני
 שהוא מחרף' ועושין מחיצה בכל
 הכלים' בין מלאים בין היקנים
 בשביל שלא תעבור הדליקה
 רבי יוסי אוסר בכלי חרש חדשים
 מלאים מים' לפי שאין יכולין ל
 לקבל את האור' והן מתבקעין ו
 ומכבין את הדליקה :

בב' שבא לכבות' אין אומרים לו
 כבה ואל תכבה מפני שאין שביתתו
 עליהן' אבל קטן שבא לכבות
 אין שומעין לו מפני ששביתתו עליהן :

כופין קערה עלוגי הגר בשביל
 שלא תאחוז בקורה' ועל צואה
 של קטן' ועל עקרב שלא תשוק
 אמר רבי יהודה מעשה בא לפני

בלילי שבת מצילין מזון שלוש
סעודות בשחרית מצילין מזון
שתי סעודות במנחה מזון סעודה
אחת רבי יוסי אומר לעול
מצילין מזון שלוש סעודות

ג

מצילין סל מלא בכרות ואף על
פי שיש בו מאה סעודות ועגול
של דבילה וחבית של יין ואומר
לאחריו בואו והצילו לכם
ואם היה פקחין עושין עמו ה
חשבון אחר השבת להיכן מצילין
אותן לחצר המערכת בן בתיה
אמר אף לשאינה מערכת

ד

ולשם מוציא כל כלי תשמשו
ולבש כל מה שיכול ללבש ועוסף
כל מה שיכול לעטוף רבי יוסי
אומר שמונה עשר כלים וחומר
ולבש ומוציא ואומר לאחרים
בואו והצילו עמו

א

עירות המוקמות חומה מקודש
 ומנה שמשלחין מתוכן את המוצרעים
 מסבצין לתוכן מת עד שירצו יסעו
 אין מחזירין אותנו :

ב

פנים מן החומה מקודש מהם
 שאוכלים שם קדשים קלים
 ומעשר שני :

ג

ד הבית מקודש מסגנו שאין
 בים וזבות טרות יולדות נכנסים לשם :

ד

ה החיל מקודש מסגנו שאין גוים
 וטמאי מדיים נכנסים לשם :

ה

ו עזרת נשים מקודשת מסגנו שאין
 טבול ינסגמם לשם ואין חיבים עליה

השאר

ו

בן יונת בן זכאי בערב ואמר
חוששת לו מחמת:

ה

נפח שהדליק את הנר לזשתמש
לחיי ישראל ואם בשביל
ישראל אסור מלא מים להשקות
בהמתו מטקה אחריו ישראל
ואם בשביל ישראל אסור עשה
גוי כבש לירד בו יורד אחריו
ישראל ואם בשביל ישראל אסור
מעשה ברבן גמליאל וקטום שהיו
באין בספינה ועשה גוי כבש
לירד בו וירדו בו רבן גמליאל

וזקנים

ואתכ אמר זו

עשר קדושות הן ארץ ישראל
מקדשות מכל הארצות
ונח היא קדושה שמביאים
מנה עומר והבבירים שאני
באלה מה שאין מביאים בן מל

הארצות

פרק ב'

ללי עץ וכלי עור וכלי עצם וכלי
 זכוכית פשוטיהן טהורין
 וקבליהן טמאין נשברו טהורין
 חזר ועשה מהם כלים מקבלים
 טומאה מכאן ולהבא כלי חרס
 וכלי נתר טומאתן שנה מטמאין
 ומטמאין באויר ומטמאין מ
 מאחוריהן ואינן מטמאין מגביהן
 נשברתן היא טהרתן

מאמר לפעודה שנית

יומא דשבתא בפעודתא תענא
 כתיב אז תתענב עליי על
 ודאי דהיא שעתא אתגליש
 עתיקא קדישא ופלהו עלמין ב
 בחזותא ושלומא וחדותא דעתיקא
 עבדין פעודתא דליה דהי
 ודאי בפעודתא חליתאי דשבתא
 והאכלתיך נחלת יעקב אביך דא
 היא פעודתא דזעיר אנפין דהני

עזרת ישראל מקודשת ממנה שאין
לחוסר כפורים נכנס לשם והיבין
עליה חטאת :

ז

עזרת הכהנים מקודשת ממנה
שאין ישראלים נכנסין לשם אלא
בשעת צרכיהם לסמיכה
לשחיטה ולתנופה :

ח

בין האולם ולמזבח מקודש ממנה
שאין בעלי מומין ופרועי ראש
נכנסים לשם :

ט

ההיכל מקודש מהן שאין נכנס
לשם לא כהן גדול ביום הכפורים
בשעת העבודה אמר רבי יוסי
בחמשה דברים בין האולם ולמזבח
שנה להיכל שאין בעלי מומין ופרועי
ראש ושתווי יין ושלא רחוצ' ידים
ורגלים נכנסים לשם וקורשץ מבין
האולם ולמזבח בשעת הקטרה

י

כתיב וזריתו פרש על פניכם פרש
 תיכם יאי אירו בשבתא יהדי אה
 על גב דלא יהיב לאחרא לא ידנין
 ליה עונשא בשאר זמנין ידנין
 יכתב פרש חנינים פרש חנינים
 קאמר ולא פרש שבתכם ונתיב
 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי יאי
 שבת לא קאמר ובנין כך כתיב
 בינו ובין בני ישראל ומשום דכל
 מהימנותא אשתכח בשבתא יהבין
 ליה לבר נש נשמתא אחרא נשמתא
 עלאה נשמתא דכל שלמא ברי
 כדוגמא דעלמא דאתי ובנין כך
 אקרי שבת מהו שבת שמא דקודשא
 בריך הוא שמא דאיהו שלים מכל
 סטרוהי אמר רבי יוסי ודאי כך הוא
 וי ליה לבר נש דלא אשלים חדותא
 דמלכא קדישא ומאן חדותא דיליה
 אילין תלת סעודתי מהימנותא
 סעודתא דאברהם יצחק ויעקב
 כלילין בהו ובלהו חדו על חדו מ

בשלימותא וכלהו שתא יומין מההני
שלימו מתברכיך בעי בר נש למחדי
בסעודתיה ולא שלמא אין סעודתיה
דאינון סעודתי מהימנותא שלמותא
דזרעא קדישא דישראל די מהימנותא
דא דלהון ולא דעמין עבדי עבודה
זרה ובנין כה אמר בני ובין בני
ישראל תא חזי בסעודתי אין אשתמודעין
ישראל דאינון בני מלכא דאינון מהימלא
דמלכא דאינון בני מהימנותא ומהון
דפגם דר סעודתא מעהו ~~אין~~ די
סנימותא לעילא ואחזי גרמיה דלא
מבני מלכא עילאה הוא דלאו מבני
העילא דמלכא הוא דלאו מורעא
קדישא דישראל הוא ניהבין עליה
חומרא דתלת גלין דינא דגהינס וכו'
ותא חזי דכלהו שאר זמנין ויחזין
בעי בר נש למחדי ולמחדי למסכני
נאי הוא חדי בלחודוהי ולא ידע
למסכני עונשיה סני דהא בלחודוהי
חדי ולא ידע חדוא לאחדא עליה

בצפרא דשנתא	אסדר לסעודתא
עתיקא קדישא	ואומין ביה השתא
בקדושא רב	נהוריה ישרי בה
דציה תחדי נפשא	ובהמרא טבא
וכחזי ביקר ידי	ישר לן שופריה
דאיתמר בלחישא	ויחזי לן סתריה
דבתריסר נהמי	יגלה לן טעמיה
כפילא נקלישא	דאינק את בשמיה
דביה חיי כלא	צדורה דלעילא
ותסק עד יושא	ותרבי חילא
בדבור ובקלא	חדו חצדי חקלא
במתיקא כדנבשא	ומלילו מלך
במלין סתימין	קדם רבון עלמין
והימרון פידושא	תגלון שתגמין
ברזא יקירא	לעטר פתורא
ולאו מלתא אנשא	עמיקא וטמורא
יהוז לרקיעיא	ולין מליא
הלא הוא שמשא	יתמן מאן שריא
לעילא מז דרגיה	רבנ יתיר יסני
דהות פרושא	יסב בת זוגיה

77

מהמנותא שלימותא מכל סטרוי
תאנא בהדין יומא מתעטרוי אבהן
וכל בעין ינקין מה דלא בכל שאר
הגין וזמעין בהדין יומא חיביג
דגהינים עיחין בהדין יומא כל
דינין אהבסיין ולא מתעטין בעלמא
בהדין יומא אורייתא מתעטרוי
בעטרוי שלמין בהדין יומא
חדותא ותסנוקא אשתמע במאן
יחמשין עלמין :

ברוך יי לעולם אמן ואמן
ואחכ יאמר זה

אתקינו סעודתא דמהמנותא
שלימתא דדורות
דמלכא קדישא אהקי
סעודתא דמלכא ודא דיל
סעודתא דעתיקא קדישא
דחקל תמידין וזעיר אנסין
אתין לסעודא

בהדיה

ימלא שבע ארמי
א החרים אשא עיני
כהלל ולא כשחתי
חדות ימים ושנת עולמים
עורה כבציר עורה
ועל ראשי יהיו תמים
נר מצוה ואור תורה
קומה יי למנוחתי
אתה וארזן עוזך
קח נא א את ברבתי
והחזק מגן חמוך

מזמור לדוד יי דיעי לא אחסה
בנאות דשא ירביצני
על מי מנוחות ינהלני מפשי
ישוכב ינחני במעגלי צדק
למען שמו גם כי אך בגי
צלמות לא אירא יעבי אתה
עמדי שבטך ומשענתך חמה
ינחמוני תערוך לפני שולחן
נגד צוררי דשנת בשבטך

בְּדוֹךְ צַדִּיק
בְּאֵן תְּהַלֵּל נַפְשִׁי
בְּיְיָ יֵאִיר נְרִי
בְּהִלּוֹ נְרִי עָלַי רֵאשִׁי
רִנְעִי לֹא אֲחַסֵּר
עַל מִי מְנוּחֹת יִגְהַלְנִי
נֹתֵן לֶחֶם לְכֹל בֶּשֶׂר
לֶחֶם חֲקֵי הַסְּרִיסִינָה
רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךְ יְהוָה
אֲתָה לַהֲרִי קְדוֹשִׁי
תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שַׁלְחֲנֶךָ
תְּרַשֵּׁן בְּשֶׁמֶן רֵאשִׁי
יִתֵּן מְנוּחָתִי
לִפְנֵי אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם
יִתֵּן שְׁלִימָה מִטְּתִי
הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם
יִשְׁלַח מַלְאָכָה לִפְנֵי
לְלוֹתִי לְיִיָּהּ
כֹּס יִשְׁעוֹת אֵשׁ פִּנֵּי
מִנֵּת כּוֹסֵי רִנְיָהּ
בְּמֵאָה נַפְשֵׁי אֱלֹהִים

השביעי שבת ליל אהיך לא תעשה
 כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך
 ואמתך ובהמתך ונרדך אשר
 בשעריך כי ששת ימים עשה
 יי את השמים ואת הארץ ואת
 הים ואת כל אשר בהם וינה ביום
 השביעי על כן ברה יי את יום
 השבת ויקדשהו :

(ספרו מורי)

באי אמה בורא פרי הגפן :

ויאכל סעודתיה כרצוננו ואחכ יטול
 ידיו למים אחרונים :
 וכשבא ליטול ידיו אחר הסעודה
 יאמר

ידי אסחי אנא	לגבי דה מעל
לסטרא הויגא	דלת בה ספשא
אזמן בתלתא	בכסא דברכתך
לעלת עלתא	עתיקא קדישא

בשמך ראשי כוסי רינה אך שוב
וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתני
בבית ייך לאורך ימים

אם תשיב משבת רגלה עשית
חפציה ביום קדשי וקראת
לשבת עונג לקדוש ייך מכבוד
וכבדתו מעשות דרכה ממצות
חפצה ודבר דבר אז התענג על
ייך והרכבתיה על במותי ארץ
והאבלתיך גחלת יעקב אביה כי
פי ייך דבר

זשמרו בני ישראל את השבת
לעשות את השבת
לדורותם ברית עולם : בני ובין
בני ישראל אזהרה היא לעולם : כי
ששת ימים עשה ייך את השמים
ואת הארץ וביום השביעי שבת
יעפשו : זכור את יום השבת
לקדשו ששת ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך : יום
השביעי

אשר ברכו יי' צבאות לאמר בריך
עמי מצרים ומעשה ידי אשה

ונחלתי ישראל

ענה דניאל ואמר להני שמיה דיי
אהא מברך מן עלמא ועד

עלמא די חכמתא וגבורתא די ליה
היא : והוא מהשנא עדניא וזמניא

מהעדה מלכין ומהקים מלכין ידהב
חכמתא לחבימין ומנדעא ליה עי

בינה : הוא גלא עמיקתא ומסתרתא
ידע מה בהשוכא ונהורא עמיה

שלא : אתוהי כמה רברבין ותמהוהי
כמה תקיפין מלכותיה מלכות עלם

ושלטניה עם דר ודר : נהר די נהר
נגד ונפק מן קדמוהי אה אפיך

ישמשוניה ורבו רבון קדמוהי יקומון
דינא יתיב וספרין פתיחוי :

מפר אותות בדים וקוסמים יהולל
משיב חכמים אחור ודעתם

יסכל עושה גדולות עד ארץ
כפלאות עד אין מספר יהי שם

וּתְתַפְּלַל חַנָּה וּתְאָמַר עֲלֵךְ לִבִּי בַּיהוָה

דַּמָּה קָרַנְתְּ בַּיהוָה רַחֲבֵי עַד

אוֹיְבֵי כִי שִׂמַּחְתִּי בִישׁוּעֶיךָ יְיָ אִין קְדוּשָׁה

כַּיֵּל כִּי אִין בְּלַתְךָ וְאִין צוּר כְּלֵהִינוּ

אֵל תְּרַבּוּ תְּדַבְּרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה יֵצֵא עֵתְךָ

מִפִּיכֶם כִּי אֵל דְּעוֹת יְיָ וְלֹא נִחְכְּנוּ ע

עֲלִילוֹת: קִשְׁת גְּבוּרִים חֲתִים וּגְבֻשָׁלִים

אֲזָרוּ חֵיִל: שְׁבַעִים בֶּלֶחֶם נִשְׁכְּרוּ

וְרַעֲבִים חֲדָלוּ: עַד עֲקָרָה יִלְדֵי דָה

שְׁבַעָה וְרַבַּת בָּנִים אִמְלִלָה: יְיָ מִמִּית

וּמַחִיה מוֹרִיד שָׁאוֹל וְיַעַל יְיָ מוֹרִים

וּמַעֲשִׂיךְ מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמָם: מִקִּיָּם

מַעֲפֵר דָל מֵאֲשֵׁפוֹת יָדִים אֲבִיךָ לְהוֹשִׁיב

עִם נְדִיבִים וְכַסָּא כְבוֹד יַעֲזִילֶם כִּי לַיהוָה

מִצַּקֵּי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תְּבַדֵּל

רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וְרַשְׁעִים בַּחֲשֵׁךְ

יִדְמוּ כִּי לֹא כִכַּח יִגְבֵר אִישׁ: יְיָ

יַחֲתוּ מִרִיבָיו עֲלֵיו בַשָּׁמַיִם יִרְעֶם

יְיָ יִדִיךְ אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן עוֹז ל

לְמַלְכוּ וַיִּרֶם קִרְן

מִשִּׁיחוֹ

אֲשֶׁר

יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
לֵאמֹר אֲנִכִי יְיָ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַד
עַבְדִּים : לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים עַל פְּנֵי לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ
סֶסֶל וְכָל חֲמוּנָה אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת
וְאֲשֶׁר בְּמִיַם מִתַּחַת לָאָרֶץ : לֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי
אֲנִכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵל הַנָּא מוֹקֵד עֵץ
אֲבוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלֹשִׁים
וְעַל רִבְעִים לְשׁוֹנְאֵי וְעֹשֵׂי
חֶסֶד לְלִפְיָם לֵאמֹר כִּי וְלִמּוֹצְרֵי מָוֶן
לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹן
כִּי לֹא יִנְקֶה יְיָ אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא
אֶת שֵׁמוֹ לְשׁוֹן : זְכוּר אֶת יוֹם
הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ : שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְוֹתֶיךָ
וְיוֹם הַשַּׁבָּת יִשְׁבֹּת לִי אֱלֹהֶיךָ
תַּעֲשֶׂה כָּל מְלַאכְוֹת אֶרְצוֹ
וּבִנְ

בריתי אִתְּם אָמַר יְיָ רַחֵם אֶשְׂרָה
 עֲלֶיךָ וּדְבַרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ
 לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעָה וּמִפִּי
 זִרְעֵי זִרְעָה אָמַר יְיָ מִעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבֹת
 צִיּוֹן הֵייוֹנוֹ כְּחֹלְמִים : יְיָ
 יִמְלֵא שְׂחוֹק פִּינוֹ וּלְשׁוֹנֵינוּ דְבָרָה :
 אֲזִי יֹאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַגְדִּיל יְיָ לִי
 לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת
 עִמָּנוּ הֵייוֹנוֹ שִׂמְחִים שׁוֹבֵה יְיָ אֶת
 שְׁבִיטָנוּ כְּאֲמִיקִים בְּנֶגֶב : הַזֹּרְעִים
 בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ : הַלֹּקֵךְ
 יִלֵךְ וּבִבְהַ נִשְׂאָ מִשָּׂרָה הַזֹּרֵעַ :
 בּוֹא יִבֹּא בְרִנָּה נֹשֵׂא
 אֲזִימוֹתֵינוּ :

ז

וַיֹּאמֶר לְמַנְהֵג בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְיָ וְנִחַיְתֵם
 אֲזִימוֹתֵינוּ הַזֹּרֵעַ בְּנֵי
 אֲזִימוֹתֵינוּ

תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע
ידבר און : ותמק לרעב נפשך
אפש נענה תשבע זרח בחשך
אורך ואפלתך בצהרים יונחך
תמיד והשביע בצחצחור
נפשך ועצמותיך יחליץ : והיית
כגן רוח וכמוצא מים אשר לג
יכזבו מימיו : ובגו סמך חרבות
עולם מוסדי דור ודור תקומם
וקורא לך גודר פרץ משובב
נתבות לשבת

אם תשוב משבת רחלה עשות
הפציק ביום קדשו וקראת
לשבת עונך לקדוש יי מכה
כבודתו מעשות דרכיה ממצוא
הפצק ודבר דבר : אז תתענה
על יי והרכבתיך על במותי
אורך והאכלתיך נחלת יעקב
אביך כי פי יי דבר
ובא לציון גואל תשבי פשע ב
ביעקב נאם יי ואני זאת

ובין כך ניטל בשבת

ד

דבי יהודה אומר כל הכלים
 ניטלין חוץ מן המסד הנדונ
 ויחד של מהרישה כל הכלים
 ניטלין לצורך ושלא לצורך רבי
 נחמיה אומר אין ניטלין לא לצורך

ה

כל הכלים הנטלין בשבת שמדיין
 ניטלין עמהם ובלבד שיהיו עושין
 מעין מלאכה שברי עריבה
 לכסות בהן את פי החבית שבה
 זוכית לכסות בהן את פי הפקד
 רבי יהודה אומר ובלבד שיהיו
 עושין מעין מלאכתן שברי
 עריבה לצוק לתוכן מקפה ושבה
 זוכית לצוק לתוכן שמן

האין שבתית אם ממלוצין
 ואינה מופלה ממלאך בה ואם
 לאו אין ממלאך בה זמירד

שבת

מנחה לשבת קודם

סעודה שלישית

פרק יז

כל הכלים נטלין בשבת ודלתותיהם

עמהן אף על פי שנתפרקו

בשבת שאינן דומין לדלתות

הבית לפי שאינן מן המוכן

ב

נוטל אדם קורנם לפצע בו ארז

האגוזים וקורדום לחתוך בו את

הדבילה מגירה לגרוף בה ארז

הנביטה מגריפה לגרוף בה ארז

הגרונרות את ההחת וארז

המולג לתת עליו פת לקטץ את

הבוש ואת הכרכר לתחוב בו מחט

של יד לטול בו את הקויץ ושל

קקאים לפתוח בו את הדלת

ג

מני שול דתים אם יש קשר

באשך מקבל טומאה ואם

לאו אדנו מקבל טומאה בין כהן

ובין

ומעשר שני והקדש שנפדו ו
 והתורמוס דיבש מפני שהיו
 מאכל לעניים אבל לא את הטבל
 ולא את מעשר ראשון של
 נוטלה תרומתו ולא את מעשר
 שני והקדש שלא נפדו ולא את
 הלוח ולא את החרדל רבן שמעון
 בין נמליש חסיד בלוח מפני ש
 שהוא מאכל עירבים

ב

חבילי קש וחבילי עצים וחבילי
 זרדים אם התקינן למאכל
 בהמה מטלטלין איתן ואם לאו
 אין מטלטלין איתן כופין את הסל
 לפני האפרורים כדי שיעלו וירדו
 תרנגולת שברחה דוחין אותה עד
 שתכנס מדדיו עגלון וסיוחין גישות
 הרבים) אשה מדרה את בנה אמר
 רבי יהודה אימתי בזמן שהוא נוטל
 אחד ומנה אחד אבל אם היה
 גורר אסור

שהיא קשורה בטפיה ממלאין בדה
בשבת :

ז

פקק החלוק רבי איעזר אומר
בזמן שהוא קשור ותלוי פוקקין
בו ואם לאו אין פוקקין בו וחכמים
אומרים בין כך ובין כך פוקקין בו :

ח

כל כסווי הכלים שיש להם בירת
אחיזה ניטלין עמהן בשבת אמר
רבי יוסי במה דברים אמרו
בכסווי הקרקעות אבל בכסווי
הכלים בין כך ובין כך ניטלין
בשבת :

פרק יח

מפני אפילו ארבע וחמש קופות
של קבן ושל תבואה מפני
האורחים ומפני בטול בירת
המדרש אבל לא את האוצר
מפני תרומה שהורה ודמיה
ומעשר ראשון סגולה תרומתו
ומעשר

עושיין כל צרכי מילה בשבת
 מנהלין ופורעין ומוצצין ונותנין
 עליה אספלטת וכמון אם לא
 שחק מערב שבת לועם בשני
 ונותן אם לא טרה יין ושמן
 מערב שבת נותן זה בעצמו וזה
 בעצמו ואין עושיין לה חלוסקא
 לכתחילה אבל כורך עליה
 סמרטוט אם לא התקין מערב
 שבת כורך על אצבעו ומביא
 ואפילו מהצר אחרת :

מרחיצין את הקטן בין לפני
 המילה ובין לאחר המילה ו
 ומזלפין עליו ביד אבל לא בכלי
 רבי לעזר בן עזריה אומר
 מרחיצין את הקטן ביום השלישי
 שחל להיות בשבת שנאמר
 ויהי ביום השלישי בהיותם
 כואבים ספק ואנדרוגינוס אין
 מחללין עליו את השבת

אין מילדין את הצמחה ביום טוב
 אבל מעדיין ומילדין את האשה
 בשבת וקורין לה חממה במקום
 למקום ומחללין עליה את השבת
 וקושרין את הטבור וצני יחסי
 אומר אה חותבין וכל צרכי
 מילה עושין בשבת
 פרה יט

רבי איעזר אומר אם לא הוציאו
 כל מערב שבת מביאו בשבת
 מגולה ובספנה מכסהו על פי
 ערש ועוד אומר רבי איעזר
 כודתים עציים לעשות פחמים
 לעשות כלי ברזל כלל אומר
 רבי עקיבא כל מלאכה שאפשר
 לעשותה מערב שבת אינה
 דוחה את השבת ושאי אפשר
 לעשותה מערב שבת דוחה
 את השבת

עושין

נמול לשנים עשר קטן החולה
אין מוהלין אותו עד שיבריא:

ו

אן הן ציצין המעכבין ארבע
המילה בשר החופה את יוב
העטרה ואינו אוכל בתרופה
אם היה בעל בשר מתקן
מפני מראית העין מל ול
פרע את המילה כאילו לא היה

סרק ב

דבי אליעזר אומר תולין את
המשמרת ביום טוב

ונותען לתלויה בשבת והכמים
אומרים אין תולין את המשמרת
ביום טוב ואין כותנין לתלויה
בשבת אבל נותען לתלויה
ביום טוב

נותען מים על גבי שמרים
בשביל שיצלו ומסננין את
היין בסודרין ובבמית מצרי
ונותען ביצה במסננת של

ודב יהודה מתיר באגדרוניתוס :

ד

מי שהיה לו שתי תעוקות אחד
למול אחד השבת ואחד
למול בשבת ושבת ומל של
שני השבת בשבת הייב
אחד למול בערב שבת ואחד
למול בשבת ושבת ומל את
של ערב שבת בשבת רבי
ליעזר מחייב חטאת ורבי
יושע פוסל :

ה

קטן שמול לסמונה ולתעדה
ולעשרה ולאחד עשר ולשנים
עשר לא סחוט ולא יותר
הוא שצד כדרכו לשמונה
מול לבין השמשות נמול
לחשעה בין השמשות של ערב
הוא כימול לעשרה אם שוב
למול השבת נמול לאחד עשר
שני שבת שובים של דאש השנה
נמול

בידו אבל מנענעו בגופו ואם הידי
מאכל בהמה או שהיה עליו כר או
פדין מנענעי בידו מכבש של בעלי
בתים מתירין אבל לא כובשין ושל
כובשין לא יע בו רבי יהודה אומר
אם היה מותר מערב שבת מתיר
את כולו ושומטו :

פרק כ"א

נוטל אדם את בנו והאבן ~~ביתו~~
ובלכלה והאבן בתוכה ~~הוא~~
ומטלטלין תרומה טמאה עם הטהורה
ועם החולין רבי יהודה אומר אף
מעלין את המדמע באחד ומאדה :

ב

האבן שעל פי החבית מטה על
צדה והיא נופלת היתה בין החביות
מגביהה ומטה על צדה והיא
נופלת מעזת שעל הבר גוער
את הבר והן נופלות היתה עליו
לשלשת מקצחו בסמך טוטה היתה
של עזר נותען עליה מים עד שתכלה :

חדל ועושין אנומלין בשבת רבי
יהודה אומר בשבת בכוס ביום טוב
בלגץ ובמועד בחבית רבי צדוק
אמר הכל לפי האורחין

ג

אין שורין את הדלתית בפושרין אבל
נותן לתוך החומץ ואין שורין ארז
הכרשינין ולא שפין אותן אבל
~~נותן לתוך החומץ~~
~~נותן לתוך החומץ~~
בובדין את התבן בכברה ולא יתכנו
בבית מקום גבוה בשביל שירד
החומץ אבל נוסף הוא בכברה ונותן
לתוך האבוס

ד

גזרפין מלפני הפנים ומסלקין לצדדין
מפני הרעו דברי רבי דוסא וחכמים
אוסרים נוטלין מלפני בהמה זו ונותנין
לפני בהמה זו בשבת

ה

הקטן שעל גבי המטה לא ינענענו
בירו

מעצמן אסורים ירבי איעזר מתיר:

ב

כל שבא בחמין מערב שבת שורין
 אותו בחמין בשבת וכל שלא
 בא בחמין מערב שבת מדיחין אותו
 בחמין בשבת הויז מן המליח הישן
 ודגים מלוחים קטנים וקל ו
 האספנין שהדחתן זו היא נמר
 מלאכתן :

ג

שובר אדם את החבית לאכול ממנה
 גדוהרות ובלבד שלא יכנין לעשות
 כלי : ואין כוכבין מגופה של חבית
 דצרי רבי יהודה וחכמים ו
 מתיכין ולא יקבנה מצד ו
 ואם היתה נקובה לא יתן עליה
 שעה מפני שהוא ממד ו
 אמר רבי יהודה מעשה בית
 לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב
 ואמר הושעני לו מהטעם :

ד

בית שמאי אומרים מזביהין מזן השלהן
 עצמות וקליפין ובית הלל אומרים
 נוטל את הטבלה כלה ומנערה מ
 מעבירין מעל השולחן פירידין פחות
 מחזית ושער של אפונין ושער של
 עדשים מפני שהוא מאכל בהמה
 ספוג אם יש לו עור בית אחיזה מקנחין
 בו ואם לאו אין מקנחין בו וחכמים
 אומרים בין כך ובין כך נוטל בשבת
 ואינו מקבל טומאה :

פרק כב

הבית שנשברה מצילין הימנה מזון ש
 שלוש סעודות ואומר לאחרים בואו
 והצילו לכם ובלבד שלא יספוג אין
 פוחטין את הפירות להוציא מהן
 משקין ואם יצאו מעצמן אסורים
 דבני יהודה אומר אם לאוכלים
 הוצא מהן מותר ואם למשקין ה
 הוצא מהן אסור חלות דבש
 שריסקו מערב שבת ויצאנו מ
 מעצמן

מֵעֶצְבִּין אֶת הַקֶּטֶן וְאִין מַחְזִירִין
 אֶת הַשֶּׁבֶר מִי שֶׁנִּפְרָקָה יָדוֹ
 אִין רָגְלוֹ לֹא יִטְרַפֵּם בְּצוּנָן
 אֲבָל רוֹחֵץ הוּא כְּרוֹכּוֹ וְאִם
 נִתְרַמַּא נִתְרַפַּא :

פֶּרֶק כ"ג

שׁוֹלֵא אָדָם מַחְבִּירוֹ כְּדֵי יִין וְכְדֵי
 שֶׁמֶן וְבִלְבַד שֶׁלֹּא יֵאמַר
 הַלּוֹיִט וְכֵן הָאִשָּׁה מַחְבֵּרְתָּהּ
 כְּכֹרֶת וְאִם אֵינָהּ מֵאֲמֵנָה
 מֵנִיחָ טִלְתּוֹ אֲצִלוֹ וְעַיִן
 עֲמוֹ חֶשְׁבוֹן לְאַחַר הַשַּׁבָּת
 וְכֵן עֶרֶב פֶּסַח בִּירוּשָׁלַם שֶׁנֶּחַ
 לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת מֵנִיחָ טִלְתּוֹ
 אֲצִלוֹ וְנוֹטֵל אֶת פֶּסַחוֹ וְעוֹשֶׂה
 עֲמוֹ חֶשְׁבוֹן לְאַחַר יוֹם טוֹב :

ב

מוֹנֵה אָדָם אֶת אֲרָחֵיו וְאֶת
 פֶּרְפְּרוֹתָיו מִפִּיּוֹ אֲבָל לֹא מִן
 הַכֶּתֶב וּמִפִּיּוֹ עִם בְּנֵי וְעִם
 בְּנֵי בֵיתוֹ עַל הַשְּׁלַחַן וּבִלְבַד

וַתִּטֵּן תְּבִייל לְהוֹךְ הַבּוֹר
בְּשִׁבִיל שִׁירָא שְׁמוֹר וְאֵדֶרֶת
הַמַּיִם הַיּוֹפִים בְּרַעִים בְּשִׁבִיל
שִׁיצְנוּ וְאֵת הַצּוֹנֵן בַּחֲמֹד
בְּשִׁבִיל שִׁיחֲמוּ מִי שֶׁנֶּשְׂרוּ
כִּלְיוֹ בְּדֶרֶךְ בַּמַּיִם מֵהַלֶּךְ בְּהֵן
וְאִינוּ הוֹשֵׁשׁ הַנֶּעַל לְחַצְרוֹ
הַחִיצוֹנָה שׁוֹטְחֵן בַּחֲמֹד
אֲבָל לֹא כַּנֶּגֶד הָעַם

ד

הַרוּחַן בְּמִי מַעֲרָה יִבְמִי טַבְרִיא
וְנִסְתַּפֵּן אֶפִּילוּ בַּעֲשֵׂר אֱלֹהֵי־נִטִּית
לֹא יִבְיָאם בִּידוֹ אֲבָל עֲשֵׂרֶה
בְּנֵי אָדָם מִסְתַּפְּנֵן בְּאֶנְטִיזִית
אֵת פְּנֵיהֶם יִדְיָהֶם וְרַגְלֵיהֶם
וְנִבְיָאֵן אֹתָן בִּידֵיהֶם

ה

כִּי אֲחֻשׁוּמִישׁוֹן בְּבִי מַעִים
אֲנִי לֹא מֵתַעֲבֹלֵן וְלֹא
מֵתַעֲבֹלֵן אֵין תִּרְדֵן לְקוֹרְדִינִי
וְאֵין עֵשִׂין אֶסִּיקְטוֹיִן וְאֵין
מַעֲצִבִין

בשבת לא יספור בדין
 ישראל לא אם כן בלתי
 ממקום קרוב עשו לו ארון
 וחסרו לו קבר יקבר בו
 ישראל ואם בשביל ישראל
 לא יקבר בו עולמית

ה

עושין כל צרכי המת סכין
 ומדיחין אותו ובלבד שלא
 יזוז בו אבר שזמטין אותו
 הכר מתחתיו ומטילין אותו
 על החול בשביל שדמתיין
 קושרין את הלחי לא שיעלה
 לא שלא יוסף וכן קורדי
 שנשברה סומכין אותו
 בספסל או באריות הפטה
 לא שתעלה לא שלא תוסף
 אין מעמצין את המת בשבת
 ולא בחול עם יציאת נפש
 והמעמצין עם יציאת הנפש
 הכי זה שופך דמים

שלא יתכן לעשות מנדר
גדולה כנגד הטנה משום
קוביא ומטילין חלשים על
הקדשים ביום טוב אבל
לא על המנות

ג

לא יצא אדם פועלים
בשבת ולא יאמר אדם
לחבירו לשכור לו פועלים
להשיבין על התחום
לפועלים ולהביא
פירות אבל מחשיך הניח
לחומר ומביא פרות בידו
כלל אמר אבא שאול כל
שאני זכאי באמירתו ישא
אני להחשיך עליו

ד

מחשיבין על התחום לפקח
על עסקי כלה ועל עסקי
חמת להביא לו ארון
ותכריכין גוי שהביא חלילין
בשבת

גובלים ואין נותנין מים לפני
דבורים ולפני יונקים שבשוק
אבל נותנין לפני אנוזין ותרנגולים
ולפני יונק הרדיסיות

ד

מחתכין את הדלועין לפני
הבהמה ואת הנבלה לפני
הכלבים רבי יהודה אומר אם
לא היתה נבלה מערב שבת
אסרה לפי שאינה מן המוכן

ה

מפדין גרדים בשבת ונשלין
לגרדים שקן לצורך השבת
פוקקין את המאור ומודדין
את המטלית ואת המקודה
ימעשה בימי אביו על רבי
צדוק ובימי אבא שאול בן
בטנית שפקקו את המאור
בטפיה וקשרו את המקודה
בצמר לידע אם יש בניגוד
פוחה טפח אם לא ומדבריהם

פרק כד

מי שהחשיף לו בדרך נוֹתֵן
כיסו לנכרי ואם אין עכו
נכרי מניחו על החמור הַיֵּע
לחצר החיצונה נוטל אֶת
הכלים הַנִּטְלִין בשבת ושאינן
נִטְלִין בשבת מֵתִיר אֶת
החבלים וְהַשְּׂכָיִם נוֹפְלִין מֵאִהָן

ב

מֵתִירִין פְּקִיעֵי עֲמִיר לִפְנֵי בַהֲמָה
וּמִסְפָּסִין אֶת הַכִּיפִין אֲבָל לֹא
אֶת הַזִּירִין אִין מִדְּסָקִין לֹא
אֶת הַשַּׁחַת וְלֹא אֶת הַחֲרוּבִין
לִפְנֵי בַהֲמָה בֵּין דָּקָה יָבִין גְּסָה
רַבִּי יְהוּדָה מֵתִיר בַּחֲרוּבִין לְדָקָה

ג

אִין אוֹבְסִין אֶת הַנָּמֶל וְלֹא
חֲרָסִין אֲבָל מִלְּעִיטִין וְזֵדִין
מִמָּרִים אֶת הָעֵנָלִים אֲבָל
מִלְּעִיטִין וּמֵהַלְקָטִין לְתַרְנָגוֹל
וְנוֹתֵנִן מִים לְמוֹרְסָן אֲבָל ל
וּבִי

ולא ידעין עלאין ותתאין איה הדי
 נשמתא דאטמר בהאי רצון דאתגלייא
 בשעתא דצלותא דמנחה בשבתא
 כתוב ולא ידע יגו והיא שמיר מכל
 סמירין דעלמא ודינא לא שלטא
 ביה זכאה חולקיה דמשה תאנא
 בהאי יומא דאורייתא מתעטר
 בכלהו בכל אינון סקידין בכל אינון
 גזרין וענשין בשבעין אנפין בנהומא
 דנהרין מכל סטרא וסטרא מאן חמי
 ענפין דנפקין מכל ענפא וענפא
 חמושא קימין בגו אילנא כל
 ענפין בהו אחידן מאן חמי אינון
 תרעין דמפתחין בכל ספר וספר
 כוללו מזדהרין ונהרין בהאי נהומא
 דנפיק ולא פסיק כדחא נפיק אתעו
 קדישי עליונין אתערבו עמא קדישא
 דאתבחד לעילא ותתא אתערבו
 חזיתא לקדמות מאריכוך אתערבו
 בתדומא שלמתא אודמנו בתלת
 ידון בתלת אבהן אודמנו לקדמות

א
 י
 א
 ין

למדנו שפוקקין ומודדין וקושרין

בשבת :

ואתב יאמר מאמר זה השייך לפעודה

שלישית

תא חזי בכל שיתא יומי דשבתא

כד מטא שעתא דצלותא

דמנחה דינא תקיפא שלטא

וכל דינן מתערין אבל ביומא

דשבתא כד מטא עדן דצלותא

דמנחה ועוא דדען אשמכד

ועתיקא קדישא גלי רצון ד

דיליה וכל דינן דיליה מתבסין

ואשתבח רעותא וחדו בכולא

ובהאי רצון אסתלק משד

נביאה מהימנא קדישא בגין

למנרע דלא בדינא אסתדן

והאי שעתא ברצון דעתיקא

נפק נשמתייה בעלמא ואתטן

ביה בגין כן ולא ידע אינא

את הבורח כתיב מה עתקו

קדישא טמירא דכל שמיך

ולא

ימן העבודה הקשה ובגיוןן שקול
 שבתא לקבל אודיתא וכל דנטיר
 שבתא כלא נטיר אודיתא כולא
 וכתוב אשרי אנוש יעשה זאת וכו'
 אשתמע דנטיר שבת כמא
 דנטיר אודיתא כולא
 ברוך יי' לעולם אמן יאמן
 ודמר על הכוס

אהמנו מעודתא דמחמנתא
 שלמנתא דמלכא
 קדישא אתקינו מעודתא דמלכא
 דא היא מעודתא דזעיר אנפין
 ועתיקא קדישא ותקל תפוחין
 אתין לסעדא בהדוא

בע היכלא דנסיפין
 למחזי דזעיר אנפין
 יהון אבא בהאי תבא
 דבה שלמא בגלופין
 צבו למדא בהאי ועדא
 בגו עירין וכל גרסין

מהימנותא בחזרה דכל חדותא
זבאה חולקהון ישראל קדישא
בעלמא דין ובעלמא דאתי דא
היא ידעתא להון מכל עמין עובדי
עבודה זרה ועל דא כתיב ביש
ובין בני ישראל אמר דבי יהודה
ידאי כתיב זכור את יום השבת
לקדשו וכתוב קדושים תהיו כקדוש
אני יי וכתוב וקראת לשבת עונג
לקדשו כי מצבד תאנא ביה
יומא כל נשמתהון דבדיקו
מתעדינן בתפארי עתיקא קדישא
סתימא דכל סתימין דהוא דא
מענתא דהוא עתיקא מתפסין
בכלהו עלמין וסלקא ונחזתא
מתפסשא לכלהו בני קדישא
לפלהו נסורי דאורייתא ונחזין
בנחא שלים ומתנשו מכל
כל דינזין כל דינזין וכל פולחנין
קסין ודא הוא דכתיב ביש
חנה כי לה מעצבד ומרזבד

ומן

ביום הששי להם ימים שבו איש
תחתיו לא יצא איש ממקומו ביום
השביעי על כן ברח"ל את יום
השבת ויקדשהו
(סכרו פורו)

באי אמה בורא פרי הגפן :

ושלים סעודתיה כיד הטובה עלי
וטול ידיו במים אחרונים
ויאמר

ידו אסחי אמת' לגבי חד כמנא'
לסערא חרמא דלית ביד
מנשא :

אומן בתלתא כנסא דברכתא
לעלת עילתא עתיקא
קדישא :

ואחר הסעודה יאמר

אשלימו סעודתא דא דמהימנותא
שלימתא דזרעא

קדישא
דישאל

חדו השתא בהאי שעתא

דביה דענא זליה זעפין

קדיבו לי חזי חילי

דלית דינן דהקפין

לבר גטלין ולא עתלין

הט כלבין דהצויפין

והא אומין עתיק יומין

לחוצחא עדי יתן חלפין

רעו דיליה דגלי ליה

לכטלה בגל קליפין

ישון לון בנקפיהון

ויטמדרון בגו פלין

אדיו השתא בפתחא

בהדותא דזעיר אנפין

תם

ויאמר מזמור לדוד בדה ו

יאחב יאמר

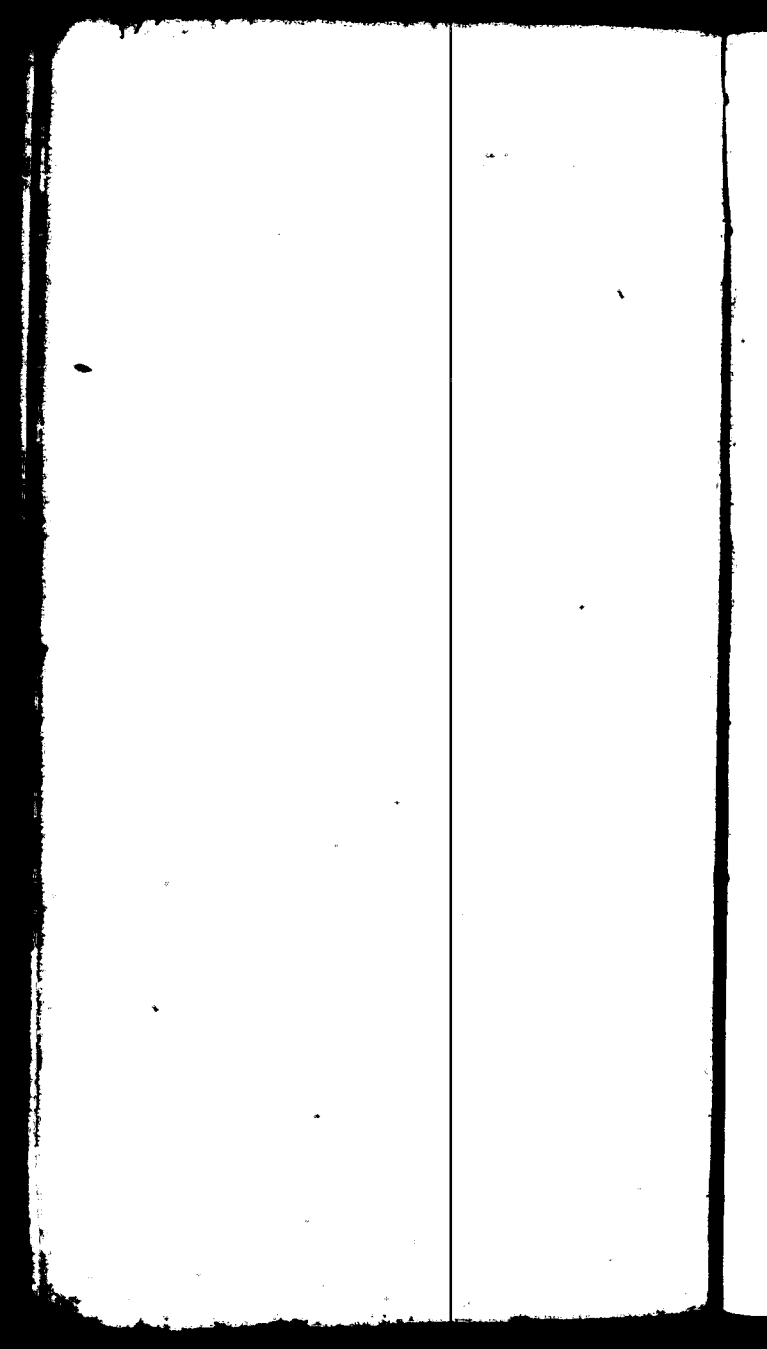
ויאמר משנה אכלהו היום כי שבת

היום לילך : היום לא תמצאה

בשדה : דא כי ליל נתן לכם ה

השבת על כן הוא נתן לכם

ביום

יֵאָחֵב יֵאָמֵר הַלְלוּיָהּ אֹדָה יְיָ וְכֹן

בְּדָף

וְיִבְרַךְ בְּרִכַּת הַמִּזִּין כִּנְל בְּדָף

ס

מנחה לשבת

אִם תִּשִׁיב מִשְׁבֶּת דְּגִלְךָ עֲשׂוּרָה
 חֲפִצִּיךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת
 עֲנֵנִי לְקִדּוֹשׁ יְיָ מִכְבֵּד וּבְבִדְתוֹ מִעֲשׂוֹת
 דְּרִכֶּיךָ מִמִּצְוֹת חֲפִצֶּךָ וּדְבַר דְּבַר : אֲזַי
 תִּתְעַנֶּנִי עַל יְיָ וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בְּמוֹרֵי
 אֶרֶץ וְהֵאֱכַלְתִּיךָ גִּתְלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי
 סִי יְיָ דְבַר : מִה נֶאֱוֹן עַל הַהָרִים דְּגִלִּי
 מִבֶּשֶׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבֶּשֶׂר טוֹב מִשְׁמִיעַ
 יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ : גִּלִּי מֵאֵד
 בַּת צִיּוֹן הִרְעִי בֵּת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מֶלֶךְ
 יָבוֹא לְךָ צַדִּיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא עֵינִי וְרַכֵּב
 עַל חֲמֹר וְעַל עֵיז בִּן אֲתֵנוֹת : הִנֵּנִי שְׂלֵחַ
 מֵלֹאכֵי וּפְנֵה דֶרֶךְ לִפְנֵי וּפְתָאֵם יָבֹא אֵלַי
 הַיּוֹבֵלִי הָאֵדֶן אֲשֶׁר אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וּמֵלֹאֲךָ
 הַבְּרִיית אֲשֶׁר אַתֶּם חֲפִצִּים הִנֵּה גַם אֲנִי
 יְיָ עֲבָדוֹת : הִנֵּה אֲנִי שְׂלֵחַ לָכֵם אֶת
 אִיֵּת הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְיָ הַגָּדוֹל
 וְהַטּוֹב : וְהָשִׁיב לֵב אֲבוֹת עַל בְּנֵים וּלְבַב
 בְּנֵים עַל אֲבוֹתָם : הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאֵם
 יְיָ אֲבִיקְמֵתִי לְדוֹד צִמְחָה צַדִּיק יִמְצֵא

בִּיתְךָ עוֹד יִהְיֶה סְלֵה; אֲשֶׁר־י אֲדָם
 עֵינָיו לֹו בְךָ מִסִּילוֹת בְּלִבָּבָם עוֹבְרֵי־י
 בַּעֲמַק הַבְּכָא מַעֲיֵן יִשְׁתַּוְּהוּ גַם בְּרִבּוֹת
 יַעֲטֶה מוֹרָה; יִלְכוּ מַחִיל אֶחֱלֵי יִרְאֶה
 אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן; יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת
 שָׁמְעָה תַּפְלִתִּי הֶאֱזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סְלֵה; מִגִּנְנוּ רָאֵה אֱלֹהִים וְהִבֵּט סַנֵּי
 מִשִּׁיחָךְ; כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצִרֶיךָ מֵאֶרֶץ
 בַּחֲרָתִי הַסְּתוּפָה בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּרָה
 בְּאֵהֱלֵי רִשְׁעִי; כִּי שָׁמֵשׁ וּמִזֵּן יְיָ
 אֱלֹהִים חֵן וְכְבוֹד יִתֵּן יְיָ לֹא יִמְנַע טוֹב
 לְהוֹלְכִים בְּתַמִּים; יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י
 אֲדָם בּוֹטֵחַ בְּךָ;

וַיֹּדְבֵר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֵת קְרַבְנֵי לְהַמִּי לְאִשֵּׁי
 רִיחַ טַחֲוֹחֵי תִשְׁמְכוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֲדֵי
 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאֲזִיזָה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ
 לִי כַבָּשִׂים בְּעַן שְׁנֵה תְּמִימִים שְׁעִים לִישׁ
 מְלֹלָה תְּמִיד אֵת הַכֶּבֶשׂ הַזֶּה וְהַזֶּה וְהַזֶּה
 כִּסְלֵד וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי אֶעֱשֶׂה בְּךָ
 הַעֲרֹבִים וְעֵשִׂירִית הַיִּם מִתְּחִלָּה וְהַזֶּה

מלך השביל ועשה משפטם וצדקת
בארץ בימי תושע יהודה וישדל יוסף
לבטח וזה שמו אשר יקראו לו צדקנו
וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדתי
ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם
וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם
עד עולם ודוד עבדי נשוא להם לעולם
וכרתי להם ברית שלום ברית עולם
יהיה אותם ובתתים והרבתי אותם
ובתתי את מקדשי בתוכם לעולם
והיה משכנע עליהם והייתי להם
לאהם והמה יהיו לי לעם וידעו
הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל
בהיות מקדשי בתוכם לעולם
למנצח על ונתתי להם קדש מזמור
מה ידירות מסוכנותיך
צבאות נכספה יתם כלתה נפשי ל
לחצרותי לבי ופשרו ידננו אל חי
גם צפור מצאה בית ורדוד קן עליו
אשר שמה אסדומיה את מזבחתה
לצבאות מלכי וואי אשר וישבו

ביתך

לדורותיכם

תנו רבנן פשיטת שקטורת כיצד
 שלוש מאות ושלשים אצמורה מניח
 היו בה' שלוש מאות ושלשים והמקור
 כמנין ימות החמה ושלשה מנפים
 יתרים שמתם סבגים בהן גדול מלא
 חסניו ביום השפלים ומהחורן למכתשת
 בערב יום השפלים כדי לקיים מצות
 דקה מן הדקה ומה עשר שנים
 היו בה' ולא מן השנה והעפודן החסני
 והלבונה ששקל שבעים שבעים מנה
 מור וקציעה ושכולת גרד ופר כוש
 משקל ששה עשר שיטה עשרה מנה
 הקושט שנים עשר קלפה שלשה וקמח
 השעה ברית כרשעא השעה קבץ יין
 קפריסין סמין תלת וקבין חלתא ומס
 לא מוצא יין קפריסין מביא חסד חסד
 עתק מלח סדומית רבע מעלה עין
 כל שהוא רבי נתן הבבלו אמרד גבין
 חסד לידן כל שהוא ששן בה דבש
 מעלה גס חסד חסד מכל שנתה חסד

גם

סלה צבאות אשרי אלהי

גם

הושיעה המלך יעקב

גם

השיתנו אלהינו

ונשובה חדש

ימינו

כדדם:

וערבה לנו מנחת יהודה ועושלים

כימי עולם ובשנים קדמוניות:

אשרי יושבי ביתך עוד יחלוק עלך:

אשרי העם שככה לו אשרי

העם שיוצא לתהלה לדונו:

ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך

לעולם ועד: בכל יום אברכה ואחלה

שמך לעולם ועד: גדול האל ומהלל

באת הגדולתו אין תקר: דור לדור ישבח

מעשיך ובנאותיך יגידו הקוד הקוד הודך ודברי

גמלאותיך אשיחה: ועזו נוראותיך

יאמרו וגדלתך אספרנה זכר רב

מיתה רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי
אינו לא שרף הנזוף מעצי הקטף בורית
כרשינא למה היא באה כדי ליפות בה את
הצפורן כדי שתהא נאה יין קפריסין למה
הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי
שתהא עזה והלא מי רגלים יפין לה לא
שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד
תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר
הרק היטיב היטיב הרק מפני שהקול
יפה לבשרים פטמה לחצאין כשרה
לשלוש הדבוע לא שמענו אמר רבי
היה זה הכלל אם במדתה כשרה
לצפורן ואם חסר אחת מכל סממניה
חסר מעלה תני בר קפרא אחת לששים
הן לשמיעים שנה היתה נאה של שירים
לצפורן ועוד תני בר קפרא אילו היה
מתן בה קורטוב של דבש אין אדם
יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין
בה דבש מפני שהתורה אמרה בו כל שאנו
מל דבש לא תקטירו ממנו אשה לוי
עבאות עמנו משגב לנו להי
יעקב

בא לציון גוֹל וְשָׁבִי פֶשַׁע בִּיעֲקֹב
נַאֲמַר יְיָ : וְאַתָּה זֹאת בְּרִיתִי אִתָּם
אָמַר יְיָ רַחֲמֵי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבֵּר
אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְפִי : לֹא יִמוּשׁוּ מִפֶּה
וּמִפִּי זִרְעָה מִמִּי זֶדַע זִרְעָה אָמַר
יְיָ מַעַתָּה יַעַד עוֹלָם : וְאַתָּה קָדוֹשׁ
יוֹשֵׁב תְהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מִלֵּא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וּמִקְבְּלֵי
דִין מִדִּין וְאִמְרֵי קָדִישׁ בְּשִׁבְמֵי
מְרוֹמָא עִילָאָה בֵּית שְׁכִינְתֵיהּ
קָדִישׁ עַל אֲרֻעָא עוֹבֵד זְבוֹרֹתֶיהּ
קָדִישׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמָא יְיָ
צְבָאוֹת מְלִיא כָּל אֲרֻעָא זִו יְקָרִיָּה
וְתַשְׁאֵע רִיחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל
רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ
אֲטַלְתֵּי רִיחָא וְשִׁמְעִית בְּתַרְתֵּי
קָל זִיע סָגִיא דְמַשְׁבַּחַן וְאִמְרֵי
בְרוּךְ קָרָא דִי יְיָ מֵאֲתַר בֵּית
שְׁכִינְתֵיהּ : יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד
יְיָ מְלֻכְתֵיהּ קָאִים לְעֵלְמָא וְלְעֵלְכֵי

טובך יביעי וצדקתך ירננו וחסדך ורחמים
יְיָ אֱלֹהֵי אֲפִים וְגָדֹל חֶסֶד : טוֹב יְיָ
לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יְדוּיָהּ יְיָ
כָּל מַעֲשֵׂהָ וְחִסְדֵּיהָ יִבְרַכְבּוּהָ : כְּבוֹד
מַלְכוּתָהּ יֵאמְרוּ וְגִבּוֹרֶתָהּ יִדְבַר
לְהוֹדִיעַ לְבַנְיָהּ הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וְכְבוֹד
הַדָּר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל
עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתָּהּ בְּכָל דוֹר וְדוֹר
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל
הַכְּפוּסִים : עֵינַי כָּל יֵיךְ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה
נֹתֵן לֶחֶם אֶת אֲכָלֶם בְּעֵתוֹפוֹתֶיךָ אֶת
יְדֵיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : צְדִיק
יְיָ בְּכָל דְרָכָיו וְחִסֵּד בְּכָל מַעֲשָׂיו :
קְדוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר
יִקְרְאוּהוּ בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה
וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר
יְיָ אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד : תְּהִלַּת יְיָ יִדְבַר מִי וַיְבָרֶךְ
כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קְדִשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
וְאַנְחָנוּ נְבָרֶךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ :

כיגע לריק ולא נלה לבללה : נכץ יהי רצון
 מלפניך יי אלהי ואלהי אבותינו שנשמור
 חקיה בעולם הזה ונזכה ונחיה ונראה
 ונרש ישועת שני המשיח לטובה
 ולברכה לזמנת ולמעשים טובים
 ולחיי העולם הבא :

ואומר קדיש עד לעילא
 ואחכ יאמר

ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברב
 חסדך ענגי באמת ישעך : כי
 גדול אתה ועושה נפלאות ארצה
 אלהים לבדך : אחד אלהינו גדול אדוננו
 קדוש ונורא שמו :

וטעמין ספר תורה ובשעת מוצאתו אומר זה
 ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך
 ענגי באמת ישעך פתח לי שערי צדק
 צלותא דרעוא קמי עתיקא דעתיקין סתימא
 דכל סתימין יתגלו רעוא דעתיקא קדישא
 וצדקת דרבנא דאיתכלילו ביה אבא ואמא
 עילוי ומן חבלא יריק על דיקנא דאהרן
 נהנא ולוא וישראל על כררי ציון יריקון

וְהָיָה צַדִּיק צַדִּיקוֹ וְיִשְׁרָאֵל יִשְׁרָאוֹתָיו
וּמִחֲזוֹרֵיךָ סֵפֶר תּוֹרָה לְאֶרֶץ וְאִמֶּר יִהְיֶה
וּקְדִישׁ לְעִילָא וּמִתְפַּלֵּין הָעַמִּידֵי
בְּלֹחַשׁ כִּכְתוּב בְּתַפְלַת שְׁחֵמִית

וְאַתָּה יְאֹמֵר

צְדָקְתְּךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אִמְרַת
וְצְדָקְתְּךָ אֱלֹהִים עַד מְרוֹם
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדוּלוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ
צְדָקְתְּךָ כִּכְתוּב אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם
רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָּה תוֹשִׁיעַ יְיָ
וְאַתָּה הוּא רַח אֱנוֹחַ עֲרֵב רַח אֱנוֹחַ

אוּ בְיָמֵינוּ שְׂאִין כּוֹ תַחֲנוּן

אִין אֹמְרִים צְדָקְתְּךָ

15

וְאַתָּה אֹמֵר קְדִישׁ גְּמוּר

תָּם

כִּדְבַר עַל זֶמַן זֶה מִלְכָּא וְיִתְקַבְּלֵן מִ
מַמְלַכְוֹתָא וְהָיָה יִשְׂרָאֵל עֹבֵדֵן וְכָל עַמֵּיךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁמַתֵּי דְאֵיהִי תְּאֵיבָא לְאִסְתֵּיבָא
בְּהָרָא מְשֻׁחָא תְּרִיק עָלֵי מִנְה וְתֵתֵן בִּי
חֲסִידָא יִקְרֵתָא וְהַגְדֵּעַ וְסַבְלֵתֵנִי וְכֵן
חֵי אֲרִיבִי וְמֵאֲנִי דִּוְחֵי וְעֵתֵרָא לְמַפְלַח
קְדָמְךָ וְלִחְוֵי לְמִטְרֵינִי וְכֵן דְּאִצְטְרִיק
וְתִבְשֵׁר לְעֹבֵדְךָ דְּאֵיהִי זִמְן לְחֵי עֲלִמָּא
דְּאֵתִי וְכֵן מִנְךָ וְכֵן מִנְךָ דְּלֵא
אֲתִפְרֵשׁ מִנְךָ וְלֵא תִפְרֵשׁ מֵנָא ל
לְעֵלְמִין בְּגִין דְּלֵא אֲחֻבֵּי מִנְךָ וְכֵן
דְּשֵׁרָא לְמִטְרֵינִי וְכֵן דְּאִצְטְרִיק
עֵרִי עֵרִי לְבָשִׁי עֵרִי זִלְעֵ אֱלֹהֵי עֵרִי
כִּיִּי קָדִים דְּהָיָה עֲלֵמִים הֲלֵאֵתֵתֵתֵת
הַחֲסִידִים דְּהָיָה מְחֻלְלִים תְּבִין הֲלֵאֵתֵתֵת
הֵיא הַחֲסִידִים מִי אֲחֻבֵּי רֵבֵת הַחֲסִידִים
מִעֲמִיקֵי יָם דְּהָיָה לְעֵבֵדֵי גְּמֻלִים
וְכֵן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכֵן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְכֵן עֲלֵמִים עֲלֵמִים עֲלֵמִים עֲלֵמִים
וְכֵן יִשְׂרָאֵל וְכֵן יִשְׂרָאֵל וְכֵן יִשְׂרָאֵל

עכ

וקורין

כצל עובר יצא הששמה ותרד גע בהרים
 ויעשנו: ברזק ברק ותפיצם שלה חצוקה ו
 ותהמם: שלה ידיה ממרום פצט והצילט
 מחים רבים מיד בני נכר: אשר פירה
 דבר שוא וימינם ימין שקר: להים שיר
 חדש אשרה לך בנבל עשור אומרה לך
 הנותן תשועה למלכים הפוצה את דור
 עבדו מחרב רעה: פצט והצילט מיד בני
 נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין
 שקר: אשר בענו בגטועים מגדליות
 בנעוריהם: בנותינו בזויות מחטבות
 תבנית היכל: מזונו מלאים מפיקים
 מזן לין צאנו מליפות מרכבות
 בחוצותינו: אלנו מסבלים אין פרוץ
 ואין יוצאת ואין צחה ברחובותינו:
 אשרי העם שכנה לו אשרי העם שויל
 אלה:

תפלה למשה איש האלים יצא מעון
 אתה הית לנו בדור ודור
 בטרם הרים יולדו ותחלל ארץ ותבל
 ומעולם יעד עולם אתה ל: תשא

תפלת עת ציית למוצאי שבת

יְיָ מֶלֶךְ גִּזְוֹת לִבְשׁ לִבְשׁ יְיָ עֵז ה
הַתְּאוּרָה אֵל תִּמְן תִּבְל בֵּל תִּמוֹט
נִכּוֹן כִּסְאֶךָ מֵאֵז מַעֲוֹלִים אַתָּה נְשֹׂאֵי
נְהַרֹת יְיָ נְשֹׂאֵי נְהַרֹת קוֹלִים יִשְׂאֵנִי
נְהַרֹת דְּבִים מִקּוֹלוֹת מַיִם יְבִיִּים
אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמַרוֹם יְיָ
עֲדַתְךָ נֶאֱמַנְוּ מֵאֵד לְבִיתְךָ נֶאֱוָד
קִדְשׁ יְיָ לְאַרְבַּע יָמִים
תִּכּוֹן תִּפְלֵתִי קִטְרַת לִפְנֵיךָ מִשְׁאֵת
בְּפִי מִנְחַת עֶרֶב : עֶרֶב וּבֹקֶר
יִצְהָרִים אֲשִׁיחָה וְאֶהְמָה וְיִשְׁמַע קוֹלִי
בְּרוּךְ אַתָּה אֲשֶׁר לֹא הִסִּיר תִּפְלֵרְתִי
וְחִסְדֵּךְ מֵאֵתִי
לְדוֹד בְּרוּךְ יְיָ צוּרֵי הַמַּלְמַד יְדֵי
לְקֶרֶב אֶעֱבֹעֹתִי לְמַלְחַמְדֵּךְ
חֲסִדִי וּמִצְוֹתֵי מִשְׁבְּבֵי וּמִפְלִטֵי לִי
מִגִּינֵי וּבֹן חֲסִיתִי הִרְדֵּךְ עִמִּי תַחְתֵּי
יְיָ מִה אָדָם וְתִדְעֶהוּ בֶן אָנוּשׁ
וְתַחֲשַׁבְהוּ : אָדָם לְהַבִּיל דָּמָה יָמָיו
כִּצְל

למנוחה בנפשות פתוח סוף אליה

יהוה ויחיה יאר פניו א

אתנו סלה : לדעת בדרך דרך בבל

גוים יתעטף : ירוך עמם אלים ירוך

עמם בלם : ישפוט ויהנה לאמים כי

תשפוט עמם פשוט ולאמים בדרך

תחם סלה ירוך עמם אלים ירוך עמם

בלם ארץ נחה יכולה ירכבו אלו יפס

אלינו : ירכבו אלים וירדו אלהו בלם

אמפי ארץ :

סוף העולות הנה בדכ את כל

עבדי א יעושים בבת יל

בללות שמו אים קדם וברכשו

את א : ידבק א שפיק עשה שמים

אמר א ירוך ארץ ארץ ארץ

א בנות עמם שפוט לנו א

אמר ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

אמר ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

אמר ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

אמר ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

אמר ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

אמר ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

אֵנָשׁ עַד דָּבָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם : כִּי
אֵף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כַּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבוֹר
וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה : זִרְמַתְּ שָׁנָה יִרְהוּ
בְּבִקְרַי כַּחֲצִיר יִחְלַף : בְּבִקְרַי יִצְיֹץ וְחִלְדָּה
לְעֶרֶב יִמּוּלַל וַיִּבֶשׁ : כִּי כְּלִינוּ בְּאַפְךָ ו
וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ : שְׁתֵּה עֲוֹנוֹתֵינוּ לִנְגֻדְךָ
עֲלֵמָנוּ לְמֵאוּר פֶּנֶךְ : כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנּוּ
בְּעִבְרַתְךָ כְּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגָּז : יִמְי
שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שְׁבַע עֵסִים שָׁנָה וְיָחַם ב
בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבִים עֲמַל
וְאוֹן כִּי גַז חִישׁ וְנַעֲוִפָה : מִי יִדַּע עוֹז
אַפְךָ וְיִזְרֹאתְךָ עִבְרַתְךָ : לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן
הוֹדַע וַיָּבִיֵא לִבִּב חֲכָמָה : שׁוֹבָה יְיָ עַד
מָתִי וְהִנַּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ : שִׁנְעָנוּ בְּבִקְרַי
חֲסִדְךָ וַיִּרְנַנְּהָ וְנִשְׁמַחָה בְּבֵרַי יְמֵינוּ
שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת עֵינֵיתָנוּ שְׁנוֹת רַדִּינֵינוּ
רָעָה : יִרְאֵה אֱלֹהֵי עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלֶיךָ וְחֲדַרְךָ
עַל בְּנֵיהֶם : וְהִי נֹעֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ
וְיַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנֵיךָ עַל יָמֵינוּ

וְיַעֲשֵׂה יְדֵינוּ

כִּוְנֵיךָ :

לְכֹנֵנֶיךָ

וְיִשְׂרָאֵל לֵילָה הַשְּׁבִיעִי לֵיל שֵׁשׁ אֲנִי לֵילָה
(צְבָאוֹת שָׁמַיְתָא וְהָיָה יְיָ יִקְרָא תְּפִילָה
וְאֵל זְבוּלֵה עֲלֵיכֶם לְעוֹלָם וְעַד בְּיַד
הַשְּׁמַיִם אֲנִי)

וְהָיָה עוֹלָם בֵּיתֵיכֶם עִמָּךְ אֲהַבְתָּ
תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְזָתָנוּ לְמַדָּה עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ
בְּקוֹמָנוּ תָּן בְּלִבְנוּ לְשִׁיחַ בַּחֲקֵי רְצוֹנְךָ
נִשְׁמָח וְנַעֲלוּ בְּדַבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרַתְךָ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וּמִקּוּוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וְעַד כִּי הֵם
זֵינּוּ וְאִירָךְ יְמֵינוּ וְכֹהֵם נִהְיֶה יוֹמֵם
וְלַיְלָה וְאֲהַבְתָּךְ אֵל תִּסַּר מִמֶּנּוּ עַד נֹצֵחַ
נִצָּחִים בְּיַד אֱהָבְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד
בְּשִׁכְבְּנוּ

וְאֲהַבְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ :
וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָה וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְרֶיךָ

ישראל בשנוב יי את שבות עמו יג
 יעקב ישמח ישראל יזמם יצוה יי
 חסדו ובלילה שירה עפי תפלה לל
 חי ותמועת צדיקים מיי מעוזם בעת
 צרה: ויעזרם יי פלסם יפלס
 מרשעים וישיעם כי חסו בו: חזקו
 ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליי
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
 והדבה להשיב אמו ולא יעז
 כל חמתו יי משיקה המלך יענגו ביתם
 קדונו: (החוק אומר) צדנו את יי ה
 המבורך (וחקל עונם) אהרן יי המבורך
 לעולם תוד (והחוק אומר) יי המבורך
 לעולם ועד:

בידך יי אלהי מלך העל
 יי בידך בידים משיע עיני
 ובהמלך יי יי יי יי יי יי
 עתה אלהי יי יי יי יי יי
 והמבורך בידך יי יי יי יי

בביתך ובלכתך בדרך ובשכבתך
 ובקומך ובתבואתם על מזוזות ביתך
 ובשעריך :

למען ירבו ימיכם ימי בעבכם על

האדמה אשר נשבע יי' לאבותיכם
 לתת להם כימי השמים על הארץ:
 ויאמר יי' א משה לאמר דבר א בע
 ישראל ואמרת איהם ועשו להם
 ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם
 תתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת
 והיה לכם לציצית וראיתם אורתי
 וזכרתם את כל מצות יי' ועשיתם
 איהם ואת תעורו אחרי לבבכם
 ואמרתם עיניכם אשר אהם זונים אחריהם
 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
 והייתם קדושים לאלהיכם אני יי' אלהיכם
 אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יי' אלהיכם
 אמת

יי' אלהיכם אמת

ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא

לעולם ועד ואמר כי פרה יי אמת עקב
וגלו מיד חזק מלפני בני ישראל
הטובים יי אמת לשלום ותעמידנו
מלפני לחיים ולשלום ופרום
קלינו סבת שלום וחסד בעדינו ותקנו
בעצת טובה מלפני אבותינו למען
ספק וחסד בעלינו אויב דבר הרע
ורעב וקין וזאת וצבור ששן מלפנינו
ומשחיתנו וחסד באיתנו ובאיתנו
מעשה ועד עולם במו שומר ארץ
עמו ישראל לעד אמן
ברוך יי לעולם אמן ואמן : ימליך
יי לעולם אמן ואמן : ברוך יי
מציון שובן ירחם חלוצה : ברוך
יי אלים אלה ישראל עושה נפלאות
לבדו : וברוך סם כבוד לעולם
ימלא כבודו את כל הארץ אמן
ואמן : יהי כבוד יי לעולם ישמח
א במעשרו : כי לא ימנע יי ארץ
עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל
יי לעשות חסד לו לעם : וירא

עֲמֹדֵי הַיָּם וְהַיָּם יִשְׁמַע וְהַיָּם יִשְׁמַע
עֲמֹדֵי הַיָּם וְהַיָּם יִשְׁמַע וְהַיָּם יִשְׁמַע
מִכָּף כָּל עֲרִיצִים הֵא הַמַּרְע לִגְו
מִצְרַיִם הַמַּשְׁלֵם גִּמְלָה לְפָל אוֹיְבֵי
גִּמְלָה : הַיָּם שֶׁמִּשְׁמָעוֹ הֵא גִּמְלָה
לְפָל דְּגִלְיָה : הַיָּם שֶׁמִּשְׁמָעוֹ עַל צְדָקָה
אוֹיְבֵי וְהֵם מִדְּבַר עַל כֵּן שֶׁנֶּאֱמַר
הַעֲשֵׂה לִּי כְּכֵן וְהָיָה בְּיָדְךָ
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים מִיַּדְּךָ כִּי הַיָּם
הַזֶּה בְּעֵבְדֶיךָ כִּי בְּיָדְךָ אֲעָרִישׁ
מוֹצֵא יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִתְּלַבֵּשׁ לְהַיָּת עֲלֵם
הַמַּעֲבִיד בְּנֵי בֶן אֲרִיִּים שֶׁהוּא בְּיָד
הַדְּמִיָּה וְהֵם שֶׁנֶּאֱמַר בְּתַחֲבוּרֵי
טַבְעוֹתֵיכֶם בְּנֵם אֵת זְבֻדוֹת שֶׁבְּיָד
וְהוּא לְשֶׁמֶת הַמַּלְפֵּט בְּרֵעוֹן קִבְלוֹ
עֲלֵיהֶם : מִשֶּׁה וּמִן יִשְׂרָאֵל לֵךְ עִנְיָ
שֶׁהוּא בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְהוּא כֵּלֵם : מִן
כְּסֹפֶה מִלְּפָנֶיךָ מִן כְּסֹפֶה מִלְּפָנֶיךָ
בְּדָשׁ גִּוְרָא תְּהִלָּה עֲשֵׂה מִלְּפָנֶיךָ
מִלְּפָנֶיךָ הֵא בְּיָד בּוֹקֵעִים לְפָנֶיךָ
מִשֶּׁה : זֶה הֵא עִנְיָ וְהוּא מִן יִשְׂרָאֵל
לְעוֹלָם

כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו
יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
וַיְהִי יְיָ לַמֶּלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד
יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יְחַלְנוּ
לְךָ : הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּלֵנוּ מִן
הַגּוֹיִם לַחֲזוֹדוֹת לֵשֶׁם קָדְשְׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח
בְּתִהְלֶתְךָ : כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
יִבְאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֶיךָ יְיָ וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ
כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה
אֱלֹהִים לְבָדָד : וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וּצְאֵן מִ
מִרְעֵיתְךָ נִוְדָה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר
נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ בְּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם בְּרוּךְ יְיָ
בַּלַּיְלָה בְּרוּךְ יְיָ בְּשִׁכְבְּנוּ בְּרוּךְ יְיָ
בְּקוּמֵנוּ כִּי בִידְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים
וְתַמְתִּים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ
כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ בִּידְךָ אִמְקִיד רִוְחִי
פְדִית אֶתִּי יְיָ אֱלֹהֵי אֲמֹת : אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמוּנוּ
יְחִיד שִׁמְךָ וְקִים זְבַרְךָ וּמַלְכוּתְךָ תָּמִיד
הוּא מֶלֶךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : תִּהְלֶה
נְבוֹיעַ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת לֹא הַמְּפֹאָר
בְּמִקְהֵלוֹת

מאתך דעה ובינה והשכל באי חונן

הדעת

השיבנו אבינו לתורתך ודבקנו
במצותיה וקרבתנו מלכנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך
באי הרצון בתשובה

סלה לנו אבינו כי חטאנו מחול
לנו מלכנו כי פשענו כי אטו
וסלה אתה באי חנן המרבה
לסלוח

ראה נא בענינו זריבה רצנו ונאל
מלכנו מהרה למען שמך כי אטו
וחזק אתה באי נוא ישראל

רפאנו יי אלהים ותרפא חשיענו ונושעה
כי תהלתו אתה והעלה רפואה שלימה
לכל פכותינו ולכל תחלואינו כי אטו רופא
רחמן ונאמן אתה באי רופא חולי
עמו ישראל

ברך עלינו יי אלהים את השנה הזאת
לטובה ואת כל מיני תבואתה (בחורף)
ותן טל ומטר לברכה על כל פני האדמה

אֲסוּרִים וְקוּיִם אֲמִי קָדוֹשׁ לִישׁוּעַ עַמְּךָ כִּי
כַּמּוֹךְ בַּעַל זְבָאוֹת וְיִמֵי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
מִמִּית וּמְחִיָּה וּמְכַמֵּיד לִנְי וְשׁוֹקֵה

וְנֶאֱמָן אֱתָהּ לְבַחֲיוֹתָ | בִּי יְיָ תְּשׁוּבָה

מִרְכַּמְךָ אֱבֵר הַרְחֵמֵם	מִתִּים
זְכוּר יְצִירֶךָ בְּרַחֲמִים	בְּרַחֵךְ אֱתָהּ וְיָ מַחִיָּה
קָמִית וּמַחִיָּה וְנֶאֱמָן	הַמִּתִּים
אֱתָהּ לְחַיִּית מִתִּים	

לְדוֹר וָדוֹר נֶמְלִיךְ לָא

כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ וְשִׁבְחָה
אֵלֵינוּ מִפִּינֵנו לֹא יִמוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי
מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֱתָהּ בְּאֵי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ
(בִּי יְיָ תְּשׁוּבָה) הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ

אֱתָהּ חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאָמֵשׁ
בִּינָה

אֱתָהּ הַבְּדִלְתָּ בֵּין קָדֹשׁ לְחֹל וּבֵין אֱוִיר
לְחֶשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין
יוֹם הַטּוֹבִיעֵי לְשֶׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה
וּבִשְׁשֵׁם שֶׁהִבְדֵּד לְתַנּוּ מִגּוּי הָאֲרֻצוֹת
וּבְשֵׁם שֶׁמַּחֲיוֹת הָאֲדָמָה בֶּן תִּטְחַרְנוּ
וְהַתְּקַנּוּ מִכָּל חַטָּא וְעֵזַן וְחַנּוּן מ
מֵאֲתָךְ

טוב לכל הבושרים בשמך הטוב באמת
 ושים חלקנו עמם לעולם לא נבוש כי
 בך בטחנו מלך עולמים באי משען
 ומבטח לצדיקים

ולירושלם עירך ברחמים תשוב ובנדר
 אותה בנין עולם במהרה בימינו
 באי בונה ירושלם

את צמח דוד עבדך במהרה תצמיח
 וקרנו תרום בשועתך כי לשועתך
 קיינו כל היום באי מצמיח קרן ישועה
 שמע קולנו אל אלהינו וחוס וחננו ורחם
 עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו
 ואת תחינתנו כי אב מלא רחמים רבים
 אתה הוא מעולם ולא נשוב ריבם
 מלפניך כי אל שומע תפלה ותחנון אתה
 באי שומע תפלה

רצה אל אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם
 שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשר
 ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
 ברצון מתה לרצון תמיד עמדת ישראל
 עמך : (בראש חדש אומר)

ושבע את העולם בברייתיה (ברוך)

ותן ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה

ידינו וברך את סגולתנו בשנים

הטובות והמבורכות בארץ מברך

השנים

תקע בשופר גדול לחרותנו ושאננו

לקבץ גליותינו מארבע כנפות הארץ

באי מקבץ כרה עמנו ישראל

השיבה סמפטינו כפראשתנה וזעציתנו

כפחילה ותמלוך עלינו אתה לבדך

באשר צדק ובמשפט באי מלך

אשר צדקה ומשפט

(בי ימי תשובה אומר) המלך

המשפט

ולמלשינים כל חיה תקוה וכלם כרתע

יאבדו וכל אויביך וכל שונאיך מהרה

יכרתו ותכניע אותם במהרה בימינו

באי סובר אויבים ומכניע זרים

על החסידים ועל הצדיקים ועל גרי

הצדק ועל פליטת עקב בית ישראל

יחמו נא דחמוך יי אלינו ותן שכר

טוב

ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו :

בהנחה ופגרים

על הנסים ועל הבורות ועל השתעלות

ועל המלחמות ועל הפרקן ועל

הפירות שעשית עמנו ועם אבותינו ב

בימים ההם וכוונן הזה :

פגרים

הנסים

בימי מרדכי ואסתר

בימי מרתיה בן יוחנן

בשושן הגירד

כהן גדול השומני

בשעמד עליהם

ובטו שעמדה עליהם

המזן הרשע ובקש

מלכות יון הרשעה

להשמיד להרוג

לשבתם מתורדות

ולאבד את כל

ולא עשיתם מזה

היהודים מנעל ועד

יצנך ואתה ברחוק

אין מל ועמים ביום

הרבים ענית להם

אחד בשלושה עשר

בעת צרתם יפד

להרש שנים עשר

את ריבם ואת את

האז חרש ארץ

דנים נאמנת ארץ

ואללם לבוא

והשמים הסרת וכוונן

באתה ברחמיך

בזה השמים וריבם

הרבים חפרת ארץ

בזה השמים וריבם

ימנפה וכל מחלה
מעלינו ומעל כל
בני בריתך

ויהללו לשמוך השׁוֹב באמת
בדוך אלהיך ייָי
השוב שׁוֹב
ולך נאה להודות : כל בני בריתך
שׁוֹב שלום טובה זכרה חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו
אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור
פניך נתת לנו ייָי להיגן תורת חיים אלהה
וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים
ושלום ושוב יהיה בעיניך לברך את כל
עמך ישראל המיד בכל עת ובכל שעה
בשׁוֹלֵחַ

באוי המברך את
עמו ישראל בשלום
אמן :
יהי לרצון אמרי פי
והגין לבי לפניך ייָי
בפני חיים ברכה ושלום
ברנפה טובה ישועה וחסד
חן חסד נזכר ונשב לסניך אנו
ואל עמך ישראל לחיים ולשלום :

בִּיד טְהוּרִים מִדְּשָׁעִים
בִּיד צְדִיקִים וְזָדִים
בִּיד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ
וְלֶךְ עֲשִׂית שֵׁם גְּדוֹל
וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם וְלַעֲמֶךָ
יִשְׂרָאֵל עֲשִׂית תְּשׁוּעָה
גְּדוֹלָה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ
בְנֶיךָ לְדַבֵּר בִּירְתְּךָ
וּפְנֵנו אֵת הַיְבֵרֶיךָ
וַיְטַהְרוּ אֶת מִקְדְּשֶׁךָ
וַהֲדַלִּיקוּ נְרוֹתַי
בַּחֲצֵרֹת קֹדֶשְׁךָ

עֲצִמְנוּ וּמְלַקְלַת אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁבוֹרֶת
לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשֵׁנוּ וְ
וַחֲלוּ אֹתוֹ וְאֵת בְּנֵינוּ
עַל הָעֵץ וּבָשָׂם שִׁעֲטִית
עִמָּהֶם נָם בֶּן עֲשֵׂה
עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
פְּלֵא וְנַסִּים בַּעֲת
הַזֹּאת וְנִגְדָה לְשִׁמְךָ
לְגְדוֹל סֵלָה
עַבְ

קָבְעוּם שְׁמוֹנֵה יָמִים בְּהַלֵּל יְבַהֲדָאֲהָ
וּבָשָׂם שִׁעֲשִׂיהַ עִמָּהֶם נָם בֶּן עֲשֵׂה עִמָּנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ פְּלֵא וְנַסִּים בַּעֲת הַזֹּאת וְנִגְדָה
לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֵלָה
עַבְ

עַל כָּל־מִן יִתְבַּרְךָ
וַיִּתְרוֹמַם שִׁמְךָ
מִלְכָּנוּ תַמִּיד כָּל־הַחַיִּים
וַיִּדוּק סֵלָה
בִּי יְמֵי תְשׁוּבָה
זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּבְבוֹשָׁאת
כַּעֲסֶךָ כֹּל־דָּבָר וַחֲבֵב
וְרַעֲב יִשְׁבִּי וּמִשְׁחִירַת
יִהְלָלוּ

יהלך מקטב ישוד צהרים יסול מצדך
 לא ודבכה מימנך איה לא יגש יק
 בעיניך תביט ושלומת רשעים תראה
 כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך
 לא תאנה איה רעה ונגע לא יקר
 צהלף כי מלאכיו יצוה לך לשמרה
 בכל דרכיך על כלים ישאונך פן תגז
 באבן יצוק על שחל ופתן תדר
 חרות ספר ותכין כי בי חשק ואפלט
 אשגבהו כי ידע שמי יקראע ואענהו
 עמו אנכי בצרה אהלצהו ואכבדהו
 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי
 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
 יקרא זה א זה ואמר קדוש
 קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
 ארץ כבודו ומקבלין דין מדין ו
 אמרון קדיש בשמי מרומא עלאה
 ית שכינתיה קדיש על ארעא עובד
 בודתיה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא
 צבאות מליא כל ארעא זיו יקריה

צורי וגואי : עושה שלום במרומוי הוא ברחמי

יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן :

יש אומרים

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַי וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָדָה

וּלְמַהֲלָלֵי נַפְשֵׁי תֵדָם וּלְמַצּוֹתֶיהָ תִּרְדֵּף נַפְשֵׁי

וּנְפֹשֵׁי כַּעֲפָר לְכֹל תִּהְיֶה : יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ

יְיָ אֱלֹהֵי שׂוֹכְל הַקְּמִים עָלַי לְרַעַת תַּפְרַע עֲצָתְךָ

וּתְהַלְקֵל מַחֲשַׁבּוֹתַם : וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ

אֱלֹהֵי שְׁתַּפְּתַח לִי שְׁעָרֵי תוֹרָה שְׁעָרֵי חַכְמַת שְׁעָרֵי

בֵּינָה שְׁעָרֵי דַעַת שְׁעָרֵי פִרְעָה וּבְלִבְלָה שְׁעָרֵי

חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ עֲשֵׂה לַמֶּלֶךְ

שִׂמְךָ : עַל יְמִינְךָ עַל תּוֹרַתְךָ עַל קְדוּשַׁתְךָ

לַמֶּעַז יִחַלְצֵנִי מִיַּדְּךָ הוֹשִׁיעַה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי :

וְיִהְיֶה לְרְצוֹן וּבִנְיָן

יֵאחָזר הַעַמִּידָה אֹמֵר קְדִישׁ עַד לַעֲלֹא וְאֵחָב אֹמֵר

וְיִהְיֶה נֹעֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְיָנוּ כְּנֹגֵה עָלֵינוּ

וּמַעֲשֵׂה יְיָנוּ כְּנֹגֵהוּ : יוֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלֵינוּ

בְּצֶל שַׁדַּי יִתְלַצֵּן : אֹמֵר לֵי יְיָ מַחֲסֵי וּמַצְוֹתַי אֱלֹהֵי

אֲבֹתָנוּ בּוֹ : כִּי הוּא יִצְלַח מִפֶּה קוֹשׁ סִדְבֵר הוֹתֵת בְּאַבְרָהָם

יִסָּךְ לָךְ וְתַתֵּן כְּנַפְיִי תַחֲסֶה צַגָּה וּסְחָרָה אֲמַתּוֹ : לֹא

תִּדְאָ מִפֶּהד לִלְהַ מִחֶץ יַעֲוֶה יוֹמָם : מִדְּבַר בְּאִפְסָר

יִהְיֶה לְךָ

בריך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו
 מן התועים ונתן לגנותו ד
 אמת וחי עולם נטע בתוכנו הרחמן
 יפתח לבנו לתורתו ויטע אהבה
 ויראתו בלבנו וישים בלבנו לאהבה
 אותו וליראה אותו ולעבדו ולעשות
 רצונו בלבב שלם ובנפש חפצה למען
 לא ניעז לריק ולא נלד לבהלה : וכן
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שנשמור הקיף בעולם הזה ונזכר
 ונחיה ונראה ונרש ישועת שני המשיח
 לטובה ולברכה לזכות ולמעשים
 טובים ולחי העולם הבא
 ואחכ אומר קדיש תתקבל
 ואחכ מדליקין את הנר
 ומבדילין על הכוס

הבדלה על הכוס

בס'מן טוב תהיה לנו ולכל ישראל
 אמן

וּתְשַׁאֲנֵה רוּחַ וּאֲשַׁמְעֵ אַחֲרַי קוֹל רֵעִי
וְדַדְלָה בְּדֹךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ
וְנִטְלַתֵּנּוּ רוּחָא : וּשְׁמַעִית בְּתַרְאֵי קַל
זִיעַ סָנִיָּא דְמִשְׁבַּחִין וְאִמְרִין בְּרִידָה
יִקְרָא דִּינִי מֵאַתָּה בֵּית שְׁפִינְתִּיהּ : יְיָ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יְיָ מַלְכוּתֵינוּ
קָאִים לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמִּיא : יְיָ
אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִים יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹרָתֵינוּ
שְׁמַרְהָ זֹאת לְעוֹלָם לִיצְרַת מַחְסְבוֹרַת
לְבַב עַמְךָ וְהִכֵּן לְבַבִּי לְיָדְךָ : וְהִנֵּה
רַחוּם יִכַּסֵּר עֵזוֹ וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה
לְהַשְׁיֵב אִסּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְדֵנוּ :
כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסֹלַח וְרַב חַסְדֵּךְ
לְכָל קוֹרְאֶיךָ : צְדָקְתְךָ צְדָק לְעוֹלָם
וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת : תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חַסְדֵּךְ
לְאֲבֹרָהִים אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ מִיַּם
בְּיַם : בְּיַם יְיָ יִם יִם יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל
יִשְׁוּעָתָנוּ סֵלָה : יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִ
מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יְיָ צְבָאוֹת
אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטָח בְּךָ : יְיָ הוֹשִׁיעַ
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בֵּיתֵךְ קְרָאֵינוּ :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
בורא מיני בשמים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
בורא מאורי האש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
המבדיל בין קדש לחול ובין

אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום
השביעי לששת ימי המעשה

ברוך אתה יי המבדיל בין קדש
לחול

ונח מצא חן בעיני יי כן נמצא חן
ושכל טוב בעיני אלהים ואדם

ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא
בשנה ההיא מאה שערים ויברכהו

יי כן יברכנו אלהים וידאנו אותו כל
אמפי ארץ

אלהו הנביא אלהו הנביא אלהו ה
הנביא במהרה יבוא לינו עם

משיח בן דוד

ואומרים קדיש ואם הוא בעד

שאין בו תחנון אין אומרים קדיש

הנה א' ישועתי אבטח ולא אפחד בי
עזי וזמרת יי' ויהי לי לישועה
ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה
ליהודים היתה ותהיה אנחה ושמחה
וששון ויקר : בשמחה נועדנו
(בבית הכנסת הקדושה) בבית הזה ובכל
מקום שנהיה שם : יהי אדיר בעזרנו
סימן טוב בביתנו מול טוב בנורלנו
יבדבבנו יוצרנו יוצר כל בסדיה ורביה
בעושה בבריאות בנכסים יברזב כל
במל ישמחנו אדון מעוזנו ובטובו
הגדול ידריכנו

כנס ישועות אשא ובשם יי' אקרא
אנא יי' הושעה נא אנא יי'
הצליחה נא אנא יי' ענגו ביום
קראנו הוא ישלח לנו ברכה רוחה
והצליחה בכל מעשה ידינו ונאמר

אמן

(סגרו מורי)

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם
בורא פרי הנפץ

ברוך

דבר לכם : ברוך אתה בעיר ובביתך
 אתה בשדה : ברוך אתה כבאך וברוך
 אתה בצאתך : יתן יי אֵת אִי־יְדֶיךָ
 הקמים עליך נגפים לפניך בדרך
 אחד יצאו לך ובשבעה דרכים
 ינוסו לפניך : יצו יי אתה יְדוּעַ
 הברכה באסמך ובכל משלה ירך
 וברכך בארץ אשר יי אלהיך נתן לך
 יפתח יי לך את אוצרו הטוב את
 השמים לתת מטר ארצך בעתו
 ולברך את כל מעשה ידך והלויית
 גוים רבים ואתה לא תלוה : אשר יך
 ישראל מי במוק עם נושע ביי סגן
 עזרך ומשך חרב גאותך ויכדושי
 אבד לך ואתה על בנותימו תדרך
 ופרו יי ישובון ובאניציון ברגה
 ועמחת עולם על ראשם שישון
 ושמחה ישנו תפניגון ואנחה : ואמר
 ביום החמא הנה אלהינו זה קוינו לו
 וישוענו זה יי קוינו לו נעלה ונשמחה
 בישועתו : הנה א ישועתי אבטרו

ויתן לך ה' אלהים מטל השמים ומשמני
 הארץ ורב דגן ויתרוש : יעבדוך
 עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיק
 וישתחוו לך בע אמך ארריך ארמי ומנוכך
 בריך : ולא שדי יברך אתך ויסרך ויברך
 והיית לקהל עמים : ויתן לך את ברכות
 אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את
 ארץ מגידך אשר נתן אלהים לאברהם
 המלאך הגא' אתי מכל דע יברך ארת
 הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי
 אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ
 מל אביך ויעזרך ואת שדי ויברך
 ברכת שמים מעל ברכת תהום ובצרת
 תחת ברכת שדים ורחם : ברכו
 אביך גברי על ברכת הורי עד תאורת
 גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד
 נזיר אחיו : יא' אהיכם הרבה אתכם
 והנכם היום ככוכבי השמים לרב
 יא' אהי אבותיכם יוסף עליכם ככם
 לא פעמים ויברך אתכם כאשר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר בְּשֵׁם יְהוָה
מִמְעֵינִי הַשְׁמִיעָה וְאִמְרַתֶּם בְּיוֹם הַהוּא
הוֹדוּ לַיהוָה קְדָמוֹ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עַל־לִוְתֵי הַזְכוּרֵי כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ׃ זָמְרוּ
יְהוָה כִּי גִּבּוֹר עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל
הָאָרֶץ׃ צַהֲלֵי וְרַעֲיֵשׁבֵת צִיּוֹן כִּי
גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ יִשְׂרָאֵל
נִשְׁעַ בַּיהוָה תִּשְׁמָעַת עוֹלָמִים לֹא תִבְשׁוּ
וְלֹא תִכְלְמוּ עַד עוֹלָמֵי עַד׃ כִּי כָל
הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵי וְאִנְחָנוּ
נִלְכָּה בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד׃ בֵּית
עַקֵּב לִכְנוּ וְנִלְכֶה בְּאֹרֶךְ יְהוָה׃ וַיְהִי דוֹד
לְכָל דְּרָבֵי מִשְׁכִּיל וַיְהִי עִמּוֹ׃ וְאִמְרַתֶּם
כֹּה לָחִי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבִיָּתְךָ שָׁלוֹם
וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שָׁלוֹם׃ הִנְנִי שֹׁלְחֶיךָ
מִלְאֲכֵי וּפְנֵה דֶרֶךְ לִפְנֵי וּפְתָאֲכֵם
יִבְאֵר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָאֲדוֹן אֲשֶׁר אֲדַבְּרֶם
מִבְּקָשִׁים וּמִלֶּאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲתֵם
חֹפְצִים הִנֵּה בָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הִנֵּה אֲנִי שֹׁלְחֶיךָ לְכֶם אֲתֵם אֲלֵיךְ

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֱלֹהֵינוּ בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ
 בְּרִקְיוֹ עִזּוֹ : הַלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ כִּרְבֵּי נְדָרוֹ
 הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ
 בְּנֶבֶל וּבְנֹר : הַלְלוּהוּ בַתָּהּ וּמְחוּל
 הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים יַעֲנֵב : הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצִלֵי שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי
 תְרוּעָה : כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְיָ
 הַלְלוּיָהּ :

אמר רבי לעזר אמר רבי חנינה
 תלמידי חכמים מרבים שלום
 בעולם שנאמר וכל בנה למידי
 יי ורב שלום בנה : א תקרי בנה
 א בונה יהי שלום בחילך שליה
 בארמנותיך : למען אחי ורעי אדברה
 נא שלום בק : למען בית יי אהינו
 אבקשה טוב לך : וראה בעם לבניך
 שלום על ישראל : שלום רב לאוהבי
 תורתך ואין לנו מכשול : יי עז
 לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום
 ואומר קדוש דרבנן

יד כל רשעי ארץ יפירו וידעו כל יאשי
 בל כי לה תכרע כל ברך תשבע
 ל לשון לפני יי אהיג יברעו ויסלו
 לכבוד שמך יקר יתגו ויקבלו כלם
 עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרדה
 עולם ועד כי המלכות שר
 ייא ולעולמי עד תמלוך בכבוד
 כתוב בתורתך יי וסלוך לעולם
 עד וכתוב שמע ישראל יי אהיג יי

אחד : בשכמלו

ואומר קדיש יתום וברכו ואחכ אומרים

יי אהיג עמנו כאשר היר
 עם אבותינו א ועזבנו ויא יטשנו
 הטות לבבנו איו ללכת בגל
 רכיו ולשמור מעותיו ורחקיו
 זשפטיו אשר צוה את אבותינו
 היו דברי אה אשר התחננתי
 פט יי קרובים א יי אדינו
 מם ולילה לעשות משפט
 ברו ומשפט עמו ישראל

עלינו לשבח לאדון הכל לתהלת
גדולה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגוי הארץ ולא שכנו
כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו
בהם וגדלינו ככל המונם : שהם
משתחיים לאילים ומתפללים לא
לא יושע ואנו כורעים ומשתחיים
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
בירך הוא : שהוא נוטה שמיים
ויסד ארץ וכסא כבודו בשמים
ממעל ושכינת עוזו בגבהי מרומים
הוא יי אלהינו אין עוד מלבדו אמת
מלבנו ואין זולתו ככתוב בתורתך
וידעת היום והשבות א לבבך כי יי
הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד
על כן נקוה לך יי אלהינו לראות
מהרה בתפארת עוזך להעביר
גלזלים מן הארץ והאילים בידות
יכרתן לתקן עולם במלכות שדי
וכל בע בשד יקדאי בשמך להפנות

דבר זם ביומו : למען דערת
כל עמי הארץ כי יי' הוא הלהים
אין עוד :

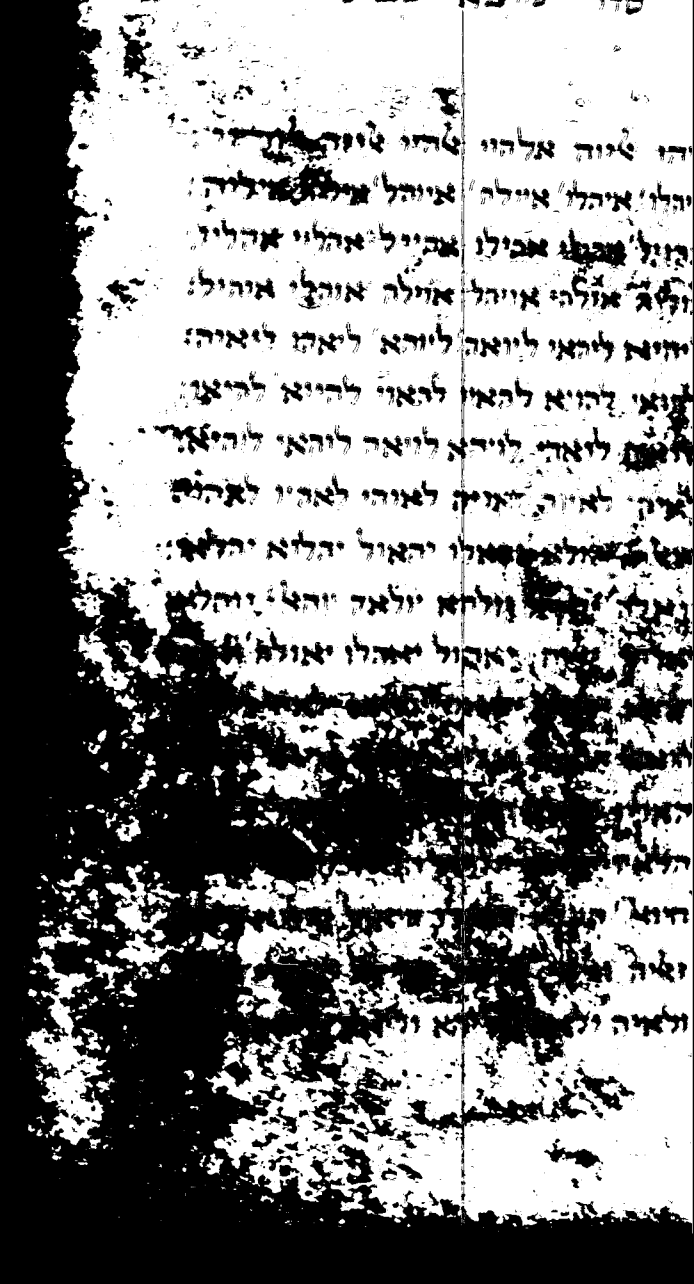
ונצאתם מבית הכנסת אומר

י' נחמ בצדקתך למען שורת
הישר לפני דרכך : אך טוב
וחסד ירדפוננו כל ימי חיי ושבתנו
בבית יי'

לאורך

ימים :

והולכין לבתיהן לשלום

תבלכתך בדרך ובשבתך ובקדושתך
וקשרתם לאות על ירך וזכרתם
בין עינה ובחפתם על מותם
ובשעריה :

קראת אמר עליכם כל המונות
תעדין וכל קצותי וקצותי
על קטרת מעשים שלא תוכלו
ע כי ולא בשבתו ורחמי עליהם
עמם להקריב את להם סוף עליהם
בשבתם והקולא שבתם
על קצותי וקצותי על
על קצותי וקצותי

ויאמר זה שבעה פעמים

אנא פנה גדולת ימינו ונח

צריכה ; אבניתך

קבל רנת עמך שובנו ונח

נזרא ; קרע שפתינו

נא גבוק דורשי יחודל פנינו

שומרים ; נגדיו פנינו

בגבם טהרם רחמינו

תמיד נחלם במלכותך

תפין קדוש ברוך

מיני מים רעה משידין מליילין
והוא נזק ומזיקין שבעולם
והוא שמהן ודלא דכיוון
שמהן ובל מיני קטרוני וכל
מיני פטרא אחרא ומלפטי
והוא משוללים וחומסו
בין בין ביום בין בלילה
בין בין ביבשה והן
מפולח בכל מעשה
והוא שמהן ביה ודלא

יקטירנה : ובהעלות אהרן ארז
בגרות בין הערכים יקטירנה
קטורת תמיד לפני ו לחרותים

פטום הקטורת הצרי והצפוף
החלבנה והלבונה משקל

שבעים שבעים מנה : מע אהרן

שבולת נרד וכרכום משקל

ששה עשר ששה עשר מנה

הקושט שנים עשר וקליפת

שלושה וקנמון ששה בזה

השמן הנשמה קב

קטירי סוף סוף סוף

השמן הנשמה קב

השמן הנשמה קב

השמן הנשמה קב

השמן הנשמה קב

השמן הנשמה קב

השמן הנשמה קב

השמן הנשמה קב

השמן הנשמה קב

השמן הנשמה קב

השמן הנשמה קב

השמן הנשמה קב

השמן הנשמה קב

ואתב יאמר פרשת הקטורת שהוא סימן
הצלחה והרנוחה ועושר

הנה היא שהקטירו אבותינו לפניך

את קטורת הסמים בזמן שבית

הקדוש קים כאשר צוית אותם

לעלות ידו נביאך

סבלוב בתורתך

וישם משה קח לה סמים

נטף וטחלת וחלבנה סמים

והקטיר בבד יהיה

קטורת ריחן מעשה

קטורת ריחן מעשה

קטורת ריחן מעשה

קטורת ריחן מעשה

קטורת ריחן מעשה

קטורת ריחן מעשה

קטורת ריחן מעשה

קטורת ריחן מעשה

קטורת ריחן מעשה

קטורת ריחן מעשה

קטורת ריחן מעשה

קטורת ריחן מעשה

ועוד תני בר קפרא לו היה נותן בזה
קורטוב של דבש אין אדם יחיד ל
לעמוד מפני ריחה ולמח
בה דבש מפני שהתורה
כל שאור וכל דבש לא

ממנה אשה

לי

ואתה או איהפסוקים משלש

תיבות

ומשמע ודומה ו
וישב יצחק בגר
ובני דין חנשים
לישועתך קויתי
יש שפר זבולון ובעמק
מכשפה לא תחידה
ועשית משביצות זהב
ולצרעת הבגד ולבית
ולשפת הפחת ולבהרת
וישם
ויחיי חרה המנפה
ובני פלוג אב

שמעון בן גמלי' אומר הצר
אנו לא שרה הנוטה מעצמי
בזרית ברשינה ששפין בה
כדי שתהא נאה
ששורין בו גר
מפני שהיא עזה והלל
מנלים יפין לה לא שרין
מכניסים מי נלים במקדש
ממני הבבוי :

תנא רבנן אומר כשהוא
שחק אומר הדק היטיב
היטיב הדק שטע שהקול יסוד
למטה לחצו לין י
לשאר רבוע ל
במה רבוע זה
כמה ששך ללואין
על ששך

ושד

תזל כטל אמרת כשעירים עלי
 דשא וכרביבים עלי עשב וידו
 בנסע הארץ ויאמר משה קובוה
 ויפוצו אויביה וינסו משנאיה
 מסנף: ובגתה יאמר שוב
 רבבות לפי ישראל: וצבאותיהם
 ופקודיהם חמשה ושלשים אל
 וארבע מאות כל הפקידים ל
 למחנה אפרים מאת אלף ושש
 אלפים ומאה לצבאותם ושלשים

ישעו

ו

ואת יאמר

נגע צדעת כי תהיה בארץ חמא

א הכתן: נחמו בעבור הלוצים

לפני אל ארץ נגע אתנחמה

נחלתנו בעבור לודן: נבוא

מקרבך מאתך: ילכו

אלך אלך: נשבעו נשבעו

ישעיהו עני אהם קדוה

וְיִשְׁמַחַךְ וּמְשַׂחֲךָ
וְהַמְשַׁחֲלֶשׁ לֹא בְמִסְחָה יִתֶּנְךָ
עֲמִידָת עֲמֻנָה מְשַׁבֵּב לָנוּ יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְיָ צְבָאוֹת אֱשֶׁר
יְהוָה בְּךָ יְיָ וְהַשְׁעָה הַמְלִיכָה
יְעַנְנוּ בְּיָמֵם קְרָאנוּ
יְעַמְּו יִתֶּן יְיָ יְצַדֵּךְ אֶת עַמּוֹ
יְשַׁלֵּם יְשַׁלֵּם

יְהוָה מִי וְהַקִּיץ לְבִי
יְהוָה וְהַקִּיץ לְבִי

יְהוָה הַשְׁמִימָה

יְהוָה הַשְׁמִימָה

יְהוָה הַשְׁמִימָה

יְהוָה הַשְׁמִימָה

יְהוָה הַשְׁמִימָה

יְהוָה הַשְׁמִימָה

יְהוָה הַשְׁמִימָה

יְהוָה הַשְׁמִימָה

יְהוָה הַשְׁמִימָה

כנפיק על אבותינו במדבר שלא
 שלטא עליהם עינא ביטא דבלקם
 בן תפרום עלינו ברחמיה הרבה
 להיחננו מכוסים במכסה וכפולת
 בשמותיה הקדושים פתח עינא
 ביטא :

אתה סתר לי חצר תשרי ייב
 פלש תשובנ סלח נל
 על עיני צר כי ביה ל' חס עיני
 ל' עוד לעמ יתן ל' שרף אלהי
 על ביטא

[The following text is extremely faint and illegible due to heavy noise and low contrast in the scan. It appears to be a continuation of the liturgical text.]

יְצַמְחֶתָּהּ הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן
אֲשֶׁר דָּבַח בְּיַד לֵיתוֹ וְתֹאמַר
אֵל אֱלֹהֵי מִתָּה לֵךְ אִישׁ מִלְּוֵי
בְּחַת אֵל לְחַשְׁדָּת אֵת עֲסֻקֵיהֶם
אֵת בְּנֵי וַיִּשְׁעֵם מִן מְקוֹל אֱלֹהֵי
וְתֵשֶׁב נַפֶּשׁ חַיִּים עַל קַרְבָּנֶיךָ
וְתֵי: וַיִּקַּח אֱלֹהֵי אֵת הַיָּד וְהֵי
מִן הַעֲלִיָּה הַבְּיָרֵי
לְאֹמֶר לְאֹמֶר וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי רֹאשׁ
מִן כֶּסֶף וְעֹמֶד וְאֵשׁ אֱלֹהֵי
יָדְעֵתִי בְּמִתָּה
וְהֵי חַיִּים וְהֵי חַיִּים

אתם הנביאים וקראו בשם אלהים
ואש לא תשימו : ויהי בצהריים
ויבתל בהם אלהו ויאמר קר אנו
בקול גדול כי אלהים הוא כי שיד
וכי שיג לו וכי דרך לו אנלי ישן
הוא ויקץ : ויאמר אלהו לכל העם
גשו אל ויגשו כל העם אלו וירכא
את מזבח ^{אל} ההרנס : ויקדו
אלהו שתים עשרה אבנים נמסס
שבטי בני יעקב אשר היה דבג
^{אל} אלו לאמר ישראל יהיה ^{אל}
ויהי בעלות המסחה ויגשו אלהו
הנביא ויאמר ^{אל} אלהי אברהם
יעקב וישראל היום יודע כי אלה
אלהים בישראל ואע עבדו
ובדברך עשיתי את כל הדברים
האלה : ויאמר אלהו להם הפשיטת
עבאי הבעל איש אל ימלט סבת
ותם שונם ויורדם אלהו אל נחל קטן
ישחטום שם : ויאמר אלהו
לדמאב עלה אכל ושתה כי

יע
לִיהוּ אִיוּ וַיִּשְׁלַךְ אֶדְרֵתוֹ אִיוּ וַיִּעֲזֹב
אֶת הַבֶּקֶר וַיֵּרֶץ אַחֲרָיו אִיהוּ וַיֹּאמֶר
אֲשֶׁקֶה נָא לְאָבִי וְלֵאמֹי וְלִכְרֹ—
אֶחְרִיף וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוֹב כִּי מֵה
עֲשִׂיתִי לָךְ : וַיֵּשֶׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח
אֶת צֶמֶד הַבֶּקֶר וַחֲבָחָהּ וַיְבַכְלוּ
הַבֶּקֶר בְּשֵׁלֶם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לְעַם
וַיֹּאכְלוּ וַיִּקֶם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו אִיהוּ
וַיִּשְׁרַתְּהוּ : וַיְהִי דְבַר יְיָ אֶל אִיהוּ
הַתְּשׁוּבִי לְאֹמֶר : וַיֹּאמֶר אַחֲרָיו
אֶל אִיהוּ הַמְצִאתֶנּוּ אֹיְבֵי וַיֹּאמֶר
מִצִּאתִי יַעֲקֹב הַתְּמַכְרֵךְ לַעֲשׂוֹת
חֵלֶע בַּעֲיֵנַי יְיָ : וַיְהִי דְבַר יְיָ אֶל
אִיהוּ הַתְּשׁוּבִי

לְאֹמֶר :

וַיִּלְמַךְ יְיָ אֶת אִיהוּ הַתְּשׁוּבִי
כִּי עָלָה לְקִרְיַת שֵׁלֶם
וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּדְבַּר אִיהוּ אֶל
אֶת בְּשָׂרָא אֲתֵם לְעַם
וַיִּשְׁמְרוּ לְבֹנֵי אֶתְעִיל
וַיִּשְׁמְרוּ חֲלוֹטֵי אֶשְׁרֵי

קול המון הנשים ויעלה אחאב
לאכול ולשתות וליהו עלה אר
ואיש הכרמל ויגהר ארצו
השם מפי בין ברפנו ויד יי הזו
אליהו ישנים מתנו וירץ לתנו
החוב עד באכה יזרעיה ויגד
השם לאכול את כל אשר
השם וזאת כל אשר הרך
הנביאים בזרבו ותשלו
אליהו לאמר כה
השם וסופיו כי בעת
השם אשר כנסו
השם שם ו
השם יי ויאמר
השם ויהי כשמוע
השם וישיב

מִפְּנֵי וַיִּקַּם וַיֵּרֶד אוֹתוֹ אֵל הַמֶּלֶךְ
וַיִּמַּת כַּדְּבַר יְיָ אֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלָיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם תַּחֲתָיו
בְּשָׁנֹת שְׁתַּיִם לַיהוֹרָם
יְהוֹשֻׁפָט מֶלֶךְ יִהְיֶה בִּי לֹא הָיָה
לּוֹ בֶן וַיְהִי בַהֲעֻלּוֹת יְיָ אֵל
אֵלָיו בַּסַּעֲרָה הַשָּׁמַיִם וַיִּהְיֶה
אֵלָיו וַאֲשֶׁר מִן הַזֶּלְזֵל וַיֵּאמֶר
אֵלָיו אֲשֶׁר אֲשֶׁר שָׁב כֹּה פָּחַד
שִׁלַּח עֵד בֵּית אֵל וַיֵּאמֶר
אֲשֶׁר הִי אֵל וְהִי נִפְשָׁה
אֲנֹכִי וַיֵּרֶד בֵּית אֵל וַיִּהְיֶה
אֵלָיו אֲשֶׁר שָׁב כֹּה פָּחַד
אֲנֹכִי וַיִּהְיֶה אֵל וַיִּהְיֶה
אֵל וַיִּהְיֶה אֵל וַיִּהְיֶה
אֵל וַיִּהְיֶה אֵל וַיִּהְיֶה

לֹא יִשָּׁם לֹא תִרְדּוּ חֲמֹנָה כִּי מוֹת
וְחַוֹּת דִּלְךָ אִיהָ : וַיֹּאמְרוּ אִיּוֹ אִישׁ
עַל שַׁעַר וַחֲזוֹר עוֹר אֲזוּר —

וַיִּתְּנוּ וַיֹּאמְרוּ אִיהָ הַתְּשִׁבִי הוֹאֵ
וְעָנָה אִיהָ וַיְדַבֵּר אֶל שֵׁר הַחֲמֻשִּׁים
וַיֹּאמֶר אִישׁ אֵלֶיךָ אֲנִי תִרְדּוּ אֲנִי

וְתִשְׁמְרוּ וְתִאֲכַל אֶתְךָ וְאֶת
וְתִרְדּוּ אֲשֶׁר מִן הַשָּׁמַיִם
וְעָנָה אִיהָ וַאֲתָה חֲמֻשִּׁי : יִעַן
וְעָנָה אִיהָ אִם אִישׁ הַלְלִים
וְעָנָה אִישׁ דֵּן הַלְלִים וְתִאֲכַל

וְעָנָה אִישׁ וְתִרְדּוּ אֲנִי
וְעָנָה אִיהָ וְעָנָה אִישׁ
וְעָנָה אִישׁ וְעָנָה אִיהָ
וְעָנָה אִישׁ וְעָנָה אִיהָ

ישראל ויאמר מה אישע בן שבע
אשר יצק מים על ידי אלהיו
וישובו ויגידו לו ויאמר דבר
אלה הוא אשר דבר ביד עבדך
אלה התשובו לאמר בחזק
יזיעץ יאכלו הכלבים ארץ
בשר איובל : דעו אפוא כי לא
יפול מדבר אל ארצה אשר
דבר אל על בית אחאב ואל
עשה את אשר דבר ביד
עבדו אלהו : ויצא שומרון
את כל הנשואים לארצות
בשומרון עד הנמליו מדבר
אל אחאב דבר אל אלהו : ויהי
אל ספרת שאלה הנשואים
אל אשר אל אלהו דבר אל
אשר ספרת בידו ויהי
אבן בידו אשר ספרת
יהיה : חנה אפי ספרת
את אלה הנשואים לפני
יום אל אלהו ויהי

ועברו שניהם בחדבה : ויהי
בעברם ליהו אמר לו אישע שא
מה אעשה לך בטרם אקח מעמך
ויאמר אישע יהי נא פי שנים
ברוחך לי : ויהי המה הולכים
בדרך ודבר והנה רכב אש ומיסי
אש וספרידו בין שניהם ויעל
אש בסערה השמים וירם
אשית ליהו אשר נפלה
אש וישב ויעמד על שפת
אש ויקח את אדרת ליהו
אש מעליו ויכה אשית
אשית אש ליהו
אשית את המים ויצבו
אשית אישעו ויראוהו

אשית אשית אשית
אשית אשית אשית
אשית אשית אשית
אשית אשית אשית

ירכו ותקע בל ירה יעקב בהאמין
עמו : ויאמר שלחני כי על ידי
השחר תאמנה לא אשלחך בי
אם ברכתני : ויאמר ליני מה שפך
ויאמר יעקב : ויאמר לא יעקב
יאמר עוד שמך כי אם ישראל
בישרית עם אלהים ועם אנשים
ותובל : וישל יעקב ויאמר
הגידה נא שמך ויאמר למדי
זה תשל לשמי ויפרד איתו עשו
ויקרא יעקב שם המקום פניאל
כי אצטרף אלהים פנים א פנים
ותובל נפשי : ויזרח לו השמש
ויאמר עבר את פניאל והוא
נצב על ימין יעקב על סן ליה
אמר ויאמר ויהי איתו ויהי
השמש עתה עתה הנה
השמש נצב בכף יעקב
השמש הנה : ויעלה
יעקב ויהי ויהי ויהי
השמש הנה : ויעלה

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

לעבוד לעבדך לעקב

יעו

ליהודים היתה אורה ושמחה
וששון ויקר כן תהיה לנו :
כוס ישועות אשא ובשם יי

אקרא

(עברו מרה)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

בורא פרי הגפן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

בורא עצי בשמים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

בורא מאורי האש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

המבדיל בין קדש לחול

ובין אור לחושך בין ישראל

לעמים ובין ים השביעי לים

ימי המעשה : ברוך אתה יי

המבדיל בין קודש

לחול :

עם וישתה הכוס של הגדלה וישתה

אחריו על הגפן ברוך וישתה

צריך לשתות מלוי נמתיך וישתה

נָסַע סְכוּתָהּ וַיִּבֶן לָהּ בַּיִת וּלְמִקְנָהּ
עָשָׂה סֹכוֹת עַל כּוֹקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם סֹכוֹת: וַיֵּבֵא

יַעֲקֹב שָׁלוֹם עִיר שְׂכֵם אֲשֶׁר
בְּאַרְצָא כְּנַעַן בְּבֹאֵהוּ מִפָּדוּן אֲרָם
וַיִּבֶן אֶת סֹכֵי הָעִיר: וַיִּקַּן אֶת
חֶלְקֵת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם
אֱהֱלֵוּ מִיַּד בְּנֵי הַמּוֹר אֲבֵי שְׂכֵם
בַּמָּאָה קְשִׁיטָה: וַיָּבֵא שָׁם

מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לוֹ יְ

אֱלֹהֵי שְׂכֵם

וַיֵּבֵא

וַיֵּבֵא יַעֲקֹב אֶת הַבָּנוֹת וּבְנֵי שְׂכֵם

וַיֵּבֵא

וַיֵּבֵא יַעֲקֹב אֶת הַבָּנוֹת וּבְנֵי שְׂכֵם

וַיֵּבֵא יַעֲקֹב אֶת הַבָּנוֹת וּבְנֵי שְׂכֵם

וַיֵּבֵא יַעֲקֹב אֶת הַבָּנוֹת וּבְנֵי שְׂכֵם

וַיֵּבֵא יַעֲקֹב אֶת הַבָּנוֹת וּבְנֵי שְׂכֵם

וַיֵּבֵא יַעֲקֹב אֶת הַבָּנוֹת וּבְנֵי שְׂכֵם

וַיֵּבֵא יַעֲקֹב אֶת הַבָּנוֹת וּבְנֵי שְׂכֵם

וַיֵּבֵא יַעֲקֹב אֶת הַבָּנוֹת וּבְנֵי שְׂכֵם

חלפה עונת מנחת
 מי יתן מנחת
 יצעתי באנחת
 אשחה בכל לילה
 קול שמעה כל יונטל
 פתח לי שער המנוטל
 שראשי נמלא טל
 קוזצותי רסיסי לילה
 העתר נורא ואיום
 אשוע תנה פדים
 בנשף בערב יום
 באישון לילה
 קראתיך יה הושיעני
 אורח חיים תודיעני
 מדלה תבצעני
 מיום ועד לילה
 שחר טעוף מעשי
 מן ואמרו מכעיסו
 איה לזה עושי
 הנותן זמירות בלילה
 נחנו בדרך כחומר

מעט על השלחן וכבה בואת הנר וירוח
העשן של נר שהוא טוב לזכרון יגם
ידחוץ את עיניו ויאמר מצות יי
בדה מאירת עינים ויכוין בראשי תיבות
שעולה בגימטריא ר"ז ר"ל שיגלה לו
הבה סודות ודני תורה :

ואהרהבדלה יאמר

המבדיל בין קודש לחול
חטאתינו ימחול
זרענו וכספנו ירבה כחול
וכבוכבים בלילה
יום פנה בצל הזמר

אקרא לל עלי זומר

יום אשר אמר שומר

אתה בקר וגם לילה

המבדיל

דקתך כהר תבור

על חטאתי עבוד תעבור

פני אמת מיל כי יעבור

אשמורה בלילה

המבדיל

חלפה

ישמרך מכל רע ישמר את נפשך : יי
ישמר צאתך ובאך מעתה ועד
עולם :

בראשית ברא אלהים את השמים
ואת הארץ : יי צבאות עמנו מ
משגב לנו אלהי יעקב סלה
רבונו של עולם אדון כל העולמים
אב הדומים והסלחות

בשמך טוב וצדק חל עלנו את
עולותינו המעשה והעוונות
לשוננו המעשה והעוונות

עוונותינו המעשה והעוונות
עוונותינו המעשה והעוונות

עוונותינו המעשה והעוונות
עוונותינו המעשה והעוונות

עוונותינו המעשה והעוונות
עוונותינו המעשה והעוונות

עוונותינו המעשה והעוונות
עוונותינו המעשה והעוונות

עוונותינו המעשה והעוונות
עוונותינו המעשה והעוונות

יום ליום וביע אומר

ולילה ללילה

המבדיל יכו

ואתך יאמר

אנא משבענא עליך (סורה)

שר של שבהה שתסיר

לב טפט ממני ותפיל יתיד

על טורא רמתא

ארמיכום רמיכום מיכום ימס מס

ויאמר

ספיה דרכתו לבדיו ומעמיס אין

איט אתי ואדרכם באתי

דרמסם בחמתי ונה מצא חן

בדעתי ויהי דוד לכל דרכיו

משכיל ויטל עמו

למעלות אשא עיני אל

ההרים מאין יבוא עזרי

עמי ויהי העם יי עושה שמים וארץ

כי יתן לחוט רגלך ליום שומרון

אבה לא ינום ולא יישן שומר

ישרא

היועץ על עמך בית ישראל עצה טובה
ומחשבה טובה אמרו ברכו גדלו וקיים
עצתו בדבר שנאמר יתן לך כלבבך
וכל עצהך ימלא ונאמר ונצוד אומר
ויקם להועיל הרבה נגה אור וכל
היועץ עלינו ועל כל עמך ישראל עצה
טאית טובה ומחשבה שאינה טובה
הומר עצתו בדבר שנאמר ה' הפיר
עצת גוים הניח מחשבות עמיהם
ינאמר עיני עצה ודומה דברו דבר
ולא יקום כי עשה לו יצאנו לנו
איונו עם מחשבות שיהיו ומהלכות
עוד מחשבות אשר יעשה ומהלכות
עוד מחשבות אשר יעשה ומהלכות

ראש חדש

בראש חדש אומרים יעלה ויבוא בעמידה

ואחר קורין ההלל :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

אשר קדשנו במצותיו וצונו

לקרא את ההלל

בחנוכה וביט אומרים לגמור

הללויה הללו עבדי יי הללו את

שם יי : יה שם יי מבורך

מעתה ועד עולם : ממזרח שמש

עד מבואו מהלל שם יי : דם על

כל גוים יי על השמים כבודו :

מו ביי אלהינו המנביהו לשבת

המשפילי לראות בשמים ובארץ

מקימו מעפר דל מאשפת ירים

אביון : להשיבי עם נדיבים עם

נדיבי עמו : מושבי עקרות

הבית אם הבנים שמחה הללויה :

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב

מעם לו עז : היתה יהודה

מרשעים ויושעים כי חסו בו ונאמר
חשף יי אה זרוע קדשו לעיני כל
הגוים וראו כל אפסי ארץ אהר
ישועת אלהינו : ונאמר קול צופר
נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין
נראה בשוב יי ציון : וקיים לנו יי
אלהינו מקרא שכתוב מה נאוו על
ההרים רגלי מבשר משמיע שלום
מבשר טוב משמיע ישועה אומר
לציון מלך אלהיך : ואשנן לציון
הנה הנם ולירושלם

מבשר אהר

אמן סלה

11

לקדשו ישראל ממשלותיו : דהו
ראה ויגוס הירדן יסוב לאחור
ההרים קדו כלים נבעות כבע
צאן : מה לך הים כי תגוס הירדן
תסוב לאחור : ההרים תדקדו
כאילים נבעות כבע צאן : מלפני
אדון חולי ארץ מלפני אזה יעקב
ההופכי הצור אגם מים חלמיש
למעינו מים :

בתנובה וביום שבע אומר

לא לנו ^ל לא לנו כי לשמך תן
כבוד על הסדר ועל אמריך
למה יאמרו הגוים איה נא אלהים
ואלהינו בשמים כל אשר תפץ עשה
עצביהם בסוף וזה מעשה ידי אדם
מה להם ולא ידברו עליהם להם ולא
יזנו אוננים להם ולא ישמעו אלה
להם ולא יזיחו ידיהם ולא יזיחו
ידיהם ולא יחלבו לא יהיו בערונם
במלחם יהיו עשירים כל אשר בלטה
ברם : ישראל בטה בל עזר

ומגם

אדם : יי' לי בעוזי ואני אראד בשנתי :
 טוב לחסות ביי' מבטוח באדם : טוב
 לחסות ביי' מבטוח בגדיבים : כל גוים
 סבבני בשם יי' כי אמילם : סבבני ג
 סבבני בשם יי' כי אמילם : סבבני כ
 כדבורים דועכו כאשר קוצים בשם יי'
 כי אמילם : דחה דחיתני לנפול ויי'
 עזרתי : עזי וזמרת יהיה לי לישועה
 קול דנה וישועה באהלי צדיקים : ימין
 יי' עושה חיל ימין יי' חממה ימין יי'
 עושה חיל : לא אמת בני אחי
 ואספר מעשי יי' : יסנר יסרני יי'
 ולמות לא יכתבני : סתחו לי טערי צדק
 אבוא במ אודה יי' : זה השער ליי'
 צדיקים יבואו בו :

אודה כי עניתני ותהי לי לישועה
 אודה כי עניתני ותהי לי לישועה
 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה
 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה
 מאת יי' היתה זאת היא נפלאת בעינינו
 מאת יי' היתה זאת היא נפלאת בעינינו

אתהלך לפניך בארצות החיים האמנותי
כי אדבר אני עיני מאד : אני אמרתי
בחפזי כל האדם כוזב

מה אשיב לך כל תגמולוהי עלי כוס
ישמנה אשא ובטח א אקרא נדתי

לך אשלם נגדה נא לכל עמו : יקר
בעיניך המותה לחסידיו : אגא א בי

אני עבדך אני עבדך בן אמה פתחת
למוסרי לך אזבח זבח תודה ובטח א

אקרא נדתי לך אשלם נגדה נא
לכל עמו : במצדות בית לך צוחקים

ירושלם הללויה
הללויה את לך כל גנים שבתיהו בל

האויבים כי זכר עלינו חסדיו
ואמת לך לעולם הללויה

תודי לך כי טוב כי לעולם חסדיו
יאמר נא ישראל

יאמרו נא בית אהרן
יאמרו נא ידאי לך

מן המצר קראתי יה ענג במרחב
יה : לך לי לא אירא מה יעשה לי

אדם

ביט כשההק אומר בחזרת העמידה ומפני
הטאינו וכן כשמכריזין ראש חדש
אומרים :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותינו
שכל טפה וטפה שיצאה מבטן
לבטלה ומכל ישרא' בכלל ובפרט
עלא במקום מיעוה בין באונס ובין
ברצון והטעמות העשוונות בקליפות
הנפוצים מאדבע בטעות הנה
והטעמות האולין עדטאלאין הנפוזרים
בין הגנים ועליהי ההדבה עירג
ועמם מקדאנניולת יקדנו ומפני
כבר מפיח חיינו תפלים הקליפות
כל הטעונות הקדושות אבע אל
יחיינו לחיכם בקדושות טע
והם פדוים טען הגנים נכונות
טען מוכפתי ארץ וידגים בטענות
שקדוב ועב יי אלהים את שומעיהם
והתקם טעם והצדק מכל העמיות
אשר הטיצה יי אלהי טעמה : אלה
יהיה נרדק בקצה השמים משפלות

אתה גבור לעולם **על מחיה מתי**
 אתה רם לחושיע (בחזק) מוריד
 הטל (בחזק) מעיב הרוח ומוריד
 הנשם מכלכל הים בחסד מחיה מתים
 ברחמים רבים סומך נופלים ורומם
 חולים מתיב אפודים ומקיים אמונתו
 לשיט עפר מי פמוכה בעל גבורות
 נמי דומה לך מלך מתיב ומחיה ומצמיח
 לנו ישועה ונאמן אתה להחיות מתים
 באי מחיה המתים

בחזקת החזק אומר

כוד יתנו גלגל המוות מעלה עם קבוצי מטה
 וחר בולם קדושת גד ושלשו כדבר
 האמור על יד גביאל והקצתה לזה אמר
 קדוש קדוש קדוש **על צבאות מלא כשר**
 חזק סגור פנני מלא עיל
 משריף יתלים זה לזה איה מקום נבוא
 לעומת ביום יאמר ברוך כבוד **על**
 שנתקנת צבאות יפג ברחמים לעמו
 המחדים את אשתי צדי ובקר המיד
 בכל יום בעמים מאתמה ומת

לעשות המבחינו בבית המדרש
בבית הגדול הקדוש שנתקן
עליו מסני היר שנשתלחה במקדש
הפך וכו' וכן מלפניו (ל) אהינו וכו'
אנחנו שנתעלנו לארצנו

ותענו בגבולנו אשר נעשה לפניך
את קרבנות המבותינו תמיד
בסדר והספיק בהלכות אמוסו יום
השבת הזה אשר יום באש חזר
הזה נעשה ונבדל לפניך במהבדה
כמצוות דצוהך לנהו שבתבת עלינו
במחנה על פי משה עבדך מפי
פניך באמת

וכן אמרת שם בפעמים צני שנה
תמימים שני עשרה עשר סלד
מכה בלולה בשמן ונסכה עוללת
שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה
ובראשי השבוע הקריבו עולה לוי
קדים בכ בקר שנים ואיל
אחד כבעים צני שנה שבעה תמימים
וכנחותם ונספחם בחדוכם שלשה

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ו אחד הוא
אלהינו האלהינו הוא מלשון הוא מושיענו
הוא ישמיענו ברחמיו שנית לעינו כל
הי ו לוויה לכם לאלהים: אנו יי אלהים:
ובדברי קדשך כתוב לאמר: ומלך יי
לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
עכ

לדור ודור כמליך לא כי הוא לבדו מדום
וקדוש ושבחך אלהינו מפינו לא
ימוש לעולם ועד כי א מלך גדול
וקדוש אתה בתי הלקדוש
אתה יצרת עולמך מקדם כלת מלאכתך
ביום השמיעי בחרת את מכל
האומות לרצית צנו מפל הלאומות
נתן לנו יי אלהינו בארצות שבהודת
לנגחה ונתן יום לאש החדש חמה
לא רבון לבמה בעדנו לתק סודי אל
משועה ידנו אבל בשרים לנו למשך
יי אלהינו ואלה חבטתנו חרבה עינינו
וסתם מקדשנו וקלה נהנו ונמסר
כפי מבית חיינו וסוף אנו ובגלות
לעשות

אֲדַמְתִּימוּ שְׂבוּיֹתָי לַצִּיּוֹן
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂבוּיֹתָי
 אֲבוֹתֵינוּ עַל
 חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בַּיָּדֶךָ
 וְעַל שְׂוֹמְתֵינוּ הַמְקוּדוֹת
 לָךְ וְעַל נְקִיף שֶׁבַל יָם
 וַיִּזֶם עֵשָׂנוּ וְעַל כְּפֹלְסוֹתֶיךָ
 וְסוּבּוֹתֶיךָ שֶׁבַל שַׁתְעַבְבֵּנוּ
 וְבָרֶךְ וּבְהַרְדֵּם הַסּוּבֹם לֹא
 כָלֹךְ רַחֲמֶיךָ הַמְרַחֵם כִּי
 לֹא יִמָּנוּ חַסְדֶיךָ וְשִׁעוֹלָם
 קָרַב לָךְ לִפְנֵי הַמְּלִיכֹת
 עַל אֲדַמְתִּימוּ אֲבוֹתֵינוּ
 וְלֹא הִתְחַרְתָּ שֶׁעַד
 סוּמְנוּ :

מוֹדִים בִּנְרַעִים וּמְשֻׁתָּחוּיִם
 אֲנַחְנוּ לַפְּנֵיךָ
 אֲדַמְתִּימוּ אֵלֶי כָּל בְּשָׂרֵנוּ
 יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
 בְּרִמּוֹת וְהוֹדֵאָנוּת לַשֶּׁבֶךְ
 הַתְּהוֹלֵל וְהַקְדוֹשׁ עַל
 שֶׁהִחַיֵּיתָנוּ וּכְיָמֵתָנוּ כֵּן
 תַּחַיֵּינוּ וְתַחַנְנוּ וְהַאֲסוּף
 עֲלֵינוּתֵנוּ מֵאֲדַבְעֵי כִנְפוֹת
 הַאֲרֶץ וּנְשׁוּבָה לְשִׁמּוֹר
 חֶקֶךְ זֶלַע שְׁנוֹת רִצּוֹנְךָ
 בְּאֵמֶת וּבְלִבְבֵנוּ שְׁלֵם עַל
 שְׂאֵנֵנוּ מוֹדִים לָךְ :

על שלם ותפוך ויתרום

שֶׁעַד מִלְּפָנֶיךָ תִּפְוֶה כָּל הַתִּיִּים יִנְדוּךָ סִלְחָה
 וַיְהַלְלוּ לְשִׁמְךָ הַטֹּב בְּאֵמֶת : בְּאֵי הַטֹּב שִׁמְךָ
 וְלֹךְ גֵּאֹחַ לַהֲדוֹת
 בַּחֲזֹרֶת שִׁיךְ אֲוִמֶר

אֲדַמְתִּימוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּהּ הַמְשֻׁלָּשֶׁת

עשרתים לפני ושמע עשרתים לאיל ועשרת
לפני ויקראו לנו ושמע לנו ככפר ושמע תמיד
כהלכתך

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי
עונג עם מקדשי שבעי כלם
ישבעו ויהענגו מטובה ובשבעי לצית
בו וקדשתו חמדת ימים אמת קדמת
זכר למעשה בראשית

אחינו ויהי אבותינו חדש עלינו את החדש
הזה לסובה ולבדבה לשמח ולשמחה
ליוענה ולנחמה לפרנסה ולכלכלה לסליחת
חטא ולמחילת עון לגמולת חסד ולתלמוד
תורה כי בשרא עמך בחדת מכל האומות
ושבתות וחקי ראשי חדשים להם קמעת
באי מקדש השבת וישראל וראשי חדשים
רצה לך אהנו בעמך ישראל זל תפילת
טעה והשב העבודה לזבדי בתך
ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבדך
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך ותחיינה עינינו בשתבך לציון ו
ולירושלם עודה ברחמים כמות בא המחוור

חלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שפיר
 הקמים עלי לרעה תפר עצתם
 ותקלקל מחשבותם ; וכן יהי
 רצון מלפניך יי אלהי שתפרת לי
 שערי תורה שערי חכמה שערי
 בינה שערי דיעה שערי פרנסה
 וכלכלה שערי חיים חן וחסד
 והחיים והצדק

ואלהי אבותי שפיר
 הקמים עלי לרעה תפר עצתם
 ותקלקל מחשבותם ; וכן יהי
 רצון מלפניך יי אלהי שתפרת לי
 שערי תורה שערי חכמה שערי
 בינה שערי דיעה שערי פרנסה
 וכלכלה שערי חיים חן וחסד
 והחיים והצדק
 וחכ אומרים גדל וכו'
 ויהי יי אלהי וכו'
 יי נחני וכו'
 והולכין לבתיך
 לשלום

בתורה הכתובה על ידו משה עבדך ומושיב

מפי אהרן זכנו כהנים עם קדושיה כאמור

יבכר יי ושמר יי יאר יי פניו לך

החנה יי שא יי פניו לך ושם לך שלום

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים

עלינו ועל כל ישראל עמה ברכנו

אבינו שלנו כאחד באור מנינו באור

פניו נתת לנו יי אלוהי אבותינו חיים אמת

חסד צדקה ברכה ישועה גרחמים וחסד

ושלום וטוב יהיה בעתך למדך את כל

עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל ענה

בשלמנו ביה שמרנו את עמך

בשלום אמן

יהיו לרצון ממנו פי וחסד לבי עתה

צורכי גדולי

עושה שלום במרומו הוא ביהוה עושה

שלום עלינו ועל כל ישראל אמן

דע אמת

אלי צבור לפניו יתעלה אלהי ישראל

באמרו יי חסד ורחמים וחסד

צבור זכנו בעת לכל ישראל יהוה צבור

מלפניך

וששון' שגו בלי אסון

תאמת

עשה ירח' עונג וחדש זרח' פלס
למועד' פקודת מועדים להעד' צעד
חדשים ושבתות' צינת ימים ושנים ועתותו

תאמת

קדשו אורה' קראו להאירה' ביעות
בחשק' רועעו בגשק' שנים יחד
שטובים מן האחד

תאמת

תם

יוצר לשבת בראשית

להינו אלהים אמת' ותורתו אמונה ואמת'
אמנם ראש דברו אמת' וסופו
תזכיר על האמת' ומעמיד יסוד העולם
על הדיון ועל השלום ועל האמת'
מן מקדמי קדם על עצת תנושיה היתה
נתובה על זרועו הנטויה' כי לא
היגרא טס זהב ולא עוד בהמה וחה'
לל מאופל וחשך מפני בקיעת האור'

יוצר לשבת שהוא ראש

חדש

תאמת אור בקדש' כיום שבת וחדש'

אורות גדולים שנים אשר בשמים'

בדאתם להודות בם לחדש אותות' זבול

ימים ולילות' גדלתם בנזכרות

תאמת

דבקו אור לאור' דפקו יחד לאור' ה

החדש ושבת' הנחה להונו משיבוד

ואור במשנים' וטוב לעינים

תאמת

זאת המנוחה' זה העונג' להנחה חדש

אור מקדש' חזות שבעתים יחדש'

מאור גונגה טוב אור חדש יגיה

תאמת

ישעך אורנו' יחדש זבול מראנו כמה

פניך' כאור אשר לפניך' לאור

עולם להאיר ישראל

תאמת

מה יסו ובעתו' מאורות שנתאמונו

חדש ונחת' נוהגים כאחת' שמחד

ושש

פד הסדר ונתמעט לשעתו כי הטיד
 כלפיו ולא בן אמונת עתו' וגחפנו
 בתגחומי קוטן ולא נתקדדה דעתו
 כ' ופר עלי קדש לכן מהריבים המונ'
 בכל ראשי חדשים בחרות בעני'
 שעיר עזים אחר לחטאת לז'
 למדים מהם פרחי שושנים זמנ'
 יקצים חדשים גם ישנים והיו לאותות
 ולמועדים ולימים ושנים
 חזר הלבנה אותיות מודיעות בשש
 הראשנות בפירותיה ידועות בהוספק
 שביעות לחמה מיעות
 תרות שתים משטה הראשונה ומשנה
 ושלישית ארבע באמונה וזין ועין ונזן
 פשוטה מכריעות לכלנה
 חי ים השדיץ שבע מאות מיני ט
 שהורים וכושר עפים לאין חקר
 ומספרים ועופות שקצים ארבעה ועשרים
 עץ תוציא אדמה חיה ובהמה ושקץ
 ורמש ושרץ להעבימה ורחוש
 ובחושין וכלם לצורך המה

כִּשְׁרֵי כִי נִתְעַלָּה עַל כָּל גֵּיהַ וּמֵאֹרֶן גִּזְזוֹ
וְהָאֵמִיסוּ לְעוֹסְקִים בְּתוֹרַת אֹרֶן
דוֹק וְחַלְדֵי צוּה כְּמִלְךָ עַל עַבְדוֹ וְנִבְרָאוּ
בְּבֵת אַחַת כְּהַכְרֵעַ נְשִׂיא וְתִלְמִידוֹ
וְרֵאִיָּה לְדַבֵּר קוֹרָא אֵנִי לִיהֶם יַעֲמִדוּ יַחְדוּ
ה' תִּרְחַבּוּ לֵאמֹן דִּי קִקְוֵי הוּד דִּי רִבְרִי
קִשְׁבוּ דִּיבְכִם וְרִהוּ עַל אִמְרֵי רִבּוּ
עַמּוּדֵי שָׁמַיִם יִרְפְּלוּ וְיִתְמַהּ מִנְעֵרֵי רִבּוּ
וְאִזּוּ פִלְגֵי וְהַחֲצָה שְׁעֵנִילִים הַמְדוּדִים
וּמְחֻצִיתֵם הַשִּׂיא וְעַלָּה לְכַבּוּדֵי
וְהֵם לְמִים טְהוּרִים אֲשֶׁר לִזְרֵק עֵתִידִים
זָד יִתְרֵם וְצוּה כְּבוֹדֵי לְכַלִּימָה עַד מִדָּה
אֵעֲלֶה עַל בְּמוֹתֵי עֵב וְלַעֲמִיתֵי אֲדַמָּה
וְתִלְהַטְהוּ אֵשׁ אוֹכֵלֶת וְנִבְבֵּשׁ וְרֵזָא הַהוּמָה
חֲצֵא פְנֵי אֲדַמָּה בְּעֵצֵי פְרֵי וְדִשְׁאִים
וְגִזְרֵי עַל הָעֵץ לְמִינָהּ וְלֹא עַל הַדִּשְׁאִי
וְנִשְׁאוּ בְּעֵצָמָם קֹל וְחוֹמֵר וְיִצְאוּ מִן
דִּשְׁאִים

טַע שְׁנֵי אֹרִים כְּדַמַּת וְדִיִּקְזֵן הַשּׁוּן
וְהַבְּנֵת יִצִיר כְּסִים לְמוֹ תִקֵּן וְשׁוּד
צֵאת בְּחֵלֶק אֶחָד לְמוֹ פִקְדֵי וְצוּה

לעמו אשר בצלו חסים המשבחים לבו
שבת מכל המעשים

תם

ואומר ברכו ויוצר וכו

יוצר לשבת וחנוכה

אודך כי אגפת ותשוב אונך השירת
שועי לקשוב אויבתי כקש
בעלעולת לנשוב

אבינה ואזכרה ימי קדם אשר קראנו
מנכתם אודם אותותם אנידה ולא
ארדם

אשיחה צרות ונקמת אנטיובס אבה
חסידים ומשיחי נכס אויל עבתי
בהקרצונג להרבים

יעז ויעד סוסי סלדות במו רוכבים
שנומי לפידות מנסת הר אור
בעיר נכבדות
קדוש

אנו אכן פריצים ללשן בחרי ארץ

פּוֹזוּ וּמְכַרְכְּרֵי לִכְמָה שְׁנַעַם קְבוּעוֹת שְׂאֵל
לִמָּה נִבְרָאוּ שׁוֹטֵה וּטְווֹיוֹת וְצַרְעוֹת הַ
הַשִּׁיבוּהוּ תִצְטַרֵּךְ לָמוּ לַיּוֹם בְּרִידְחָה
לְתַשׁוּעוֹת
צְוִי כָל פּוֹעֵל כְּגַמֵּר וּשְׂכַלְלֵי נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ מִלֵּל רִקְמוֹ וְהַנְשִׁימוֹ וְעִזֹר לוֹ
כָּלֵל :

קָלָה נַצְטוּהָ וְהִטְהוּ לֵב הוֹתֵל וְדָנוּ בְּדִין
סְנֵה־דִין כְּגֵבֵר נַעֲקֵשׁ וּנְפַתֵל לְקִיּוּם
עָלָיו וְעַם עֲקֵשׁ תַתְּפֵתֵל
דָּשֵׁם אִזְכְּרוֹת בְּשָׁלוֹ שְׁבַעִים וְאַחַד
בְּפִרְשָׁה מִבְּרֵאשִׁית וְעַד נוֹצֵר וּמְשַׁנּוֹ
וְעַד גְּרִישָׁה כְּנֶגֶד סְנֵה־דִין בְּעָלֵי חֲקִי
וְדִרִישָׁה

שְׁנַעַם חֲטָאוֹ וְנִתְחַיִּיבוּ בַתּוֹרָה וְנַחֵשׁ עִבְרָה
שְׁלֵא טַעַן כְּשׁוֹרָה בְּמִקּוֹם רֵב וְתִלְמִיז
הַרֵב רֵאוּ לְמוֹרָא
תָּר שְׁבִיעֵי עָלָיו יִצִּיר כִּי נָתַן לְמַהוּמָה
עֵמֶד כְּגִבּוֹר לְהִזָּן כְּחֹמֶה וְחָנָן פְּנֵי
מוֹחֵל וְשִׁבְךְ אַחַ וְחִמָּה
כִּכְן נִפְשׁ בּוֹ יִנּוֹצֵר מִכּוֹן פְּרוֹסִים וְנַחֵל
לַע

נהרץ בערכו הבחור יוסיף אומץ ברכו :
העל אה לא תפקוד הצפיר והשעיר
בחרונף ליקוד הראש והרגל והזקן והקזקז
הבט וזכור את כל התלאה השינה עדת
צולעה ונהלאה הלעולמים תזנח
ברבת חלאה
אביעה עוד מקרה שבעה ותיקים ואחים
תמימי דעה וקלם באש בשוא נתעה :
ועל לא אכלו מזבחן וידבקו בעשרה
תבל בכחו ושספם נבל באכזריות רוחו
ומחבת נחשת באור רתח ויפשד
הראשון וינתח נתח ועור ראשו ח
חשף בתותח
מזם להחריג ששת אחיו זדיהיר בעברת
טוחיו זבחם ככבש איה בתרחיו
מם אפתה השביעי קטנם זהב אעשירך
ליו נם זמנתוך לי למשגה קונם
זורז העלם טוב לבחר זעק הרגני למה
מאחר זנחתי להשתחות ללא אחר
ויחר מושל רשע חזק מכותיו בלי

המלך לעשן בעד להכרית שרועי

נשן

בערה חמתו ויתא בפתע בלה בשרי

וחיתי שתע ביערים חבתי כבהמור

להתע

בכלותו להשמיד עם ולרפוס באר

לשר צבאו פיליפוס ברית להעבירו

ופסלו לתפוס

גזר מי בחזיר יפגל גם מושך ערלה לעגל

גוייתם להשליך והממאן מלסגל

גואי בפת בגו ובאיל חיה גברו בתמם

שת לשאיה גדע וכלה נוצרי תושיה

גבירות שתים בניהן מלוג גלל כן בשדיהן

גתלו גורים ואמותם ממגדל הפילו

דמו לטגף בזבחיהם לעזר דתו שמר

ועוז גאזר דח ויבז לדברי אכזר

דבר דאנתי על נפשך דרש אדרוש

מבשר קדשך דום כי האמנתי ואנטש

דלח בן תשעים אנכי דחול גלתי

במרמה תמליכי דבריך כלה זנחתי

מלהבכי

לחשמונאי בת יוחנן כנסום במשתה
 בחפה להתלונן : כל עדיה פחהרה
 הכלה' כוס מזנה לקוואי הלוליה'
 כבשו עיניהם מהביט צלה : כבד
 שצף האח לעמתה בכירים קריאים
 פה להטעימה כנדם איד עמרת
 בקדשה ערומה

למו השיבה נות יפה פיה' לי איד תיסרנע
 ברמיה' לערל וטמא תשביבנע ערנה
 לבשה רוח אז יהודה' לבו מלאו גבורה
 ענדה' לחש ויקנא קנאה כבדה : לקט
 הדם וכל מינ בשמים' להניל כמו בגיל
 הנמים' להתעות לעול חקו משלימים :
 מרחוק בשקפם מזמרים ומחגגים מלל לו
 השרים ומחויגים מעתה נכנסו בנמוסי
 ערוגים : משרתיו ימחנהו חיצה הנים'
 מתתיה ואחיו סעמה הננים' מכבו
 יהודה גבורה השנים' ממואסת עץ
 הדקיר המזנה מעכו לנמרים הדה
 המחנה' מחצם ובלים ויגד
 לאיפרנה

פֶּשַׁע חֶסֶן הַיֶּלֶד וְלִסְבֵּלָם שׁוֹעֲשֵׂע׃
חַתָּה הוֹרְתָם מִשְׁפָּטֵי בְנֵיה־חַמְטָה
נִפְשָׁה עָלַי עֵינִיה־חַלְתָה וְתִשָּׁב רֹחַה
לְקוֹנֶיהָ׃ חֲמִסֵּי אִם גְּבֹר־לַעֲבוֹר־
חֲסִידִים אֵל וְהַרְיַנְתָּם זְכוֹר חוֹן כְּלוּנִי
בְּלַתֶּךָ וּבְכוֹרֶךָ׃

שָׁמַשׁ עוֹד מְדוֹן מִגֵּרָה׃ טַפְטוּפֵי אֲשֶׁר
לֹא יִמְרָה׃ טִימוּסוֹ יוֹנֵי חַחֵי יִקְרֵא׃
טַנְסֵי זוֹכֵר שְׁמוֹ יְחֻדֵי טְבִיחַ וְקִרְוֵי
כְּמוֹ גְדֵי טְרִיָּה וּבְקוֹרֵת׃ לְהַכְבִּיד־
בְּשִׁלְדֵי׃ טוֹהַר טְבִילַת מְקוֹה הַחֲדִיל־
טָסוֹ קְדוּשִׁים מְנַשִּׂיהֶם לְהַבְדִּיל־
טְרַחֵם׃ סְקֵרַת נֶם לְהַגְדִּיל־

יְחִיד וְנִשְׂאָ שׁוֹכֵן שָׁמַיִם׃ יִמֵּן לְמִלְסָמְקוֹ
מִיָּם׃ יַעֲזֵן חֲסִידָיו מִיְחֻדָּיו פְּעָמִים׃ יִסֹּן
יָדוֹ לְתַעֲבֵב הַמּוֹן׃ יִדְרֹת בַּיִת לְאִישׁ
בּוֹמוֹן׃ יִשְׁכַּבְנָה אֵז תַּחְלָה הַהַגְמּוֹן׃ יִתֵּן
זֹאת נִתְקַעָה לְגֹדֶשׁ יְרַחִים אֲרַבְעֵי
וְאַרְבַּע יָדָשׁ׃ יְהוּדָה הַסִּיעָה כִּד
הַקִּדָּשׁ

כְּנֶתְמֵלָא סֶפֶק וְשָׂדֵי חֲנָן׃ כְּנֶסֶד
לְהַשְׁמוֹן

ברוך וטעמה עדינה
סודרה לעמה וליון
לסידרת :

עיר וושביה בכושר
בחזותה עלצה
ותולך עמה שפתתה
על יצ השל יכרה
יהבתה : עקרה
בראש מחנות האויב
על יצונתיו להסוך
הדילן לל יצ
על ראשו גבור
לחייב : עדי ופני
הגדרו למלך
עלמה כמותה
בפלך : עקרה
עליו ולהביאה
הלך :

גַּם עַל מִתְחַסְּרֵי הַחוּנֵי לְהַבְקִיעַ
נַח מִקְרֹב מִצִּיּוֹן מִלְּאֵל
נַע לִבִּי כִּיעַר וְכִפְרֵהוּ
נִדְבֹנוּ עִם לֹאֲשֵׁנֵינוּ
לְמַהוֹלֵלִים נִאֲנֵהוּ
בְצֹמִים וּבְכִי מִלְּמֵנוּ
נְחַמְרִים מִכֹּחַ הַדָּגוּ
בְּפִלְוֵלִים נִבְנָה לְמַעַן
נִאֲמֵנוּ אֲפִיּוֹר נִדְוֵנוּ
וְיֹעֵץ דֹּכֵנוּ וְאֶרְפְּרֵמִינוּ
נִצְרוּ הַקֶּם וְיִצִּיתֶךָ בְּכִוְרוֹ

סוֹפֵן כְּהַחֲזִין עֲלֵינוּ הַדְּעִיר
סָח לְהוֹקִיעֵנוּ כְּבִבּוֹדֵנוּ
לְחֻכְעִיר סְמוּךְ מִבְּנוֹת
שַׁעַר הָעִיר סֶעָף מִחַר
הַקְּדִיזָה כְּאֲנֵהוּ
סִיפֵנוּ בְּרֵאשֵׁי זֶה אֲתֵחִיל
סִנְדִּיּוֹן מִשְׁנֵנוּ עֲבוֹר
הַשְּׁחִיל סִכְכַּתְנֵנוּ בְּלֵילָה
הַהוּא יְהוּדִית סוֹדֵה

ראוהו ולא האמינו לה' רצו לאיש
 בקצפו תלה' רחש הוא רחשו
 באלה' : רמש ההוא גדלו שמחורתי'
 רחקו ויגוסו יגון ואנחות' רודה ומתנקם
 כהרף למחות' : רקדו וחדו כל הלילה'
 רגז הנעימו לנוכח עלילה' רחפם
 יפקדם בפסוח וחמלה :
 שחר כהקריץ והבקר אור' שאגו לקול
 אדיר ונאור' שמע ישראל יי' לבאור'
 שודדים כשמעם המולת ההמוץ שחו
 להקיץ המלך ולכמוץ' שזפוהו מרת
 מושכב בארמוץ : שאונם נכנע ו
 ותברח רוחם' שחחו וחקרו בפחד
 אכתם' שוביהם רדפום והכונם
 לפלחם :

תמום והרגום תלי תלים' תודות ושיר
 סיגו סגולים' תוקף הנס קבעני מ
 משכילים' : תחמו הלל לגמור שמנה'
 תוכן גדות להעלות שמונה' תמיד
 בכל שנה ושנה : תואמו היום שבת
 וחגיבה' תפואר בענינם בענוגה

פֶּץ מִה דִּרְכַּךְ הַשָּׁמַיְעִינִי פֶּצָה מִמִּשְׁפַּחַת
נְבִיאִים אֲנִי פוֹתֵרִים עֲלֶיךָ מִלְכִי יִקְצִיעַ
פֶּתַע פֶּתְאוֹם כַּעַת מַחֵר פְּגוּזִיךָ יִתְצַו
הַעִיר בַּמַּחֵר פִּסְעֵתִי לְבִשְׂרָךְ אֵל תֵּאָחֵר
פוֹרָה בְּדוֹרְכֶךָ בְּמֹו חֲמַתְךָ פְּקוּד וְזִכּוֹר
אֶת אֲמַתְךָ פִּרְחֵי מִשְׁפַּחַתִּי יִשְׁרְתֶיךָ
בְּבֵיתְךָ

צִפְצֹף כָּל שְׂאֵתְךָ אִמְלֵא צְבִיזִי אִם תַּעֲשֵׂי
מִלְכָּה צֹאצְאֵי בֵית אָבִיךָ אֶעֱלֶה
צִרְחָה לֹו אִינְנִי טְהוֹרָה צִו לְהַעֲבִיר
קוֹל וְזִרָה צוּרוֹ מִהַיָּע בְּעַלְמוֹ
הַמְטְהֵרָה צֶהַל כְּסוּם מִזֵּן וְכִרְכּוֹ
צִבְאִיו לְמִשְׁתָּה שְׁמַעֵם הַשֶּׁבֶר צוֹאֵר
לְצוּר שְׁתָּה וְיִשְׁכֹּר

קִפְחָתוֹ אִו שְׁנַת תְּרַדְמָה קְרִינְאִיו נִאֲמָו
הַנְּעִרָה לְפִגְמָה קְדָקְדוֹ הַשְּׁכִיב וּכְיִשָּׁן
נְדָמָה קָמֹו חִישׁ וּפְנֹו לְדָרְבָם קָלוֹ
רָגַל מַעַל מִלְכָם קְדָמֹו וִירִנְצוֹ לְאַהֲלוֹ
סוֹכְבִם קְרִינְאָה יִרְאֵת וְיִמְשַׁכְּלוֹת
קִצְצָה גּוֹלְגָלְתוֹ בְּרֵאשׁ שְׁבוּלָתוֹ
קָחָתוֹ וְהִבִּיאָתוֹ לְהַטִּיב תוֹחֶלֶת

יוצר לשבת שני של

חנוכה

גִּזְרֵי מַעֲלָלֵי יָהּ וְאַתָּן לֹו הַנְּדִיבָה
 מִמַּעֲשֵׂה שְׂהִיָּה בִּימֵי מַתְתִּיָּה
 יָתִי בְּזִמְיָה שְׁבוּכָה וְדַחֲנִיָּה מִתּוֹךְ
 בְּ וְדִוְיָה הוֹצִיאִי לְרִנְיָה
 וְעֵלָה לְבָסְנִרְרוֹס בְּגִדְנִלָּה ב
 לְכַמֵּת יוֹן בְּתַחֲלָה הִיא הַקֶּרֶן
 הַזֵּלָה
 לְעוֹר בְּאַפְלָה וְכֹלָא הִיָּה לֹו בִּן
 גְּחִילָה וְחֶלֶק מִלְכֻּת וּמִמְשָׁלָה
 הִיָּו לְסַגְלָה קִיץ וְדַרְדַּר וְחַרְוִלָּה
 דִּו בַּחֲמָה וְכֹלָה תוֹרַת מִשְׁרָה
 גְּעֵלָה
 זֶת לְבַטְלָה עִם גְּדוֹת לְקַלְקֵלָה
 בְּתוֹת לְחִלְלָה וּבְנֵם שְׁלֹו
 הַלָּה
 הָה וְחִזִּיר וּגְבִלָה בְּכַח אוֹתָם
 אֲכִילָה בְּרִיחֵי בְּתִים לְגַטְלָה
 לֹא אוֹתָם לְקַטְלָה

יִרְכַּב' תַּעֲדֶדָה נֶצַח לָךְ הַמְלוּכָה
יַחֲדָד וַיִּדְיֶדֶךָ סֵלָה פִּקְדוֹתָ בְּלֹ
נִדְמִיתָה שֶׁנִּבְנֶה לְכַדוֹךָ מִשְׁמַי
הַדְרִיכֶם וְהַכֹּל יִדְוֶיךָ

קְדוֹשׁ

תָּם

וְאוֹמֵר בְּרַבּוֹ וְכֹל וּמִתְפַּלְלִים תְּפִלַּת שְׁחָדִית
כִּשְׂאֵר הַשְּׁבֵתוֹת וְאוֹמְרִים עַל הַנְּסִים
וְנֹמְרִין אֶת הַהֶלֶל וּמוֹצֵאִין שֶׁעַ סְפָרָה
תּוֹרָה וְאוֹמְרִין מִזְמוֹר שִׁיר הַגּוֹבֵת וְקוֹרִין
בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ

וְאַחַךְ בְּפִרְשַׁת נְשִׂיא וּמִפְטִירִין דַּע וְשִׁמְחִי
וּמִתְפַּלְלִין תְּפִלַּת מוֹסֵף
וּמִסִּימִין תְּפִילַתֵּן
כְּדֹלְעִיל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

בזנונים' ובית דין יושבים אנונים'
 נושאים בדבר ונותנים

סבלתנית היתה וחכמה' נערה וחנה
 שמה' קרעה לה בגדי רקמה' ועמדה
 לה ערמה

עיניהם כבשו לאדמה' והיא קוללה
 הרימה' לערל תמסרוני בזמדה'
 ולכם אחי בושת למה

פץ מתתיה לחשמונאי' אתם כהני
 יי' ואני ושבעה בני' במספר
 שבטי אמוני

צרי לאבד ומוצי' נדגול בשם יי'
 ומיד לעזר התיו ראש הזכרתי
 שהוא ערום וקנאי

קמו בדברים' יהודה מכבי ושאר גבורים
 כאיש אחד חברים מחנה יוני'
 מסגרים

יוצאים ומשברים' משנים עשר
 עברים' זה מנה וזה מחרים
 ורדפום מעכו ועד נמרים
 אנטיוכוס אינכה פיעתה רכבה

חרות בקרבנו שחרים תחלה במל
בלי היות לנו בחלה ועמד
ישראל בבהלה ומכרו משור ועד
עולה

טומאת בעולה גזרו על כל כלה
כשתנשא לבעלה תבעל להגמון
תחלה

ועצו חכמי עזולה להסחין במגדופות
אכילה רמז ששם ברכת הללה
ונעשה גם ואחת מהנה לנה
בפסלה

כמו כן עשו בחכמה גגרות להסמין
בתי אימה מצות מילה לקימור
בצווי תורה תמימה

להץ יונה תמה כשר שוכן דומה
לבש בגדי נקמה בצריים
להלחמה

מתתיה וחשמנים אז חברו בחתונות
וכשרנישו יונים זהנה סלכו
עם כל המוננים

נגד ביתם חזנים כלה לשמחה
בזוננים

מטבעת לובים' לא היתה כזאת
 לחביבים' ועל זאת שבחו אהובים'
 תם

ומתפללין כמו שכתוב בשבת ראשון יין
 שמסטירין ויעש חידים במלכים א' ז'
 ואומרים מוסף ונזמרון תפילתן

וכו²

יוצר לשבת שקלים

א' המתנשא לכל לראש' בחר בדלות
 ראש' כבכורה בתאנה בראש'
 ביטה אותה דרוש' מכל אום חוטא'
 לפרוש' לנשאה על כל ראש'
 גועלה תשית למנוד ראש' והיא תרים
 ראש' לכסא כבוד מראש'
 כבודי ומרים ראשי' עתה יעבור
 בראשי' וידרשי' ויבקשי' קדוש'
 דבר בזה הספר' וקים באמרי שפר'
 למשולי אפר' : היוותם נותנים כנפר'
 בלי דופי' וחפר' בעד עונם לבפר'
 ועדקתם לכתוב בספר' בזכרון

וּבְשִׁמְעוֹ כִּבְּה חֲמֵתוֹ לֹא שִׁבְּבָה
 תִּרְגַּל פִּלְיוֹ לְשִׁרְבָּה וְקִשְׁתוֹרֵי צִוִּי
 לְדִרְבָּה כְּלִי קֶרֶב לְעִרְבָּה וּבַחֲזוֹק
 עִם לְפִרְבָּה
 מִצֶּבֶה הַמִּזֵּן נֹאֵל גִּבֹּר חֵיל הַמִּזֵּן וּלְבֶשׂ
 שְׂדֵינֵנו וְעֵלָה עַל פִּיל בְּגֵאוֹנוֹ
 שֵׁאת יְהוּדָה בְּעֵטְנֵנו וְשַׁעֲזָה יְרֵךְ חֵץ
 שְׂנוֹנוֹ יִיד פִּיל בְּשִׁרְיָה בְּטֵנוֹ וְנִפְלֵ
 וּבְשִׁבֵר הוּא יִאֲדוֹנוֹ
 הִתְחַנַּן מֶלֶךְ בְּבִיבָה הִתְפַּלְלוּ עַל
 לְתַחִיהָ וְאֲבָנָה לוֹ בֵּית נִטְרָקִיא וְלֹא
 אֲבָגִיל מִסִּימֵי תוֹשִׁיָה
 חֲמֵלֵי אֲבָדוֹ כְּלֵא הִיָּה וְהוֹרֵד שְׂאוֹל
 תַּחְתֶּיהָ וְכֵת קוֹל כְּרוֹא וְאֲמַרְדֵּי
 כְּצִחֵי שְׂלִיא דִּאֲנַחֲוֵי קִרְיָה
 בְּאֲנַטוֹכִיא
 זִמְן יִצִּיאַת דְּבִים מֵאֶחָד בָּאֵב לְתַכְחִיד
 מִדְּבִים זִבְחָה הַאֲסִיף כְּלֵל כָּל
 אֲוִיבִים וְצִחְמֵשֵׁה וְעִשְׂרֵי
 בְּכִסְלֵי לְצִיאַת שְׂבִים
 דִּיִּצִיאַת הַלֵּל שְׂסוֹתָה מִכְּבִים כִּי מ

רם עמם הועדה נאהבה ונתמדה
בישיבה ובעמידה! שמים ברויים
חתמידה בכל כלול חמדה לזר
בלי לעבדה: תמיד תהיה לזכרון
לחבצלת השרון | לכסוף ויזרון
לפע מרום וקדוש:

קדוש

תם

ואומר ברכו ומתפלל כשאר השבתות
ומשיאין ספר תורה וקורין פרשת
השבוע ואחר שסיים הפרשה אומר
קדוש עד לעילא ואח"כ מוציאין ספר
תורה אחר וקורא פרשת שקלים
במשות כו' תשא ואחר מנטידין
במלכים ב' י"א ומסיימין תפילתן כמו
כשאר השבתות וחולפין לבתיהן

לשלוש

ל

בזה חסדם ינשת בזה יאחד מרם א
יתבזה יצורכם ירזה : טובות יטבנו על
זה ישכינה יזכו לחזה וגוי זה לגויים
רבים יזה :

יחיד שוכן רימה התנה בתורה תמימה
ליזנה שהיא תמה : כל העובר בימה
ישקלו שקל בלי מהומה מחצית השקל
תרימה : לטובתם בלי לעלמה ותהיה
להם בחומה תולה ארץ על בלימה :
מבן עשרים שנה יתנדבו בחנינה פע
שוכן מעונה גשיאים ירבים במשענה
כלם ישוו בנתינה בלי עוד להתמתנה
סלה יפבית תחינה בכל עת ובכל עונה
ויתקיימו ברנה

על נפשותיכם יכפרו וחטאתיכם יפירו
ובחלק טוב תזכרו : פארם הכל יספרו
ישבח יתנו ויגמורו והזריה לצור ישורו
צוריהם ימעטו ויפירו ועל צוארם

ועוד אחריתו לקלקלה
זכור יהיר ורשע' כי למאד פשע'
והציק בן משעשע
נגד בחטא וברשע' ואזינו הכביר—
ועיניו השע' וליראתך לא שע
למענך צדיק ומושיע' חשת לנושעים
ישע' נושא עוון ועובר על פשע
זכור מלולו למולך' ומאם בפעלך
בבחיבי קהלך
נא זכור יום זבולך' יישלם לו משלך
גמול רע מחילך'
סערהו בקצף גדלך' וכל פה יהללך'
על פלא מפעלך
זכור עמך ועדתך אשר הם אהבתך
ומקוים לישועתך
פנה בתהלתך' ורחם על עדתך' ההונים
בשעשוע דתך
צהלם בגאותך' ותטעם בקריאתך
ושם תצמצם שכינתך
זכור קרית חנה' ועפר מי מנה' המפזרת
בכל פנה

יוצר לשבת זכור

זכור את אשר עשה' ויהיה לבז ולמשיסה'

וגזעו יעקר בבעיסה

ביטה וחטאו א' תשא' כי קדלה עסקה

בכל צרה ודריסה

גם כך לא חסה ובעזות הדליל עמוסה

בתוך אבן מעמסה

אתה זוכר נשכחים' זכור אום לך

משכחים' וקדושה לך מפצחים

קדוש

זכור דבורו עתק בכל ערה' לחמניקי

יך' לדרורי מפרך'

הקדימם ויצא לדרך' לזנב כל בך

לדוש בגאות ולהכרך'

וכבודך צץ מחרך' בכל רוחב ואורה

ועמך בטובה להארך

זכור זמורה שהשליך למעלה' ואחכך

איץ לחלחלה' עשותם כמעו מפלה

חזק לשיתם בלה' ותקומתם להפילה

בהכנעה ובהשפלה

טוב שומע תפלה' הפלתו בבהלה

יעיד

מי כמוך יאין כמוך מי דומה לך ואין

דומה לך

אדון חסדך בל יחדל אמתך לעיר

מבצר עוז ומגדל כי היתה

מעוז לדל ומחסה לאביון בצר לו

בימי הרפי מקדמוני בי דבר רוח וי ויהיום

אם גרשוני עוני דודי לי ואני לו

גמלע מאז טובות גלויות לכליות וללבבות

גם אם יהי הצרות מרובות אשרי

כל חיכי לו

דמי שתקוממים הזה דגלי ארים בדבר

כל הזה הנה אהינו זה קונו לו

היום אביעה חידות מאז ומני קדם

עתידות נפלא גם המבין צפוני סודות

יוצרי מבטן לעבד לו

יהי בימי אחשורוש למלך הוקם על

כברוש נשא ורם על כל קצין וראש

וי הנה לו

זמן בשנת שלוש למלכותו להראות

לכל עבדיו תכונתו כי אבני נזר

מתנוססות על אדמתו ועפרות

דוממה וחונגה כי באה עונה ועור
לחנכה

שכה שם עדינה מכל צד ומכל
פנה והמלכות לבעליה תשוב נא
תזכור עתה ברחמים ותופיע ממרומים
ותושיע מעוטי עמים
קדוש

ואומר ברבו ומסיים תפילתי נשאר
השבתות ומוציאין ספר תורה וקריין
בפרשת היום ואחכ אומר קדיש
עד לעילא ומוציאין ספר תורה
אחר זקורא בן בפרשת דאה פרשת
זכור ומפטירין בשמואל א טו ויאמר
שמואל ל שאול : ואחר כך אומר מי
שפירך ואחינו נבנ זקודם שמחזירין
הספר בהיכל אומרין זה הפיוט :

פיוט זה לחכם המשורר רבי יהודה
הלוי זצל בכמר
שמואל הלוי
זצל

בעיניו מהו יסתרנה לו

שז

נמן ליאיר האיר וזרח' ישיש כגבור

לרוץ ארח' טרם מכה ציץ רפואה פרח'
כי הסלא יי' חסיד לו

עמו נאמנה הדסה תמה' היא אסתר בת
דת ברה כתמה' ובמלת אביה ואמרה
לקחה מרדכי לו

פנעה חן ותלך והלום' ותלקח ל בירת
המלך נזרת יהלם' ומרדכי צוה לרה
למי לשלום כי הוא אדעך השתחוי לו

גדק לבשה במשולתה' לא חידה עמה
ומולדתה' והמלך ירבה וידב תפארתה
כי מינ' היתה לו

ק שב רב קשב צדור המור' מסריסי המלך
הקבועים לשמור' והנם חושבים על המלך
לאמר' הבה נתחכמה לו

רצה האחד לשמור כפלים' משמרתו
ומשמרת חברו שתי ידים' והשני שם
בסמל המים שם שם לו

חשה אסתר למלך בשפר' בשם מרדכי
ונכתב בספר' להנשא באחרית צבי

זהב לו

חלק לכל בני שושן נתן והקדיש
קריאתי בחתן בחצר גנת ביהמ
אזה למושב לו

ט עם עשית רצון כל איש ויצרו נדון
אנם לאיש יין עכרו ולתת לשואל
די מחסורו אשר יחסר לו

יחד אספו כל הנדרשים גם נשתי המלכה
עשתה משתה נשים ולמשתה הנשים
באנשים שבעת ימים יספרו לו

כ טוב לב המלך ביין אמר להביא לפני
את יפת העין ותמאן בדברו ולאמר
איך העזה פניה ותאמר לו

לקרובים איני היושבים עלי כן של
ויעצהו ממוכן הוא המן לפודענות
הזמן לבו יקבץ און לו

מועצותיו בדת נתונות היו לעמי
רפואות צפונות כי לילי אגרו
הראשונות פליטה לא היתה לו

נועץ לקרוא בכל המוני להביא כל יפת
תאר לפניו והנערה אשר תיטב
בעיני

לדשת משכנות לא לו
 ויפל פד ידו בגורל הדה וירא כי באזר
 מת משה אבי התעודה ולא ידע כי הוא
 עת לידה הבלי יולדה יבוא לו
 דב אורב יעצוהו דעיוני וישל שלד
 מאדניו וגם היא שני אריה שני
 ומתלעות לביא לו
 הן עם אהור נזורו דתיהם שונות ודת
 המלך לא ישמרו הנה יזרעו וסולתה
 יקצורו קמה אין לו
 הכנתי כסף לבית גנזיה ועל לאבר זה
 הגוי הנגעל כל הברכים אשר לא כרעו
 לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו
 להביא א גנאי המלך אוסף עשרת אלפים
 ככרי כסף ונפש אבה כל בית יוסף
 מעם אחת ולא אשנה לו
 ויאמר לו המלך יהי לך קטעך וזאת טבעת
 עליך ימנך והעם לעשות בו כטוב בעיניך
 ובא עד קצו ואין עוזר לו
 צא וסופרי המלך נקראו וכתבו כל
 אשר קראו וכל כל עם ועם רצום יצאו

עֲפָר כִּי בֹל הָרִים יִשְׂאוּ לוֹ

שְׁנֵיהֶם גָּתְלוּ עַל הָעֵץ כִּי נִשְׁמַע לְשׁוֹנֵיכֶם

בְּהוֹעֵץ נִשְׁקָה לְמֶלֶךְ שֵׁם הַמֶּנֶת רִיבֵעֵץ

אִילֵי יִפְתָּה וְנוֹכְלָה לוֹ

תִּשְׁמַעְתָּה זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן נִבְתְּבָה עַל

סֵפֶר הַזְכָּרוֹן לְתֵת לוֹ מִן הַמֶּלֶךְ יִתְרוֹן

כִּי פָעַל אָדָם יִשְׁלֵם לוֹ

אַחַר כָּל אֵלֵּה הַדְּבָרִים אַחֲשׁוּדוּשׁ אֵת הַמֶּנֶן

הָרִים וַיִּנְשְׂאֵהוּ עַל כָּל הַשָּׂרִים

וַיְתוּעֲפֹת הָרִים לוֹ

נִחַנַּע מִדְּבִי מִסְגֵּד לְרִשָּׁע נִיץ עַמְּלֶק

אֲשֶׁר מִקְדָּם פָּשַׁע וְזֶה הוֹסִיף עַל חַטָּאתוֹ

פָּשַׁע לֹא יֵאבֵר שֶׁ סֵלַח לוֹ

וְזֶם נִרְעוּ לוֹ כָּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וּמִרְדֵּי

בְּתֵמוֹ הוֹלֵךְ בִּקְשׁ לַחֲחֹר רֵב עִם עִם

דָּל וְהֵלֵךְ עֵבֶר וּמִתְעַבֵּר עַל רֵיב לֹא לוֹ

יֵעֵץ תִּתְבַּלְלֹת לְטוֹבִים בְּצִדוֹ וַיִּבֶן בְּעֵינָיו

בְּצִיּוֹן חֲמָדוֹ לְשִׁלּוֹחַ יָד בְּמִרְדֵּי לְבָדוֹ

בִּז לְדַבֵּר יִחַבֵּל לוֹ

הַרְבֵּה כֶּסֶף וְזֶה לְבָלִי חֵק וְאָמַר בְּלָבוֹ

זֶה עֵת לְשַׁחֵק וַיִּבֵּא עֲצוֹת לְמִכְחַכְכֶּן

לִישָׁת

שְׂרֵבִיט זָבֹב בָּבוֹא אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ
 יִקְרָה בְּשִׁמְעוֹ דְבַר הַדֹּסֶה אֶעֱקֹאָהָ כִּי
 אֵינֶן מְנוּסָה זַעַף יְיָ אִשָּׁא כִּי חֲטָאתִי
 לוֹ

שְׁלַח אֵיךְ עוֹד אֶתְדַמֶּנִּי לְהַמְלִיט בֵּית הַמֶּלֶךְ
 מִכָּל לְאוֹמֵי כִּי אֶת תֹּאבְדֵי וְאוֹלֵי עַבְדֵי
 אַחֲרַי נִמְכַר גָּלָה תְהִיָּה לוֹ

חֲמִקוֹס אַחַר יִשְׁלַח שְׁלוֹמִי עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו עַל בֶּן
 אֹחֲיוֹ לוֹ

וְתַעֲנֶהוּ לֵךְ כְּנוֹס חוֹכֵי פְדִיּוֹם וְצוּמֵי עֲלֵי
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם וּבִקְשׁוּ רַחֲמִים
 מִלֵּא אִיוֹם וְלֹא תִתְּנוּ דָמִי לוֹ

אֶל נִדְרֵשׁ לִבְלֵ לֵב יִדְרֹשְׁנִי נִכְמְדֵי
 רַחֲמָיו עַל עַם יִקְרָאֵנִי וְיֹאמֶר עוֹד
 זְכוֹר אֲזַכְּרֶנּוּ עַל בֶּן הַמִּזְמָעִי לוֹ

לְבִשָּׂה חֵן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְתִלְךָ וְתִיקַר
 מֵאֵד בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּבֶן בְּעֵינָיו כָּל
 אֲשֶׁר הָיָא מוֹלֵךְ וְיָאֵת כָּל אֲשֶׁר יִשְׁלוֹ

יִפָּה בְּנָשִׁים נִטְעַע נְעֻמָּן מֵה שְׁאֵלֵךְ
 כִּי הַכֹּל מִזְמָן וְיֹאמֶר יִבֵּא הַמֶּלֶךְ

שרי הרכב אשר לו

היה דברו נחויץ לאמר' כרם חמד ביום

אחד לזמור בשלושה עשר באדר החל

וזמור' לא אוסיף עוד עבור לו

קרע מרדכי בגדיו לפני א' ויזעק ויעקב

גדולה ומרה על גולת אריא' הבנים אין

לישרא' אם יורש אין לו

טרה טורה שאר המונ' מי נתן למסדה

יעקב למונ' וישרא' לבוזזים הלא יט' זו

הטאני לו

נערות אסתר הצדיה דבר' שמענו צעקה

כיענים במדבר' ומרדכי בלבוש שק עבר

לא ידענו מה היה לו

בגדים שלחה להלבישו' ולא קבל

ממרירות נפשו' ותשלח התך לחקרו

ולדרשן' לדעת מה יעשה לו

רוחו הוציא איו וחזה' ופרשת הכסף לפניו

שוה' והפתשגן שלח ויא' אסתר צוה לבוא

א' המלך להתחנן לו

בתשובה אמרה להשיבו' כי בן מות אשו

לא יקרא ויבוא' לבד אם יושיט המלך

שרביט

הולך חשכים ואין נורה לו
 השיבו המלך בן דברת' לד' ועשה בן
 למרדכי כאשר אמרת' בן משפט' יך
 אתה חרצת' במשפט הזה ועשה לו
 וישב מרדכי ו משמרתו' והמן נדחה ו
 ביתו ויוערה אוהביו וכל חבורתו לבא
 לגד לו

זרע ישורין זכרו נבוניו אם יש מרדכי
 מבניו אשר החלות לנפול לפניו לא
 הוכל לו

חכמי עולם מדברים עמו וסריסי המלך
 הבהלתי להקימו' ולא ידע כי בן
 יומו' וי' יסחק לו

טרם גלות משתה היוז' אמר המלך
 ו' יסת העין שלי ינתן לה כי הכל
 נגדה כאין' ותבד ותתחנן לו

עתן לי נפשי בשלתי ועמי אדוני
 נבקשתי' כי נמכרנו לצר להכריתתי
 תאות לבו נתת לו

כי מה הפצי אחר זה העער וכל הקרב
 שות שתו השער הישאג אריה ביער

והמן' 4 המשתה אשר עשיתי לו

למחר קראתם לסוד נכמם' ויצא הבין

ביום ההוא געלם' והוא במלכיות

יתקלם' וריוזנים משחק לו

יבא אהביו ודרש אשתו' ויספר להם

כבודו ומומשלתו' וגזרה אמרה לעמתו

היו המרבה לא לו

יעצוה עשות עץ גבנה חמשים' לתלות

עליו קדש קדשים' ולהכיג מכל חרשים

חרש חכם יבקש לו:

אֵלֶּים עֲדֵי צֹאנוּ בְּקֵר' וְתֵדַע שְׁנַת הַמֶּלֶךְ

עַד יִהְיֶה חֹקֵר' בְּסֵפֶר הַזְּכוּרֹנוֹת

וְהִיא בְּקֵר' וְיִדְעֶנָּה אֵת אֲשֶׁר לֹ

בְּמַעֲלֵי דָבָר מִדְּרָבִי מִסֻּרֵשׁ' מִהַנְּעִשָׂה

קֵדָה וְדוֹלָה דָרֵשׁ' וְיִאמְרֵה כִּי לֹא לִפְנֵי

מִהַנְּעִשָׂה לֹ

וְלֵה אֵזֶן הַמֶּן בְּדַבְרֵי' מִהַנְּעִשָׂה בְּאִישׁ

חֲסִידֵי בִיקֵר' וְיִאמֶר וְיִגְדֹשׁ בְּמִאמְרוֹ

לִי בְּסִיל מִחֵתָה לֹ

דָּבָר לְעֵדוֹתוֹ בְּעֵדֵי מַלְבִּים' וְלִתְרוֹת

לִפְנֵי אֶחָד מִהַנְּסִיבִים' בְּמַחְשָׁבוֹ

הולך

יה מרדכי בעם לא למן מושוע ורב
נניד ונאמן והפקד על בית המן ועל
ל אשר יש לו

דשתי לצוררי מובח כי הבין לפני
מטבח בעון אבותם המרצח ולא
שמות הילודים לו

נצתי פרשנדתא דלמן ואספתא
פוכתא אדליא וארידתא פרמשתא
אריסי ארידי וזתא וגם פלטה
לא היתה לו

ללתי שוללי ואריע ריע כי עלה
משאול עע וגוע ימלט עני
משוע ויתום ואין עוזר לו

בתב זאת לדור אחרון לבני
אמונים לזכרון וכל המזכיר
נותה ירון אשרי העם שכבדה
לו

לו רעים שתו ושכרו וימי הפורים
בשמחה זכרו ועם שמחתכם
עניים לטובה זכרו ושלחו מגורת
אין נכון לו

וְטָרָה אֵין לוֹ

לֵה אָמַר מִי הוּא מְכַל אַנְשֵׁי וְאֵי זֶדֶד

הֵיא בְּכָל מַגְרָשֵׁי אֹו מִי מְנוּשֵׁי

אֲשֶׁר מְכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ

מַהֲרָה לַעֲנֹתוֹ הַמֵּן זֶה הִרַע סוֹרְעָנוֹת

בְּנֹו צְדִיק מִרַע אֹו לְרַשַׁע רַע כִּי

גְּמוּל יִדְּו יַעֲשֶׂה לוֹ

נִתְמַלֵּא חֶמֶה וַיִּקַּם עַל בְּנֹו וַיִּשׁוּבוּ

רֵאָהוּ נוֹסֵף עַל בְּנֹו יִגְלוּ שָׁמַיִם

עֹנֹו וְאָרֶץ מִתְקוֹמָמָה לוֹ

סָדִים אֶחָד גְּלָה חֲרַפְתּוֹ הִנֵּה הָעֵץ

אֲשֶׁר עָשָׂה לְמַרְדְּכִי בְּבֵיתוֹ וַיַּצּוּ

הַמֶּלֶךְ לְתַלּוֹתוֹ עַל הָעֵץ אֲשֶׁר

הָבִין לוֹ

עֲמַדָה אֶסְתֵּר לְבַקֵּשׁ עַל עַמָּה לְהַשִּׁיב

סַפְרֵי הָאֵף וְהַחֲמָה כִּי נָחַם יְיָ עַל

מַכַּה הָעַצּוֹמָה וְשָׁב יִרְפָּא לוֹ

מִתְשַׁנֵּן הַכְּתָב לְהִיּוֹת הַיְהוּדִים

לְהִנָּקֵם מֵאֹיְבֵיהֶם עֲתִידִים וַיִּפּוֹל

מִחַד מַרְדְּכִי עַל הַמּוֹרְדִים

יִשְׁלוֹם הִיָּה לוֹ

וישירו עם אמוני שיר לשון
מעוני ופרעה וחילו משנתי
המה יבחנו לו

דגלים עברו ביבשה היה להם
כבוד גערץ בקדושה ואמר
בשירה חדשה בזמירות גרוע
לו

הנה נפשי חפצה בדת א ומאד
עלצה לשאת משל ומליצת
חירות

לו :

תם

אומרים אשרי ואחכ אומרים יהללו
ומחזירין הספר למקומו
אחכ משלימין תפילתן בשאר
השבתות

נָסִי אֲמַחַן נְשֹׂאֵי וְנִבְכִי יָם הַעֲבִירוּנִי
כְּלֹאתֵי יִסְרוּנִי דָּוָם לֵיָּךְ וְהִתְחַלְלֵל לּוֹ
יּוֹם צֵאת פְּרַעַה אַחֲרַי לְרִדּוֹף בְּאֲרִידֵה
עֲדָרַי נִצְבּוּ מִי מִשְׁבְּרַי וַיִּתְעַשְׂנוּ כִּי
חָרָה לּוֹ

יֵצֵא אַחֲרַי עִם קְדוּשָׁתִי וַיִּצְוּ צִוֵּר עֲנָן לִי
לְהַסְרִישׁוּנִי לְהִיּוֹת צֶלַע עַל רֵאשׁוֹנִי
מִרְעֵתוֹ לְהַצִּיל לּוֹ
הַעֲבִירוּ בִּבְשָׁה וַיִּצְרִיּוּ הַחֲרִידִי
וּבִינֵנוּ וּבֵין מִרְדַּפֵּינוּ הַפְּרִיד וְלִתְחַתֵּיתִי
מִצִּוְלַה הוֹרִיד חוֹקֵקִי בַסֶּלַע
מִשְׁבָּן לּוֹ

וּבִשׁוּב הַיָּם לֵאמֹתֵנוּ נִטְבַּע פְּרַעַה
וּבֵל הַמוֹגֵנוּ כִּי הִכְבִּיד מִרְכַּבְוֹרֵת
נְאוֹנֵנוּ וַיִּרְא כִּי לֹא יִכּוֹל לּוֹ

דְּהָרוֹת אֲבִירִים בְּעַמְקֵי יָם צִלְדָּוִי
וּפְנוֹת בִּקְרָ בְּמִים נִסְלוּ וְדוֹרְשֵׁי יָם
שָׁמוּ יִהְלָלוּ בְּגַבַל עֲשׂוֹר יִזְמְרוּ לּוֹ
הִרְאֵנוּ יָדוֹ הַנִּסְלָאָה עַל שֶׁפֶת יָם
נִוְרָאָה אֲשִׁירָה לֵיָּךְ כִּי גָאָה גָאָה
בְּזַמִּירוֹת נִרְיַע לּוֹ

טועמיה בטוב נעימה' בלי היות לשמה'

והארץ הנשמה

זאת חקת התורה' ערוכה ושמורה בה

להקדיש לגורא וקדוש

קרה והרבה תמימה' ומכל מום שלימה'

בנקיות ובטהרה מסימה

תב חקוק רשומה' לשמה נפש עגומה

למעלה לזקוף ולרוממה

לטהר חטא ואשמה' ולמחול עון

ועומה' עוד בלי להאשימה

טהרת גוי אחד' לרצות לשם המיוחד'

גשר בכל פה נתיחד

פשם תחשך מפחד' והגיונם בד

תפחד' בהתנפלים בלב אחד

ונכאי יי' יודשו כאחד' בפחת ופחד

עבדם לצור שכס אחד

ל יד כהן נתינתה' ולכבודו מתנתתה'

דקדוק כל פנתה

עילתה יקריבתה' הוא יקריב אותה

וא יוציא אותה

פים הכל טובתה' ומתנים את גרבתה'

יוצר לשבת פרה

אום אשר בג' דבוקה' רחפצרת

ירצית לצדקה' להגחילך

מדבש מתוקה

באור ארבה ועמוקה' להם באהב

לחשוקה' כרביד בצואר להחבקה

גם היא בממד מחזקה בתוקף ובתנאי

גחקה' מעמו בלי לסלקה

אשרי מי זאת' בהתחזקם בתורדה

זאת' בפתחי מזוזות'

קדוש

דדש בעד נוטרה' ונאם להביא פרה

בעדם עבור לכפרה

הלא כחטאנו בבן פרה' חרת עליהם

גזרה' והגם באמירת סודרה

נזה המקבל עתיכה' חשה מהם עגנה

וכל צרה וצניקה :

זכרון פרה אדמה' בפני יונה תמדה

לעד בלי לעלמה

חסד דת תמימה' יעטו בה להתרוממה

לפני יוצר נשמה

יוצר לשבת החדש

ת זה החדש אצת מכל לקדש

בו ישע לחדש

תריף תובעים אותך לקדש ואתה

אותם מקדש ונערץ בקדש

תם עתה תחדש ושונאיך פתאום

לחדש וכל פה ירומם ויקדש

דש הזה לכם בכל מושבותיכם נחלה

כל קהלכם קדוש

שתו מכל חדשים והנחלתו לקדושים

היות בו מקדישים

אנתו לשלשים לאפרתים מתלשים

מאת בו עד שלשים

תפיל באתה ותחמול על צנתך

דשים בבית קדש הקדשים

ון שבועת ברוכים הזכרת

בזרכים להושיעם מיד מפריכים

דלים ודכים חמלת על נמוכים

שר אחריך משוכים

מעם מעריכים ולפניך לב שופכים

יאר ירח ממליכים

כל קהל רעיתה

קדושה ולא פסולה בלי מום ועולה

בדבן כליל ועולה

רם אותה עולה בחפץ ולא בגעולה

קהלו בה להועילה

שומריה יונצרו מחלחלה ומכל גגע

ומכל מחלה בשוררם שיר ותהלה

תפן כנולם ברורים אשר שמך מזכירים

חזוק עלימו מים

טהורים

קדוש

ואומר ברכו ומתפללים כשאר השבתות

ומוציאין ספר תורה וקורין בפרשת היום

ואומר קדיש עד לעילא

ומוציאין ספר תורה אחר וקורין בפרשת

פרה בפרשת הקת ומפשידין ביחזקא

לו ומתפללין תפלת מוסף ומשלמין

תפילתן והולכין לבתייהו

לשלום

ויצל

ועבדים לפענו היות משמרים

שקר עליהם גליל שמורים יקטל
למענם בכורים והוציאם בסדרות
מודררים

תמן באנו ושנה ותציליה משאניה
בדאשון לחדשי השנה
קדוש

ואומר ברכו ומתפללין כשאר השבתות ומוציאין
ספר תורה וקורין בפרשת היום ואומר קדיש עד
לעילא דמחזיקין ספר תורה להיכל ומוציאין
ספר תורה אחר וקורין בפרשת החדש
בא יאמר מסעירין ביחזקל מו
ומשלימין תפלת מוסף

ואם הוה שבת ויוםא חדש אמרין יוצר
של יאש חדש יוסף של

תפלתן והולכין

למזמור

לשבת

יִקְבְּצוּ עִתָּהּ מִקְהָלִים בְּיַמֵּי תוֹאֲרֹ—
מִקְהָלִים וְשֵׁם תִּשְׁמַע מִלִּלְוִים
כְּבוֹד שִׁמְךָ מֵעַלְיָם וּבְשִׁיחַ תַּחֲזֵן מִתְּפִלָּלִים
בַּחֲשׁוֹבֵיךָ רֵאשֵׁי דָגָלִים
לִפְנֵיךָ יִהְיוּ מִסְגָּלִים כְּכֹל גִּזְעֵי דָגָלִים
מִשְׁוֹרְרִים וּמִהֲלָלִים
מִה גְדֹלוֹ מַעֲשִׂים עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת נִסִּים
לְבָנִים אֱהוּבִים וְעַמּוּסִים
נִצְלוּ מִיַּד פְּתָרִים אֲשֶׁר אֹתָם
מַעֲשִׂים וְהוֹעֲמָם הִיָּת שְׁשִׁים
שׁוֹנְאֵיהֶם בֵּין דּוֹרִים וְכִנָּת דְּאֲשִׁימוּ
רוֹמְסִים כִּי בְּגוֹחַם הָיוּ חוֹסִים
עוֹלְצֵי בַּסִּמְחוֹת יִשׁוּעוֹ בְּרוֹב הַצְּלָחוֹת
וַיִּתְמַלְטוּ מִכָּל אַנְחוֹת
פֹּדֵה אֱלֹהֵי הַרְוָחוֹת הַמַּעֲלָה מִכָּל
שַׁבְּחוֹת יְטֵה אוֹזֵן לְשִׁיחוֹת
עוֹרְרֵיהֶם יִפִּיל בְּשׁוֹחוֹת וְנִפְשׁוֹתָם יִהְיוּ
שָׁחוֹת בְּכָל רֵעַ מוֹכְחוֹת
קְדוֹשׁ שׁוֹבֵן עֲדָרִים זְכוֹר בְּדִיר
אֲבוֹרִים אֲשֶׁר לִפְנֵי הָיוּ בְּרָרִים
רַבָּה בְּבָנִים מוֹכְחוֹת מִכָּל צֶדֶד
וְעַבְרִים

השלך

שי

ימים שלשה ילכו מהלך יזבחן זבחי

צדק למחוללך

כעס רשע ושניו חרק כאויל ענדה

ונמצות שדק

למס חסד יראה פרק לא ידעתי

שולח ברק

מעז לגזל עליה וענה מה תחשב

ותבקש תואנה

נאמך למו מטובך להתדשנה נהפכת

עתה לרש ולענה

שגיא כח עניים רואה סרסרני לך

להניח הנלאה

עודף אם תקשה תשאה עירך וארצך

וכל הנראה

בן תצא באש חמה פקוד והחרם

יושבי מצרימה

גבאות קדושים לשוכן דומה צאם

מעמך ויחזו באימה

קשה לב להחפיש רצונצים קמטו במעש

פעלם רועצים

יוצר לשבת הגדול

אני חומה ושדי כמגדלות אותם סרסר

נורא תהלות בעת פקדני להוציאני

מסבלות בזמן התור השמייע קולות :

ידו שלח מן החור הקריבני לעם ובחרני

בחור וסכבני באברתנו בארץ שיחור

דמי כנתבוססתי החייני במחור דמו

מעני גדולתו מלאחור : קדוש

גל לחצי לפע עזי גלה כבודו בסגד

לחוני דבר בקדשו לחדי ולהעליזי

דכות פורכי ממשמן מרזי

הרצה לפניו כל המשלח השיבו שלח

גא ביד תשלח

ויפצר בו בזאת להשתלח זילך הוא

ונבחר למפלח

זקני כבוד אספנו קבצנו ידיו יבוס

דלמנו מצו

חברי לילך לסמנו בלחצנו חבדנו

ונשמטנו והאחים רצנו

שחוק ענינו מה לך טורח עול מעליהם

השלך

כך גזרו רבותי נבי סנהדרין גאונ עולם
בבית מקדש שנ כנבנה ונשלם
ואז נראה כסא אש בשלם ועליו מלכו
של עולם מסתלסל ועומד בין האולם
וקבלי כתר ותפשו חותם נעלם ומנו
ותבנו תקנת עולם ונתן ביד רבי ליעזר
גדול שבכלם והתקין לא ברז פנו
ולא נדו פסח ולא גהז עצרת וליל
אדו ראש השנה ולא אנו יום כסנו
לעולם וברשותם יש לנו חג המצות
זהה (יום סלוע יום סלוע) בעם עולם
שמחנו בו אהו עולם

זה כגלגל שעבוד הורים בקבלי עם לועז
יות אסורים גמרו לבלעם כדבים ונמרים
שום כהדוש גורן עמרים השליכו והטילו
לאור זכרים וחוק ברית מילה מסירים
מעקריים זעקו וחננו לא משפיל ומרים
עננם הקשיב משמי אירים שסוידר
לא להוציא אסירים ידע דברו לליל

ואנכי יגיד

שבטי ישראל יה עדת שלמים נכשרים
ליץ להודות

תולדתם נתיחסו והרבית פדות
תמכתם שלשה עשר עדות

ידו שלח מן החור הקריבנו לעם
ובחרנו בחור

וסכנו באברתו בארץ שיחור דמי
כנתבוססתי החינו במחור הבו

מעני גדלתו מלאחור
קדוש
תם

ואומר החזן ברבו ומתפללים כשאר השבתות

ומנציאין ספר תורה וקורין בפיש

היום ומפטירין במלאכי פי

ואומרין מי שבירך ואחינו

ואחר כך

אנפרים

פיטזה

ישות

בהרים קחם צאן ממבלות עדרים
 וילאכלו על מצות ומרורים יגלים
 נעולות ימתעם חגורים ואזורים
 ונעשה למו דמות כנפי נשרים ודאו
 ועפו לנחלת צבי מהרים ואכלו
 שם הפסח בהלולים ושירים כי חוצה
 לארץ פסחים לא נכשרים ובו בלילה
 שבו לגיא כפתורים לכן ימי הפסח
 קבועים לדורי דורים כחק מצורת
 אהינו ובהורית מורים
 מה טעם בחרוסת מטבילים ושורים
 זכר לעבודת טיט אשר היו חומרים
 מה טעם שני תבשילין בקערה סודרים
 זכר לאהרן ומשה שני שליחים וצירים
 מה טעם שלחן ממקומו עוקרים
 כדי שישאו מה נשתנה לילה נערים
 מה טעם בוצע בפרוסת ככרות חררים
 כי אין כבר שלימה בכלי עניים וחסרים
 מה טעם בהסבה שותים ונומרים
 זכר לעבדים שנעשו בני חורים
 מה טעם בלא ברכה אכילת מרורים

איש דברים כציר נאמן הלה למלך
מצרים לשלה לחפיש רצוצים
ושבורים מרד וסרב למולו וחל להקשות
אמרים נאם מי הוא אלהי העברים ספר
לי כחו ונזדלו גבורים עד כמה ברכים
כנש בכל עברים פקודיו יצבאו כמה
מתגברים

ציר השיבו אהינו אדיר באדירים קשה
אש יחציו שלהבת ורומחו לפידים
בוערים ראים מעשיו ינסלא היו
ושיחותיו ברכים מאירים שאנו משבר
סלעים ומפרק הרים תקפו ותהלתי
יום ותחת כוספרים

בכל זאת לא שב ולא רחק מנעורים
נדמה לעבד לא יסר בדברים יוצר
נגעו בננעים משינים ועברים ממכת
דם ועד מכת בכורים יללו ונהמונהמו
גדולים וצעירים נכנע ערפם יהוד
גאונם לעפרים ואז שלחום ולויהם
חשים ונמהרים עדני כסף וזהב
נפנעם יקרים ולפני צאתם היוהרו
בחרים

קול מִמֶּדְרוֹם לְמִי הֵימָּן צוּה' הַזֶּהרִי

הַשְּׁמֵרוּ בְּצִמְחֵי רֵבֵבָה

בִּלְ תִזְיָקוּם בְּטִיפָה דָקָה וְעִבְרָה

עֲבְרוּ וְנָזוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בְּחֶרֶבָה

בְּחֹד גַּם בְּתוֹלָה יִנָּק עִם אִישׁ

וַיָּבֵה יְרוּדְפִיהֶם נִגְעֵרֵי וְהוֹשִׁיבֵנו

מֵעֲצָבָה וְאִזּוּ יְדִידִים שָׁבְחוּ וְרִנְנוּ

אֶהְבֶּה וְחֶבֶה לְנַעֲרֵץ בְּסוּד קְדוֹשִׁים

בְּה

בְּה תִפְאֶרֶת הַרְבִּי לְנֶצֶב בְּעִדְרֵנוּ

שָׂדַל יִפְדֶּה מִסֶּכֶךְ אִימֵרֵנוּ

וּפָה עַל רוּדֵה אִפּוֹ וְחִסְתֵנוּ וְכִמּוֹ כִּן

תִּיד לְחִשּׁוֹן זְרוּעַ תִּפְאֶרֶתֵנוּ

כִּגַּם מֵאַרְבַּע צֵאן מֵרַעֲיֵנוּ

בְּנוֹרֵי הַיִּכָּל קֹדֶשׁ עַל רֵיִם מְכוֹנְתוֹ

זִיץ יִעוֹרֵר יִשְׁיַע אֲדָמְתוֹ וַיִּזְרִיד

לָהּ בִּן יָרֵד מִמַּעוֹן דִּירָתוֹ וַיַּעֲלֶה

תוֹךְ שְׂאוֹל קָרַח וְכָל עַד־רֵנוּ

נִידוֹ יִחַד יִחַד לְאֹהוֹתוֹ וְאִזּוּ יִרְפֵּם

עִמּוֹ וְנַחֲלֵתוֹ וַיִּקְבְּלוּ כָּל בְּנֵי

לֵם עוֹל מַלְכֵיתוֹ וְנַחֲזֶהוּ עֵינָם בְּעֵינָם

זכר למקדש החרב בהטא זכררים
מה טעם כוסות ארבעה שעוריים
זכר לארבע גלות בני ציון הזקנים
מה טעם על כוס חמישי הלל הגדול
גומרים זכר לכנס ישועות אשא
וארים

ואחרי צאתם רדפום כפתורים בכל
כלי זיין חגורים ואזורים
והשיגום חונים על שמתים מגרים
ושאו עין וצעקו עדת בחורים לגזור
ים סוף לגורים

לגורים כנקרע ונעשה נתיבה נגלה
עליו בעצמו חיצב להבה
יבא אזרחי ועמד פני המרכבה
ונעקד ואיש תם מימין לחתיצבה
וארבע אמהות משמאל לקרבו
ואחד הכסא שנים עשר שבסוי
תאזה

ולמלא תודה קריאה וכתובה גדי
אפשר לשוחחה ולגונבבה נגד
אבותם עשה פלא נקרץ בא ביה

וקול

יוצר לשבת שלפני
שבועות

אמונת עתים אצלו אמון שלחיה

משאלים לפדום רסוק

גדוד וברכם קנה וקנמון מתנד

גתונה ממדבר שימון

אז בשמחתה רכב הקדש מרבבותים

קדש לפי שנאן להתקדש ^ל בם

סיני בקדש

בת מלך פנימה כבודה בהיותה

בכניסתה לחסה רצו הכל לראותה

מה יפיתמה נעמת הללו אותה

כי טוב סחרה מסחר כסף ומחריון

תבואתה

בם כל מחמדים חמודה ואהובת

מאשרת בנים ולמלכים תאובד

באר חפריה שרים ומנדיבים שאובד

קרה היא מסענים וכל הפציה לא

ישח בה

דמיה להשוות המעמיק למאביד

בְּהַלְלוֹתָ וְנֹאמַר זֶה אֱהִינּוּ וְזֶה גְבוּרַתוֹ

וְנִגְלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ

וְתַחֲשׂוּ מִשָּׁמַיִם לְמַחֲזֵלֵת מַחֲנֵם א

אִישׁ חֲכָלִיל עֵינַיִם יִלְבֵּן שְׁנַיִם

וְשִׁכְלָל מִשָּׁמַיִם מְקוֹם שֵׁם לֵב

וְעֵינַיִם בְּיַמֵּינוּ וּבִימֵיכֶם וּבִימֵי בָד

בַּיִת יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר

אָמֵן

פ

יֹאמַר הַחֹזֵן אֲשֶׁר וּמְשַׁלְּמֵינָן תְּפִלָּתָן

כַּשְׂאֵר הַשְּׁבֹתוֹת

וְהוֹלְכֵינָן לְבֵתֵיהֶם

לְשִׁלּוֹם

פ

במוסרה ויכלמו צריך ותושיבך
 לבטה אל עיר מבצריך אל תעזבו
 ותשמרך אהביה ותצרך
 ידירות משפוטא תהמוד ותתאשר
 מענלה תדריך כי טוב וישר מצותיה
 לנצור על גרירתיה תקשר עין חיים
 היא למחזיקים בה ותמכה מאשר
 כי נעים לשמרה בסוד מזמותיה
 סלסלה וחבוקה כבוד מדומותיה
 מקול מחצצים להשמיע בנחמותיה
 רפאית תהי לשריה ושקוי לעצמותיה
 לאטום אונק מקחת שמוצה לדעת
 ולהבין אמרי משל ומליצה לבך
 תתן כמובא ובמוצה או תבין יראת
 אל ידעת אלים המצא
 מיסר היראה מענלה תדריך דרך
 חטאים תסור ותסרך מסודם תרחק
 למען תתברך מארת אל בבית רשע
 יגוה צחיקים יברך
 נפלאים ממך עלומים ולא גלויים
 דדרי הדרים סתורים וחצויים עבדים

דדיה ירוי לנית חן וכבוד משלמרת
שלום לכל עמל ויעבוד ארך ימים
בימינה בשמחה עושר וכבוד
העת אב לבנו ידשתה חקנה שמע
בני מוסרה תוכחת חיים קונה יש תט
ימיז ושמא יש תנוד מקנה סלסלה
יתריממה תבדה כי תחבקה
ושדיה במגדלות יחומה בצרותיה
מעשרה שלטים תעוז בקורותיה
אמריה אמרי נועם יהו מדברותיה
כי לנית חן הם לראשה וענקיה
לגרותיה

זהב וכסף וכל כלי מחמדם זלים
יהיו בעיניה לפי הדדת הודם ברה
תשים נפש הבשר והדם ומצא חן
ושכל טוב בעיני אלהים ואדם
חמד אבני הפץ נפך ספיר ויהלום
קננם לרגע כמראה החלום קעניגד
נצח בה תלט ותגלום זרבה זרכו
ניעם וכל נתיבותיה שלום
טעמה כי תטעם יחפרו מצריה החזק

תעבור איי איים שמע בני יקח אמרי
וירבו לך שנות חיים
סמוכים לעד בכל פנותיך כנטע מסמר
תקעם בביתך משואת רשעים ינעורו
משכנותיך אם תשכב לא תפחד
ושכבת וערבה שנתך
על משמר תעמוד והתיצב במצודה
חמדתם תחמוד משהם וישפה מכסה
מזקק ומזהב מיפה כי חיים הם
למוצאיהם ולכל בשרו מדמ
פלאים ונפלאים אמרי ודעת עמוקים
משאול להבין תדעת נראים נפתלים
ולגמורים מדעת כלם נפוחים למבין
וישרים למוצאי דעת
צרופה למאד לשמר הבונה יראת
ראשית חכמה ותבונה כבוד ינחל
החטכיל להתבוננה תחלת חכמה
יראת ידעת קדושים בונה
קנץ תבחר לעינים מניהם שאמר
דרך מודים ומתנאים סוד יא תחד
בקהל יהירים ונאים טוב שפל ינח
את

כל כבירים תמהו' איך בדרו י
 נתבלהו' לא נמו טובה והבדלו'

ובנהו נהיה נגהו

מחרום נגר בית מושבו' והוא באחשבתו
 התעיצו' ממקד מקדולו והשביבו וצוה
 צרים להסביבו'

סלה סכו ונסכו' ובני צוצים הרביבו
 על אה עייתי ובכן השליכו' כאשר
 לא אביתי להמליכו

פרשה סזרה בידה' ופדה על סדה
 צדיק העדה יסדותיה' והשחית
 כל מחמדיה

וראתי קהל עדה' ולא אבו שמוע
 תורתו' ראה אותנו פצו לעמתי' ולא
 ענתים מחמתי

שמעו עמים וששו' ואותנו באפס
 עסו' תבא תתן להם גמולם כעשו
 במה שגזלו והחמיסו

ותאמר לנחם אימתך' ולכונן בירת
 תפארתך במכון לשבתך' ותגללה

יוצר לסכת איכה

הכל אחה במבוכה כי נאמה עגדה

חכה על המדה אשר לאכל

נהפכה לכן מקוננת מגלת איכה

איכה אפל מאן עזנו כי הפעכה

לחזנו בכה נבכה לבוזינו סביר

מעוזנו

אוי נח לנו כי חטאנו וחרע הרענו

לכן כל זאת באתנו ונבכה על עוננו

גלתה גילת המדה אשר חרתה

המדה דרכי דלתות יהודה נעשו

לנדה

הי שטאים אחם מונים ובקרות אותם

מקנים וצא יעד נגנים אשר

הודות מנגנים

זכרה זהר תוארה וזיו מקרה הדרדה

חשא חטאה והקדיחה והמקור גסדה

ובשרה

שמאנה פומאת נדה כי כחשה בתעודה

ידו יהו צר ברעדה ומצר ביד

העבודה

חָתַנְךָ בְּרֵשֶׁתִי נָחַל' וְשָׂאֵנִי עַל כַּשְׁחָל'
 וַיַּחַר עָלַי אִמּוֹ
 שִׁלְטָנִי מִנְכוּלִי' וְנָהַם עָלַי זְבוּלִי'
 כִּמְרִיחַ עַל טָרְפוֹ
 שָׂת עָלָיו וְאִמְצָן עֲבוֹתַי' וְאֹמֵר עַד
 מִתִּי' יַעֲמֵד הַיּוֹם מִזְעָפוֹ
 יִסְרֹתַנִּי בְּנַחֲרֵצוֹת' וּפְזַרְתַּנִּי בְּכַל
 אֲרֵצוֹת' וְהִשְׁקִיתַנִּי כּוֹס מִשְׁכָּרֶת
 כִּבְלוֹ בְּזָקִים רַגְלִי' לִכְזֹן לְעֵינַי מִלֵּי' וּנְפִשִׁי
 נִעְכָּרֶת
 לַעֲתָה הִוִּיתִי הַשְׁלֵכְתִּי מִנּוֹתַי' אֶל
 אֶרֶץ אֲחֵרֶת
 מֵעוֹנֵתִי כִּנְגַמְרָה' אוֹיְבֵתִי אִמְרָה
 לְעוֹלָם אֲהִיָּה זָבֵרֶת
 נֶאֱמַר חֲקוּתָהּ בַּתְעִיבָהּ' לְעַבְדֵּךְ שֵׁשׁ
 לְעַבְדָּהּ' וּבְשִׁבְעֵיט יֵצֵא
 סִדְרֶת גַּם לְנִרְצֵעַ' לְסוּף חֲמִשִּׁים
 יִבְצֵעַ' וְיִזְבֹּל יֵצֵא
 עֲבוֹדָתִי בְּמִוֶּכֶד' הַיּוֹם כִּמָּה בְּפֶרֶךְ
 כֹּלָא וְלֹא אֵצֵא
 עֲבָרוֹ זִמְעָם וְעֵתוֹת' וְאִין מוֹפֵת וְאוֹת

בדלתך' ותראה שכנתך' ותשמע

מהם קדושתך'

איך לומר הגיון' מדוי זכרי את ציון'

יגונו ירבינו

בינו יקודי גחלת' מה נפש סובלת

ובכות מה יחזינו

נדע חיל וחומה' לכן נפשי הומרה

ועיני יבבינו

עקב עוז גדלה' אהים א זמי לך'

כי הנה איביך יהמינו

דלותי באין שורש וענף' בדרור קצוצת

כנף' מקנה לנגד יאין

הז קייתי מרפא' ולא אפתח פה' ולא

אפיק עין

יבקדש קול הרימו' וסוד עלי הערימו

חגורי כלי זין

הא המרחם' מתי תנחם שכורה ולא

מיין

זד מחמדי אסף' וכל סתרי חשרה

נקלע מפה ומפה

יוצר לשבת נחמו

את יום פדותיכם אחיש ותרבו גדלתכם

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם

באשר לקת בעולה בם נחמות אכפיליה

דברו על לב ירושלים וקראו אליה

גיל ושיש להגבר גבול צבני המדבר

קול קורא במדבר

יבאו הוד אלהינו והדרו העושים

צביונו ומצפים פארו חקונות חזקה

לעשות כמאמרו להאמירו

קדוש

יורשי יי ומבקשי פניו ותורתו ישלנו

דרך נמסלול למקום הנבאה יסוד

כל ניא נשא וכל הר ונבעה ישפלו

הה הקדש בית מושב יי היושב אהל

קרא לכל המונע ונגלה כבוד יי

ולא יכנה יצוד גוזר וגומר והיי עינה

רואנה שיבת ישומר קול אומר

יהי אמת כלו מעיר כעשב להציץ

זדים ידמו כמסובה בלי להחציץ

יבש חציר נבל ציץ

למפוזר בכל קצה

פריצים עד יסוד ערנ' ובלבם אמר

לא יראה יה

צרים אכלוני הממוני ומעדיי הנצילוני

ולא השאירי מחיה

קרבו ביום אידי והציגוני כיום הולד

ערום ועריה

ראה יי' ראה יי' מה רבו יגוני מזכור

מה היה

שובב לאולמך עם עני ומך שבחי

רבצם

ל תרצה ותכסוף זרויים לאסוף

לנוה רבצם

נדחים ישובין יבציון יגבון

יגדור פרצם

גאולים אז יזמרו ובגוים יאמרו

ימאד רצות קבצם

תם

יאומר החזן ברכו וגומרין תפילתך כשאר

השבתות

י

נצח בטח ישראל בחירו להושיענו נגלה

לדורש טובו ישעו לידענו ואיש

עצתו יודיענו

סוד יי' ליראי שמו וזכרהו סוכר מראשית

אחרית ושומה תזכה אשרהו את

מי נועץ ויבינהו

עם עני מרסק ומרפט עליון לתנו

בצדק אלהי המשפט וילמדהו באורה

משפט

תקנדי יום יום משעשעת' פרה לנצור

ולשמור בכל עת מנדעת' וילמדהו

דעת

ציון שערי צדקות אוהב העוסק לדוממו

צביונו ימלא ומטע קדש יפארגו

ודרך תבונות יודיענו

קדושים עושי רצון נוטה כדוק שמים

להפליא' קמיהם כאין נחשבו לפני

נשי' הז' גנים כמר מדלוי

העתם מהרה מאד ולא שבו' רפואה

למפתם אין' על כי נתעבו' וכשרבו

מאזנים נחשבו

חיל צונכאים על אריש ועל עמד

לכלם חיל יאחזק וימונ חללים

ודבר אהינו יקום לעולם

טוב וישר מורה חטאים בדרך בעליו

להחסה בצביון טובו לנהר ולומר

זה אי ישע עמו עליון על הר

גבורה עלי לך מבשרת ציון

ישמח ויעלז עם בוטח בו ישע ונדלה

לעשות למחטבו הנה יא אהים

בחזק יבוא

כבוד הלבנון שעית כל גועה בביר

ירביץ עמו שם בטיב מדעד

כדיעה עדרו ירעה

למי שדלו ניקפו ונדול בעיניו

אוסף עמוסי מעים להוציאו

מלבן ידרוש ויתור לפניו קבוצ

נוחלו שלולת מים מי מד

בשעלו מים

מכתב נחמתי שחרתי בחזיון עד

גאמני מאמרם מסיו שמעני ויחלו

כל המוני מי תכז את רוח יא

ילכו ולא יעשו

יראו הוד שהיו והדרו העשי

צביונו ומצפים פארו חזקו

ונתחזקה לעשות כמאמרו ל

להאמרו קדוש :

ארחמך מרחמי כי רחמתני

אמירך מאמירך כי האמרתני

במעודה הבאתני ומשם הוצאתני

בגדי עליך כנתנני למאכילי

תמהו הכל זאת חדשה לזכור

אין העבד בטוב לו לעבוד

מי זה מלך הכבוד

הוללים שאנו עונה ורכה

מה דודך מדוד שקדשתו בכד

תיק בשחק אין לו ערוכה

כי לוי המלוכה

כרו כיין לבנון בחכי מתעסם

מדמימי יאבד כמסוס נוסם

כל למה נתנה רשות לבוסם

נתת ליראיך נס להתנוסם

הוד אהבתו בנסש ובמאד איקר

שכתי ישראל ימלט מקטול שוסט
בעדק דלים יחיש ביאתו עמו
לנטול הז איים כדק יטול
תקיף שגיא כח לא מצאניך ממרים
זוח עלינו הער תאבת לזכותינו
שתי גזרי עצים על מזבחך להבער
לנגזן אין די בער
יום יום מאהבה מגלה הקרבת שע
תמידין חפצת ממע להעלה וחתו
אין די עולה
וצרות הראשונות להעביר מלב
ולשכוח דין אש ומים התם לסניף
בעשית מרקוח וקניי יחליפו כח
הפח בחירי רשע בחרב יהו גדורים
חבטתם נאדר בקדש בהדורים
יעלו אבר כנשרים
חשים קים חקיף ותורתך יעלעו
מאיים מהר ובמרה טוב ירעו
ירוצו ולא יגעו
חיל גנים יאכלו כעב יעופו קהל
גדול וחיל רב מכל קצוות יאספו
ילכו

רדות עמנו במלכות למדה
 תתקפה ואני בתי אעסה
 שקר החן והבל השחז
 מוטב לי נקלה ועבד למיוחד
 תמים אהי עמו ולא אפחד
 שמע ישראל יי אלהינו יי
 אחד

ואומר החן בדכו ונאמרין תפילתן
 נשאר השבתות

ף

יוצר לשבת שלפני ראש
 השנה

אקרא לאלהים עליז להושיע עם
 עני ואביון יסדני יי אשונן
 יבאו ציון בטרם יבוא יום עבדה
 הגדול והנורא נחמשה דרכי
 תחקורה : גושו נא עדת אמוני
 ודעו בכל המוע לבו ונשובה ליי
 דרשוהו בכל לבבכם וקרעו לבבכם
 ואל בנדיכם שובו לי ואשונן

הוּ יִקְטֹלֵנִי בְּאֵמוּנָתִי לֹא אֶשְׁקֶר

יִשְׁמַר כָּל רִשְׁעֵי יַעֲקֹבֵנוּ תַעֲקֶר

וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקֶר

כְּשֶׁרוֹן אָבִי אֶחָזֵז עֵצִים הַבְּקִיעַ

מִפְּנֵי רִצּוֹן מִרְחַמוֹ רַחֲמֵי הַבְּקִיעַ

לְהַבִּי וְאוֹרֵי יִשְׁקִיעַ וְהַמְשַׁבְּלִים

יִזְהִירוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ

מִשֶּׁפֶט הַשְּׁלוֹם בְּמִיטֵב לִנְקוֹם

לְכַסֵּף וְזֶהב יֵשׁ מוֹצֵא וּמִקּוֹם

נְדִיבֵי מַה יִּקְרוּ תַחֲתֵיהֶם לְרִקּוֹם

כִּי דָם עֲבָדָיו יִקּוֹם

סָרַעְפֵי מִרְחַם לֶךְ מִשְׁדָּח

עֲלִידָה כָּל הַיּוֹם מִחֲנֹךְ אֲבֹתָהֶם

עֲקוֹד עוֹשֵׂקֵי מִתְהַלֵּל לַיּוֹם מִחֲ

יַל הַקְּשִׁיבָה וְעֹשֶׂה אֵל תֵּאָחֵר

פֶּלֶל אוֹיְבֵי פִלִּיָה הִתְנַבֵּל

נִחְלַתִּי הַדִּיחַ וּמִשְׁמַנִּי אֲכַל

צוֹר בָּלֵא לְהוֹשִׁיעַ יוֹכַל תִּתְנַגַּ

בְּצִמְצוֹן מֵאֲכַל

קִרְץ בְּעֵצְמוֹתַי פִּתְוִי מִחֲעַפְי בִּפְהַ

שֶׁבֶת אֲחִים גַּם יַחַד מַה יִּפְדֶּה

יָדוֹת

אַל תִּרְחֹק לִמֶּה יְיָ תַעֲמוּן
 רְחֹק נִאֲמַתִּי לִבִּי אֵי אֵל כּוֹנֵן
 מִיִּסְרוּ מִלִּבָּם לֵב הַזּוֹנֶה מִדָּם
 זָרָאוּ וְאֵי אַעֲנֶה סִלַּחְתִּי לַמּוֹדֵד
 עֲזֹב וְלֹא יִכְסֶה פִשְׁעֵיו וְחַטָּאתָיו
 כִּי נוֹשֵׂא לַמַּעַן לַמַּעַן אַעֲשֶׂה
 תָּה תִּרְחֹקוּ מִכָּל פִּשְׁעֵיכֶם וְלִדְבָרֵי
 וְנִשְׁמָעִים שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרֹכֵיכֶם
 דְּעִים

דַּת הַטְּאֲתִינוּ דֵר מַעֲוֹנִים נֶאֱנוּ
 עֲנִיךְ בַּתְּחִנוּעִים אֵל תִּזְכּוּר לִנְנוּ
 נֹת רֵאשׁוּנִים צְדִיק אַתָּה יְיָ
 וַיִּנְתְּנֵנוּ אֵל תְּבַזֶּה חֵישׁ נָא גְאֻלְתָּנוּ
 בֵּר כָּל חוֹזֵה סִלַּח נָא לְעֵזְךָ
 נָם הַזֶּה קָרַב נָא גְאֻלְתָּנוּ וַיִּשַׁע יִכְפְּרוּ
 זֹאתֵינוּ וְאֵל נְמוֹת בְּרַשַׁע נוֹשֵׂא
 וְעֹזֵבֵר עַל פִּשַׁע
 מִי נִכְמְרוּ עֲלֵיכֶם וְהִקְשַׁבְתִּי לְכָל
 וְלֵיכֶם אֲרַפֵּא מִשׁוּבוֹתֵיכֶם שׁוּבוּ
 בַּגֶּפֶשׁ בָּרָה סְלִיחָה תִּבְקֶשׁוּ
 בָרָה טוֹב יְיָ לַמַּעַן בְּיוֹם צַרְתֶּם

דרך רעה עזבו ילפני קרבני ואי

שובו : הלא בעזבכם רשעכם
אפרש ידי עליכם ואקבל
תשובותיכם : ואם תרתודו
עונותיכם ותעזבו רשעכם
לא אזכור חטאתיכם :

זהרתי על ידי חוזה להבין עם זה
כי תשובה לא אבזה : חסד ואמת
תבעו ולא נא תרשיעו וּבְנוּעַם
תשועשעו טוב יזכות אהבו
ומים חיים תשאבו ולמקבלי
תשובה קוו

יעצו עצות טובות ורחקו ממדיבות
ואפתח לכם ארובות כל בעלי
תשובה יונצרו בטובה לאחריתם
תהי תקנה : לנשואים מרחם
הבטיח ורחם ומודה ועוזב ירחם :
מתי עם לרוממהו וכל טוב לסיימהו
וישוב ל' וירחמהו : נאמתי לכל
פושעים ולכל מרשיעים שובו
מדרכיכם הרעים : סורו מרשע

תראו מיזם הדין כי הנה פודת
ומשיע לכם ברחמים יפנה אז
תקראו ויש יענה

דרשוהו בכל לבבכם ובקר עו
לבבכם ואל בגדיכם שובו אלי
ואשובה איכם יאמר קדוש
תם

ואומר החזן ברכו וגומדין תפולתן
כשאר השבתות

ז

יוצר לשבת תשובה

אי שובה אימתי חלקי ונחלתי
והתחזקי בהגיון תודתי
בתודתי אתכם פכל עם להיית לי
לעם ונחלתי לכם דת מגעם
גליתי לכם ידידי והראתי לכם סודי
סודי ומעיד
שובו אי כלכם ואשובה איכם
ואיטיבה אחרייתכם יאמר
קדוש

יוצר לשבת שלפני

סוכות

שולמית הנבחרת מעמים

יצאת מבית דין כתמימים

בסוכות תשבו שבעת ימים :

גתרצית בשוכך לפני ל' להחליצך

במצותיו הו' כל האזרח בשר :

העתיח בלשונות רכות התאזרו

לקיים חקות כל האזרח בשר :

ישבו בסוכות בשפתותיכם

תשלמו מרים ונגעים מית הרבו

אמרים במרי עץ אדר כפורת

תמרים עפעץ עבות ערבי נחל

ברכה ובתוך קהל קד שורהו

ובגבורתו הללוהו

קדוש

לעולם י' דבר קדלנו לקיים

מצותיך אין קדוש כי' כי אין בלתי

צוית לשמרת כאישון והרבית

בנחל פישון ולקחתם לכם ביום

הראשון : ראשון בראת לאות

כלכם והשיבו מעלליכם שובו לי
יאשובה איכם
עמדו לפני כללויכם והשליכו
פשעיכם ולא אפיל פני בכם
פצתי במחני לקהל המוני כי
חסיד אני נאם יי' צוני דברי
לעולם ותחנה אסכית מאם לי
אטור לעולם

קדו לי קרובים בשער בת רבים
שובו בנים שובבים רציתי אתכם
והצללתי הטאתיכם וארפג
משובותיכם שועתנו בטו
הצלח ועז מקדש שלח כי
אתה יי' טוב ושלח תקנים חזק
נביאיך כי אתה מתאוה תאביך
ודב חסד לכל קדאיך

תם

יחזור אהן בצנו ונזמרין תמילדין
צאוד השבתות

ועולים זכנו לשלש דגלים רצה
& אמונה זכנו נמשלת ליונה
לשלש פעמים בשנה וזכור הבטחת
לעמך אם מקצה השמים יהיה
נדחה משם יקבצה **י** אלהיך
ידעת את סוד ציז כזכנו לחצינו
קיים אקבץ לנקבצני
זכנו **י** ברצון עמך ועשה למען
שמך יהמו נא **י** רחמיך על גוי
קו קו ומנוסה נתן למרבם
ולמשקה בזכות צדקת **י** עשור
רעה עמך בשבטך ותטעם בגולתך
בזכות משה נאמן ביתך נחמונו
נחמות כפלים יקבץ יהודה ואפרים
תבנה חומות ירושלים
נחלתי עדותיך לעולם זכרתי
מישרים פעלם בזכותם תשמור
קהלם : למען חסדך יירשו ארצך
ויזכו כזרח ופרץ לשם ולתהלה
בכל עמי הארץ : תטעם ביהר
נחלתך ושם יקיימו מצותיך

לאיש ידבר נכבדות ראשון ל
לחשבון המצות : עסקו במצוות
קונכם ולקחתם לכם משלכם
ושמחתם לפני יי אהיכם
מאין כמון יי בגבורה הצלחת
עמך ביום צרה ביום עננה ונורא
נהנת עמך במדבר ובלחם קלוקל
כמדבר כלכלתם בלי שבר ובר
רחמת עדת מי מנה ויהי להם למנה
במדבר ארבעים שנה : ארת הזן
אכלה הדבריה אזהבת ומצותיה
קושבת עד בואם א ארץ נושבת
הורני יי דרה חקיה ונשתעשע ב
במצותיה ותן חלקנו בתוריה
הצילה אשר בדמות צלמך בגולה
לא תמות ונגיים מצותיה בשלימות
לעם אשר גרונם נחר קצפה כננדם
א יחר ובמרעים תחר : סב דמה
לצבי ושמחנו בבשורת תשבי
את איהו הנביא
חננו בזכות דגלים וחלם יורדים
יעולים

דפקו שְׁעָרֵי מְזוּזוֹת וּבִרְכּוֹת אֲטִיף
 לָכֶם לַחֲזוֹת וּבַחֲנוּנֵי נָא בְּזֵאת
 הַשְּׁלִישׁוֹ פְּעָמֵיכֶם לַהֲרֹאוֹת עֵינֵיכֶם
 בְּטוֹב לַרְאוֹת אָמַר יְיָ עֲבָאוֹת
 וְאֲטוּבָה מִשְׁאֲרֵיכֶם וְטַעְמוֹ וְרִגְלוֹ
 כֻּלְכֶם אִם לֹא אֶתַּח לָכֶם
 זֵלַת חֲשֵׁרֵת מִים וְאֶרֶץ גַּחְלֵי מִים
 אֶת אֲרָבוֹת הַשָּׁמַיִם חֲלַקְתָּ עֵינֶיךָ
 בְּרִכָּה אֶצְמִיחַ לָכֶם מִרְסָה וְאֲרוֹכָה
 וְהַרְיוֹקוֹתֵי לָכֶם בְּרִכָּה טוֹב אֶשְׁדֶּה
 יְרִיק וְיִרְבֶּה לִידִידוֹ בְּרִכָּה עַל
 כְּלֵי דֵי

יֵה חֲמוּל עַל קַהֲלֶךָ וְיִתְקוּחַ וְיִבְרַךְ
 עַמְלֶךָ יִפְתַּח יְיָ לָךְ כּוֹבַד חֲסִדוֹ
 הַטּוֹב יִיטִיב לָךְ עֵינֵי הַטּוֹב אֶת אֲנֻצֵי
 הַטּוֹב לַעֲמוּסֵי מַעִים יִדְגֵם כִּנְחָלֵי
 מִים אֶת הַשָּׁמַיִם

מִטִּיב לְכֹל אַחֲרֵיתוֹ לְבַל תִּכְרַת
 תִּקְנֵתוֹ לַתֵּת מִטֵּר אֲרֻעָךָ בְּעֵתוֹ
 נָא זְכוֹר חֲסִדֶיךָ לְרוֹמֵם שְׁעֵי שְׂדֵיךָ

שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרַתְךָ : שָׁם
בְּבֵיתְךָ קוֹלֵי אֲרָיִם הִקְרַב עָלַי
מִזְבַּחְךָ חֶלֶב פְּרִיִם בְּפְרֵי עֵץ
הַדָּר בַּפּוֹת תְּמָרִים : עֵם עֵץ עֲמֹדֹת
וְעַרְבֵי נַחַל בְּרֻכּוֹהֶן וּבִתְנוּךְ קִהְלֵךְ
קִדְשׁוֹהֶן וּבְגִבּוֹרֹתֵינוּ הִלְלוּהֶן
קָדוֹשׁ

תם

ואומר החזן ברבו ונמרין תפילתן
כשאר השבתות

יוצר לשבת חול המועד של
סוכות

את עמי טובות אבשר ומהם ברכות
לא אחסר הביאו את כל
המעשר : בתוקף ובגודל אפצר
והובילו מעשרותיכם מלבצר אֵל בית
האוצר : גושו לפע דרתי נתנו לי
מבדכתי ויהי טרף בביתי : אם
תעשרו תתעשרו וטובות תבשרו
ובאישון עין תנצרו כדבר מרום

יקדוש

תפלה נאה לומר בשעה שהכהנים עולין
 לדוכן קודם שמסוימין שלום והיא מתוקנת
 על שם נב היוצא מל פסוקים של ברכת
 כהנים :

יהי יצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 שתעשה למען קדושת החמיה
 ונודל חסדיך הפשוטים ולמען סהרות
 שמך הנדול הנבזר והנכרא בן עשרים
 ושתים אותיות היוצא מפסוקים של
 ברכת כהנים אנקתם פסותם
 פספסים דיונסים האמורה מפי
 אהרן ובעז קדושיך שתהיה קדוב לי
 בקראי לך ותשמע תפילתי נאמר לי
 ואנקתי תמיד כשם ששמעת אנקתי
 יעקב תמימה הנקרא איש תם ותתן
 לי מזונתי ופרנסתי ברוח ולא בצמצום
 ממחת ידך הרחבה כשם שנתת פסת
 לחם לאבול ובגר ללבוש ליעקב
 אבינו הנקרא איש תם ותתנו לאהוב
 נלחן ולחסד בעינה ובעיני כל רוח
 ניהי דברי נשמעין לעבודתך כשם

א תטשני ולא תעזבני אהי ישעי
כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני
הורני יהוה דרכך נחתי בארץ
מישור למען שוררי : א תתנני
בנפש צרי כי קמו בו עדי שקר
ויפת חמס : לולא האמנתי לראות
בשוב יהוה בארץ חיים : קנה א יהוה
חזק ויאמץ לבך וקנה א יהוה :

של

בפקודת ישועה ורחמים וזכרנו לחיים
ארוכים וחיים טובים ושלום ופרנסה
טובה וכלכלה ולחם לאכול ובגד
ללבוש ועושר וכבוד ואריכות ימים
בתורתך ובמצותיך ושכל ובינה
להבין ולהשכיל עמקי סודותיך והפק
רפואה לכל מאובינו ותברך כל
מעשה ידיו וזכור עלינו גזרות
טובות ישועות ורחמים ובטל מ
מעלינו כל גזרות קשות ורעות
ומן גלב מלכות ויועציו ושריו
עלינו לטובה אמן ובן יהו רצון
יהו לרצון אמרי פי והגמין לבי
לפניה יי א צוהי

תפילי

תם

שנתת את יוסף צדיקה בשעה ש
שהלבישו אביו כתונת פסים לרחוק
ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל
ראיו ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה
אות ותצליחני בדרכי ותן בלבי בינה
להבין ולהשכיל ולקיים את כל דברי
תלמוד תורתך וסודותיך ותצילני מ
משניאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך
ותאריך ימי ושנותי בטוב ובנעמים
ברוב עוז ושלוש אמן

סלה :

תם

גרה ופיוס הכפורים בשעת הוצאת
סת יאמר יי מדות נפ ואחכ יאמר
זאת התפלה

רבוננו של עולם מלא משאותי לטובה
והפק רצוני ותן שאתי ומחולל
על כל עונותי ועל כל עונות אנשי
ביתי מחילה בחסד מחילה ברחמים
וטהרני מחטאתי ומעונותי ומפשעי
וזכרני בזכרון טוב מלפניך ופקדני
בפקדת

שלא

אֲשַׁעוֹת רַעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לְבוֹנֵי
בְּעוֹלָם וְהַבּוֹטָח בַּיְיָ חֶסֶד יִסְבָּבֵנו :

אִמֶן

תָּם

תפלת נאה לומר קודם נטילת לולב

יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵי ייָ אֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
בְּפִרְי עֵץ הַדָּר וּכְפִנֹת תְּמָרִים
וְעֵנָף עֵץ עֲבוֹת וְעַד בִּי נָחַל אֹתֵינוּ
שִׂמְךָ הַמִּיְחָד תִּקְרַב אֲחָד לְאֶחָד
וְהָיוּ לְאַחַדִּים בִּידֵי וְלִידַע אֶיךָ שִׂמְךָ
נִקְרָא עָלֵינוּ וְנִשְׁתַּאֲלֵנוּ וְנִבְעַעְנֵנוּ
אוֹתָם תִּשְׁפִּיעַ שִׁפְעַ בְּרִכּוֹת מְדַעַת
עֲלֵינוּ לְגוֹה אִפְרִיז לְמִכּוֹן בֵּית
אֱלֹהֵינוּ וַיְהִי חֶסֶד לִפְנֵי מִצְוֹת
ד' מִיָּנִים כֵּלָּנוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל
פְּרִטוֹתֶיהָ וּשְׂרָשִׁיהָ וְתַרְוֵנוּ מִצְוֹת
הַתְּלוּיִם בָּהּ כִּי כוֹנֵנִתִי לִיחַד שִׂמְךָ
דִּקְבָהּ וְשִׁכְנֵתִיהָ בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמֵנוּ
לִיחַד שֵׁם ייָ בּוֹה בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל אִמֶן : בְּרוּךְ ייָ לְעוֹלָם אָמֵן

תָּם

תפלה נאה לומר בפסח בשבועות
ובמוכות בשעת הוצאת ספר תורה
בתחילה יאמר שלש עשרה מדות

גפ

רבונו של עולם מלא משלות לבי
לשובה והפק רצוני ותן שאלתי
זכה לי (פגפ) וכל בב לעשור
רצונך בלבב שלם ומלטנע מן היצר
הרע ותן חלקנו בתורתך וזכנו
כדי שתשרה שכינתך עלינו והופע
עלינו רוח חכמה ובינה ויחקיים בגו
מקרא שכתוב ונחה עליו רוח יי
רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבירה
רוח דעת ויראת יי : ובבן ידדי
רצון מלפניך יי אלהי אבותי
שתזכנ לעשות מעשים טובים
בעיניך וללכת בדרכי ישרים
לפניך וקדשנו בקדושתך כדי שנטנה
לחיים טובים ארוכים לחיי העהב
ותשמרני ממעשים רעים ומיצר
הרע ומרנח גבוה ומימים רעים
ומישעות

שלב

ותפשוט ימינך ידרך לקבלו בתשובה

שלימה יאוצרך הטוב תסתיר

להשביע מים לנפש שוקקה כמו

שכתוב יפתח יי לך את אוצרו

הטוב את השמים לתת מט

אדצך בעתו ולברך את כל מעשה

ידך אמן :

תם

Constantin

אחר החבטת הערבה יאמר תפלה זו
ידקל רצון מלפניו יי אלהי ואלהי
אבותינו הבוחר בנביאים
טובים ובמנהגיהם הטובים שתקבל
ברחמים וברצון את תפלתנו
והקפתינו וזכור לנו זכות שבעת
תמימך ותסיר מחיצת הברזל
המסמקת ביטנו ובינך ותצונו
שנעתינו ונטיב לנו החתימה
תולה ארץ על בלומה וחתמנו
באמר חיים טובים והיום הזה
תתן בשכינת עזך חמשה
בגדרות ממונהקות על ידי חביטת
אעדיצה מנהג נביאך הקדושים
והתעורר האהבה ביניהם ותנשקהו
מנשקהו פיך ממתקת כל הגבורות
ואל הדתים ותעורר לשכונת עוזך
בשם יוד דא לא שדא של של
אורות טלך חמש תשפיע לעבדך
המתפלל לפניך מחילה שתאריך
ימיו ותמחול לנו חסאי ופשעיו
ותמשוט